ကမ္ဘာဦးကျမ်း

1 အစ အဦး၌ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင် နှင့်
မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။
2 မြေကြီး သည်အဆင်း သဏ္ဌာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်
လဟာဖြစ်၏။ နက်နဲ ရာအရပ် ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း ၍
ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရေ
မျက်နှာပြင် ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား တော်မူ၏။
3 ဘုရား သခင်ကလည်း အလင်း ဖြစ်စေ ဟု အမိန့်
တော်ရှိ၍ အလင်း ဖြစ် လေ၏။
4 ထို အလင်း ကောင်း သည်ကို ဘုရား
သခင်မြင် ၍ ၊ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက် ကိုပိုင်းခြား ခွဲ
ထားတော်မူ၏။
5 အလင်း ကို နေ့ဟူသောအမည်ဖြင့်ရင်း ၊ မှောင်မိုက်
ကို ညဉ့် ဟူသောအမည်ဖြင့်ရင်း ၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ် တော်
မူ၍ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဌမ
နေ့ရက် ဖြစ် လေ၏။
6 တဖန် ဘုရားသခင် က ရေ
အလယ် ၌ မိုးယံ မျက်နှာကြက်ဖြစ် စေ၊ ရေ
နှင့် ရေ ချင်း ခြားနား စေဟု အမိန့် တော်ရှိသဖြင့်၊
7 မိုးယံ မျက်နှာကြက်ကို ဘုရား

သခင်ဖန်ဆင်း တော်မူ၍ ၊ မိုယ်း မျက်နှာကြက်အောက် ၌ ရှိသောရေ နှင့်၊ မိုယ်း မျက်နှာကြက်အပေါ် ၌ ရှိသော ရေ ကို ပိုင်းခြား တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။

8 မိုယ်း မျက်နှာကြက် ကို လည်း မိုယ်း ကောင်းကင် ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘုရား

သခင်ခေါ်ဝေါ် သမုတ်တော်မူ ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ဒုတိယ

နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။

9 တဖန် ဘုရား သခင်က မိုယ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိသောရေ စုဝေး စေ၊ ကုန်း ပေါ် စေဟု အမိန့် တော် ရှိ သည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။

10 ကုန်း ကိုမြေ ဟူသောအမည်ဖြင့်ရင်း၊ ရေ

စုဝေး ရာကို ပင်လယ် ဟူသောအမည် ဖြင့်ရင်း ၊ ဘုရား သခင် ခေါ်ဝေါ် သမုတ် တော် မူ၍ ထို အမှုအရာ ကောင်း သည်ကို ဘုရား

သခင်မြင် တော်မူ၏။

11 တဖန် ဘုရား သခင်က၊ မြေ သည် မြက် ပင်ကိုရင်း၊ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် ကိုရင်း၊ မြေ ပေါ် မှာ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုးကို ဖြစ် စေသော သစ်ပင် ကိုရင်း၊ ပေါက် စေဟု အမိန့် တော်ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။

12 မြေ သည်မြက် ပင်ကိုရင်း စပါး သီးမျိုးကို ဖြစ် စေသော စပါး ပင်ကိုရင်း၊ မိမိ

၌ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုး ကို ဖြစ်စေ သော
သစ်ပင် ကိုဎင်း ပေါက် စေ၏။

13 ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို ဘုရား
သခင်မြင် တော်မူ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် တတိယ
နေ့ရက် ဖြစ် လေ၏။

14 တဖန် ဘုရား သခင်က၊ နေ့
နှင့် ညဥ့် ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်
မျက်နှာကြက် ၌ အလင်း အိမ် တည် စေ၊ နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက် သောအချိန်၊ နေ့
ရက်အပိုင်းအခြား၊ နှစ် အပိုင်းအခြားဘို့ ဖြစ် စေ။

15 မိုဃ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ တည်၍ မြေကြီး
လင်း စရာ အလင်း အိမ်ဖြစ် စေဟု အမိန့်တော်ရှိ သည့်
အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။

16 ထိုသို့ ဘုရား
သခင်သည် အလင်း အိမ်ကြီး နှစ် လုံးတည်းဟူသော
နေ့ ကိုအုပ်စိုး ရသောအကြီး တလုံး၊ ညဥ့် ကို အုပ်စိုး ရ
သောအငယ် တလုံးနှင့်တကွ ကြယ် များတို့ကို ဖန်ဆင်း
တော်မူပြီးလျှင်၊

17 မြေကြီး ၌ လင်း စေခြင်းငှာဎင်း၊ နေ့
နှင့် ညဥ့် ကို အုပ်စိုး ၍ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက်
ကို ပိုင်းခြား စေ ခြင်း ငှာဎင်း ၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်
မျက်နှာကြက် ၌ ဘုရား သခင်ထား တော်မူ၏။

18 ထို အမှုအရာ ကောင်း သည်ကို ဘုရား

သခင် မြင် တော်မူ၍၊
19 ည ဦးနှင့် နံနက် သည် စတုတ္ထ
နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။
20 တဖန် ဘုရား သခင်က အသက် ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်
သော တိရစ္ဆာန် တို့ကို ရေ
သည်များပြား စွာ မွေးဘွားစေ။ ငှက် တို့လည်း မြေ
ပေါ် မိုဃ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ပြင် ဝယ်ပျံ စေဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။
21 ထိုသို့လျှင် ရေ သည် တိရစ္ဆာန် အမျိုး အလိုက်
များပြား စွာ မွေးဘွား၍၊ ငါးကြီး အစ ရှိသော အသက်
ရှင် ၍ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကိုဝင်း၊
ပျံ တတ်သော ငှက် မျိုးအပေါင်း တို့ကိုဝင်း ဘုရား သခင်
ဖန်ဆင်း ၍၊ ထို
အမှုအရာကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၏။
22 ဘုရား သခင်ကလည်း များပြား စွာ မွေးဘွား ကြ
လော့။ ပင်လယ် ရေ များကို ပြည့် စေကြလော့။ ငှက် တို့
လည်း မြေ ပေါ်၌ များပြား စေသတည်းဟု ထို
တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၍၊
23 ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဉ္စမ
နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။
24 တ ဖန် ဘုရား သခင်က၊ မြေ သည် အသက်ရှင်
သောသတ္တဝါ မျိုးတည်းဟူသောသားယဉ်တို့ကိုဝင်း၊ တွား
တတ်သော တိရစ္ဆာန် တို့ကိုဝင်း ၊ သားရဲ မျိုး တို့ကိုဝင်း ၊

မွေးဘွား စေဟုအမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။
25 ထို သို့ ဘုရား
သခင်သည် သားရဲ
မျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော
တိရစ္ဆာန် မျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ထို အမှုအရာ
ကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၏။
26 တဖန် ဘုရား သခင်က ငါ တို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီတ
သဏ္ဍဥန်တည်း လူ
ကို ဖန်ဆင်း ကြစို့။ သူသည် ပင်လယ် ငါး တို့ကိုဎင်း ၊
မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက် တို့ကိုဎင်း ၊ သား ယဉ်တို့ကိုဎင်း
၊ မြေ တပြင်လုံး နှင့်တကွ၊ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ်
သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကိုဎင်း ၊ အုပ်စိုး စေဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။
27 ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် မိမိ
ပုံသဏ္ဍဥန် နှင့်အညီ လူ ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဘုရား
သခင်၏ ပုံ
သဏ္ဍဥန် တော်နှင့်အညီ လူယောက်ျား ၊ လူမိန်းမ ကို
ဖန်ဆင်း ပြီးလျှင်၊
28 အချင်းတို့ များပြား စွာမွေးဘွား ကြလော့။ မြေကြီး
ကို ပြည့် စေ၍ နိုင် ကြလော့။ ပင်လယ် ငါး တို့ကိုဎင်း၊
မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက် တို့ကိုဎင်း၊ အသက် ရှင်၍ မြေ
ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့ကိုဎင်း
အုပ်စိုး ကြလော့ဟုမိန့် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ကိုကောင်းကြီး

ပေးတော်မူ၏။

29 ဘုရား သခင်ကလည်း ကြည့်ရှု လော့။ မြေ တပြင်
လုံး ၌ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် အမျိုးမျိုး တို့
ကိုဎင်း၊ မျိုးစေ့ ကိုဖြစ်စေသော အသီး
နှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကိုဎင်း၊ သင် တို့
စားစရာ ဘို့ ငါပေး ၏။

30 မြေ သား၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ၎ က် ၊ အသက် ရှင်၍
မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်း တို့
စားစရာ
ဘို့ ၊ မြက် ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်
မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။

31 ဘုရား သခင်သည် မိမိဖန်ဆင်း သမျှ သောအရာတို့
ကို ကြည့်ရှု လျှင် ၊ အလွန် ကောင်း သည်ကို မြင် တော်
မူ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ဆဋမ
နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။

2

1 ထိုသို့ ကောင်းကင် မြေကြီး နှင့်တကွ ခပ်သိမ်း သော
တန်ဆာ တို့သည် ပြီးစီး လျက်ရှိကြ၏။

2 သတ္တမ နေ့ ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရား
သခင်သည် ဖန်ဆင်း သောအမှု ကို လက်စသတ် တော်
မူခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်၍ ၊ ဖန်ဆင်း သမျှ သောအမှု အရာ
တို့သည် ပြီးစီးပြီးမှ၊ ထို
သတ္တမ နေ့ ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေတော်မူ၏။

3 ထို သတ္တမ နေ့ ကို ဘုရား
သခင်သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ သန့်ရှင်း စေတော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ ဖန်ဆင်း ပြုပြင်တော်မူသောထိုအမှု
အရာ အလုံးစုံ တို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့် ထိုနေ့ရက်၌
ငြိမ်ဝပ် စွာနေ တော်မူ၏။
4 ဤ အကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရ
အရှင်ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး
ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောနေ့ ၊ ဖန်ဆင်း ရာကာလ ၌
ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ၏ မူလ အတ္ထုပတ္တိပေ
တည်း။
5 မြေ ၌ လယ် ယာပျိုး ပင်မ ပေါက်မှီ၊ လယ် ယာ၌
စပါးပင်မ ကြီးပွားမှီ၊ အပင် ရှိ သမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း တော်
မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ
အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ ပေါ် ၌ မိုးယံးကိုရွာ စေ
တော်မ မူသေး။ မြေ ၌လုပ် သော လူ
လည်း မ ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊
6 မြေ မှ အခိုး အငွေ့ထွက် သဖြင့် မြေ တပြင်လုံးကို စို
စေလေ၏။
7 ထိုနောက် ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ မှုန့်
ဖြင့် လူ
ကို ဖန်ဆင်း ၍၊ သူ
၏နှာခေါင်း ထဲသို့ ဇီဝ အသက် ကို မှုတ် တော်မူလျှင် ၊
လူ သည် အသက်ရှင် သော သတ္တဝါ ဖြစ် လေ၏။

8 ထာဝရ အရှင် ဘုရား
သခင် သည် လည်း အရှေ့ မျက်နှာ၊ ဧဒင် အရပ်၌
ဥယျာဉ် ကို စိုက်ပျိုး ပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသောလူ
ကို ထို
ဥယျာဉ်၌ နေရာ ချတော်မူ၏။
9 ထို မြေ ထဲက အဆင်း လှ၍၊ စားဘွယ် ကောင်း သော
အပင် အမျိုးမျိုး ကို ထာဝရ
အရှင်ဘုရား သခင်ပေါက် စေတော်မူ၏။ ထိုဥယျာဉ်
အလယ် ၌ အသက် ပင် လည်း ရှိ၏။ ကောင်း မ ကောင်း
ကို သိကျွမ်း ရာအပင် လည်း ရှိ၏။
10 ထို ဥယျာဉ်ကို စို
စေလိုသော ဌာ မြစ် တမြစ်သည် ဧဒင် အရပ်ထဲက စီး
ထွက် သဖြင့် ၊ ဥယျာဉ် ပြင်မှာ လေးဖြာကွဲ ၍ မြစ်မ လေး
သွယ်ဖြစ် လေ၏။
11 ပဌမ မြစ်ကား ဖိရုန် အမည် ရှိ၏။ ထို
မြစ်သည် ရွှေ ရှိသော ဟာဝိလ
ပြည် နား တရှောက်လုံး ကို စီးသွား လေ၏။
12 ထို ပြည် မှဖြစ်သောရွှေ သည် ကောင်း လှ၏။
13 ဗဒေလသစ်စေး နှင့် ရှဟံ ကျောက် လည်းရှိ၏။
ဒုတိယ
မြစ်ကား ဂိဟုန် အမည် ရှိ၏။ ထိုမြစ် သည် ကုရှ ပြည်
နား တရှောက်လုံး ကို စီးသွားလေ၏။
14 တတိယ မြစ် ကား ဟိဒကေလ

အမည် ရှိ၏။ ထို
မြစ်သည် အာရှုရိ တိုင်း အရှေ့ သို့ စီးသွား လေ၏။ စတုတ္ထ
မြစ် ကား ဥဖရတ် အမည်ရှိ၏။
15 ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ
ကိုယူ ၍ ဧဒင် ဥယျာဉ် ကို ပြုစုစောင့်ရှောက် စေခြင်း
ငှါထား တော်မူ၏။
16 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ ကောင်း မ
ကောင်းကို သိကျွမ်း ရာအပင်မှတပါး၊ ထိုဥယျာဉ် ၌ ရှိ
သမျှ သော အပင် တို့၏အသီးကို သင်သည် စား ရသော
အခွင့်ရှိ၏။
17 ထို အပင် ၏ အသီးကိုကား မ
စား ရ။ စား
သောနေ့ တွင် ဧကန်အမှန်သေ ရမည်ဟု လူ
ကို ပညတ် ထားတော်မူ၏။
18 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ ယောက်ျား
သည် တ
ယောက်တည်းမ နေ ကောင်း ၊ သူ နှင့်တော် သော
အထောက် အမကို သူ ဘို့ ငါလုပ် ဦးမည်ဟု အကြံ ရှိ
တော်မူ၏။
19 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ တိရစ္ဆာန် တို့
နှင့်၊ မိုယ်းကောင်းကင် ငှက် အပေါင်း တို့ကို မြေ ဖြင့်
ဖန်ဆင်း တော်မူပြီးလျှင်၊ လူသည် အဘယ်သို့ ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်မည်ကို သိ

ခြင်းဌာ ၊ လူ ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူ၏။ လူ
သည် လည်း အသက်ရှင် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့
ကို ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သည့်အတိုင်း ၊ နာမည် အသီးအသီးရှိ
ကြ၏။
20 ထိုသို့ လူ သည် သားယဉ် အပေါင်း တို့ကို ၎င်း
၊ မို ယ်း ကောင်းကင် ငှက် အပေါင်း တို့ ကို ၎င်း ၊
သားရဲ အပေါင်း တို့ကို ၎င်း၊ အမည်ပေး ၍မှည့်လေ၏။
သို့သော်လည်း လူ နှင့် တော် သော အထောက် အမ မ
ပေါ် မရှိသေး၊
21 ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ
ကို ကြီး သောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူ
သည် အိပ်ပျော် စဉ် ၊ နံရိုး တ ချောင်းကို ဘုရားသခင်
ထုတ် ပြီးလျှင်၊ ထို
အရိုးအစား အသား ကို စေ့စပ် စေတော်မူ၏။
22 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ
ထဲက ထုတ် သော နံရိုး
ဖြင့် လူမိန်းမ ကိုဖန်ဆင်း၍ လူ ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့ တော်
မူ၏။
23 လူ ကလည်း ၊ ယခု ဤ သူသည်ငါ့ အရိုး ထဲက အရိုး
၊ ငါ့ အသား ထဲက အသား ဖြစ်၏။ လူ
ထဲက ထုတ် သောကြောင့် သူ့ ကိုလူမိန်းမ ဟု ခေါ်ဝေါ်
အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။
24 ထို အကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ား သည် ကိုယ် မိဘ

ကို စွန့် ၍ ၊ ကိုယ့် ခင်ပွန်း ၌မှီဝဲ သဖြင့် ၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ် ရလိမ့်မည်။

25 ထို သူလင်မယား နှစ် ဦးတို့သည် အဝတ် မဝတ်ဘဲ နေ၍၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် ကြ၏။

3

1 မြွေ သည် ထာဝရ

အရှင်ဘုရား သခင် ဖန်ဆင်း တော်မူ သော မြေ တိရစ္ဆာန် တကာ တို့ထက် လိမ္မာ သည် ဖြစ် ၍ ၊ မိန်းမ အား သင်တို့သည် ဥယျာဉ် ၌ ရှိသမျှ သောအပင် တို့၏ အသီးကိုမ

စား ရဟု ဧကန် စင်စစ် ဘုရား သခင် မိန့် တော်မူ သလောဟု မေး ၏။

2 မိန်းမ ကလည်း ၊ ငါတို့သည် ဥယျာဉ် ရှိ သောအပင် တို့၏ အသီး

ကိုစား ရသောအခွင့်ရှိ၏။

3 ဥယျာဉ် အလယ် ၌ ရှိသောအပင် ၏အသီး ကိုကား၊ သင်တို့သည် မ

ကိုင် မ စား ပဲ နေကြလော့၊ သို့မဟုတ် သေ မည်ဟု ဘုရား

သခင်အမိန့် တော်ရှိသည်ဟု မြွေ အား ဆို ၏။

4 မြွေ ကလည်း သင်တို့သည် ဧကန်အမှန်သေ ရမည်မ ဟုတ်၊

5 အကြောင်းမူကား ၊ ထို အသီးကိုစား သောနေ့ ၌ သင်
တို့ သည် မျက်စိ ပွင့် လင်းလျက် ကောင်း မကောင်း ကို
သိ
၍ ၊ ဘုရား သခင်ကဲ့သို့ ဖြစ် ကြ လတံ့သည်ကို၊ ဘုရား
သခင်သိ တော်မူသည်ဟု မိန်းမ အားဆို ၏။
6 ထို အပင် သည် စားဘွယ် ကောင်း ခြင်း၊ အဆင်း
လည်း လှခြင်း၊ ပညာ
တိုးပွားစေလိုသောငှါ ၊ နှစ်သက် ဖွယ်သော အပင် ဖြစ်
ခြင်းကို မိန်းမ သည် မြင်လျှင် ၊ အသီး ကို ယူ
၍ စား ၏။ မိမိ
ခင်ပွန်း အား လည်း ပေး ၍ သူ သည်လည်း စား ၏။
7 ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် မျက်စိ ပွင့် လင်း၍ မိမိ
တို့၌ အဝတ် အချည်းစည်းရှိသည်ကို သိ
မြင်လျှင် ၊ မိမိ တို့ ဝတ် ရန်ဖို့ သင်္ဘော သဖန်းပင်အရွက်
တို့ကို ချုပ် စပ်၍ ခါးစည်းကိုလုပ် ကြ၏။
8 နေ ဧ သော အချိန် တွင် ၊ ထို ဥယျာဉ် ၌ ထာဝရ
အရှင်ဘုရား သခင်ကြွ တော်မူ သော အသံ ကို လုလင်
မယားတို့သည် ကြား လျှင် ၊ အထံတော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ၊
ဥယျာဉ် အပင် တို့တွင် ပုန်း ကွယ်လျက် နေကြ၏။
9 ထာဝရ အရှင် ဘုရား
သခင်ကလည်း ၊ သင် သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု၊
လူ
ကိုခေါ် တော်မူ၏။
10 လူကလည်း ဥယျာဉ် ၌ ကိုယ်တော် ၏ အသံ

ကို ကျွန်တော် ကြား လျှင်၊ အဝတ် အချည်းစည်းရှိ
သောကြောင့် ၊ ကြောက် ၍ ပုန်း လျက် နေပါသည်ဟု
လျှောက် လေ၏။

11 ဘုရားသခင် က လည်း၊ သင် ၌ အဝတ်
အချည်းစည်းရှိသည် ကို သင် အား အဘယ်သူ ပြော
သနည်း။ မ

စား ရဟု ငါပညတ် သော အပင် ၏အသီးကို စား
ပြီလောဟု မေး တော်မူ၏။

12 လူ ကလည်း ကျွန်တော် ၌ အပ်ပေး တော်မူသော
မိန်းမ သည် ထိုအပင် ၏အသီးကိုပေး ၍ ကျွန်တော်စား
မိပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။

13 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ သင်သည်
အဘယ်သို့ ပြု ပြီးသနည်းဟု မိန်းမအားမေး တော်မူလျှင်
၊ မိန်းမ က မြွေ သည် ကျွန်တော်မ ကို လှည့်စား ၍ ၊
ကျွန်တော်မသည်စား မိပါပြီဟု လျှောက် လေ၏။

14 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြွေ ကိုခေါ်၍ သင်
သည် ဤ

အမှုကို ပြု သောကြောင့် သားယဉ် သားရဲ အပေါင်း တို့
ထက် ကျိန် ခြင်းကို ခံရ၏။ သင် သည် ဝမ်း ဖြင့် သွား ၍
မြေမှုန့် ကို တသက်လုံး စား ရမည်။

15 သင် နှင့် မိန်းမ ကိုလည်း ၊ သင် ၏အမျိုးအနွယ် နှင့်
မိန်းမ ၏ အမျိုးအနွယ် ကိုလည်း ၊ ငါသည်ရန်ငြိုး ဖွဲ့ စေ
မည်။ သူသည် သင် ၏ခေါင်း ကို ကြိတ် လိမ့်မည်၊ သင်

သည် သူ
၏ဖနောင့် ကို ကြိတ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
16 မိန်းမ ကို လည်း၊ သင် ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ခြင်း ဝေဒနာ
ကို ငါအလွန် များပြား စေရမည်။ ပင်ပန်းစွာ ဝေဒနာ
ကို ခံ
၍ သား ဘွား ရမည်။ ကိုယ် ခင်ပွန်း ၏ အလို
သို့ လိုက်၍ သူ
၏အုပ်စိုး ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
17 ယောက်ျား ကို လည်း ၊ ထို အပင်၏အသီးကို မ
စား ရဟု ငါပညတ် သော်လည်း၊ သင်သည်မယား ၏ စကား
ကို နားထောင် ၍ စား မိသောကြောင့် ၊ မြေ သည် သင်
၏အတွက် ကျိန် ခြင်းကိုခံ လျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကို
တသက် ပတ်လုံးပင်ပန်း စွာ စား ရမည်။
18 ဆူး ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း သင် အဖို့ မြေပေါက်
စေမည်။ လယ် ၌ ဖြစ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက် တို့ကို
သင် စား ရမည်။
19 သင် ထွက် ရာမြေ သို့ မပြန် မီတိုင်အောင် ၊ သင် ၏
မျက်နှာ မှခွေး ထွက်လျက် အစာ
ကိုစား ရမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် သည် မြေမှုန့်
ဖြစ်၍မြေမှုန့် သို့ ပြန် ရမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
20 ထိုအခါ လူ သည် မိမိ
မယား ကို ဧဝ

အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည်
အသက်ရှင် သော သူအပေါင်း တို့၏ အမိ
ဖြစ် သတည်း။
21 ထာဝရ အရှင် ဘုရား
သခင်သည်လည်း လူ လင်မယား တို့ သားရေ
ဖြင့် ဝတ်လုံ ကိုလုပ် ၍ ဝတ် ခြုံစေတော်မူ ၏။
22 ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ လူ သည် ငါ
တို့တွင် တပါးပါး ကဲ့သို့ ဖြစ် ၍၊ ကောင်း မကောင်း သိ
တတ်၏။ ယခု
မှာ သူသည် ထာဝရ
အသက် ကို ရခြင်းငှါ၊ လက် ကိုဆန့် လျက် အသက်
ပင် ၏အသီးကို ယူ
၍ မ စား သင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
23 လူ သည် မိမိ ထွက် သော မြေ ၌ လုပ်
ရမည်အကြောင်း ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် ဧ
ဒင် ဥယျာဉ် ထဲက လွှတ် လိုက်တော်မူ၏။
24 ထိုသို့ လူ ကို နှင်ထုတ် ပြီးလျှင်၊ အသက် ပင် လမ်း
ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှါ ၊ မီး စင်လက်နက်နှင့်တကွ
ခေရုဗိမ် တို့ကို ဥယျာဉ် အရှေ့ ဘက်၌ ထား တော်မူ၏။

4

1 ထိုနောက်၊ လူ
အာဒံသည် မယား
ဧဝ နှင့်ဆက်ဆံ သဖြင့် ၊ ဧဝသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ

စွဲယူ၍ ၊ ကာဂ္ဂန ကို ဘွားမြင် လျှင် ၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လူ
ကို ငါရ ပြီဟုဆို လေ၏။
2 တဖန် သူ့ ညီ အာဗေလ ကို ဘွားမြင် လေ၏။ အာဗေ လ
ကား သိုး
ထိန်း ဖြစ် ၏။ ကာဂ္ဂန
ကားလယ် လုပ် သောသူဖြစ် ၏။
3 အချိန် စေ့ သောအခါ ၊ ကာဂ္ဂန သည် ထာဝရဘုရား
ထံ ပူဇော်သက္ကာ ဘို့၊ မြေ အသီး ကို ဆောင် ခဲ့၏။
4 အာဗေလ သည်လည်း မိမိ သိုး စုတွင် အဦး
ဘွားသော သားအချို့နှင့်၊ သိုး
ဆီ ဥကိုဆောင် ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရား
သည် အာဗေလ
နှင့် သူ ၏ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏ ပြုတော်မူ၏။
5 ကာဂ္ဂန နှင့် သူ ၏ ပူဇော်သက္ကာ ကို ပမာဏ
ပြုတော်မ မူ၊ ထိုကြောင့် ကာဂ္ဂန သည် အလွန် စိတ်ဆိုး
၍ မျက်နှာ ပျက် လေ၏။
6 ထာဝရဘုရား ကလည်း သင် သည် အဘယ်ကြောင့်
စိတ်ဆိုး သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ပျက်
သနည်း။
7 သင်သည် ကောင်းမွန် စွာ ပြုလုပ်အခွင့် မ ရလော။
ကောင်းမွန် စွာ မ
ပြုလျှင် ၊ အပြစ် ဖြေသော ယဇ်ကောင် သည်တံခါး နား

မှာ ဝပ် လျက်ရှိ၏။ သူ
သည် သင် ၏ အလို
သို့လိုက်၍၊ သင် သည် သူ့
ကို အုပ်စိုး ရ၏ဟု ကာဏ
ကို မိန့် တော်မူ၏။
8 ကာဏ ကလည်း လယ်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ညီ
အာဗေလ ကို ခေါ် ၍ ၊ လယ် သို့ ရောက်သောအခါ၊ ညီ
အာဗေလ ကိုရန် ဘက်ပြု၍ သတ် လေ၏။
9 ထာဝရဘုရား ကလည်း သင့် ညီ အာဗေလ သည် အ
ဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ကာဏ
ကို မေး တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်မ သိ ပါ။ အကျွန်ုပ်
သည် ညီ
ကို စောင့် ရသောသူ ဖြစ် ပါသလောဟု လျှောက်
ဆို၏။
10 ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီး
သနည်း။ သင် ညီ အသွေး ၏အသံ သည် မြေ ထဲက ငါ့
ကို အော်ဟစ် လျက်ရှိသည်တကား။
11 သို့ဖြစ်၍ သင့် ညီ ၏ အသွေး ကိုခံယူ ခြင်းငှါ ၊ မိမိ
ပစပ် ကိုဖွင့် သော မြေကြီး ၏ ကျိန် ခြင်းကို သင် သည်
ခံရသောကြောင့်၊
12 ယခုမှစ၍မြေ ၌လုပ် သောအခါ ပကတိ အတိုင်း
အသီးအနှံ ကို မ
ရရ။ မြေကြီး ပေါ်မှ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည် ရ

သောသူဖြစ် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

13 ကာဂ္ဂန ကလည်း အကျွန်ုပ် အပြစ် သည် မဖြေ နိုင်
အောင် ကြီး ပါသလော။

14 အကျွန်ုပ် ကို မြေကြီး ပြင် မှယနေ့ နှင်ထုတ် တော်
မူပြီ၊ မျက်နှာ တော်ကိုလည်း မမြင် ရ။ မြေကြီး ပေါ်
မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူဖြစ် ပါရ
မည်။ တွေ့ သမျှ သောသူတို့ သည် အကျွန်ုပ် ကိုသတ်
ပါလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား

ကို လျှောက် ဆို၏။

15 ထာဝရဘုရား ကလည်း သို့ဖြစ်၍ ကာဂ္ဂန ကို သတ်
သောသူမည်သည်ကား၊ ခုနစ် ဆသောအပြစ် ဒဏ်ကိုခံ ရ
လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ ကာဂ္ဂန

ကိုတွေ့ သောသူ တစုံတယောက် မျှ မ

သတ် စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား

သည် သူ

၌ အမှတ် ပေး တော်မူ၏။

16 ကာဂ္ဂန သည် ထာဝရဘုရား

ထံ တော်မှ ထွက်သွား ၍ ၊ ဧဒင် ပြည် အရှေ့ ၊ နောဒ
ပြည် တွင် နေ လေ၏။

17 ထိုအခါ ကာဂ္ဂန သည် မိမိ

မယား နှင့် ဆက်ဆံ သဖြင့်၊ သူ

သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေစွဲယူ၍ ၊ သားဧနောက် ကို ဘွားမြင်
လေ၏။ ကာဂ္ဂန

သည်လည်း မြို့ ကိုတည် ၍ မိမိ သား ၏ အမည် အလိုက် ၊ ထိုမြို့ ကို ဧနောက် မြို့ဟု သမုတ် လေ၏။

18 ဧနောက် သားကား၊ ဣရဒ် ၊ ဣရဒ် သားကား၊ မဟုယေလ ၊ မဟုယေလ သားကား၊ မသုရှလ ၊ မသုရှလ သားကား၊ လာမက် တည်း။

19 လာမက် သည်၊ အာဒ

နှင့် ဇိလ အမည် ရှိသော မိန်းမ နှစ် ယောက် နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု၍၊

20 အာဒံ သည် သားယာဗလ

ကိုဘွား မြင်လေ၏။ ထိုသားကား၊ တဲ

ဌ်နေ သောသူ ၊ သိုး နွားစသည်တို့ကို မွေးသောသူတို့ ၏ အဘ

ဆရာ ဖြစ် လေသတည်း။

21 ယုဗလ အမည် ရှိသောညီ မူကား၊ စောင်း မျိုး၊ နှဲခရာ မျိုးတို့ကို တီးမှုတ် တတ်သောသူ အပေါင်း တို့၏ အဘ

ဆရာဖြစ် လေသတည်း။

22 ဇိလ သည်လည်း ၊ သားတုဗလကာဣန ကို ဘွား မြင် လေ၏။ သူသည် ပန်းတဉ်း သမား၊ ပန်းပဲ သမား အပေါင်း တို့၏ဆရာ ဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာဣန

၏နှမ ကား၊ နေမ အမည်ရှိ၏။

23 လာမက် ကလည်း အာဒံ နှင့် ဇိလ ၊ ငါ ပြော သံ ကို မှတ် ကြလော့။ လာမက် မယား တို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ ငါ့ ကိုထိခိုက် သော လူ တယောက် တည်းဟူသော ၊ ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ သောလူပျို တယောက်ကို

ငါသတ် ခဲ့ပြီ။

24 ကာဂ္ဂန သည် ခုနစ် ဆသောတရား ကိုရလျှင်၊
အကယ်၍ လာမက် သည်၊ အဆခုနှစ် ဆယ် ခုနစ် ဆသော
တရားကို ရလိမ့်မည်ဟု မိမိမယားတို့ကိုပြောဆို၏။

25 အာဒံ သည်လည်း မိမိ မယား နှင့် တဖန် ဆက်ဆံ
ပြန်လျှင်၊ မယားသည် သား
ကို ဘွားမြင် ၍ ရှေသ ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့်
လေ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ကာဂ္ဂန သတ် သော အာ
ဗေလ
ကိုယ်စား တပါး သောအနွယ် ကို အကျွန်ုပ် အဘို့
ဘုရား သခင်၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

26 ရှေသ သည်လည်း သား ကိုရ ၍ ဧနုတ် ဟူသော
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား
၏ နာမတော် ကို အမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စ ပြုကြလေ၏။

5

1 အာဒံ ၏သားစဉ်မြေးစက် စာရင်း ဟူမူကား၊ လူ
ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောကာလ ၌ ၊ မိမိ ပုံသဏ္ဌာန် နှင့်
အညီ၊ ဘုရား
သခင်ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။

2 လူယောက်ျား လူမိန်းမ ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်း သောနေ့ ၌ လည်း သူ တို့ကို အာ
ဒံ
အမည် ဖြင့် မှည့် တော်မူ၏။

3 အာဒံ သည် အသက် တရာ့ သုံး ဆယ်ရှိသော်၊ မိမိ

ပုံသဏ္ဌာန် နှင့်အညီသဏ္ဌာန် တည်းသားကိုမြင် ရ၍
ရှေသ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
4 ရှေသ ကို ဘွားမြင် သောနောက် အာဒံ သည် အနှစ်
ရှစ် ရာ အသက်ရှင်၍၊ သား
သမီး များကိုမြင် လေ၏။
5 အာဒံ သည် အသက် နှစ် ပေါင်း ကိုး
ရာ သုံး ဆယ် စေ့သော် သေ လေ၏။
6 ရှေသ သည် အသက် တရာ ငါး နှစ် ရှိသော်၊ သားဧ
နုတ် ကို မြင် လေ၏။
7 ဧနုတ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှေသ သည် အနှစ်
ရှစ် ရာ ခုနှစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင်
လေ ၏။
8 ရှေလ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ တဆယ် နှစ်
နှစ် စေ့သော် သေ လေ၏။
9 ဧနုတ် သည် အသက် ကိုး ဆယ်ရှိသော်၊ သား ကာဂ္ဂ
နန် ကို မြင် လေ၏။
10 ကာဂ္ဂနန် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ဧနုတ် သည် အနှစ်
ရှစ် ရာ တဆယ် ငါး နှစ် အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။
11 ဧနုတ် သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ငါး နှစ် စေ့
သော်သေ လေ၏။
12 ကာဂ္ဂနန် သည် အသက် ခုနစ် ဆယ်ရှိသော်၊ သား
မဟာလေလ
ကို မြင် လေ၏။

13 မဟာလေလ ဘွား မြင်သောနောက် ၊ ကာဏ္ဏန် သည်
အနှစ် ရှစ် ရာ လေး ဆယ်အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။
14 ကာဏ္ဏန် သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ တဆယ့်
စေ့ သော် သေ လေ၏။
15 မဟာလေလ သည် အသက် ခြောက် ဆယ့်ငါး နှစ် ရှိ
သော် ၊ သားယာရက် ကို မြင် လေ၏။
16 ယာရက် ဘွားမြင် သောနောက် မဟာလေလ သည်
အနှစ် ရှစ် ရာ သုံး ဆယ်အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။
17 မဟာလေလ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းရှစ် ရာ ကိုး
ဆယ့်ငါး နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏၊
18 ယာရက် သည် အသက် တ ရာခြောက် ဆယ်နှစ် နှစ်
ရှိသော်သားဧနောက် ကိုမြင် လေ၏။
19 ဧနောက် ဘွားမြင် သောနောက် ယာရက် သည် အနှစ်
ရှစ် ရာ အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကိုမြင် လေ၏။
20 ယာရက် သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ခြောက်
ဆယ် နှစ် နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏။
21 ဧနောက် သည် အသက်ခြောက်ဆယ် ငါး နှစ် ရှိသော်
သားမသုရှလ ကို မြင် လေ၏။
22 မသုရှလ ဘွားမြင် သောနောက် ဧနောက် သည်
အနှစ် သုံး ရာ ပတ်လုံးဘုရား သခင်နှင့်အတူ သွား လာ၍
သား သမီး များကို မြင် လေ၏။

23 ဧနောက် အသက် နှစ် ပေါင်းသုံး ရာ ခြောက် ဆယ်
ငါး နှစ် တည်း၊
24 ဧနောက် သည် ဘုရား
သခင်နှင့်အတူ သွား လာ၏။ နောက် တဖန် သူ
သည်မ ရှိ အကြောင်းမူကား ၊ ဘုရား သခင် သိမ်းယူ
တော်မူသောကြောင့် တည်း။
25 မသုရှလ သည် အသက် တရာ့ ရှစ် ဆယ်ခုနစ် နှစ်
ရှိသော်၊ သား လာမက် ကို မြင် လေ၏။
26 လာမက် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ မသုရှလ သည်
အနှစ် ခုနှစ် ရာ ရှစ် ဆယ်နှစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ သား
သမီး များကို မြင် လေ၏။
27 မသုရှလ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းကိုး ရာ ခြောက်
ဆယ် ကိုး
နှစ် စေ့ သော် သေ လေ၏။
28 လာမက် သည် အသက် တ ရာရှစ် ဆယ်နှစ် နှစ် ရှိ
သော်သား ကို မြင် ၍၊
29 ဤ သူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား
ကျိန် တော်မူသောမြေ ၌ လုပ် ၍ ပင်ပန်း စွာ ခံရသော
ငါ တို့အား သက်သာ စေသောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ သူ့ကို
နောဧ ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
30 နောဧ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ လာမက် သည် အနှစ်
ငါး ရာ ကိုး ဆယ်ငါး နှစ် အသက် ရှင်၍ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။

31 လာမက် သည် အသက် နှစ် ပေါင်း ခုနှစ် ရာ ခုနစ်
ဆယ် ခုနစ် နှစ် စေ့ သော်သေ လေ၏။
32 နောဧ သည် အသက် ငါး ရာ ရှိ ၏။ နောဧ
သား ကား၊ ရှေမ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်း။

6

1 မြေကြီး မျက်နှာ ပေါ် မှာလူ တို့သည် များပြား ၍
သမီး များကိုလည်း ရ
ကြသောအခါ၊
2 ဘုရား သခင်၏သား တို့သည် လူ
သမီး တို့ လှ ကြောင်း ကိုမြင် ၍ ၊ ကိုယ် စိတ် ရှိသည်
အတိုင်း စုံဘက် ကြ၏။
3 ထာဝရဘုရား ကလည်း ငါ့ ဝိညာဉ် သည် လူ
တို့တွင် အစဉ် မ ဆုံး မရ။ အကြောင်းမူကား လူ
တို့သည် အသား
ဖြစ်၏။ သူ
၏အသက် တန်းသည် လည်း၊ အနှစ် တရာ နှစ် ဆယ်
ဖြစ် စေဟုမိန့် တော်မူ၏။
4 ထို ကာလ ၌ ၊ မြေကြီး ပေါ် မှာ ကိုယ် ကြီးမားသော
သူအချို့ရှိ ကြ၏။ ထိုနောက် ၌လည်း ၊ ဘုရား သခင်၏
သား
တို့သည်၊ လူ
သမီး တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရ
သောသားတို့သည်၊ အား

ကြီးသောသူ၊ ရှေး ကာလမှစ၍ ၊ ကျော်စော သောသူ
ဖြစ် ကြ၏။
5 မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ
အပြစ် ကြီး ၍ ၊ သူ ၏ စိတ်နှလုံး အကြံအစည် ရှိသမျှ
တို့သည် အစဉ်မပြတ် ဆိုးညစ် ခြင်းသက်သက် ရှိကြောင်း
ကို၊ ဘုရား
သခင်သိမြင် တော်မူလျှင်၊
6 မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ
ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသည်ကို နောင်တရ ၍၊ နှလုံး တော်
ပူပန် လျက် ရှိတော်မူ၏။
7 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါဖန်ဆင်း သော လူ
ကိုဌင်း၊ လူ
မှစ၍ သားများ၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် များ၊ မိုဃ်း
ကောင်းကင် ငှက် များတို့ကိုဌင်းမြေကြီး မျက်နှာ မှာ ငါ
သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်။ သူ
တို့ကို ဖန်ဆင်း သောကြောင့် ငါနောင်တရ သည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
8 နောဧ မူကား ၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့် တွေ့သော
သူဖြစ်သတည်း။
9 နောဧ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဟူမူကား ၊ နောဧ သည် ဖြောင့်မတ်
သောသူ ၊ မိမိ အမျိုး ၌ စုံလင် သောသူဖြစ် ၏။ ဘုရား
သခင်နှင့်အတူ သွား လာ၏။
10 နောဧ သည် ရှေမ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်း ဟူသော

သား သုံး ယောက်ကို မြင် လေ၏။
11 ထိုအခါ မြေကြီး သည် ဘုရား
သခင့်ရှေ့ မှာ ပုပ်စပ် လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး သည် အဓမ္မ
အမှုနှင့် ပြည့်စုံ လေ၏။
12 ဘုရား သခင် သည် မြေကြီး ကို ကြည့်ရှု
သောအခါ ၊ ပုပ်စပ် လျက်ရှိသည်ကို မြင် တော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား မြေကြီး ပေါ်မှာ လူ
အပေါင်း တို့သည် ဖေါက်ပြန် ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။
13 ထိုအခါ ဘုရား သခင်သည်၊ နောဧ
အား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သတ္တဝါ အပေါင်း တို့၏
အဆုံး
သည် ငါ့ မျက်မှောက် တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူ
တို့ကြောင့် မြေကြီး သည် အဓမ္မ
အမှုနှင့်ပြည့်စုံ လေ၏။ အကယ်စင်စစ်မြေကြီး နှင့်
တကွ သူ တို့ကို ငါ ဖျက်ဆီး မည်။
14 ဂေါဖရ သစ်သား ဖြင့် သင်္ဘော ကို ကိုယ် ဘို့
တည်လုပ် လော့။ အထဲ၌
လည်း အခန်း များကို လုပ် လော့။ အတွင်း ၊ ပြင် ၊
ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေး နှင့် သုတ် လော့။
15 လုပ် ရမည်ပုံ ဟူမူကား၊ သင်္ဘော အလျား အတောင်
သုံး ရာ ၊ အနံ အတောင် ငါး ဆယ်၊ အမြင့် အတောင် သုံး
ဆယ်ရှိစေရမည်။
16 အပေါ်၌ လည်းအမိုး ကိုလုပ် ရမည်။ ထိုအမိုး အပေါ်

အလယ်ချက်၌၊ ထိပ်အုပ်အနံတတောင် အကျယ် ရှိ စေရ
မည်။ သင်္ဘော် နံ တစ်ဖက်၌ လည်း တံခါး ကို လုပ်ရမည်။
အောက် ဆင့်၊ အလယ် ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံး
ဆင့်ကိုလည်း ရှိ စေရမည်။
17 အသက် ရှင် သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ကို၊
ကောင်းကင် အောက် မှ ငါ့ ကိုယ်တိုင်ပယ်ရှင်း ခြင်းငှါ ၊
မြေကြီး ကို ရေ
လွှမ်းမိုး စေသဖြင့် ၊ မြေ ပေါ်မှာ ရှိသမျှ တို့သည် သေ
ကြရမည်။
18 သင် ၌ မူကား ၊ ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ငါတည် စေမည်။
သင် သည် သား ၊ မယား ၊ ချွေးမ များနှင့်တကွ ၊ သင်္ဘော်
ထဲ သို့ ဝင် ရမည်။
19 အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး ထဲက ၊ အထီး
အမ ၊ အစုံ တို့ကိုယူ၍၊ သင် နှင့်အတူ အသက် ချမ်းသာ
စေခြင်းငှါ ၊ သင်္ဘော် ထဲ သို့ သွင်း ရမည်။
20 ငှက် လည်းအမျိုး အလိုက် ၊ သားလည်း အမျိုး
အလိုက် ၊ တွား တက်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း လည်း
အမျိုး အလိုက် ၊ အထီးအမ၊ အစုံ
တို့သည် အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ၊ သင့် ထံသို့ လာ
ကြလိမ့်မည်။
21 ကိုယ် စားစရာအဘို့ ၊ တိရစ္ဆာန် တို့စားစရာ အဘို့ ၊
စား အပ်သော အစာ အမျိုးမျိုး ကို ယူ
၍ သိုဝှေ့ ထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူ၏။

22 မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း လည်း နောဧ ပြု
လေ၏။

7

1 ထိုနောက် ၊ ထာဝရဘုရား သခင်သည် နောဧ
ကို တဖန် မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ဤ
ကာလ အမျိုးတွင် သင် သည် ငါ့ ရှေ့ ၌ ဖြောင့်မတ်
ကြောင်းကို ငါသိမြင် သည် ဖြစ်၍၊ သင် ၏အိမ်သူ
အိမ်သားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြ
လော့။
2 မြေကြီး ပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန်အမျိုး မပျက်ဆက်နွယ်စေ
ခြင်းငှါ ၊ စင်ကြယ် သော သား
မျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင် အထီး
အမ ခုနစ် စုံစီ၊ မ
စင်ကြယ် သော သား
မျိုး၊ တမျိုး တမျိုးတွင်လည်း အထီး
အမ နှစ် စုံစီ၊
3 မိုယ်းကောင်းကင် ၄ က် ၊ တမျိုးမျိုးတွင်လည်း အထီး
အမ ခုနစ် စုံစီ၊ အသီးသီး
တို့ကို သိမ်းယူ ရမည်။
4 အကြောင်းမူကား ၊ ယနေ့ မှစ၍ ခုနစ်ရက်စေ့လျှင်၊
အရက် လေးဆယ် ပတ်လုံးမြေကြီး ပေါ်သို့ မိုယ်း ရွာ စေ
မည်။ ငါဖန်ဆင်း သော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့ကို၊ မြေကြီး

မျက်နှာ ပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်း မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မှာထား
တော်မူ၏။
5 မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း လည်း နောဧ ပြု
လေ၏။
6 မြေကြီး ကို ရေ လွှမ်းမိုး သောအခါ နောဧ သည်
အသက် ခြောက် ရာ ရှိ သတည်း။
7 ရေ လွှမ်းမိုး ခြင်းဘေးကြောင့် ၊ နောဧ သည် မိမိ
သား ၊ မယား ၊ ချွေးမ များနှင့်တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲသို့
ဝင် ၍
8 ဘုရား သခင်မှာ ထားတော်မူသည့်အတိုင်း စင်ကြယ်
သောသား ၊ မ စင်ကြယ် သောသား ၊ ငှက် များနှင့် မြေ
ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်များအထဲ က၊
9 အထီး အမ အစုံ တို့သည်၊ နောဧ
နှင့်အတူသင်္ဘော ထဲသို့ ဝင် ကြ၏။
10 ခုနစ် ရက် စေ့သောအခါ ၊ လွှမ်းမိုး အပ်သော ရေ
သည် မြေ ပေါ် ၌ ပေါ်လာ၏။
11 နောဧ အသက် ခြောက် ရာ စေ့သောနှစ် ၊ ဒုတိယ လ
၊ ဆယ် ခုနစ် ရက် နေ့တွင် ၊ ကြီးစွာ သော နက်နဲ ရာ ရေ
ပေါက်ရေတွင်းတို့၏ အဆီး
အတားရှိသမျှ ကို ပယ်ရှင်း၍၊ မိုးယ်း ကောင်းကင်ပြွန်ဝ
များကို ဖွင့် သဖြင့်၊
12 အရက်လေး ဆယ်ပတ်လုံးမြေကြီး ပေါ်မှာ မိုးယ်း ရွာ
လေ၏။

13 ထို နေ့ ရက်တွင် ၊ နောဧ နှင့် မိမိ မယား မှစ၍ ရှေမ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်းဟူသောနောဧ သား သုံးယောက်၊ ချွေးမ သုံး ယောက်တို့သည် သင်္ဘော ထဲ သို့ ဝင် ကြ၏။
14 သားရဲ မျိုး ၊ သားယဉ် မျိုး ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုး ၊ ပျံ တတ်သော ကြက် ငှက် မျိုး၊
15 အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးအမျိုးအပေါင်း တို့အထဲက ၊ အထီးအမအစုံ တို့သည်၊ နောဧ
နှင့်အတူသင်္ဘော ထဲသို့ ဝင် ကြလေ၏။
16 ထိုသို့နောဧကို ဘုရား
သခင်မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ဝင် သောတိရစ္ဆာန် တို့သည်၊ ခပ်သိမ်း သော တိရစ္ဆာန် တို့အထဲက ၊ အထီး အမ စုံလျက်ဝင် ကြ၏။ ထာဝရဘုရား
သည်လည်း နောဧ
ကို အထဲမှာ ပိတ် ထားတော်မူ၏။
17 ရေ လွှမ်းမိုးခြင်းသည် အရက် လေး ဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီး ပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်းတိုးတက် ၍ သင်္ဘော ကို မြေ မှ ခွါ လျက် ဆောင်ယူ လေ၏။
18 တဖန် ရေ သည်အားကြီး၍ မြေကြီး ပေါ်မှာ အလွန် တိုးတက် သဖြင့် ၊ သင်္ဘော သည် ရေ
မျက်နှာ ပေါ် ၌ မျော လျက်နေလေ၏။
19 နောက်တဖန်ရေ သည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အလွန် အားကြီး သဖြင့် မိုဃ်း ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိသမျှ သော တောင် ကြီး အပေါင်း တို့သည် မြုပ် ကြ၏။

20 ရေမြုပ်သောတောင် တို့ အထက် ၌ လွှမ်း တတ်သော ရေ
သည် ဆယ့် ငါး တောင် ရှိသတည်း။
21 မြေ ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုးတည်း ဟူသောငှက် ၊ သားယဉ် ၊ သားရဲ ၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့နှင့် လူ အပေါင်း တို့သည် သေ ကြကုန်၏။
22 အသက် ရှူ လျက် ကုန်း ပေါ်မှာ ရှိလေသမျှ တို့သည် သေ ကြကုန်၏။
23 မြေ မျက်နှာ ပေါ်၌ ရှိသောလူ ဖြစ်စေ ၊ သား ဖြစ်စေ တွား တတ်သော အရာဖြစ်စေ ၊ မိုဃ်း ကောင်းကင်ငှက် ဖြစ်စေ၊ အသက် ရှင်သော အရာရှိ ရှိသမျှတို့ကို မြေကြီး ပေါ်က ပယ်ရှင်း တော်မူ၍ ၊ ပျက်စီး ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ နောဧ
မှစ၍ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘော ထဲ ၌ရှိသော သူတို့ သာ
ကျန် ကြွင်းကြလေ၏။
24 ရေ သည်လည်း မြေကြီး ပေါ်မှာ ရက် ပေါင်း တရာ့
ငါး ဆယ်ပတ်လုံးအား ကြီးစွာတည်လေ၏။

8

1 ဘုရား သခင်သည်၊ နောဧ
မှစ၍ အသက် ရှင်သမျှ သောသတ္တဝါ၊ နောဧ
နှင့်အတူ သင်္ဘော ထဲ ၌ရှိသောတိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့
ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ လေ

လာစေတော်မူသဖြင့် ရေ
ငြိမ် လေ၏။
2 နက်နဲ ရေပေါက် ရေတွင်းများ မိုးယ်းကောင်းကင် ပြွန်
ဝ များကို ဆို့ပိတ် ၍ မိုးယ်း ကို စဲ စေတော်မူ၏။
3 ရေ သည်လည်း မြေ ပေါ်မှာ အစဉ် အတိုင်းစီး သွား၍
၊ အရက် တရာ့ ငါး ဆယ်စေ့ သောအခါ ယုတ် လျော့
လေ၏။
4 သတ္တမ လ ၊ ဆယ် ခုနစ် ရက် နေ့တွင် သင်္ဘော သည်
အာရရတ် အမည်ရှိသောတောင် ပေါ်မှာ တင် လေ၏။
5 ဒသမ လ တိုင်အောင် ရေ သည် အစဉ် မပြတ်ယုတ်
လျော့၍ ၊ ထိုလဆန်း တရက် နေ့တွင် တောင် ထိပ်
တို့သည် ပေါ်ကြ၏။
6 ထို အရက် လေး ဆယ်ကြာ လျှင်၊ နောဧ
သည် သင်္ဘော ထဲ၌ လုပ် ခဲ့သော ပြတင်းပေါက် ကိုဖွင့်
၍ ၊ ကျီး တကောင်ကို လွှတ် လေ၏။
7 ထိုကျီးအသည် မြေ ပေါ်မှာ ရေ
မခန်း မခြောက် မှီတိုင်အောင် ၊ သွား လာလျက် နေ
လေ၏။
8 တဖန် မြေ မျက်နှာ ပေါ်မှာ ရေ
ကုန်သည် မကုန် သည်ကို သိ
ခြင်းငှါ ၊ ချိုး တကောင်ကို လွှတ် ပြန်လေ၏။
9 မြေ တပြင်လုံး ၌ ရေ ရှိသေးသောကြောင့် ၊ ချိုး သည်
ခြေ ဖြင့်နင်း၍ အမော
ဖြေစရာကို မ

တွေ့ သဖြင့် ၊ နောဧ ရှိရာ သင်္ဘော သို့ ပြန် လာလေ၏။ နောဧ
သည်လည်း လက် ကိုဆန့် ၍ ၊ ချိုး ကိုကိုင် ယူပြီးလျှင် ၊ မိမိ နေရာ သင်္ဘော ထဲသို့ သွင်း လေ၏။
10 တဖန် ခုနစ် ရက် နေ ပြီးမှထိုချိုး ကို သင်္ဘော ထဲက
လွှတ် ပြန်၏။
11 ညဦး အချိန် ၌ ချိုး သည် နောဧ
ထံသို့ ပြန်လာ ၍ ၊ မိမိဆိတ်ယူသော သံလွင် ရွက် ကို မိမိ
နှုတ် သီးဖြင့် ဆောင် ခဲ့ သောကြောင့်၊
12 မြေကြီး ပေါ်မှာ ရေ
ကုန် ကြောင်း ကို နောဧ
သိ လေ၏။ တဖန် ခုနစ် ရက် နေ ပြီးမှထိုချိုး ကို လွှတ် ပြန်၏။ နောက် တဖန်ချိုး သည် မ
ပြန် မလာနေ၏။
13 အနှစ် ခြောက် ရာ တခု ပဌမ
လ ဆန်းတရက် နေ့တွင် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ ရေ
ခန်း ခြောက်သည်ရှိသော်၊ နောဧ
သည် သင်္ဘော မိုး ကို ပယ်ဖျက် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ မြေ မျက်နှာ သွေ့ ခြောက်စရှိသည်ကို မြင် ၏။
14 ဒုတိယ လ ၊ နှစ် ဆယ်ခုနစ် ရက် နေ့တွင် မြေကြီး
သွေ့ ခြောက်လေ၏။
15 ဘုရား သခင်ကလည်း သင် သည် သား

မယား ၊ ခွေးမ တို့နှင့်တကွ ၊ သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်းလော့။

16 17 သင် ထံမှာ အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် ၊ ငှက် များ၊ သား

များ မြေ ပေါ် ၌ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်များ တို့သည်၊ မြေ ပေါ် မှာ သားကိုမွေး ၍ အလွန် တိုးပွား များပြား မည်အကြောင်း ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ တို့ကို ကိုယ် နှင့်အတူ ထုတ် ဆောင်လော့ဟု၊ နောဧ

ကို မိန့် တော်မူ၏။

18 ထိုအခါ နောဧ မှစ၍ သား ၊ မယား ၊ ခွေးမ တို့သည် ထွက် ဆင်းကြ၏။

19 သား များ၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက် များ၊ မြေ ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တတ်သမျှ သော အမျိုး မျိုး အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်း ကြ၏။

20 နောဧ သည်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည် ပြီးမှ စင်ကြယ် သောသား ၊ စင်ကြယ် သော ငှက် အမျိုးမျိုး ထဲက ယူ ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင်ပေါ် မှာ မီး

ရှို့သော ယဇ် ကို ပူဇော်လေ၏။

21 ထာဝရဘုရား သည်လည်း မွှေးကြိုင် သော အနံ့

ကို ခံယူ

၍ ၊ ငါသည် နောက်တဖန် လူတို့အတွက် မြေကြီး ကို မ ကျိန်။ အကြောင်းမူကား ၊ လူ တို့သည် ငယ် သောအရွယ်

မှစ၍ ၊ စိတ် နှလုံးအကြံအစည် ဆိုး ကြ၏။ ငါသည် ယခု
တခါ ပြု ပြီးသကဲ့သို့ ၊ အသက် ရှင်သောအရာရှိသမျှ တို့
ကို နောက် တဖန်ဒဏ် မ ခတ်။

22 မြေကြီး မ ကုန် မှီ တိုင်အောင် မျိုးစေ့ ကြဲ ရ သော
ကာလ၊ အသီးအနှံ ကို သိမ်းရသောကာလ၊ ချမ်း သော
ကာလ၊ ပူ
သောကာလ၊ နွေ ကာလ၊ ဆောင်း ကာလ မ
ပြတ် ရဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။

9

1 ဘုရား သခင်သည်လည်း ၊ နောဧ နှင့် သူ ၏သား တို့
ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၍ ၊ သင်တို့သည်များပြား စွာ
မွေးဘွား လျက် မြေကြီး ပြည့် စေကြလော့။

2 မြေ တိရစ္ဆာန် ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက် အစ ရှိသော၊
မြေ ပေါ်မှာ လှုပ်ရှား တတ်သမျှ နှင့် ၊ ပင်လယ် ငါး
အပေါင်း တို့သည်၊ သင် တို့ရှေ့မှာကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်
ခြင်းသဘောရှိ ကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရိစ္ဆာန်တို့ကို သင်
တို့လက် ၌ ငါ အပ် ၏။

3 အသက် ရှင်၍ လှုပ်ရှား တတ်သမျှ သည်၊ အသီး
အရွက်ကဲ့သို့ ၊ သင် တို့စားစရာ ဘို့ ဖြစ် ရမည်။
ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို သင် တို့၌ ငါအပ်ပေး ၏။

4 သို့သော်လည်း အသက် တည်းဟူသော အသွေးနှင့်
တကွ အသား ကို မ
စား ရ။

5 အကယ်၍ သင် တို့အသက် တည်းဟူသော၊ သင် တို့
အသွေး ကို ငါတောင်း မည်။ လူ ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း
တို့၌ ငါတောင်း မည်။ ခပ်သိမ်းသော လူ
တို့၏ ညီအစ်ကို ၌ လူ ၏အသက် ကို ငါတောင်း မည်။
6 အကြင်သူသည် လူ
၏အသွေး ကိုသွန်း ၏။ ထိုသူ
၏အသွေး ကို လူ
လက်ဖြင့် သွန်း ရမည်။ အကြောင်းမူကား ဘုရား သခင်
သည် မိမိပုံသဏ္ဌာန် နှင့်အညီ လူ ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။
7 သင် တို့သည် သားကိုဘွား ၍ များပြား ကြလော့။
မြေ ပေါ်မှာ အလွန်မွေးဘွား ၍ များပြား ကြလော့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
8 တဖန် ဘုရား သခင်သည်၊ နောဧ
နှင့် သူ ၏သား တို့ကို မိန့် တော်မူသည်ကား၊
9 သင် တို့နှင့် ၎င်း၊ နောက် ဖြစ်လတ္တံ့သော အမျိုး
အနွယ်နှင့်၎င်း၊
10 သင် တို့ထံမှာ အသက် ရှင်သော တိရစ္ဆာန် တည်း
ဟူသော ငှက် ၊ သားယဉ် ၊ သားရဲ ရှိသမျှ သင်္ဘော ထဲက
ထွက် ဆင်းသမျှ မှစ၍ ၊ မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့နှင့်
၎င်း၊ ငါ သည်ကိုယ်တိုင်ပဋိညာဉ် ပြု ၏။
11 သင် တို့နှင့် ငါ ပြု သော ပဋိညာဉ် ဟူမူကား ၊ ရေ
လွှမ်းမိုး ခြင်းအားဖြင့် ၊ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါ တို့သည်
နောက် တဖန်မ ဆုံး ရကြ။ မြေကြီး ကို ဖျက်ဆီး ဘို့ ရာ

နောက် တဖန်ရေ လွှမ်းမိုးခြင်း မ
ရှိ ရ။
12 ထိုမှတပါး ငါ တဘက်၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့ထံမှာ
အသက် ရှင်သမျှ သောတိရစ္ဆာန် တို့ တစ်ဖက်၌ သား
မြေး အစဉ် အဆက်မပြတ်၊ ငါ ပြု သော ပဋ္ဌိညာဉ် ၏
လက္ခဏာ
သက်သေဟူမူကား၊
13 ငါ ၏ သက်တံ့ ကို မိုးယံး တိမ်၌ ငါထား ၏။ ထို
သက်တံ့သည် မြေကြီး နှင့် ငါ ပြုသော ပဋ္ဌိညာဉ် ၏
သက်သေ ဖြစ် လိမ့်မည်။
14 ငါ သည် မိုးယံး ကို အုံ့စေသောအခါ ၊ မိုးယံးတိမ် ၌
သက်တံ့ သည် ထင်ရှား လိမ့်မည်။
15 ထိုအခါငါ တဘက်၊ သင် တို့မှစ၍ ၊ အသက် ရှင်
သောသတ္တဝါ ၊ တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ တို့ တစ်ဖက်၌ရှိသော ၊
ငါ ၏ ပဋ္ဌိညာဉ် ကိုငါ အောက်မေ့ သဖြင့် ခပ်သိမ်း သော
သတ္တဝါ တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ နောက် တဖန်ရေ လွှမ်းမိုး
ခြင်းမ ရှိ ရ။
16 မိုးယံးတိမ် ၌ သက်တံ့ ရှိ သည်ကို ငါကြည့်ရှု
သဖြင့် ၊ ဘုရား သခင်နှင့် မြေကြီး ပေါ်မှာ အသက် ရှင်
သော သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့ စပ်ကြား မှာရှိသော
ထာဝရ
ပဋ္ဌိညာဉ် ကို ငါအောက်မေ့ မည်။
17 ဤ သည်ကား ငါ နှင့် မြေကြီး ပေါ် မှာရှိသော
သတ္တဝါ အပေါင်း တို့၏ စပ်ကြား မှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့ သော

ပဋ္ဌိညာဉ် ၏ လက္ခဏာ
သက်သေဖြစ်သတည်းဟု နောဧ
ကို ဘုရား သခင်မိန့် တော်မူ၏။
18 သင်္ဘော ထဲက ထွက် ဆင်းသော နောဧ
သား တို့၏အမည်ကား ရှေမ ၊ ဟာမ ၊ ယာဖက် တည်း၊ ဟာမ
သည် ခါနာန် ၏ အဘ
ဖြစ် ၏။
19 ဤ သူတို့သည် နောဧ
၏ သား
သုံး ယောက်ဖြစ်၍ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ နှံ့ပြား ကြ၏။
20 နောဧ သည် လယ် လုပ်သောအတတ်ကို ပြုစု ၍ ၊ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို စိုက် လေ၏။
21 စပျစ် ရည်ကိုလည်း သောက် ၍ ယစ်မူး သဖြင့် ၊ မိမိ ထဲ ၌ အဝတ် မခြုံဘဲနေလေ၏။
22 ခါနာန် ၏ အဘ
ဟာမ သည်၊ မိမိ
အဘ ၌ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကိုမြင် လျှင် ပြင် မှာ ရှိသော အစ်ကို နှစ် ယောက်ကို ပြော လေ၏။
23 ရှေမ နှင့် ယာဖက် တို့သည် အဝတ် ကိုယူ ၍ ပခုံး ပေါ်မှာ တင် ပြီးလျှင် ၊ နောက် သို့ဆုတ်သွား ၍ မိမိ အဘ ၌၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသည်ကို ဖုံး
ကြ၏။ သူ

တို့သည် အပြင်သို့မျက်နှာ ပြုသောကြောင့် ၊ မိမိ အဘ
၌ အဝတ် အချည်းစည်း ရှိသည်ကို မ
မြင် ရ။
24 နောဧ သည် ယစ်မူးခြင်းပျောက်၍ နိုး
သောအခါ ၊ မိမိ ၌သား ငယ် ပြု သည်ကို သိ လျှင်၊
25 ခါနာန် သည် ကျိန် ခြင်းကိုခံ ပါစေ။ အစ်ကို
တို့၏ကျွန် တို့၌ ကျွန် ဖြစ် ပါစေဟုဆို ၏။
26 တဖန် ရှေမ ၏ ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိ တော် မူ
စေသတည်း။ ခါနာန် သည် ရှေမ ၏ကျွန် ဖြစ် ပါ
စေ။
27 ဘုရား သခင်သည် ယာဖက် ကို ကျယ် စေတော်မူ
သဖြင့် ၊ ရှေမ ၏ တဲ
တို့တွင် နေ ပါစေ။ ခါနာန် မူကား ၊ သူ ၏ကျွန် ဖြစ် ပါ
စေဟု ဆို လေ၏။
28 နောဧ သည် ရေ
လွှမ်းမိုးသောနောက် ၊ အနှစ် သုံး ရာ ငါး ဆယ် အသက်
ရှင်၍၊
29 အသက် ပေါင်း ကိုး ရာ ငါး ဆယ်စေ့ သော် အနိစ္စ
ရောက်လေ၏

10

1 ရေ လွှမ်းမိုးသောနောက် ၊ နောဧ သား ရှေမ ၊ ဟာမ ၊
ယာဖက် တို့မှ ဆင်းသက် သော သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို

ဆိုပေအုံ့။

2 ယာဖက် ၏သား ကား ဂေါမာ ၊ မာဂေါဂ ၊ မာဒဲ ၊ ယာ
ဝန် ၊ တုဗလ ၊ မေရှက် ၊ ထိုက် တည်း။

3 ဂေါမ သား ကား၊ အာရှကေနတ် ၊ ရိဖတ် တော်ဂမ
တည်း။

4 ယာဝန် သား ကား၊ ဧလိရှာ ၊ တာရှု ၊ ကိတ္တိမ် ၊ ဒေါ
ဒနိမ် တည်း။

5 ဤ သူတို့သည် လူ
အမျိုးမျိုးတကျွန်း တနိုင်ငံမြေ နယ်တို့ကို ဘာသာ
အသီးအသီး ၊ အမျိုးအနွယ် အသီးသီးရှိသည့်အတိုင်း
၊ အချင်းချင်းခွဲ ဝေကြ၏။

6 ဟာမ သား ကား၊ ကုရှ ၊ မိဇရိမ် ၊ ဖုတ ၊ ခါနာန် တည်း။

7 ကုရှ သား ကား၊ သေဘ ၊ ဟာဝိလ ၊ သာဘတ ၊ ရာဂ
မ ၊ သတ္တေခါ တည်း။ ရာဂမ
သား ကား၊ ရှေဘ ၊ ဒေဒန် တည်း။

8 ကုရှ သည် သား
နိမ်ရောဒ ကိုလည်း ရသေး၏။ ထို
သားသည် မြေကြီး ပေါ်မှာ အဦး
စွမ်း နိုင်သောသူဖြစ် ၏။

9 ထာဝရဘုရား ရှေ့ မှာ အားကြီး သော မုဆိုး
ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရား
ရှေ့ နိမ်ရောဒ ၊ အား ကြီးမုဆိုး ၊ ပြု လုပ်သည်လိုဟု
စပ် ဆိုသတည်း။

10 သူ ၏ နိုင်ငံ အဦး ကား၊ ရှိနာ ပြည် ၌ ဗာဗုလုန် မြို့၊
ဧရက် မြို့၊ အက္ကဒ
မြို့ကာလနေ မြို့တည်း။
11 ထို ပြည် မှာအာရှရိ ပြည်သို့ သွား၍ နိနေဝေ မြို့၊ ရ
ဟောဘုတ် မြို့ ကာလ မြို့ကိုဌင်း၊
12 နိနေဝေ မြို့နှင့် ၊ ကာလ မြို့စပ်ကြား မှာ ကြီး စွာ
သော မြို့ တည်းဟူသောရေသင် မြို့ကိုဌင်းတည်ဆောက်
လေ၏။
13 မိဇရိမ် သား ကား၊ လုဒိမ် လူ၊ အာနမိမ် လူ၊ လဟာ
ဗိမ် လူ၊ နတ္ဘုတုဟိမ် လူ၊
14 ပါသရူသိမ် လူ၊ ကာသလုဟိမ် လူ၊ ကတ္တောရိမ်
လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိ လူဖြစ်
သတည်း။
15 ခါနာန် သား အကြီး ကား၊ ဇိဒုန်။ ထိုနောက် ဟေသ။
16 ထိုနောက် ယေဗုသိ လူ၊ အာမောရိ
လူ။ ဂိရဂါရှိ လူ၊
17 ဟိဝိ လူ၊ အာကိ
လူ၊ သိနိ လူ၊
18 အာဝဒိ လူ၊ ဇေမရိ
လူ၊ ဟာမသိ
လူတည်း။ ထိုနောက် ခါနာန် အမျိုးသားအသီးသီး
တို့သည် နှံ့ပြား ကြ လေ၏။
19 ခါနာန် အမျိုးသားနေရာ ပြည်နယ်သည် ဇိဒုန် မြို့မှ

ဂေရာ မြို့၊ ဂါဇ မြို့တိုင်အောင် ၎င်း တဖန်သောဒုံ မြို့၊
ဂေါမောရ မြို့၊ အာဒမာ
မြို့ ဇောဘိုင် မြို့ကိုလွန်၍ လာရှ မြို့ တိုင်အောင် ၎င်း
ရှိ သတည်း။
20 ဤ သူ တို့သည် သီးခြားသော အမျိုး အနွယ်၊
သီးခြားသော ဘာသာ
အလိုက် ၊ အပြည် အပြည်အတိုင်း တိုင်း၌ နေသောဟာ
မ သား များ ဖြစ်သတည်း။
21 ယာဖက် ညီ၊ ဟေဗြဲ လူအပေါင်း တို့၏ အဘ ၊ ရှေမ
သည်လည်း သား များကိုမြင် လေ၏။
22 ရှေမ သား ကား၊ ဧလံ ၊ အာရှရ ၊ အာဖါဇဒ် ၊ လုဒ ၊
အာရံ တည်း။
23 အာရံ သား ကား၊ ဥဇ ၊ ဟုလ ၊ ဂေသာ ၊ မာရှ တည်း။
24 အာဖာဇဒ် သား ရှာလ ၊ ရှာလ သား ဟေဗာ တည်း။
25 ဟေဗာ သည်လည်း သား နှစ် ယောက်ကို မြင်
လေ၏။ သား
တယောက်ကား၊ ဖာလက် အမည် ရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ သူ
လက်ထက် ၌ မြေကြီး ကို ခွဲဝေ ကြ၏။ သူ
၏ညီ ကား၊ ယုတ္တန် အမည် ရှိ၏။
26 ယုတ္တန် သား ကား၊ အာလမောဒဒ် ၊ ရှေလပ် ၊ ဟာ
ဇာမာဝက် ၊ ယေရ၊
27 ဟဒေါရံ ၊ ဥဇလ ၊ ဒိကလ၊
28 ဩဗလ အဘိမေလ ၊ ရှေဘာ၊

29 ဩဖိရ ဟဝိလ ၊ ယောဗပ် ၊ ဤ သူအပေါင်း တို့
သည် ယုတ္တတန် သား ဖြစ်သတည်း။
30 သူ တို့နေရာ မူကား၊ မေရှ မြို့မှ သည် အရှေ့
မျက်နှာ၌သေဖာ တောင် တိုင်အောင် ရှိ သတည်း။
31 ဤ သူ တို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ် ၊
သီးခြားသော ဘာသာ
အလိုက် ၊ အပြည် ပြည်အတိုင်းတိုင်း တို့၌ နေသောရှေ
မ သား များဖြစ်သတည်း။
32 ဤ ရွှေ့ကား မိမိတို့အမျိုးအနွယ် အသီးသီးအလိုက်
မှတ်သားထားသော နောဧ
သား ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းပေသတည်း။ ထိုသူ
တို့သည် ရေ
လွှမ်းမိုးသောနောက် ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ သီးခြား သော
တိုင်းပြည် တို့ကိုတည်ထောင်ကြလေ၏။

11

1 မြေကြီး သားအပေါင်း တို့သည် ဘာသာ
တ မျိုးတည်း။ စကား
တ မျိုးတည်းရှိ ကြသည်ဖြစ်၍၊
2 အရှေ့ မျက်နှာမှ ခရီး သွားသဖြင့် ၊ ရှိနာ ပြည် ၌ မြေ
ညီ ရာအရပ် ကိုတွေ့ ၍ နေရာ ချကြ၏။
3 သူတို့ကလည်း လာ
ကြ။ အုတ် လုပ် ၍ ခိုင်မာစွာ ဖုတ် ကြကုန်အံ့ဟု၊ တ

ယောက်ကို တယောက် ပြော ကြ၏။ ထိုသို့ ကျောက်
အရာ ၌ အုတ် ကို ၎င်း ၊ သရွတ် အရာ ၌ ရေညှိ တမျိုး
ကို၎င်း ရပြီးလျှင်၊
4 လာ ကြ၊ မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်ရပ် ကွဲပြား မည်
ကို စိုးရိမ် ၍၊ မြို့ ကို ၎င်း ၊ မိုးယံးကောင်းကင် သို့ မှီရသော
ရဲတိုက် ကို၎င်း တည် လုပ်သဖြင့် ၊ ကျော်စော ကိတ္တိရှိစေ
ခြင်းငှါ ပြု ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆို ကြ၏။
5 ထိုသို့ လူ သား တို့တည် လုပ်သော မြို့ နှင့် ရဲတိုက် ကို
ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် ဆင်းသက် တော်
မူ ၏။
6 ထာဝရဘုရား က ကြည့်ရှု လော့။ လူ
တ မျိုးတည်း ၊ စကား တ မျိုးတည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူ
တို့သည် ဤ
အမှုကို အဦး
ပြု ကြ၏။ ယခု
ကြံစည် သမျှ တို့ကို အဆီး
အတားမ ရှိ၊ သူ
တို့ပြု ကြလိမ့်မည်။
7 လာ ကြ၊ ဆင်းသက် ကြကုန် အံ့။ သူ တို့သည်
အချင်းချင်း နား မ လည်စေခြင်းငှါ၊ သူ
တို့စကား ကို ရှုပ်ထွေး ကြကုန်အံ့ဟု မိန့် တော်မူ၏။
8 ထိုသို့ ထာဝရဘုရား သည် သူ
တို့ကို မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြား စေတော်

မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် မြို့ ကိုမ တည်ပဲ နေကြ၏။

9 သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရား
သည် မြေကြီး သားအပေါင်း တို့၏ စကား
ကိုရှုပ် ထွေး၍ ၊ သူ တို့ကို မြေကြီး တပြင်လုံး ၌ အရပ်
ရပ် ကွဲပြား စေတော်မူသောကြောင့် ထို မြို့ သည် ဗာဗုလု
နိ် မြို့ဟူ၍တွင် သတည်း။

10 ရှေမ ၏ သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား ၊ ရှေမ သည်
အသက် တ ရာရှိ၍ ၊ ရေ လွှမ်းမိုးသောနောက် နှစ် နှစ်ကြာ
သော်၊ သားအာဖာဇဒ် ကို မြင် လေ၏။

11 အာဖာဇဒ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှေမ သည် အနှစ်
ငါး ရာ အသက် ရှင်၍ သား သမီး များကို မြင် လေ၏။

12 အာဖာဇဒ် သည် အသက် သုံး ဆယ်ငါး နှစ်ရှိ သော်၊
သားရှာလ ကို မြင် လေ၏။

13 ရှာလ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ အာဖာဇဒ် သည် အနှစ်
လေး ရာ သုံး နှစ် အသက်ရှင် ၍ ၊ သား သမီး များကို မြင်
လေ၏။

14 ရှာလ သည် အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားဟေ
ဗာ
ကို မြင် လေ၏။

15 ဟေဗာ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရှာလ သည် အနှစ်
လေး ရာ သုံး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို မြင်
လေ၏။

16 ဟေဗာ သည် အသက်သုံး ဆယ့်လေး နှစ် ရှိ သော်၊
သားဖာလက် ကို မြင် လေ၏။

17 ဖာလက် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ဟေဗာ သည် အနှစ်
လေး ရာ သုံး ဆယ်အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို
မြင် လေ၏။
18 ဖာလက် သည် အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားရာ
ဂေါ ကို မြင် လေ၏။
19 ရာဂေါ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ဖာလက် သည် အနှစ်
နှစ် ရာကိုး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များကို ဘွား
မြင် လေ၏။
20 ရာဂေါ သည် အသက် သုံး ဆယ်နှစ် နှစ်ရှိ သော်၊
သားစေရောက် ကို မြင် လေ၏။
21 စေရောက် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ ရာဂေါ သည်
အနှစ် နှစ် ရာခုနစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။
22 စေရောက် သည်အသက် သုံး ဆယ်ရှိ သော်၊ သားနာ
ခေါ် ကို မြင် လေ၏။
23 နာခေါ် ဘွားမြင် သောနောက် ၊ စေရောက် သည်
အနှစ် နှစ် ရာအသက် ရှင်၍ သား သမီး များကို မြင်
လေ၏။
24 နာခေါ် သည် အသက် နှစ် ဆယ်ကိုး နှစ်ရှိ သော်၊
သားတေရ
ကို မြင် လေ၏။
25 တေရ ဘွားမြင် သောနောက် ၊ နာခေါ် သည် အနှစ်
တ ရာတဆယ် ကိုး နှစ် အသက် ရှင်၍ ၊ သား သမီး များ
ကို မြင် လေ၏။

26 တေရ သည် အသက် ခုနစ် ဆယ်ရှိ သော်၊ သားအာ
ဗြံ ၊ နာခေါ် ၊ ခါရန် တို့ကိုမြင် လေ၏။
27 တေရ ၏ သားစဉ် မြေးဆက်ဟူမူကား ၊ တေရ သည်
အာဗြံ ၊ နာခေါ် ၊ ခါရန် တို့ကိုမြင် လေ၏။
28 ခါရန် သည်လည်း လောတ ကိုမြင် လေ၏။ ခါရန်
သည်၊ အဘ
တေရ မ သေမီ၊ မိမိ
ဘွား ရာအရပ် ၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသောဥရ မြို့၌
သေ လေ၏။
29 အာဗြံ နှင့် နာခေါ် သည် မယား
ကို ယူ ၍ ၊ အာဗြံ ၏ မယား
ကား၊ စာရဲ
အမည် ရှိ၏။ နာခေါ် ၏ မယား
ကား၊ ခါရန် ၏သမီး မိလခါ အမည် ရှိ၏။ ခါရန်သည်
မိလခါ နှင့် ဣသခ ၏အဘ ဖြစ်သတည်း။
30 စာရဲ မူကား မြို့ သော မိန်းမဖြစ် ၍ သားသမီး
မ ရှိ။
31 တေရ သည်သား အာဗြံ ကိုဎင်း ၊ ခါရန် ၏သား ဖြစ်
သောမြေး လောတ
ကိုဎင်း ၊ သားအာဗြံ ၏မယား ဖြစ် သော မိမိ
ချွေးမ စာရဲ ကိုဎင်း ခေါ်၍၊ သူတို့သည် ခါနာန် ပြည်
သို့ သွား ခြင်းငှါ ၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသောဥရ မြို့မှ
ထွက် သဖြင့်၊ ခါရန် မြို့သို့ ရောက် ၍ နေ ကြ၏။

32 တေရ သည် အသက် နှစ် ပေါင်းနှစ် ရာငါး နှစ် ရှိ
သော်၊ ခါရန် မြို့၌ သေ လေ၏။

12

1 ထာဝရဘုရား သည်လည်း အာဗြံ ကို ခေါ် တော်မူ၍၊
သင် ၏ပြည် နှင့်တကွ အမျိုးသား ချင်းပေါက်ဘော် များ
ထဲက ထွက် ပြီးလျှင် ၊ ငါပြ လတ္တံသော ပြည် သို့ သွား
လော့။
2 ငါသည် သင့် ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေမည်။ ငါ ကောင်း
ကြီး ပေး၍ သင် ၏နာမ ကို ကြီးမြတ် စေမည်။ သင် သည်
ကောင်းကြီး ခံရသောသူဖြစ် လိမ့်မည်။
3 သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးသောသူကို ငါကောင်းကြီး
ပေးမည်။ သင့် ကို ကျိန်ဆဲ သောသူကို ငါကျိန်ဆဲ မည်။
သင် အားဖြင့် လည်း လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်း
ကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
4 ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ အာဗြံ
ထွက်သွား ၍ လောတ လည်းလိုက် လေ၏။ အာဗြံ သည်
ခါရန် မြို့မှ ထွက်သွား သောအခါ အသက် ခုနစ် ဆယ်ငါး
နှစ် ရှိ၏။
5 အာဗြံ သည် မယား

စာရဲ ၊ အစ်ကို သား လောတ နှင့် ၊ ဥစ္စာ ရ တတ်သမျှ
ကို ၎င်း ၊ ခါရန် မြို့၌ ရ သောလူ တို့ကို၎င်း ၊ ယူပြီးလျှင်
ခါနာန် ပြည် သို့ ရောက် ခြင်းငှါ ၊ ထွက်သွား ၍ ၊ ထိုပြည်
သို့ ရောက် ကြ၏။

6 အာဗြံ သည် ထိုပြည် ကို ရှောင်သွား ၍ ရှိခင် အရပ် ၊
မောရေ သပိတ် ပင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ၊ ခါနာန်
အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည် ၌ ရှိကြရ၏။
7 ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံ အား ထင်ရှား ၍ ၊ ဤ
ပြည် ကို သင် ၏အမျိုး အနွယ်အား ငါပေး မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုသို့
ထင်ရှား တော်မူသောထာဝရဘုရား ဘို့ ၊ ထို အရပ်၌၊
ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် လေ၏။
8 ထို အရပ်မှ သွား ပြန်၍ ၊ ဗေသလ မြို့အရှေ့ ၌ ရှိ
သောတောင် သို့ ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလ
မြို့အရှေ့၊ အာဂ္ဂ
မြို့ အနောက် စပ်ကြားမှာ တဲ ကိုဆောက် ၍ ၊
ထာဝရဘုရား သို့ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် ပြီးလျှင် ၊
ထာဝရဘုရား ၏ နာမ
တော်ကို ပဌာန ပြု၏။
9 အာဗြံ သည် ခရီး
သွားလျက် ၊ ပြောင်း လျက် ၊ တောင် မျက်နှာသို့ ရောက်
လေ၏။
10 ထို့နောက် ၊ ခါနာန်ပြည် ၌ အစားခေါင်းပါး ခြင်းဖြစ်
၏။ အလွန် အစား ခေါင်းပါးသောကြောင့် ၊ အာဗြံ သည်
အဲဂုတ္တ
ပြည်၌ တည်းခို ခြင်းငှါ သွား လေ၏။
11 အဲဂုတ္တ ပြည်နှင့် နီး သောအခါ၊ မိမိ

မယား စာရဲ့ ကို ၊ သင် သည် အဆင်း လှ သော မိန်းမ
ဖြစ်သည်ကို ငါသိ ၏။
12 အဲဂုတ္တုတု လူတို့သည် သင့် ကိုမြင် သောအခါ ၊ ဤ
မိန်းမသည် သူ
၏မယား ဖြစ်၏ဟုဆို လျက် ၊ ငါ့ ကိုသတ် ၍ သင့် ကို
အသက် ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်။
13 သို့ဖြစ်၍ သင် သည် ငါ့ နှမ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြော ပါ
လော့။ သို့
ပြောလျှင် သင့်အတွက် ငါ ကောင်းစား လိမ့်မည်။ သင်
၏ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါ အသက် ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟု
ဆို၏။
14 အာဗြံ သည် အဲဂုတ္တတ
ပြည်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူ၏မယား သည် အလွန်
အဆင်း လှသည်ကို အဲဂုတ္တတု
လူတို့သည် မြင် ကြ၏။
15 ဖါရော ဘုရင်၏မှူး တော်မတ်တို့လည်း မြင် ၍ ၊ ရှေ့
တော်၌ ချီးမွမ်း ပြီးလျှင် ၊ နန်း တော်သို့ သွင်း ရကြ၏။
16 ဖာရောဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ အတွက် အာဗြံ ၌
ကျေးဇူး ပြုသဖြင့် ၊ သူ သည် သိုး ၊ နွား ၊ မြည်းထီး ၊
မြည်း မ၊ ကျွန် ယောကျ်ား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် များ
နှင့် ကြွယ်ဝ၏။
17 ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံ ၏ မယား
စာရဲ့ အတွက် ကြောင့်၊ ဖါရော ဘုရင်မှစ၍ နန်းတော်

သားတို့ကို ကြီး သော ဘေးဒဏ် ဖြင့် ဆုံးမ တော်မူ၏။
18 ဖါရော ဘုရင်သည်လည်း အာဗြံ ကို ခေါ် ၍ ၊ သင်
သည်ငါ ၌ ပြု သောအမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ သူ
သည် သင် ၏မယား ဖြစ်ကြောင်း ကို ၊ ငါ အား
အဘယ်ကြောင့် မ ပြော သနည်း။
19 ငါ သည် သူ့
ကို သိမ်းပိုက် စေ ခြင်းငှါ၊ သူ
သည် ငါ့ နှမ ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို သနည်း။
သင် ၏ မယား
ကို ယခု ယူ ၍ သွား လော့ဟု အမိန့် ရှိ၏။
20 ထိုသို့အာဗြံအမှုကို စီရင်၍၊ မိမိလူ
တို့အား မှာ ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြံ ၌ ရှိသမျှ
သော ဥစ္စာနှင့်တကွ ၊ သမီး မောင်နှံတို့ကို လွှတ်လိုက်
ကြ၏။

13

1 အာဗြံ သမီး မောင်နှံတို့သည်လည်း ၊ လောတ နှင့်
တကွ မိမိ တို့၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တုတု
ပြည်မှ ထွက်သွား သဖြင့် ၊ ခါနာန်ပြည်တောင် ပိုင်းသို့
ရောက်ကြ၏။
2 ထိုအခါ အာဗြံ သည်၊ သိုး ၊ နွားစသည်တို့ကိုဂင်း၊ ရွှေ
ငွေ ကို ဂင်း အလွန် ရ တတ်၏။
3 တဖန် တောင် ပိုင်းမှ ခရီး သွား ၍ ၊ ဗေသလ နယ်
အတွင်း ၊ ဗေသလ မြို့၊ အာဂ္ဂ

မြို့စပ်ကြား ၌ ၊ အထက် က တဲ ကိုဆောက်၍၊
4 ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ခဲ့ဘူးသော အရပ် သို့ ရောက်ပြန်
လျှင်၊ ထို
အရပ်တွင် ထာဝရဘုရား
၏ နာမ
တော်ကို ပဌနာ ပြု၏။
5 အာဗြံ နှင့်အတူ လိုက် လာသောလောတ သည်လည်း
သိုး ၊ နွား များနှင့် တဲ အများရှိ သဖြင့်၊
6 ထိုလူနှစ်ဦးတို့သည် အတူ
နေ ခြင်းငှါ ထိုမြေ မ ဆံ့ နိုင်။ ဥစ္စာ
များ လွန်း၍ ၊ သူ တို့သည် တ
ရပ်တည်း မ
နေ နိုင် ကြ။
7 အာဗြံ ၏ နွား ကျောင်းသား၊ လောတ
၏ နွား ကျောင်းသားတို့သည်လည်း ခိုက်ရန် ပြုကြ၏။
ထိုအခါ ၊ ခါနာန် အမျိုးသား၊ ဖေရဇိ
အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည် ၌ နေ ကြသတည်း။
8 အာဗြံ ကလည်း ၊ ငါ တို့သည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်
လျက်၊ ငါ နှင့် သင် ၌ ၎င်း၊ ငါ့ နွား ကျောင်းသားတို့နှင့် ၊
သင့် နွား ကျောင်းသားတို့ ၌ ၎င်း၊ ခိုက်ရန် မ ရှိ ပါစေနှင့်။
9 မြေ တပြင်လုံး သည် သင့် ရှေ့ မှာရှိသည် မ
ဟုတ်လော့။ ငါ နှင့် ခွာ ၍နေပါလော့။ သင်သည်
လက်ဝဲ ဘက်သို့ သွားလျှင် ၊ ငါသည် လက်ျာ ဘက်သို့

သွားမည်။ သင်သည် လက်ျာ ဘက်သို့ သွားလျှင် ၊ ငါ
သည် လက်ဝဲ ဘက်သို့ သွားမည်ဟု ဆို၏။
10 ထိုကာလအခါ၊ သောဒုံ
မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့ကို ထာဝရဘုရား
ဖျက်ဆီး တော်မ မူမီ၊ ဇောရ
မြို့သို့ သွား သောလမ်း၊ ယော်ဒန် မြစ် ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်ရပ် ၌ ရေ
များ၍ ထာဝရဘုရား ၏ ဥယျာဉ် တော်ကဲ့သို့ ၎င်း အဲ
ဂုတ္တုတု
ပြည် ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်သည်ကို၊ လောတ
မြော် ကြည့် ၍ မြင် လျှင်၊
11 ယော်ဒန် ချိုင့် တရှောက်လုံး ကို ရွေးချယ် ၍ ၊ အရှေ့
သို့ ပြောင်း သွားသဖြင့် ၊ အချင်းချင်း တ ဦးနှင့် တဦး
ကွဲပြား ကြ၏။
12 အာဗြံ သည် ခါနာန် ပြည် ၌ နေ လေ၏။ လောတ
မူကား ၊ မြစ် ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ တို့တွင် နေ ၍ ၊ သောဒုံ
မြို့ နား
မှာ တဲ ကို ဆောက်လေ၏။
13 သောဒုံ မြို့သား တို့သည် ဆိုး
သောသူ၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့ ၌၊ အလွန် အပြစ် များသောသူဖြစ် ကြသတည်း။
14 လောတ သည် အာဗြံ နှင့် ခွါ ၍ သွားပြီးမှ ၊
ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင် ရှိသော အရပ်
က၊ တောင် ၊ မြောက် ၊ အရှေ့ ၊ အနောက် သို့ မြော် ကြည့်

လော့။

15 သင် မြင် သော မြေ တပြင်လုံး ကို၊ သင် နှင့် သင်
၏ အမျိုး အနွယ်အား ၊ ငါသည်ကာလ အစဉ်အမြဲပေး
မည်။

16 သင် ၏အမျိုး အနွယ်ကို မြေ မှုန့် ကဲ့သို့ ငါများပြား
စေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူ သည်မြေ မှုန့် ကို ရေတွက် နိုင် လျှင်
၊ သင် ၏ အမျိုး အနွယ်ကို ရေတွက် နိုင်ကြလိမ့်မည်။

17 သင်ထ ၍မြေ ကို အလျား အားဖြင့် ၎င်း ၊ အနံ
အားဖြင့် ၎င်း ရှောက် သွားလော့။ သင် အား ငါပေး မည်
ဟု မိန့် တော်မူ၏။

18 တဖန် အာဗြံ သည် တဲ
ကိုပြောင်း၍ ၊ ဟေဗြုန် မြို့၊ မံရေ
သပိတ်တော သို့ ရောက် မှ နေရာ
ကျ၍ ထာဝရဘုရား အ ဘို့ ယဇ် ပလ္လင် ကို တည်
လေ၏။

14

1 ထို ရောအခါ၊ ရှိနာ မင်းကြီး အံရဖေလ ၊ ဧလာသာ
မင်းကြီး အာရုတ် ၊ ဧလံ မင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ ၊ ဂေါ
အိမ် မင်းကြီး တိဒလ တို့သည်၊

2 သောဒုံ မင်းကြီး ဗေရ ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီး ဗိရရှ ၊
အာဓမာ မင်းကြီး ရှိနပ် ၊ ဇေဘိုင် မင်းကြီး ရှေမဘာ ၊ ဗေ
လာ မင်းကြီး တို့နှင့် စစ် တိုက် ကြ၏။ ဗေလပြည်ကား ၊
ဇောရ အမည်လည်းရှိသတည်း။

3 ထို ပြည်ရှိသမျှ တို့သည်၊ သောဒုံ
အိုင် ဖြစ် သော စိဒ္ဒဒိမ် ချိုင့် တွင် နီးစပ် လျက်ရှိကြ၏။
4 တဆယ် နှစ် နှစ် ပတ်လုံးခေဒေါရလောမာ မင်းကြီး
ထံ ကျွန် ခံပြီးလျှင် ၊ တဆယ် သုံး နှစ် မြောက်သောအခါ
ပုန်ကန် ကြ၏။
5 တဆယ် လေး နှစ် မြောက်လျှင် ၊ ခေဒေါရလောမာ
မင်းသည်၊ မိမိ
ဘက်ကနေသော မင်းကြီး တို့နှင့်တကွ လာ ၍ ၊ အာရှ
တရုတ်ကာနိမ် မြို့၌ ၊ ရေဖိမ် လူများကိုဌင်း ၊ ဟာမ မြို့၌
ဇူဇိမ် လူများကိုဌင်း ၊ ကိရယသိမ် ချိုင့်၌ ဧမိမ် လူများ
ကိုဌင်း၊
6 စိရ တောင် ပေါ်မှာဟောရိ လူများကိုဌင်း လုပ်ကြံ၍၊
တော
နား မှာရှိသော ဧလပါရန် မြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။
7 တဖန် ပြန် လာ၍ ၊ ကာဒေရှ ပြည်၊ အင်မိရှပတ် မြို့
သို့ ရောက် ပြီးလျှင်၊ အာမလက် ပြည် ရှိသမျှ ကိုဌင်း ၊
ဟာဇေဇုန်တာမာ မြို့၌ နေ သောအာမောရိ လူများကိုဌင်း
လုပ်ကြံ ကြ၏။
8 ထိုအခါ သောဒုံ မင်းကြီး ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီး ၊ အာ
ဓမာ မင်းကြီး ၊ ဇေဘိုင် မင်းကြီး ၊ ဇောရ တည်း ဟူသော
ဗေလာ မင်းကြီး တို့သည် ချီ ထွက်၍ စိဒ္ဒဒိမ် ချိုင့် ၌
စစ် ပြိုင် ကြ၏။
9 ထိုသို့ ဧလံ
မင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ ၊ ဂေါအိမ် မင်းကြီး တိဒလ

၊ ရှိနာ မင်းကြီး အံရဖေလ ၊ ဧလာသာ မင်းကြီး အာရုတ်
တည်း ဟူသော၊ မင်းကြီး လေး ပါးနှင့်၊ မင်းကြီးငါး ပါး
တို့သည် စစ်ပြိုင်ကြ၏။

10 စိဒ္ဒိမ် ချိုင့် ၌ ရေညှိ အကျိုအချဲ့နှင့် ပြည့်သော တွင်း
များ ရှိ၏။ သောဒုံ

မင်းကြီး ၊ ဂေါမောရ မင်းကြီးတို့သည် ပြေး ၍ ထို တွင်း
များ၌ ကျ လေ၏။ ကြွင်း သောသူတို့သည် တောင် သို့
ပြေး ကြ၏။

11 အောင်သောမင်းတို့သည်၊ သောဒုံ
မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာ
နှင့် မြို့ရိက္ခာ ရှိသမျှ တို့ကို ယူ
၍ သွား ကြ၏။

12 သောဒုံ မြို့၌ နေ သောအာဗြံ အစ်ကို သား လောတ
နှင့် သူ ၏ဥစ္စာ တို့ကိုလည်း သိမ်းယူ ၍ သွား ၏။

13 ထိုဘေးမှ လွတ် ၍ ပြေးသော သူတယောက်သည်၊
ဟေဗြဲ လူ အာဗြံ နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ သောသူ၊ ဧရှကော
လ နှင့် အာနေရ ၏အစ်ကို အာမောရိ လူမံရေ ၏ သပိတ်
တော် နား မှာ နေ

သောအာဗြံ ထံသို့ ရောက် ၍ ၊ သိတင်းကြား ပြော
လေ၏။

14 အာဗြံ သည် မိမိ

အစ်ကို သားကို ဘမ်း သွား ကြောင်း ကိုကြား လျှင် ၊
မိမိ အိမ် ၌ ဘွား ၍ သွန်သင် သော လူသုံး

ရာ တဆယ် ရှစ် ယောက်တို့ကို စီရင် ၍ ၊ ဒန် မြို့
တိုင်အောင် လိုက် လေ၏။
15 ညဉ့် အခါ၊ မိမိ
လူ တို့ကိုခွဲ ၍ တိုက် စေသဖြင့် ၊ လုပ်ကြံ ပြီးလျှင် ၊ ဒ
မာသက် မြို့မြောက် ဘက် ဟောဘ
မြို့ တိုင်အောင် လိုက် ပြန်လေ၏။
16 ရန်သူတို့သိမ်း သွားသော ဥစ္စာ
ရှိသမျှ ကိုဎင်း ၊ မိမိ အစ်ကို သား လောတ
နှင့် သူ ၏ဥစ္စာ ကိုဎင်း ၊ မိန်းမ များ နှင့် လူ များကိုဎင်း၊
တဖန် ဆောင် ယူခဲ့လေ၏။
17 ခေဒေါရလောမာ နှင့် ၊ သူ့ဘက်ကနေသောမင်းကြီး
တို့ကို လုပ်ကြံ ရာမှ အာဗြံပြန် လာသောအခါ ၊ သောဒုံ
မင်းကြီး သည် ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ရှာဝေ ချိုင့် တည်း
ဟူသောမင်းကြီး ချိုင့် သို့ ထွက်သွား ၏။
18 အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား
သခင်၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ရှာလင် မင်းကြီး
မေလခိဇေဒက် သည်လည်း ၊ မုန့် နှင့် စပျစ်ရည် ကို
ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင်၊
19 ကောင်းကင် မြေကြီး ရှင် ၊ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား
သခင်သည် အာဗြံ အား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါ
စေသောဟု၊ အာဗြံ ကို ကောင်းကြီး ပေး၍၊
20 သင် ၏ ရန်သူ တို့ကို သင် ၏လက် ၌ အပ်နှံ တော်
မူသော အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား

သခင်လည်း မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု မြွက်ဆို
၏။ အာဗြဟံသည်လည်း ဥစ္စာ
ရှိသမျှတို့ကို၊ ထိုမင်း အား ဆယ် ဘို့တဘို့ လှူ လေ၏။
21 သောဒုံ မင်းကြီး ကလည်း ၊ လူ တို့ကို ကျွန်ုပ် အား
ပြန်ပေး ပါ၊ ဥစ္စာ
တို့ကိုကား၊ ကိုယ်တိုင် ယူ ပါလော့ဟု အာဗြဟံ အား ပြော
လိုလျှင်၊
22 အာဗြဟံက၊မင်းကြီးသည်အာဗြဟံ ကိုငါ ရတတ် စေပြီဟု
ပြော စရာမ ရှိစေခြင်းငှါ
23 ကျွန်ုပ် နှင့် အတူ လိုက် လာ သော သူ၊ အာ နေ ရ၊ ဧ ရှ
ကော လ၊ မံ ရေ တို့သည် မိမိ တို့ အ ဘို့ ကိုယူ စေ ခြင်း
ငှါ အခွင့်ပေး သ ဖြင် သူ တို့ ယူ သော အ ဘို့ ကိုငင်း၊ ထား၍၊
မင်းကြီး၏ဥစ္စာ၊အပ်ခြည်တမျှင်ဖြစ်စေခြေနင်း ကြိုး တ
ပင်ဖြစ်စေ၊တစုံတခု ကိုငါမ ယူ ဟု
24 ကောင်းကင် မြေကြီး ရှင်၊အမြင့်ဆုံး သောဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ကျွန်ုပ် သည်လက် ကို
ချီ ၍အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီဟု၊သောဒုံ မင်းကြီး အား ပြောဆို
လေ၏။

15

1 ထိုနောက်မှဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် အာ ဗြဟံ သို့ ရောက် ၍၊
အချင်းအာ ဗြဟံ ၊ မ စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ သည် သင် ၏

အကွယ် အကာ ဖြစ်၏။ သင် ၏အကျိုး သည် အလွန်
ကြီး လှ၏ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊
2 အာ ဗြံ ၊ အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ် သည်
သား
မရှိဘဲ သွား ရပါ၏။ ဤ ဒမာသက် မြို့သား ဧလျာ
ဇာ သည် အကျွန်ုပ် ၏ အမွေခံ ဖြစ်ရပါ၏။ သို့ ဖြစ်၍
အဘယ် ကျေးဇူးကို ပြု တော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက်
ဆို၏။
3 တဖန် အာ ဗြံ က အကျွန်ုပ် အား အမျိုး အနွယ်ကိုပေး
တော်မ မူပါ။ အကျွန်ုပ် ၏ အိမ် ၌ ဘွား သောသူသည်
အကျွန်ုပ် ၏ အမွေခံ ဖြစ်ရပါသည်တကားဟု လျှောက်
ဆို၏။
4 တ ဖန် ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ် တော်
ရောက်လာသည်ကား၊ ဤသူ
သည် သင် ၏အမွေခံ မ ဖြစ်ရ။ သင် ၏ ကိုယ် ထဲက
ထွက် သောသူသည် သင် ၏ အမွေခံ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်
တော်မူပြီးလျှင်၊
5 အာ ဗြံ ကို ပြင် သို့ ထုတ် ဆောင်တော်မူ၍ ၊ မို
ယ်းကောင်းကင် ကို မြော်ကြည့် လော့။ ကြယ် များကို
ရေတွက် နိုင် လျှင် ရေတွက် လော့။ သင် ၏အမျိုး အနွယ်
သည်ထိုသို့ ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
6 အာ ဗြံသည် ထာဝရဘုရား
ကို ယုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ၊ သူ ၏ယုံကြည်ခြင်းကို

ဖြောင့်မတ် ခြင်းကဲ့သို့မှတ် တော်မူ၏။။
7 တဖန် ၊ ငါ သည် ဤ
ပြည် ကို သင်အမွေခံ စရာဘို့ ၊ သင် အား ပေး လို သော
ဌာ၊ ခါလဒဲ ပြည်သားတို့နေသောဥရ မြို့မှ သင့် ကို ထုတ်
ဆောင်သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့် တော်မူလျှင်၊
8 အရှင် ထာဝရဘုရား ၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ် အမွေ
ခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိ ရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်
လေ၏။။
9 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သုံး
နှစ်အသက်ရှိသောနွား မတကောင်၊ သုံး
နှစ်အသက်ရှိသောဆိတ် တကောင်၊ သုံး
နှစ်အသက်ရှိသောသိုး ထီးတကောင်၊ ချိုး တကောင်၊
ခို
သငယ်တကောင်တို့ကို ငါ ဘို့ ယူ လော့ဟု မိန့် တော်မူ
သည်အတိုင်း၊
10 ထို တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့ကို ယူ ၍ ၊ တကောင် တ
ကောင်ကို ထက်ဝက် စီ ခွဲပြီးလျှင် ၊ ခွဲ သောအသားတို့ကို
အဘက် တချက်၌ ထား လေ၏။။ ငှက် ကောင်တို့ကို မ
ခွဲ။
11 ငှက် ရဲတို့သည် အသေ
ကောင်တို့ အပေါ် သို့ ဆင်း လာသောအခါ ၊ အာဗြံ
သည် နှင် လေ၏။။
12 နေ ဝင် သောအခါ ၊ အာဗြံ သည် ကြီး သော အိပ်

ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော် လျက်၊ ထူသောမှောင်မိုက် နှင့် တွေ့
၍၊ ထိတ်လန့် ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

13 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင် ၏ အမျိုး အနွယ်
သည်၊ သူတပါးပိုင်သောပြည် ၌ ဧည့်သည် ဖြစ် ကြသဖြင့်
၊ သူတပါး တို့၌ ကျွန် ခံခြင်း၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
အနှစ် လေး ရာ ပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်ကို အမှန်သိမှတ်
လော့။

14 သူတို့ကို စေခိုင်း သော လူမျိုး ကိုလည်း ငါ စီရင်
မည်။ ထိုနောက်မှ ၊ သူတို့သည် များစွာ သောဥစ္စာ နှင့်
ထွက် ကြလိမ့်မည်။

15 သင်သည်ဘိုးဘေး တို့ထံ သို့ငြိမ်ဝပ် စွာ သွား ရ
လိမ့်မည်။ အသက် ကြီးရင့်လျက် သင်ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံရ
လိမ့်မည်။

16 လူမျိုး လေး ဆက်လွန်သောအခါ ၊ သူတို့သည် ဤ
ပြည်သို့ ပြန် လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရိ
အမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက် အပြစ်သည် မ
စုံလင် သေးဟု အာဗြဲ အား မိန့် တော်မူ၏။

17 တဖန် နေ ဝင် ၍ မိုက် သောအခါ ၊ ခွဲ ထားသော
အသားအလယ်၌၊ မီးခိုး
ထွက်သောမီးဖို ၊ မီး ထွန်းလင်းသော မီးခွက် သည်
ထင်ရှားစွာ ရှောက်သွားလေ၏။

18 ထို နေ့ ၌ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဲ နှင့် ပဋ္ဌိညာဉ်
ပြု တော်မူလျက်၊ အဲဂုတ္တုတု

မြစ် မှစ၍ မြစ် ကြီး တည်းဟူသော၊ ဥဖရတ် မြစ်
တိုင်အောင်၊ ဤ
ပြည် ကိုဌင်း၊.
19 ကေနိ လူ၊ ကေနဇိ
လူ၊ ကာဒမောနိ လူ၊
20 ဟိတ္တတိ လူ၊ ဖေရဇိ
လူ၊ ရေဖိမ် လူ၊ အာမောရိ
လူ၊ ခါနနိ လူ၊ ဂိရဂါရှိ လူ၊ ယေဗုသိ
လူတို့ကိုဌင်း၊
21 သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါအပ်ပေး ပြီဟု မိန့်
တော်မူ၏။

16

1 အာဗြံ ၏ မယား
စာရဲ ၌ သားဘွား ခြင်းမ ရှိသဖြင့် ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သူ
ဟာဂရ အမည် ရှိသောကျွန် မတယောက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊
2 စာရဲ က၊ အကျွန်ုပ် အား သားဘွား ရသောအခွင့်ကို
ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ် ၏ ကျွန် မထံသို့ ဝင် ပါလော့။
သူ့
အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက် ခြင်း ရှိကောင်း
ရှိပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြံ အား ပြောဆို ၍ ၊ အာဗြံ သည် စာ
ရဲ
၏စကား ကို နားထောင် လေ၏။

3 ထိုသို့ အာဗြံ သည် ခါနာန် ပြည် ၌ ဆယ် နှစ် နေ ပြီး
မှ၊ အာဗြံ ၏မယား စာရဲ သည် မိမိ
ကျွန် မအဲဂုတ္တ‌ တ ပြည်သူဟာဂရ ကိုယူ ၍၊ မိမိ
ခင်ပွန်း အာဗြံ သိမ်းပိုက် စေဘို့ အပ်နှင်း လေ၏။
4 အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရ
ထံသို့ ဝင် ၍ ၊ ဟာဂရသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
စွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
စွဲနေကြောင်း ကို သိ လျှင်၊ မိမိ
သခင် မကို မထီမဲ့မြင် ပြုလေ၏။
5 စာ ရဲ ကလည်း အကျွန်ုပ် ခံရ သော အပြစ် သည်
ကိုယ်တော် ခေါင်းပေါ် ၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ် ၏ ကျွန်
မကို ကိုယ်တော် ရင်ခွင် ၌ အကျွန်ုပ် အပ်နှင်း ပါပြီ။ သူ
သည် ကိုယ်၌ပဋ္ဌိသန္ဓေ စွဲနေကြောင်း ကို သိ
လျှင်၊ အကျွန်ုပ် ကို မထီမဲ့မြင် ပြုပါသည် တကား။
ထာဝရဘုရား
သည် အကျွန်ုပ် နှင့် ကိုယ်တော် အမှု ကို စီရင် တော်မူ
ပါစေ သောဟု၊ အာဗြံ အား ဆို လေ၏။
6 အာဗြံ ကလည်း ၊ သင် ၏ ကျွန် မသည် သင် ၏လက်
၌ ရှိ၏။ သူ
၌ ပြု ချင်သမျှပြု ပါလော့ဟု စာရဲ
အား ပြန်ပြော လျှင်၊ စာရဲ
သည် ကျွန် မကို ညှဉ်းဆဲ သဖြင့် ၊ ကျွန်မသည် သခင်
မထံမှ ထွက် ပြေးလေ၏။

7 ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ရှုရ မြို့
သို့သွားရာတော လမ်း ၌ရှိသောစမ်း ရေ တွင်း နား
မှာ ဟာဂရ
ကိုတွေ့ လျှင်၊
8 စာရဲ ကျွန် မဟာဂရ ၊ အဘယ် က လာ သနည်း။ အ
ဘယ် အရပ်သို့ သွား မည်နည်းဟုမေးသော်၊ ကျွန်မ သည်
သခင် မစာရဲ ထံမှ ပြေး လာပါသည်ဟု ဆို လေ၏။
9 ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ သင်
၏ သခင် မထံသို့ ပြန် ၍ ၊ သူ ၏အုပ်စိုး ခြင်းကိုခံ လော့
ဟု အမိန့် ရှိ၏။
10 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်က၊ သင်
၏ အမျိုးအနွယ် ကို မ
ရေတွက် နိုင် အောင်၊ ငါ အလွန် များပြား စေ မည်
ဟူ၍ဌင်း၊
11 သင် သည် ကိုယ်ဝန် ဆောင်သည် ဖြစ်၍ ၊ သား
ယောက်ျားကို ဘွားမြင် လိမ့်မည်။ ထို
သား ကို ဣ ရှ မေလ အမည် ဖြင့် မှည့် ရ မည်။
အကြောင်းမူကား ၊ ထာဝရဘုရား သည် သင် ၏ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခကို ကြား သိတော်မူပြီ။
12 သူ သည်လူ ရိုင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ လူ
အပေါင်းတို့ကို ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သူ့
ကို လည်း လူအ ပေါင်း တို့သည် ရန်ဘက် ပြု ကြ
လိမ့်မည်။ မိမိ

ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့၏ အပါး ၌ နေ ရလိမ့်မည်
ဟူ၍ဂင်း မြွက်ဆိုလေ၏။
13 ထိုသို့ မိန့် မြွက်တော်မူသောထာဝရဘုရား ကို၊ အာ
တောဧလေရော
ဟူသောအမည် ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၍၊ ငါ့ ကိုမြင် တော်မူသော
သူကို ဤ
အရပ်၌ပင် ငါဖူး မြင်ရသည်တကားဟု ဟာဂရဆို
လေ၏။
14 ထို အကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ထို
ရေတွင်းကို ဗေရလဟဲရော ဟု သမုတ် ကြ၏။ ကာဒေ
ရှ မြို့နှင့် ဗေရက် မြို့၏စပ်ကြား မှာ ရှိသတည်း။
15 ထိုနောက် ဟာဂရ သည် အာဗြံ အား သား ကို ဘွား
မြင် ၏။ အာဗြံ လည်း ဟာဂရ
တွင် မြင် သော သား
ကို ဣရှမေလ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
16 အာဗြံ သည် သား
ဣရှမေလ ကို ဟာဂရ
ဘွားမြင် သောအခါ ၊ အသက် ရှစ် ဆယ်ခြောက် နှစ် ရှိ
သတည်း။

17

1 ထိုနောက် ၊ အာဗြံ သည် အသက် ကိုး ဆယ်ကိုး နှစ်
ရှိ သောအခါ ၊ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြံ အား ထင်ရှား
တော်မူ၍ ၊ ငါ သည် အနန္တ

တန်ခိုးရှင် ဘုရား
သခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ ရှေ့ မှာ သွား လာ၍ စုံလင် ခြင်းရှိ
လော့။
2 ငါ ၏ ပဋ္ဌိညာဉ် ကို သင် နှင့် ငါပြု မည်။ သင့် ကို ငါ
အလွန် များပြား စေမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
3 အာဗြံ သည်လည်း ပြပ်ဝပ် လျင် ၊ ဘုရား သခင်က၊
4 ငါ ပြုသော ပဋ္ဌိညာဉ် သည် သင် ၌ ရှိ၏။ သင်သည်
လူမျိုး အများ တို့၏ အဘ
ဖြစ် လိမ့်မည်။
5 နောက်တဖန် သင် ၏ အမည် ကို အာဗြံ ဟုမ
ခေါ် ရ။ သင် ၏အမည် ကို အာဗြဟံ ဟုခေါ်ရ၏။
အကြောင်းမူကား ၊ ငါသည် သင့် ကို များ စွာသော လူ
အမျိုးတို့၏ အဘ
အရာ၌ ခန့်ထား ပြီ။
6 ငါသည် သင့် ကို အလွန် ပွား များစေမည်။ သင
အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုး တို့ကို ဖြစ် စေ မည်။ သင် ၏
အမျိုးအနွယ် ၌ လည်း ရှင်ဘုရင် ဖြစ် ရကြလိမ့်မည်။
7 ငါသည်သင်၏ဘုရား၊ သင့် နောက် ၌ သင့် အမျိုး
အနွယ် ၏ ဘုရား
ဖြစ်မည်ဟု၊ သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အစဉ်
အဆက်တို့၌ ၊ ငါ့ ပဋ္ဌိညာဉ် ကို ထာဝရ
ပဋ္ဌိညာဉ် ဖြစ် စေမည်။
8 သင် သည် ယခုနေ့သည် ဖြစ်၍နေသောပြည် တည်း

ဟူသော၊ ခါနာန် ပြည် တရှောက်လုံး ကို၊ သင် အား ၎င်း ၊ သင့် နောက် ၌သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ၎င်း ၊ အစဉ် အမြဲ အပိုင် ပေး မည်။ သူ

တို့၏ ဘုရား

လည်း ငါဖြစ် မည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

9 တဖန် ဘုရား သခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ သင် နှင့်တကွ သင့် နောက် ၌ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အစဉ် အဆက်တို့သည်၊ ငါ ၏ပဋ္ဌိညာဉ် ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။

10 သင် နှင့်တကွ သင့် နောက် ၌ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည်၊ ငါ့ ရှေ့မှာ စောင့်ရှောက် ရသောငါ ၏ ပဋ္ဌိညာဉ် ဟူ မူကား ၊ သင် တို့တွင် သား

ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။

11 အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာသည်၊ ငါ နှင့် သင် တို့ပြုသော ပဋ္ဌိညာဉ် ၏ လက္ခဏာ

သက်သေဖြစ် ရလိမ့်မည်။

12 သင် တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့၌ သား ယောကျ်ား တိုင်း ၊ ကိုယ်အိမ် ၌ဘွား သောသူဖြစ်စေ၊ ကိုယ့် အမျိုး မ ဟုတ်။ တပါး အမျိုးသား၌ ငွေ နှင့်ဝယ် သောသူ ဖြစ်စေ ၊ အသက်ရှစ် ရက် မြောက်လျှင် ၊ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာ ကို ခံရမည်။

13 ကိုယ် အိမ် ၌ ဘွား သောသူ၊ ကိုယ် ငွေ နှင့်ဝယ် သောသူသည်၊ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ငါ့ ပဋ္ဌိညာဉ် လည်း သင် တို့၏အသား ၌ ထာဝရ ပဋ္ဌိညာဉ်

ဖြစ် လိမ့်မည်။

14 အရေဖျား မလှီး၊ အရေဖျား လှီးမဂ်လာကို မ
ခံသောသား ယောက်ျားကို သူ
၏ အမျိုး မှ ပယ်ရှင်း ရ၏။ ထို
သူ သည် ငါ့ ပဋိညာဉ် ကို ဖျက် လေပြီဟု အာဗြဟံ
အား မိန့် တော်မူ၏။

15 တဖန် ဘုရား သခင်က၊ သင် ၏မယား စာရဲ ကို
မူကား၊ စာရဲ
ဟူသောအမည် ဖြင့်မ ခေါ် ရ၊ စာရာ
ဟူသောအမည် ဖြင့်ခေါ်ရ၏။

16 သူ့ ကိုငါကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ သူ့ အားဖြင့် လည်း
သင် အား သား ကိုပေး မည်။ အကယ်စင်စစ်သူ့ ကို
ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။
သူ
၏အမျိုးအနွယ် ၌ လည်း အပြည် ပြည်သော ရှင်ဘုရင်
ဖြစ် ကြ လိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။

17 ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် ပြပ်ဝပ် လျက် အသက် တ
ရာရှိသောသူသည် သား
ကို ရ လိမ့်မည်လော။ အသက် ကိုး ဆယ်ရှိသောစာရာ
သည် သား
ကိုဘွား လိမ့်မည်လော ဟု ရယ် လျက် ၊ စိတ် နှလုံးထဲ
မှာ အောက်မေ့ပြီးလျှင်၊

18 ဣရှမေလ သည် ရှေ့ တော်၌ အသက်ရှင် ပါစေသော
ဟု၊ ဘုရား

သခင်ကို လျှောက် သောအခါ၊

19 ဘုရား သခင်က၊ သင် ၏မယား စာရာ သည် သင်
အား သား ကိုဘွား လိမ့်မည်။ ထို
သားကိုလည်း ဣဇာက် အမည် ဖြင့် မှည့် ရမည်။ သူ
၌ ၎င်း သူ့
နောက်မှ သူ ၏ အမျိုးအနွယ် ၌ ၎င်း ငါ ၏ပဋိညာဉ်
ကို ထာဝရ
ပဋိညာဉ် ဖြစ်စေမည်။

20 ဣရှမေလ အမှု၌ ကား ၊ သင် ၏စကားကို ငါ
နားထောင် ၏။ သူ့
ကို ငါကောင်းကြီး ပေး၏။ သူ့
အနွယ်ကို တိုးပွား စေ၍ သူ့ ကို အလွန် များပြား စေ
မည်။ သူသည် မင်း သားဆယ် နှစ် ပါးတို့၏အဘ ဖြစ်
လိမ့်မည်။ ကြီး သော လူမျိုး ဖြစ် စေခြင်းငှါလည်း ငါပြု
မည်။

21 သို့သော်လည်း ၊ နောင် နှစ် ၊ ချိန်းချက် သောအချိန်
တွင်၊ စာရာ
သည် သင် အား ဘွား လတ္တံ့သော သားဣဇာက် ၌ ၊ ငါ
၏ပဋိညာဉ် ကို ငါတည် စေမည်ဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊

22 မိန့် မြွက်တော်မူသံငြိမ်း ၍ ဘုရား သခင်သည် အာ
ဗြဟံ မှ တက် ကြွတော်မူ၏။

23 အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ သား ဣမေလ မှစ၍ ၊ ကိုယ်
အိမ် ၌ ဘွား သော သူအပေါင်း ၊ ကိုယ် ငွေ နှင့် ဝယ် သော

သူအပေါင်း တည်းဟူသော ၊ အာဗြဟံ အိမ် နှင့်ဆိုင်သော
ယောက်ျား အပေါင်း တို့ကို ယူ၍၊ ဘုရား
သခင်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ၊ တ နေ့ခြင်းတွင် အရေ
ဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။
24 အာဗြဟံ သည် ကိုယ်တိုင် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို
ခံသောအခါ ၊ အသက် ကိုး ဆယ်ကိုး နှစ်ရှိ၏။
25 သား ဣရှမေလ သည် အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံ
သောအခါ ၊ အသက် တ ဆယ်သုံး နှစ်ရှိ၏။
26 တ နေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံ နှင့် သား ဣရှမေလ သည်
အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံလေ၏။
27 သူ ၏အိမ် ၌ ဘွား သော သူတပါး အမျိုးသား၌
သူ၏ငွေ နှင့် ဝယ် သောသူ၊ သူ၏အိမ် နှင့်ဆိုင်သော
ယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ သူ
နှင့်အတူ အရေဖျား လှီး မင်္ဂလာကို ခံကြလေ၏။

18

1 ထာဝရဘုရား သည် မံရေ
သပိတ် တောနား မှာ၊ အာဗြဟံ အား ထင်ရှား တော်မူ
သည် အကြောင်းအရာဟူမူကား ၊ နေ ပူ သောအချိန်တွင်
အာဗြဟံသည် တဲ
တံခါးဝ ၌ ထိုင် လျက်၊
2 မြော် ကြည့် ၍ ၊ မိမိ ရှေ့ မှာ လူ
သုံး ယောက် ရပ် နေကြသည်ကို မြင် သောအခါ ၊ ခရီး
ဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ တဲ တံခါးဝ မှ ပြေး ၍ မြေ သို့ ဦးညွတ်

ချလျက်၊
3 အကျွန်ုပ်သခင် ၊ ရှေ့ တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာ
ရလျှင် ကိုယ်တော် ကျွန် မှ လွန် ၍ မ သွားပါနှင့်။
4 ရေ အနည်းငယ် ကို ယူ
ခဲ့ပါရစေ။ ခြေ ကို ဆေး
ပြီးလျှင် သစ်ပင် အောက် ၌ လျောင်း နေကြပါလော့။
5 မုန့် အနည်းငယ် ကိုလည်း ယူ ခဲ့ပါမည်။ အမောအပန်း
ပြေသောအခါ သွား ကြပါလော့။ ထိုသို့
သော ကျေးဇူးတော်ကိုခံ စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်
ရှိရာသို့ ရောက် ပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ၊ ပြော
သည်အတိုင်း ပြု ပါလော့ဟုဆို ကြ၏။
6 အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ တဲ အတွင်း ၌ရှိသောစာရာ ဆီ
သို့ အလျင်အမြန် ဝင်ပြီးလျှင် ၊ ဂျုံမုန့်ညက် သုံး စလယ်
ကို အသော့
ပြင်၍နယ် ပါ။ ပေါင်မုန့် ကို လုပ် ပါဟုဆို လေ၏။
7 တဖန် နွား စုသို့ ပြေး ၍ နုထွား ကောင်းမွန်သော နွား
သငယ် ကို ယူခဲ့၍၊ လုလင် ၌ အပ် သဖြင့် မြန်မြန် ပြင်ဆင်
စေ ၏။
8 ထိုနောက် နို့ နှင့် နို့ဓမ်း ကိုဎင်း၊ ပြင်ဆင် သော နွား
သငယ် ကိုဎင်း ယူ ၍၊ ထိုသူ
တို့ရှေ့ ၌ ထည့် ပြီးလျှင် ၊ သစ်ပင် အောက် ၊ သူ တို့
အနား မှာရပ် နေ၍ ၊ သူတို့သည် စား ကြ၏။
9 ပြီး သောအခါ၊ သင် ၏ မယား

စာရာ သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟုမေး ကြလျှင်၊ တဲ
အတွင်း ၌ ရှိပါသည်ဟု ပြန် ပြော၏။
10 ထိုသူတို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊
ငါသည် သင့် ဆီသို့ ဆက်ဆက်ပြန်လာ ဦးမည်။ ထိုအခါ
သင် ၏မယား စာရာ သည် သား
ကို ရလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသောသူ
၏နောက် ၌ တံခါး၀ အနား မှာ၊ စာရာရှိသောကြောင့်
ထိုစကားကိုကြား၏။
11 ထိုအခါ အာဗြဟံ နှင့် စာရာ သည် အသက် အရွယ်
ကြီးရင့်လှပြီ။ စာရာ
သည် မိန်းမ တို့၌ ဥတုရောက် မြဲ ရှိသည့်အတိုင်း မ
ရောက်ပြီ။
12 ထိုကြောင့် စာရာ က၊ ငါ လည်းအို ပြီ၊ ငါ့ သခင်
လည်း အို ပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ငါ သည် ပျော်မွေ့ ခြင်းရှိလိမ့်မည်
လောဟု ဆိုလျှက်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ရယ် လေ၏။
13 သင်၏မယားစာရာ က၊ အကယ်၍ငါ သည် အို
ပြီး မှ၊ သားကို ဘွား လိမ့်မည်လောဟုဆို လျက် ၊
အဘယ်ကြောင့် ရယ် သနည်း။
14 ထာ၀ရဘုရား မ တတ်နိုင်သောအမှု တစုံတခု
ရှိသလော။ ချိန်းချက်သော ဘွားချိန် စေ့သောအခါ ၊
သင့် ဆီသို့ ငါပြန် လာ၍၊ စာရာ
သည် သား
ကို ရလိမ့်မည်ဟု ထာ၀ရဘုရား

သည် အာဗြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။

15 စာရာ ကလည်း ကျွန်မမ ရယ် ပါဟု၊ ကြောက် ၍
ငြင်း လေ၏။ မဟုတ် ဘူး။ သင်ရယ် ပြီဟုမိန့် တော်မူ၏။

16 ထိုလူ တို့သည် ထို
အရပ်က ထ
၍ သောဒုံ မြို့သို့ မျက်နှာ ပြုလျက် သွားကြ၏။ အာ
ဗြဟံ သည်လည်း သူ တို့ ကို ပို့
ခြင်းငှါ လိုက် လေ၏။

17 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ ငါ ပြု မည်အမှုကို အာဗြ
ဟံ အား မဘော်မပြဘဲ ဝှက် ထားရမည်လော။

18 အာဗြဟံ သည် ကြီးမြတ် ၍ ၊ တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံသော
လူမျိုး ဖြစ် လိမ့်မည်။ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် သူ့
အားဖြင့် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။

19 အကြောင်းမူကား ၊ သူ သည် မိမိ
နောက် ၌ ဖြစ်သော သား
များ၊ အိမ်သူ များတို့အား ပညတ် မည့်အရာကို ငါ
သိ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား
၏ တရား လမ်းသို့ လိုက် ၍ ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်
ကျင့် ကြ လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော် ရှိသည့်အတိုင်း
၊ ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဟံ ၌ ပြုရသော အခွင့်ရှိ
လိမ့်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။

20 တဖန် ထာဝရဘုရား က၊ သောဒုံ
မြို့၊ ဂေါမောရ မြို့၌ ကြွေးကြော် သော အသံသည်

ကြီး၍၊ အလွန် အပြစ် လေးသောကြောင့်၊
21 ယခု ငါသွား ၍ ငါ့ ရှေ့သို့ရောက် ခဲ့ပြီးသော
ကြွေးကြော် ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ၊ သူတို့သည် အမှန်
ပြုသည် မ
ပြုသည်ကို ငါကြည့်ရှု မည်။ မ
ပြု လျှင် မပြုကြောင်း ကို ငါသိ မည် ဟု မိန့် တော်
မူ၏။
22 ထိုသူတို့သည် ထို
အရပ်မှ မျက်နှာလှည့် ၍ သောဒုံ မြို့သို့ သွား ကြ၏။
အာဗြဟံ မူကား ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ် နေလျက်
ရှိ သေး၏။
23 ထိုအခါ အာဗြဟံ ချဉ်းကပ် ၍ ၊ ကိုယ်တော်သည်
ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ကို၊ မတရား
သောသူတို့ နှင့်တကွ ဖျက်ဆီး တော်မူမည်လော။
24 ထိုမြို့ တွင် ဖြောင့်မတ် သောသူငါး ဆယ်ရှိ လျှင်
၊ ဖျက်ဆီး တော်မူမည်လော။ ဖြောင့်မတ် သောသူ ငါး
ဆယ်ပါသောမြို့ကို သူ
တို့အတွက် မ နှမြော ဘဲ ဖျက်ဆီးတော်မူ မည်လော။
25 ထိုသို့ ပြု ၍ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ ကို မတရား
သော သူ တို့ နှင့် တကွ ကွပ်မျက် ခြင်း အမှုသည်
ကိုယ်တော် နှင့် ဝေး ပါစေသတည်း။ ဖြောင့်မတ် သောသူ
တို့ ကို မတရား
သောသူတို့ကဲ့သို့ ခံ စေသောအမှု သည် ကိုယ်တော် နှင့်

ဝေး ပါစေသတည်း၊ မြေကြီး လုံး ကို စီရင် တော်မူသော
သခင်သည်၊ တရား
သဖြင့် ပြု တော်မူမည် မ
ဟုတ်လောဟု လျှောက် ဆို၏။
26 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သောဒုံ မြို့၌ ဖြောင့်မတ်
သောသူငါး ဆယ်ကို ငါတွေ့ လျှင် ၊ သူ တို့အတွက် ထို
အရပ် လုံး ကို ငါနှမြော မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
27 တဖန် အာဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ် သည် မြေ မှုန့်နှင့် ပြာ
သက်သက်ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဘုရား ရှင်ကို ယခု လျှောက်
မည်ဟု အားထုတ် ပါ၏။
28 ဖြောင့်မတ် သောသူ ငါး ဆယ်တို့တွင် ငါး ယောက်မ
ပြည့်လျှင် ၊ ထိုငါး ယောက်မပြည့်သော အတွက်ကြောင့်၊
ထိုမြို့ လုံး ကို ဖျက်ဆီး တော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်
ပြန်သော်၊ ထို
မြို့၌ လေး
ဆယ့်ငါး ယောက်ကို ငါတွေ့ လျှင် ၊ ငါမ ဖျက်ဆီး ဟု
မိန့် တော်မူ၏။
29 တဖန် တုံ၊ ထိုမြို့၌ လေး
ဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
ဆိုပြန်လျှင် ၊ ထိုလေး ဆယ်အတွက် ငါမ ပြု ဘဲနေမည်
ဟု မိန့် တော်မူ၏။
30 တဖန် တုံ၊ အိုဘုရား
ရှင်၊ စိတ် ရှိတော်မ မူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ် လျှောက် ပါရ

စေ။ ထို
မြို့၌သုံး ဆယ်ကို တွေ့ ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်
ဟု လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ ထို မြို့၌ သုံး
ဆယ်ကိုငါတွေ့ လျှင် ၊ ငါမ ပြု ဟုမိန့် တော်မူ၏။
31 တဖန်တုံ ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ
ဘုရားကို ယခု လျှောက် မည်ဟု အားထုတ် ပါ၏။ ထို
မြို့၌ နှစ် ဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု
လျှောက် ဆိုပြန်လျှင် ၊ နှစ် ဆယ်အတွက် ငါမ ဖျက်ဆီး
ဘဲနေမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
32 အိုဘုရား ရှင်၊ စိတ် ရှိတော်မ မူပါနှင့်။ သည် တကြိမ်
အကျွန်ုပ်လျှောက် ပါရစေဦး။ ထို
မြို့၌ တ
ဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
ဆိုပြန်လျှင် ၊ တ ဆယ်အတွက် ငါမ ဖျက်ဆီး ဘဲနေမည်
ဟု မိန့် တော်မူ၏။
33 ထာဝရဘုရား သည် အာဗြဟံ နှင့် နျုတ်ဆက် ခြင်း
အမှုကုန်စင် ပြီးမှ ကြွ သွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံ သည်
လည်း မိမိ နေရာ အရပ်သို့ ပြန် လေ၏။

19

1 ကောင်းကင် တမန်နှစ် ပါးတို့သည် ညဦး
အချိန်၌ သောဒုံ မြို့သို့ ရောက် လာ၏။ လောတ
သည် မြို့ တံခါးဝ ၌ ထိုင် လျက် သူ

တို့ကိုမြင် လျှင် ၊ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ ထ ၍ မြေ ၌
ဦးညွှတ် ချလျက်၊
2 အကျွန်ုပ် သခင် တို့၊ ကိုယ်တော် တို့ ကျွန် ၏အိမ် သို့
ဝင် ၍ တညဉ့် လုံးနေကြပါ။ ခြေ ကိုဆေး ကြပါ။ နံနက်
စောစော ထ၍ ကြွ သွားကြပါလော့ဟု ဆို
လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့က၊ ငါတို့သည်မဝင်၊ တ
ညဉ့် လုံးလမ်း ၌ နေတော့မည်ဟု ဆို
သော်လည်း၊
3 ကျပ်ကျပ် သွေးဆောင် သောကြောင့် တဖန် လောတ
နေရာသို့ လှည့်၍ သူ
၏အိမ် သို့ ဝင် ကြ၏။ လောတ လည်း သူ
တို့အဘို့ ပွဲ လုပ်၍ တဆေးမပါသော မုန့် ကို ပေါင်း ပြီး
မှသူတို့သည်စား ကြ၏။
4 ထိုသူတို့သည် မ
အိပ် မီ သောဒုံ
မြို့ သား ယောက်ျား အကြီးအငယ်၊ အရပ်ရပ်ကလာ
သော သူ
အပေါင်း တို့သည် အိမ် ကို ဝိုင်း ၍၊
5 လောတ ကို ဟစ် ခေါ်လျက် ယနေ့ည မှာ သင့် အိမ်
သို့ ဝင် သော လူ
တို့သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ ထိုသူ
တို့နှင့်ငါတို့သည် ဆက်ဆံ လိုသည် ဖြစ်၍ ငါ တို့ထံသို့
ထွက် စေလော့ဟု ဆို ကြ၏။

6 လောတ သည်လည်း၊ တံခါး ပြင် မှာ သူ
တို့ထံသို့ ထွက် ၍ ၊ မိမိ နောက် ၌ တံခါးကို ပိတ် ပြီး
လျှင်၊
7 ညီအစ်ကို တို့၊ အဓမ္မ
အမှုကို ဤ
မျှလောက်မ ပြုကြပါနှင့်။
8 အကျွန်ုပ် ၌ ယောကျ်ား နှင့် မ
ဆက်ဆံ သော သမီး
နှစ် ယောက်ရှိပါ၏။ သူ
တို့ကို သင် တို့ထံသို့ ထုတ် ရသောအခွင့်ကိုပေးကြပါ
လော့။ သူ
တို့၌ ပြု ချင် သမျှပြုကြပါလော့။ ဤလူ
တို့ ၌ အလျှင်မ ပြု ကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ
တို့သည် အကျွန်ုပ် အိမ် မိုးအရိပ် ကို ခို နေပါ၏ဟု
တောင်းပန်သော်လည်း၊
9 သူတို့က ဆုတ် လော့ဟုဆို ကြ၏။ တဖန် ကား၊
သင်သည် တည်းခို ခြင်းဌာ သာရောက် လာသည်နှင့်
တရားသူကြီး လုပ်ရမည်လော။ ယခု
မှာ ထို
သူတို့၌ ပြု သည်ထက် ၊ သင် ၌ သာ၍ဆိုးသောအမှုကို
ပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ လောတ
ကို ကျပ်ကျပ် ဖိ ၍ တံခါး ကိုလည်း ပေါက် ခွဲချိုးဖဲ့ ခြ
င်းငှါ ချဉ်း လာကြ၏။

10 ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လက် ကိုဆန့် ၍
လောတ ကို မိမိ တို့နေရာအိမ် အတွင်း သို့ ဆွဲ သွင်း ပြီး
လျှင် တံခါး ကို ပိတ် ကြ၏။
11 အိမ် တံခါး နားမှာ ရှိသောသူ အကြီး အငယ် တို့
ကို မျက်စိ ကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ် သဖြင့် သူတို့သည်
တံခါး ကိုရှာ ၍ ပင်ပန်း ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
12 ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်း၊ ဤ
အရပ်၌ သင် နှင့် ဆိုင်သောသူ ရှိ သေးသလော။
သားသမီး ၊ သမက် ၊ မြို့ ထဲမှာ သင် ၌ ရှိသမျှ ကို ဤ
အရပ် က ထုတ် ဆောင် လော့။
13 ဤ အရပ် ကို ငါ တို့သည် ဖျက်ဆီး ရမည်။
အကြောင်းမူကား ၊ အရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့ တော်မှာ အလွန် ကြွေးကြော် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍
၊ ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား သည် ငါ တို့ကို
စေလွှတ် တော်မူပြီဟု လောတ
အား ပြော ဆိုကြ၏။
14 လောတ ထွက် ၍ သမီး နှင့်စုံဘက် သောသူ၊ မိမိ
သမက် တို့အား ထကြ ၊ ဤ အရပ် မှ ထွက်သွား ကြ၊
ဤ
မြို့ကို ထာဝရဘုရား
ဖျက်ဆီး တော်မူမည်ဟုဆို သော်လည်း ၊ ကျီစား ဟန်
သည်ဟု သမက် တို့ ထင် ကြ၏။
15 မိုဃ်းသောက် သောအခါ ၊ ကောင်းကင် တမန်

တို့သည် လောတ
ကို ဆော် လျက် ၊ သင် သည်ထ ၍ ဤအရပ်၌ရှိသော
မယား နှင့် သမီး နှစ် ယောက်တို့ကို ယူ
သွားလော့။ သို့မဟုတ် ၊ မြို့ ၏အပြစ် ၌ ဆုံး ခြင်းသို့
ရောက် လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
16 သူသည်ဖင့်နွဲ့ သောအခါ ထာဝရဘုရား သနား တော်
မူသောကြောင့် ကောင်းကင်တမန်တို့သည် သူ
နှင့် သူ ၏ မယား ၊ သူ ၏သမီး နှစ် ယောက်တို့ကို လက်
ဆွဲ ၍ မြို့ ပြင် သို့ ထုတ် ဆောင်ကြ၏။
17 ပြင် သို့ ရောက် သောအခါ၊ သင် သည် အသက်
ချမ်းသာ ရခြင်းငှါ ပြေးလော့။ နောက် သို့လှည့်၍ မ ကြည့်
နှင့် မြေညီသောအရပ် ၌ အလျှင်း မ နေ နှင့်။ တောင် ပေါ်
သို့ ပြေး လော့။ သို့မဟုတ် ဆုံး လိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။
18 လောတ ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သခင် ထိုသို့မ ဆိုပါ
နှင့်။
19 ယခု မှာ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် ရှေ့ တော်၌
မျက်နှာ ရပါပြီ။ အကျွန်ုပ် အသက် ချမ်းသာစေ သဖြင့်၊
အကျွန်ုပ်၌ ပြု တော်မူသောကရုဏာ ကျေးဇူးများပြား လှ
ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ တောင် ပေါ် သို့ မ
ပြေး နိုင်ပါ။ ဘေး
တစုံတခု တွေ့ ၍ သေ မည်ကို စိုးရိမ် ပါ၏။
20 ကြည့် ပါ။ ထို
မြို့ နီး ပါ၏၊ပြေး သာပါ၏။ ငယ် သောမြို့လည်း ဖြစ်

ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထို
အရပ်သို့ ပြေး ပါရစေ။ ထို
မြို့သည် ငယ် သောမြို့မ ဟုတ်လော။ သို့ပြေးလျှင်
အသက် ချမ်းသာရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
21 ထိုသူ ကလည်း ၊ ကြည့် ပါ။ ဤ
အမှုအရာ၌လည်း သင်၏ စကား
ကို ငါနား ထောင်စေခြင်းငှါ ထိုမြို့ အတွက် တောင်းပန်
သောကြောင့် ငါမ ဖျက်ဆီး။
22 ဘေးလွတ်ခြင်းငှါထို မြို့သို့ အလျင်အမြန် ပြေး
လော့။ ထို
မြို့သို့ မ ရောက် မီ ငါသည် အဘယ်အမှု ကိုမျှ မ
ပြု နိုင်ဟုဆို လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုမြို့ ကို ဇောရ
မြို့ဟု သမုတ် ကြ၏။
23 လောတ သည် ဇောရ
မြို့သို့ ဝင် သောအခါ ၊ မြေကြီး ပေါ်မှာ နေ
ထွက် ချိန်ဖြစ်သတည်း။
24 ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင် ထက် ၊
အထံတော်မှ သောဒုံ
မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့အပေါ်သို့ ကန့် နှင့် မီး မိုးယံ ကို
ရွာစေတော်မူ၏။
25 ထို မြို့ တို့ကိုဌင်း ၊ ချိုင့်အရပ် တရှောက်လုံး ကိုဌင်း၊
မြို့ သား အပေါင်း တို့ကိုဌင်းမြေ ၌ ပေါက် သမျှကိုဌင်း၊
မှောက် လဲတော်မူ၏။

26 လောတ ၏ မယား
မူကား နောက် သို့ လှည့်ကြည့် ၍ ဆား
တိုင် ဖြစ် လေ၏။
27 နံနက် စောစောအာဗြဟံ သည် ထ
၍ ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့ တော်၌ ရပ် နေသောအရပ် သို့
သွားပြီးလျှင်၊
28 သောဒုံ မြို့နှင့် ဂေါမောရ မြို့မှစသော ချိုင့် အရပ်
တရှောက်လုံး ကို ကြည့်ရှု ၍ ၊ မီးဖို ၌ အခိုး
ကဲ့သို့ ၊ တပြည် လုံးအခိုး တက် သည်ကို မြင် လေ၏။
29 ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာ ရှိ သောမြို့ တို့
ကို ဖျက်ဆီး သောအခါ အာဗြဟံ ကို အောက်မေ့ တော်မူ
၏။ လောတ
နေ သောမြို့ တို့ကို မှောက် လှဲသောအခါ မှောက် လှဲရာ
ထဲက လောတ ကို လွတ် လိုက်တော်မူ၏။
30 လောတ သည် ဇောရ
မြို့မှ ထွက် ၍ ၊ သမီး နှစ် ယောက်နှင့်တကွ တောင်
ပေါ် မှာနေ ၏။ ဇောရ
မြို့၌ မ နေ ဝံ့၍ ၊ သမီး နှစ် ယောက်နှင့်တကွ ဥမှင် ၌
နေ ၏။
31 သမီးအကြီး က၊ ငါ တို့အဘ အို ပြီး မြေကြီး သား
အပေါင်း တို့၏ ဘာသာအတိုင်း ငါ တို့ထံသို့ဝင်ရသော
ယောကျ်ား တယောက် မျှ မြေပေါ်မှာ မရှိ။
32 လာကြ။ ငါ တို့အဘ ကိုစပျစ်ရည် တိုက် ကြစို့။ ငါ
တို့အဘ ၏ အမျိုးအနွယ် ကို စောင့် မ၍ သူ နှင့် အိပ် ကြ

စို့ဟု ညီမ
ကို ပြောဆို ၏။
33 ထို နေ့ညမှာ သူ
တို့သည် အဘ
ကို စပျစ်ရည် တိုက် ပြီးလျှင် ၊ သမီးအကြီး သည် ဝင်
၍ အဘ နှင့် အိပ် လေ ၏။ သူ
အိပ် ကြောင်းကိုဝင်း ၊ ထ ကြောင်းကိုဝင်း အဘ မ
သိ။
34 နက်ဖြန် နေ့တွင် အကြီး ကလည်း မနေ့ ညမှာ ငါ
သည် အဘ
နှင့် အိပ် လေပြီ။ ယနေ့ည
တဖန် သူ့ ကို စပျစ်ရည် တိုက် ကြစို့။ သင်သည်ဝင် ၍
အဘ ၏အမျိုးအနွယ် ကို စောင့် မခြင်းငှါ ၊ သူ နှင့် အိပ်
လော့ဟု ညီမ
ကို ပြော ဆို၏။
35 ထို နေ့ညဦ့်လည်း သူ တို့သည် အဘ
ကို စပျစ်ရည် တိုက် ပြီးလျှင်၊ အငယ် သည်ဝင် ၍ အဘ
နှင့် အိပ် လေ၏။ အိပ် ကြောင်းကိုဝင်း ၊ ထ ကြောင်း
ကိုဝင်း အဘမ သိ။
36 ထိုသို့ လောတ ၏ သမီး
နှစ် ယောက်တို့သည်၊ မိမိ
အဘ အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေ၏။
37 သမီးအကြီး သည် သား

ကို ဘွား ၍ မောဘ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုသူ
သည် ယနေ့
တိုင်အောင်ရှိသောမောဘ အမျိုးသားတို့၏ အဘ ဖြစ်
သတည်း။
38 သမီးအငယ် သည်လည်း သား ကိုဘွား ၍ ဗေနမ္မမိ
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုသူ
သည် ယနေ့
တိုင်အောင်ရှိသောအမ္မုန် အမျိုးသား တို့၏ အဘ ဖြစ်
သတည်း။

20

1 တဖန် အာဗြဟံ သည် တောင် ပြည် သို့ ခရီးသွား
သဖြင့် ၊ ကာဒေရှ မြို့နှင့် ရှုရ မြို့စပ်ကြား မှာနေ ၍ ၊
ဂေရာ မြို့ သို့
တည်းခို ၏။
2 ထိုအခါ မိမိ
မယား စာရာ သည် မိမိ
နှမ ဖြစ်သည် ဟု၊ သူတပါးတို့အား အာဗြဟံ ဆို
သောကြောင့် ၊ ဂေရာ မင်းကြီး အဘိမလက် သည် မိမိ
လူကို စေလွှတ် ၍ ၊ စာရာ ကို ယူ စေ၏။
3 ညဉ့် အချိန်တွင် အိပ်မက် အားဖြင့် ဘုရားသခင် သည်
အဘိမလက် ဆီသို့ ကြွလာ ၍ ၊ သင် သည် လူ
သေ ဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ သင်ယူ သော မိန်းမ
သည် သူ

မယားဖြစ်၏ဟု မိန့် တော်မူ၏။

4 အဘိမလက် သည်၊ ထိုမိန်းမ နှင့် မ ပေါင်းဘော် သေ
သည်ဖြစ်၍ ၊ အိုဘုရား ရှင်၊ ဖြောင့်မတ် သော လူမျိုး ကို
ကွပ်မျက် တော်မူမည်လော။

5 သူ သည် ငါ နှမ ဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ် အား ယောက်ျား
ဆို သည် မဟုတ် ပါလော။ အကျွန်ုပ်အား သူ
သည်ငါ့ မောင် ဖြစ်၏ဟု မိန်းမလည်း ဆိုသည် မဟုတ်
ပါလော။ ဖြောင့်မတ် သော သဘော
ရှိ၍ သန့်ရှင်း သော လက် နှင့် ဤ အမှုကို အကျွန်ုပ် ပြု
ပါပြီဟု လျှောက်ဆို ၏။

6 ထိုအိပ်မက် ၌ ဘုရားသခင် ကလည်း ၊ မှန် ပေ၏။
သင် သည် ဖြောင့်မတ် သောသဘော နှင့် ပြု သည်ကို ငါ
သိ ၏။ သင် သည်ငါ့ ကို မပြစ်မှား စေခြင်းငှါ၊ သင့် ကို
ငါ ဆီးတား
ပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမ နှင့် ပေါင်းဘော် ရသောအခွင့်
ကို ငါမ ပေး။

7 ယခု မှာ သူ
၏မယား ကို သူ့အားပြန် ပေးလော့။ သူ
သည် ပရောဖက် ဖြစ်၏။ သင့် အဘို့ ဆုတောင်း လျက်
၊ သင်သည် အသက် ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပြန် ၍ မ
ပေးဘဲ နေလျှင် သင် မှစ၍ သင် နှင့်ဆိုင် သော သူ
အပေါင်း တို့ သည် ဧကန် အမှန်သေ မည်ဟု မိန့် တော်
မူ၏။

8 နံနက် စောစောအဘိမလက် သည် ထ
၍ ၊ မိမိ ကျွန် အပေါင်း တို့ကိုခေါ် ပြီးမှ အမှု အရာ
အလုံးစုံ ကို ပြော သဖြင့် ၊ ထို သူတို့သည် အလွန် ကြောက်
ကြ၏။
9 အာဗြဟံ ကို လည်း အဘိမလက် ခေါ်၍ ၊ သင် သည်
ငါ တို့၌ အဘယ်သို့ ပြု သနည်း။ သင့် ကို ငါတို့သည်
အဘယ်သို့ ပြစ်မှား သောကြောင့် ၊ သင်သည် ငါ ၌ ၎င်း ငါ့
နိုင်ငံ ၌ ၎င်း၊ ကြီးစွာ သော အပြစ် ကိုရောက် စေသနည်း။
သင်သည် မ
ပြု အပ်သောအမှု ကို ငါ ၌ ပြု ပါသည်တကားဟု ဆို
လေ၏။
10 တဖန် အဘိမလက် က၊ သင်သည် အဘယ် အမှုကို
မြင် ၍ ဤ သို့ပြု သနည်းဟု အာဗြဟံ ကိုမေး လျှင်၊
11 အာဗြဟံ က၊ ဤ
အရပ် သားတို့သည် ဘုရားသခင် ကို မ
ကြောက် ၊ အကျွန်ုပ် ၏မယား အတွက် အကျွန်ုပ် ကို
သတ် ကြလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသို့
ပြုမိ ပါပြီ။
12 သို့သော်လည်း သူ သည်အကျွန်ုပ် နှမ မှန် ပါ ၏။
အကျွန်ုပ် အဘ ၏သမီး ဖြစ်၏။ အမိ
၏သမီး မ ဟုတ်။ အကျွန်ုပ် မယား လည်း ဖြစ် ပါ၏။
13 ဘုရားသခင် သည် အကျွန်ုပ် ကိုအဘ ၏ အိမ် မှ
ခေါ်၍ လည် စေတော်မူသောအခါ ၊ အကျွန်ုပ် က၊ သင်

သည် ငါ ၌ ပြု ရသောကျေးဇူး ဟူမူကား ၊ ငါသည်
သင်၏မောင် ဖြစ် ကြောင်းကို ရောက်လေရာရာ ၌ ပြော
ရမည်ဟု၊ မယား
ကို မှာ ထားပါသည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။
14 ထိုအခါ အဘိမလက် သည်၊ သိုး ၊ နွား ၊ ကျွန်
ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမတို့ကိုယူ ၍ အာဗြဟံ အား ပေး
လေ ၏။ မယား
စာရာ ကို လည်း ပြန် ပေး၏။
15 အဘိမလက် ကလည်း ၊ ငါ့ မြေ သည် သင့် ရှေ့ မှာ
ရှိ၏။ အလို
ရှိသည်အတိုင်း နေ
ပါဟု အမိန့် ရှိ၏။
16 စာရာ ကို လည်း သင် နှင့် သင့်အပေါင်း အဘော်တို့
အဘို့
မျက်နှာ ဖုံး များကို ဝယ်စရာဖို့ သင် ၏မောင် အား ငွေ
တထောင် ကို ငါပေး ပြီဟု အမိန့် ရှိသဖြင့် သူသည် လည်း
အရာရာ
၌ အဆုံး အမခံရ၏။
17 အာဗြဟံ သည်လည်း၊ ဘုရားသခင် ကို ဆုတောင်း
၍ ၊ ဘုရားသခင် သည် အဘိမလက် နှင့် သူ ၏ မယား ၊
သူ ၏ကျွန် မတို့ကို အနာ
ပျောက်စေတော်မူသဖြင့် ၊ သူတို့သည် သား ကိုဘွား
ကြ၏။

18 အထက်က အာဗြဟံ ၏ မယား
စာ ရာ ကြောင့် ထာဝရဘုရား သည် အဘိမ လက်
၏အိမ်သူ ၊ မိန်းမတယောက် မျှ ပဋ္ဌိသန္ဓေ
မယူစေခြင်းငှါ စီရင် တော်မူသတည်း။

21

1 ထာဝရဘုရား သည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ၊ စာ
ရာ ကို အကြည့် အရှုကြွတော်မူ၍ ၊ ဂတိတော် ရှိသည်နှင့်
လျော်စွာ သူ
၌ ပြု တော်မူသဖြင့်၊
2 စာရာ သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေစွဲ ယူ၍ ၊ ဘုရားသခင် အမိန့်
တော်နှင့် ချိန်းချက် သောအချိန်၌ ၊ အာဗြဟံ အသက်ကြီး
သောအခါ၊ သူ့
အားသား ကို ဘွား လေ၏။
3 အာ ဗြ ဟံ သည် လည်း ၊ မိမိ ရ သော သား တည်း
ဟူသော၊ စာရာ
ဘွား သောသား ကို ဣဇာက် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
4 ဘုရားသခင် မှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း ၊ အာ ဗြ
ဟံ သည်ရှစ် ရက် မြောက်သောနေ့၌ ၊ သား ဣဇာက် ကို
အရေဖျား လှီးမဂ််လာပေးလေ၏။
5 သား ဣဇာက် ကို မြင် ရသောအခါ အာ ဗြ ဟံ သည်
အသက် တ ရာ ရှိသတည်း။
6 စာ ရာ ကလည်း ၊ ငါ ရယ် ရ သော အခွင့် ကို
ဘုရားသခင် ပေး တော်မူပြီ။ ဤသိတင်းကို ကြား သော

သူ အပေါင်း တို့သည်လည်း၊ ငါ နှင့်အတူ ရယ် ကြ
လိမ့်မည်ဟူ၍ရင်း၊
7 စာရာ သည် သား
ကို နို့တိုက် လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံ အား အဘယ်သူ ပြော
နှင့်ရသနည်း။ သူ
သည် အသက် ကြီးသောအခါ၊ ငါသည် သား
ကို ဘွား ပြီးဟူ၍ ရင်း ဆို လေ၏။
8 ထိုသူငယ် ဣဇာတ် သည် ကြီးပွား ၍ နို့ နှင့် ကွာ
လေ၏။ နို့
ကွာသောနေ့ ၌ အာဗြဟံ သည် ပွဲ ကြီး လုပ် လေ၏။
9 အဲဂုတ္တတ အမျိုးသားဟာဂရ တွင် အာဗြဟံ ရ သော
သား သည် ဆဲရေး
သည်ကို စာရာ
သိ မြင်လျှင်၊
10 ဤ ကျွန်မ ၏သား သည် အကျွန်ုပ် ၏သား ဣဇာ
ဏ် နှင့်အတူ အမွေ မ ခံရဟု အာဗြဟံ အား ဆို လေ၏။
11 အာဗြဟံ လည်း ၊ မိမိ သား ဖြစ် သောကြောင့် ၊ ထို
အမှု အလွန် ခက် သည်ဟု ထင် လေ၏။
12 သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် က၊ ထိုသူငယ် နှင့် သင် ၏
ကျွန်မ ကြောင့် ၊ ဤအမှုခက် သည်ဟု မ
ထင် နှင့်။ စာရာ
ပြော လေရာရာ ၌ သူ ၏စကား ကို နားထောင် လော့။
အကြောင်းမူကား ၊ ဣဇာဏ် ၌ သာ သင် ၏ အမျိုး တည်

လိမ့်မည်။

13 ကျွန်မ ၏သား သည် သင် ၏အမျိုး ဖြစ်
သောကြောင့် ၊ သူ့ ကိုလည်း လူမျိုး ဖြစ် စေမည်ဟု အာ
ဗြဟံ အား မိန့် တော်မူ၏။

14 အာဗြဟံ သည် နံနက် စောစောထ ၍ ၊ မုန့် နှင့် ရေ
ဘူး ကိုယူ သဖြင့် ၊ ဟာဂရ ပခုံး ၌ တင် ပြီးလျှင် ၊ သူငယ်
ကို အပ် ၍ ကျွန်မ ကို လွှတ် လိုက်လေ၏။ သူသည်လည်း
သွား ၍ ဗေရရှေဘ တော ၌ လှည့်လည် လျက် နေ၏။

15 ဘူး ၌ ရေ ကုန် သောအခါ ၊ သူငယ် ကို ချုံဖုတ်
အောက် ၌ ထား

၍၊

16 ငါသည်သူငယ်သေ သည်ကို မ

မြင် လိုဟုဆို လျက် ၊ ခပ်ဝေးဝေး လေး တ ပစ်ခန့်
လောက် သွားပြီးလျှင်၊ သူ

ငယ်ရှေ့ မှာ ထိုင် ၍ နေလေ၏။ ထို

သို့ထိုင် ၍ နေစဉ် သူ

သည်အသံ ကို လွှင့် ၍ ငိုကြွေး လေ၏။

17 ဘုရားသခင် သည် လုလင် ၏အသံ ကို ကြား တော်
မူ ၍

ဘုရားသခင် ၏၊ ကောင်းကင် တမန်က၊ ဟာဂရ ၊ သင်
၌ အဘယ် အမှုရှိသနည်း။ မ

စိုးရိမ် နှင့်။ လုလင် နေ သောအရပ်ထဲက သူ ၏အသံ
ကို ဘုရားသခင် ကြား တော်မူပြီ။

18 ထ လော့။ လုလင် ကိုကြွ ၍ လက် နှင့်မ လော့။
ငါသည်သူ့ ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေမည်ဟု ကောင်းကင်
ထဲက ခေါ် ၍ ဟာဂရ အား မြွက်ဆို ၏။
19 ထိုအခါ ဘုရားသခင် သည် ဟာဂရ
၏ မျက်စိ ကို ဖွင့် တော်မူသဖြင့် ၊ သူသည်ရေ တွင်း
ကို မြင် လေသော် ၊ သွား ၍ ဘူး ကို ရေ
ဖြည့်ပြီးလျှင် ၊ လုလင် အား ရေ
ကို တိုက် လေ၏။
20 ထိုလုလင် ဘက် ၌လည်း ၊ ဘုရားသခင် ရှိ တော်
မူ ၏။ သူသည် ကြီးပွား ၍ တော ၌ နေ သဖြင့် ၊ လေး
သမား ဖြစ် လေ၏။
21 ပါရန် တော ၌ နေ သည်ဖြစ်၍ သူ့ အမိ သည် အဲဂု
တ္တုပြည် မှ မိန်းမ တယောက်ကိုခေါ်၍ သူ
နှင့် စုံဘက် စေ၏။
22 ထို ရောအခါ၊ အဘိမလက် မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်းဖိ
ကောလ တို့သည် အာဗြဟံ ကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ပြု လေ
ရာရာ ၌ သင့် ဘက် မှာ ဘုရားသခင် ရှိ တော်မူ၏။
23 သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ့ ကိုဂင်း၊ ငါ့ သား ကိုဂင်း ၊ ငါ့
မြေး ကိုဂင်း ၊ မ လှည့်စား၊ ငါသည် သင် ၌ ကျေးဇူးပြု
သကဲ့သို့ ငါ ၌ ဂင်း ၊ သင်တည်း နေရာ ငါ့ပြည် ၌ ဂင်း၊
ကျေးဇူး ပြုမည်ဟု ဘုရားသခင် ကို တိုင်တည်၍ ငါ့ အား
ကျိန် ဆိုပါလော့ဟုပြောဆို ၏။

24 အာဗြဟံ ကလည်း ၊ ထိုအတိုင်းငါ ကျိန် ဆိုပါမည်
ဟု ပြန်ပြော လေ၏။
25 အဘိမလက် မင်း၏ ကျွန် တို့သည် အနိုင် အထက်
လုယူသော ရေ
တွင်း အကြောင်းကြောင့် ၊ အာဗြဟံ သည် လည်း
အဘိမလက် မင်းကို အပြစ်တင် လေ၏။
26 အဘိမလက် မင်းကလည်း ၊ ဤ အမှု ကို အဘယ်သူ
ပြု သည်ကို ငါမ သိ။ သင် သည်ငါ့ ကို မ ပြော။ ငါ လည်း
ယနေ့ တိုင်အောင် မ ကြား ရဟု ဆို ၏။
27 အာဗြဟံ သည်လည်း သိုး ၊ နွား တို့ကို ယူ
ပြီးလျှင် ၊ အဘိမလက် အား ပေး ၍ ထို နှစ် ပါးတို့သည်
ပဋိညာဉ် ပြု ကြ ၏။
28 အာဗြဟံ သည်လည်း သိုးသငယ် မ ခုနစ် ကောင် တို့
ကို သိုး
စုနှင့်ခွဲ ထားလေ၏။
29 အဘိမလက် ကလည်း ၊ ခွဲ ထားသော ဤ
သိုးသငယ် မခုနစ် ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု
မေး သော်၊
30 အာဗြဟံ က၊ ဤ
ရေ တွင်းကို ငါတူး ပြီးဟု ဤသိုးသငယ် မခုနစ် ကောင်
တို့သည် ငါ့ ဘက် ၌ သက်သေ ဖြစ် မည် အကြောင်း သူ
တို့ကို သင်သည်ငါ့ လက် မှ ခံ ယူရမည်ဟု ဆို လေ၏။
31 သို့ဖြစ်၍ ထို အရပ်၌ ထို
နှစ် ပါးတို့သည် ကျိန်ဆို သောကြောင့် ၊ ထို အရပ် ကို

ဗေရရှေဘာ ဟု တွင် ကြ၏။
32 ထိုသို့ ဗေရရှေဘာ အရပ်၌ ပဋိညာဉ် ပြု ကြ၏။
အဘိမလက် နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်း ဖိကောလ တို့သည်ထ
၍ ဖိလိတ္တတိ ပြည် သို့ ပြန် ကြ၏။
33 အာဗြဟံ သည် ဗေရရှေဘာ အရပ်၌ မန်ကျည်း ပင်ကို
စိုက် ၍ ၊ အစဉ် အမြဲတည်တော်မူသောဘုရား သခင်
တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား
၏ နာမတော် ကို ပဌနာ ပြု လေ၏။
34 ဖိလိတ္တတ ပြည် မှာ ကာလ ရှည် ကြာစွာ တည်း နေ
သတည်း။

22

1 ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင် သည်၊ အာဗြဟံ ကို စုံစမ်း ခြ
င်းငှါ၊ အာဗြဟံ ဟု ခေါ်တော်မူ၍ အာဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ်
ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊
2 သင်သည် အလွန်ချစ် သော တ
ယောက်တည်း သော သား
ဣဇာတ် ကိုယူ ၍ မောရိ ပြည် သို့ သွား လော့။ ငါပြ
လတံ့သော တောင် ပေါ်မှာ သူ့
ကိုမီးရှို့ ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။
3 အာဗြဟံ သည် နံနက် စောစော ထ၍ ၊ မြည်း ကို
ကုန်းနှီး တင်ပြီးလျှင် ၊ မိမိ သား ဣဇာက် နှင့် ငယ်သား
နှစ် ယောက်ကိုခေါ် ၍ ယဇ် ရှို့စရာ ထင်း ကိုခွဲ ပြီးမှ ၊
ဘုရားသခင် မိန့် တော်မူသောအရပ် သို့ ထ သွားလေ၏။

4 သုံး ရက်မြောက် သောနေ့၌ မြော် ကြည့်၍၊ ထိုအရပ်
ကို အဝေး
က မြင် လျှင်၊
5 ငယ်သား နှစ်ယောက်တို့အား ၊ သင် တို့သည် ဤ
အရပ်၌မြည်း နှင့်အတူ နေ ရစ်ကြလော့။ ငါ သည် သား
နှင့်အတူထိုအရပ် သို့သွား၍ ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းကိုပြုအံ့။ ထို
အမှုပြီးမှ ၊ သင် တို့ဆီသို့ ပြန် လာဦးမည်ဟု ဆို လေ၏။
6 ထိုအခါ ယဇ် ရှို့စရာထင်း ကိုယူ၍ သား
ဣဇာတ် အပေါ်မှာ တင် ပြီးလျှင် ၊ မီး နှင့် ထား ကို မိမိ
လက် ၌ ကိုင် လျက် ၊ နှစ် ယောက်အတူ သွား ကြ၏။
7 သွားကြစဉ်တွင်၊ ဣဇာက် သည် အဘ
အာဗြဟံ ကို အဘ ဟုခေါ်လျှင် ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ ရှိ၏ဟု
ထူး
လေ၏။ ဣဇာက်ကလည်း မီး
ပါ၏၊ ထင်း လည်းပါ၏။ ယဇ် ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်
သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟုမေး လျှင်၊
8 အာဗြဟံ က ငါ့ သား ၊ ယဇ် ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ် ကို
ဘုရားသခင် သည် မိမိ
အဘို့ ပြင်ဆင် တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆို လေ၏။
9 ထိုသို့ နှစ် ယောက်အတူ သွား ၍ ၊ ဘုရားသခင် မိန့်
တော်မူသောအရပ် သို့ ရောက် ကြသောအခါ ၊ အာဗြဟံ
သည် ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ၍ ထင်း ကိုခင်း ပြီးလျှင် ၊ သား
ဣဇာက် ကိုချည်နှောင် ၍ ၊ ယဇ် ပလ္လင်၌ ထင်း ပေါ်မှာ

တင် ထား၏။
10 မိမိ လက် ကို ဆန့် ၍ သား ကိုသတ် ခြင်းငှါ ၊ ထား
ကို ကိုင် ယူလေ၏။
11 ထိုအခါ ၊ ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင် တမန်က၊
အာဗြဟံ ၊ အာဗြဟံ ဟု ကောင်းကင် ပေါ်က ခေါ်လေ၏။
အာဗြဟံ က၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက် လျှင်၊
12 ထိုလုလင် ကို မ ထိ မခိုက်နှင့်။ အလျှင်း မ ပြု နှင့်။
သင် သည် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ သည်ဟု ယခု
ငါသိ ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ သင် ၏သား သင် ၌တ
ယောက် တည်းသောသားကိုငါတောင်း၍ သင် သည် ငါ့
ကိုမ ငြင်း ဟု မိန့် တော်မူ၏။
13 ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် မြော် ကြည့် ၍ မိမိ
နောက်မှ ချုံဖုတ် ၌ ချိုး ညိ လျက် ရှိသောသိုး ကိုမြင်
လေ၏။ ထိုသိုး
ကိုသွား ၍ ယူ ပြီးလျှင် မိမိ သား ကိုယ်စား မီးရှို့ ယဇ်
ပြု၍ ပူဇော် လေ၏။
14 ထို အရပ် ကို ယေဟောဝါ ယိရဟု အာဗြဟံ သမုတ်
လေ၏။ ထိုသို့
နှင့်အညီတောင် ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား
ပြင်ဆင် တော်မူမည်ဟု ယနေ့
တိုင်အောင်ဆို လေ့ ရှိသတည်း။
15 တဖန် ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန် သည်
ကောင်းကင် ပေါ်က အာဗြဟံ ကို ခေါ်လျက်၊

16 သင်သည် ဤ
အမှု ကိုပြု၍ ၊ သင် ၏သား သင်၌ တ
ယောက်တည်းသောသားကို၊ ငါ့အား မ
ငြင်း သောကြောင့်၊
17 ငါသည် သင့် အား အစဉ်အမြဲကောင်းကြီး ပေးမည်။
သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကိုလည်း ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့
ဂင်း ၊ သမုဒ္ဒရာ သဲ လုံးကဲ့သို့ ဂင်း၊ အစဉ်အမြဲဟူး များစေ
မည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ရန်သူ တို့၏ မြို့တံခါး
များကို အစိုး ရလိမ့်မည်။
18 သင် ၏အမျိုးအနွယ် အားဖြင့် ၊ လူမျိုး ပေါင်း
တို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါ
၏ စကား
ကို သင်နားထောင် သော ကြောင့် ၊ ငါသည်ကိုယ်ကို
ကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို ၏ဟု ထာဝရ
ဘုရား၏ အမိန့် တော်ကို ဆင့် ဆိုလေ၏။
19 ထိုအခါ အာဗြဟံ သည် ငယ်သား တို့ ရှိရာသို့ ပြန်
၏။ သူတို့သည် ထ
ပြီးလျှင် ဗေရာရဗတ အရပ်သို့ လိုက်သွား ကြ၏။ ထို
အရပ်၌ အာဗြဟံ နေ လေ၏။
20 ထိုနောက်မှ ၊ အာဗြဟံ ကြား သော သိတင်းစကား
ဟူမူကား ၊ သင် ၏အစ်ကို နာခေါ် မယားမိလခါ သည်
သား
ကို ဘွား မြင်လေပြီ။
21 သား အကြီးဟုဇ ၊ သူ့ ညီ ဗုဇ ၊ အာရံ အဘ ကေမွေ

လ၊
22 ခေသက် ၊ ဟာဇော ၊ ပိလဒါရှ ၊ ယိဒလပ် ၊ ဗေသွေ
 လ တည်းဟူသော၊
23 သားရှစ် ယောက်တို့ကို၊ အာဗြဟံ အစ်ကို နာခေါ်၏
မယားမိလခါ ဘွား မြင်လေ၏။ ဗေသွေလ ကား ၊ ရေဗ
ကွ+က အဘ တည်း။
24 ရုမာ အမည် ရှိသောနာခေါ်၏ မယား
ငယ်သည်လည်း တေဘ ဂါဟံ ၊ သဟာရှ မာခါ တို့ကို
ဘွား မြင်လေ၏။

23

1 စာရာ သည် အသက် တရာ နှစ် ဆယ်ခုနစ် နှစ် ရှိ ၏။
ထိုမျှလောက်အသက်ကြီးသော်၊
2 ခါနာန် ပြည်၊ ဟေဗြုန် မြို့တည်းဟူသော၊ ကိရယသာ
ဘ
မြို့၌ သေ လေ၏။ အာဗြဟံ သည်လည်း စာရာ
ကြောင့် ညည်းတွားငိုကြွေး ခြင်းငှါ လာ ၏။
3 အာဗြဟံ သည် မိမိမယားအသေ
ကောင်ရှေ့ က ထ
၍ ၊ ဟေသ အမျိုးသား တို့အား၊
4 ငါ သည် သင် တို့ထံမှာ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ပါ
၏။ ငါ၏မယားအသေ ကောင်ကို မျက်ကွယ် မြှုပ်မည်
အကြောင်း ၊ သင် တို့တွင် သင်္ချိုင်း ကို ငါ့ အား အခွင့်
ပေး ပါ လော့ဟု ဆို၏။

5 ဟေသ အမျိုးသား တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သခင် ၊
နားထောင် ပါ။
6 ကိုယ်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်၊ ဘုရား
သခင် နှင့် ဆိုင် သော မင်း ဖြစ် ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့၏သန်ချိုင်း များ တွင် ရွေး ၍ ၊ ကိုယ်တော် ၏မယား
အသေ
ကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလော့။ ကိုယ်တော် ၏မယား
အသေ ကောင်ကို မ
သင်္ဂြိုဟ် စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ် တို့တွင် အဘယ်သူမျှမိမိ
သန်ချိုင်း ကို မပေးဘဲမနေပါဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန် ပြော
ကြ ၏။
7 အာဗြဟံ သည် ထ
၍ ၊ ထိုပြည် သား တည်းဟူသောဟေသ အမျိုးသား
များရှေ့ မှာ ဦးညွှတ် ချလျက်၊
8 ငါသည် ငါ ၏မယားအသေ ကောင်ကို မျက်ကွယ်
မြှုပ်စေခြင်းငှါ သင် တို့အလိုရှိ လျှင် ၊ ငါ့ စကားကို
နားထောင် ကြပါလော့။
9 သင်တို့တွင် ငါပိုင် ထိုက်သောသန်ချိုင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊
ဇောဟာ
သား ဧဖရုန် သည်၊ မိမိ
လယ်ပြင် အစွန်း ၌ ရှိသောမပ္ပေလ မြေတွင်း ကို၊ အ
ဘိုး
ထိုက် သမျှ ငွေနှင့်ငါ့ အား ရောင်း စေခြင်းငှါ၊ ငါ့
အတွက် သူ့ကို တောင်းပန်ကြပါလော့ ဟု နှုတ်ဆက်၍

ပြောဆို၏။

10 ထိုအခါ ဧဖရုန် သည်၊ ဟေသ

အမျိုးသား တို့တွင် ထိုင် လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့

တံခါး သို့ ဝင် သောသူ အပေါင်း တည်းဟူသောဟေသ

အမျိုးသား ပရိတ်သတ် ၌ ၊ ဟိတ္တတိ အမျိုးသားဧဖရုန်

က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။

11 အကျွန်ုပ် သခင် ၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်

ပါ။ ထိုလယ်ပြင် ကိုဌင်း၊ ကိုယ်တော် အား အကျွန်ုပ်ပေး

ပါ၏။ အကျွန်ုပ် အမျိုးသား များ ရှေ့ ၌၊ ကိုယ်တော် အား

အကျွန်ုပ်ပေး ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ မယားအသေ

ကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန်ပြော

လေ၏။

12 အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ ထိုပြည် သား များ ရှေ့မှာ

ဦးညွှတ် ချလျက်၊ အကယ်၍ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။

13 ထိုလယ်ပြင် အဘိုး ငွေကို ငါပေး မည်။ ငွေကိုယူ ပါ၊

သို့ဖြစ်လျှင် ၊ ထို အရပ်၌ ငါ ၏မယားအသေ ကောင်ကို

ငါသင်္ဂြိုဟ် ပါမည်ဟု ပြည် သား ပရိသတ် တို့ရှေ့ မှာ၊ ဧ

ဖရုန် အား ပြောဆို ၏။

14 ဧဖရုန် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် သခင် ၊ နားထောင် ပါ။

15 ထိုမြေ သည် ငွေ လေး ပိသာ အဘိုးထိုက်ပါ၏။

ကိုယ်တော် နှင့် အကျွန်ုပ် ၌ အဘယ် အတွက်ရှိသနည်း။

ကိုယ်တော် ၏မယား အသေ

ကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ် ပါလော့ဟု၊ အာဗြဟံ အား ပြန်ပြော

၏။
16 အာဗြဟံ သည်လည်း ၊ ဧဖရုန် စကားကို နားထောင်
သည်ဖြစ်၍ ၊ ကုန်သည် သုံးတတ်သော ငွေမျိုး၊ ဟေသ
အမျိုးသား ပရိသတ် ရှေ့ ၊ ဧဖရုန် အဘိုး ပြတ် သည်
အတိုင်း ၊ ငွေ လေး ပိသာ ကို ချိန် ၍ ၊ သူ့အားပေး
လေ၏။
17 ထိုသို့ မံရေ မြို့ရှေ့ မှာ၊ မပ့ပေလ
အရပ်၌ ရှိသောဧဖရုန် ၏လယ်ပြင် ကိုဌင်း ၊ လယ်ပြင်
၌ ရှိသောမြေတွင်း နှင့် သစ်ပင် များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်
သစ်ပင်များကိုဌင်း၊
18 ဟေသ အမျိုးသား ပရိတ်သတ် ၌ ၊ မြို့ တံခါး သို့
ဝင် သောသူအပေါင်း တို့ရှေ့ မှာ၊ အာဗြဟံ ဥစ္စာ ဘို့ လုံခြုံ
စွာ အပ်ပေးလေ၏။
19 ထိုနောက်မှ အာဗြဟံ သည်၊ မံရေ
မြို့ရှေ့ မှာ၊ မပ့ပေလ
လယ်ပြင် မြေတွင်း ၌ မယား စာရာ ကို သင်္ဂြိုဟ် ရလေ
၏။ ထိုအရပ် ကား၊ ခါနာန် ပြည် ဟေဗြုန် အရပ် ဖြစ်
သတည်း။
20 ထိုလယ်ပြင် နှင့် မြေတွင်း ကို၊ အာဗြဟံ ပိုင် ထိုက်
သော သင်္ချိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသ
အမျိုးသား တို့သည် လုံခြုံစွာ အပ်ပေးကြ၏။

24

1 အာဗြဟံ သည်အို ၍ ၊ အသက် အရွယ်ကြီးရင့် လှပြီ။
ထာဝရဘုရား

သည်၊ အရာရာ
၌ သူ့ ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။
2 အာဗြဟံ သည်၊ မိမိ
အိမ်သား တို့တွင် အသက် ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုး လုပ်သော
သူကို ခေါ်လျက်၊
3 သင် သည်၊ ငါ နေ သောခါနာန် အမျိုးသမီး တို့ တွင်၊
ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို မ
ရွေး မယူဘဲ၊
4 ငါ့ ပြည် ငါ့ အမျိုးသား ချင်းတို့ထံသို့ သွား ၍
၊ ငါ့ သား ဣဇာက် အဘို့ မယား ကို ယူ ရမည်ဟု၊
သင် ၏လက် ကို ငါ့ ပေါင် အောက် ၌ထား ပြီးမှ၊
ကောင်းကင် မြေကြီး အရှင် ဘုရားသခင် ၊ ထာဝရဘုရား
ကို တိုင်တည်၍၊ ငါကျိန် ဆိုစေ ပါမည်ဟုဆို၏။
5 ကျွန် ကလည်း ၊ မိန်းမ သည်ဤ ပြည် သို့ ကိုယ်တော်
၏သား ကို တဖန်ကျွန်တော်ခေါ် သွားရပါမည်လောဟု
မေး လေသော်၊
6 အာဗြဟံ က၊ ထို
ပြည်သို့ ငါ့ သား ကိုခေါ်၍ မ
သွား နှင့်။ သတိပြု လော့။
7 ငါ့ အဘ ၏အိမ် မှ ၎င်း၊ ငါ့ အမျိုးသား နေရာပြည်
မှ ၎င်း ငါ့ ကိုခေါ်၍၊ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ဤ
ပြည် ကို ငါပေး မည်ဟု၊ ငါ့ အား ဗျာဒိတ် တော်ပေး၍
ကျိန်ဆို တော်မူသော ကောင်းကင် ဘုံရှင် ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရား သည်၊ မိမိ
ကောင်းကင်တမန် ကို သင့် ရှေ့ ၌ စေလွှတ် တော်မူ
သဖြင့် ၊ သင်သည်ထို ပြည်မှ ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို ယူ
ရလိမ့် မည်။
8 မိန်းမ သည်သင် နှင့်အတူ မ လိုက် လို လျှင် ၊ သင်
သည်၊ ယခုငါ ပေးသောကျိန်ဆို ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေ။
ငါ့ သား ကို ထို
ပြည်သို့ ခေါ် ၍ မ သွားနှင့်ဟုဆိုပြီးမှ၊
9 ကျွန် သည် သခင် အာဗြဟံ ၏ ပေါင် အောက် ၌
လက် ကိုထား ၍ ထို အမှု ၌ ကျိန်ဆို လေ၏။
10 ထိုကျွန် သည်လည်း ၊ မိမိ သခင်၏ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို
စီရင် သော သူဖြစ်၍၊ သခင် ၏ကုလားအုပ် စုထဲက ၊
ကုလားအုပ် ဆယ် စီးကိုယူ ၍ထ သွား သဖြင့် ၊ မေသော
ပေါဘာမိ တိုင်း၊ နာခေါ် မြို့ သို့ ရောက် လေ၏။
11 မိန်းမများရေခပ် သော ညဦး
ယံအချိန် ၌ ၊ မြို့ ပြင် ရေတွင်း နား မှာ ကုလားအုပ် တို့
ကို ဝပ် စေပြီးလျှင်၊
12 အကျွန်ုပ် ၏သခင် ၊ အာဗြဟံ ၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ယနေ့ အကျွန်ုပ် အကြံကို ထမြောက် စေ၍
၊ အကျွန်ုပ် ၏သခင် အာဗြဟံ ၌ ကျေးဇူး ပြု တော်မူပါ
ဟု၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း ပါ၏။
13 အကျွန်ုပ် သည်၊ ဤရေတွင်း နား မှာ ရပ်နေ ၍ ၊
ထိုမြို့ သူ သတို့သမီး တို့သည်၊ ရေ

ခပ် ခြင်းငှါ လာ ကြသည် တွင်၊

14 အကြင်သတို့သမီးကို၊ ကျွန်ုပ်သောက် ခြင်းငှါသင်
ရေ ဘူးကို ချ ပါဟု ဆို သော်၊ သောက် ပါ၊ သင်
၏ကုလားအုပ် တို့ကိုလည်း ရေ တိုက်ပါမည်ဟု၊ ပြန်
ဆိုသော သမီး သည်၊ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ဣဇာက် ဘို့
ခန့်ထားတော်မူ သောသူဖြစ် ပါစေသော။ ထိုသို့အားဖြင့်၊
အကျွန်ုပ် ၏ သခင် ၌ ကျေးဇူး ပြု တော်မူကြောင်း ကို၊
အကျွန်ုပ်သိ ရပါ မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

15 ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မ ပြီး မှီ၊ အာဗြဟံ အစ်ကို နာ
ခေါ် မယား မိလခါ သား ၊ ဗေသွေလ ၏ သမီး ရေဗက္
က သည်၊ ရေ

ဘူးကိုထမ်း လျက် ထွက် လာသည်ကိုမြင် ၏။

16 ထို သတို့သမီး သည်၊ အလွန် အဆင်း လှ ၍၊
ယောက်ျား နှင့် မ ဆက်ဆံ သေးသော ကညာ

ဖြစ်၏။ ရေတွင်း သို့ ဆင်း ၍ ၊ ရေဘူး ကို ရေနှင့်ဖြည့်
ပြီးမှ တက် လာ ၏။

17 ကျွန် သည်လည်း၊ ထိုမိန်းမ နှင့် တွေ့ ခြင်းငှါ ပြေး
၍ ၊ သင် ၏ရေ ဘူး၌ ရေ အနည်းငယ် ကို သောက် ပါရ
စေဟု ဆို လေသော်၊

18 မိန်းမက၊ သောက် ပါလောအရှင် ဟုဆို သဖြင့် ၊ မိမိ
လက် ပေါ်မှာ၊ အလျင် အမြန်ရေ ဘူးကို ချ ၍ ၊ ရေကို
ပေး လေ၏။

19 ရေကို ပေး ပြီးလျှင် ၊ သင် ၏ကုလားအုပ် တို့သည်

လည်း ၊ ဝစ္စာ သောက် စရာဘို့ ရေခပ် ပါမည်ဟု ဆို
သည် အတိုင်း၊
20 အလျင် အမြန်ဘူးခ္ဍရှိသောရေကိုရေ တိုက်ခွက် ထဲ၌
လောင်း ပြီးလျှင် ၊ တဖန် ခပ် ခြင်းငှါ ရေတွင်း သို့ ပြေး
၍ ၊ ကုလားအုပ် အဘို့ ရေခပ် လေ၏။
21 ယောက်ျား သည် ထိုမိန်းမ ကို အံ့သြ ၍ ၊ မိမိ ရောက်
လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရား
ပြုစု တော်မူသည်၊ မ
မူသည်ကို သိ
လို၍ ၊ တိတ်ဆိတ် စွာ နေလေ၏။
22 ကုလားအုပ် များ ကို ရေသောက် စေ ပြီး သော
နောက်၊ ယောက်ျား သည်၊ အချိန် ငါး မူးရှိသောရွှေ နှာဆွဲ
၊ အကျပ်တ ဆယ်အချိန် ရှိသောရွှေ လက်ကောက် တရံ
ကို ထုတ် ၍၊
23 သင် သည် အဘယ်သူ ၏သမီး ဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်
ကို ပြော ပါ။ သင် ၏အဘ အိမ် ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တည်းခို
စရာ အရပ် ရှိ သလောဟု မေး
လေသော်
24 မိန်းမက၊ ကျွန်ုပ် သည် နာခေါ် ၏မယားမိလခါ ဘွား
မြင်သော၊ ဗေသွေလ ၏သမီး ဖြစ်သည်ဟူ၍ဌင်း၊
25 ကျွန်ုပ် တို့ ၌ မြက် ခြောက်များ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွ
ယ်များနှင့် တည်းခို စရာ အရပ် လည်း ရှိသည်ဟူ၍ဌင်း
ဆို လေ၏။

26 ထိုအခါ ယောက်ျား သည် ဦးညွှတ် ချ၍
ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ် လျက်၊
27 ကရုဏာ ၊ သစ္စာ တော်ကို အကျွန်ုပ် သခင် မှ
ရုပ်သိမ်း တော်မ မူသော၊ အကျွန်ုပ် သခင် အာ ဗြဟံ
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာ ရှိတော်မူ
စေ သတည်း။ လမ်း မှာ သွားလျက်ရှိသောအကျွန်ုပ် ကို
ထာဝရဘုရား
သည် အကျွန်ုပ် သခင် ၏ညီအစ်ကို တို့အိမ် သို့
ပို့ဆောင် တော်မူပါသည်တကားဟု မြွက်ဆို ၏။
28 သတို့သမီး သည်လည်း ပြေး ၍ အမိ ၏အိမ် ၌ ဤ
အရာ များကို ကြား ပြောလေ၏။
29 ရေဗက္ကာ ၌ လာဗန် အမည် ရှိသောမောင် တ
ယောက်ရှိ၏။ လာဗန် သည် ယောက်ျား ရှိရာ ရေတွင်း
သို့ ပြေး ၏။
30 သူ သည်နှာဆွဲ ကိုဌင်း ၊ နှမ လက် ၌ လက်ကောက်
ကိုဌင်း မြင် ၍ ၊ ထိုယောက်ျား သည်ကျွန်ုပ် ကို ဤသို့
ပြော သည်ဟု၊ နှမ ရေဗက္ကာ ဆိုသော စကား
ကို ကြား သောအခါ ၊ ရေတွင်း ၌ ကုလားအုပ် အနား
မှာရပ် နေသောယောက်ျား ထံသို့ ရောက် သောအခါ၊
31 ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ သော သူ၊
ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ဝင် ပါလော့။ ပြင် ၌အဘယ်ကြောင့် ရပ်
နေသနည်း။ အိမ် ကိုဌင်း၊ ကုလားအုပ် များနေရာ အရပ်
ကိုဌင်း ၊ ကျွန်ုပ် ပြင် ပါပြီဟုဆို သဖြင့်၊

32 ယောက်ျား ကိုအိမ် သို့ သွင်း ၍ ကုလားအုပ် တို့
တန်ဆာကို ချွတ် ပြီးမှ ၊ သူတို့အားမြက် ခြောက်နှင့်
စားစရာ ကိုပေး ၏။ ယောက်ျား ခြေ ၊ လိုက်သောသူ တို့
ခြေ ဆေး ဘို့ ရေ ကိုလည်း ပေးလေ၏။
33 သူ့ ရှေ့ မှာ စား
စရာကို ထည့် သောအခါ ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
အမှု ကိုမပြော မှီ မ စား လိုပါဟုဆို လျှင် ၊ ပြော ပါဟုဆို
၏။
34 ယောက်ျားကလည်း၊ ကျွန်ုပ် ကားအာဗြဟံ ၏ ကျွန်
ဖြစ်ပါ၏။
35 ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်ုပ် ၏သခင် ကို အလွန်
ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့် ၊ သူသည်ကြီးမြတ် ခြင်း
သို့ ရောက်လေပြီ။ သိုးစု ၊ နွားစု ၊ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကျွန်
ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် နှင့် မြည်း များတို့
ကိုပေး တော်မူပြီ။
36 ကျွန်ုပ် သခင် ၏မယား စာရာ သည်၊ သခင် အသက်
အိုသောအခါ ၊ သူ့အားသား ကို ဘွားမြင် သဖြင့် ၊ ထို သား
အား ဥစ္စာရှိသမျှ ကိုသခင်သည် အပ်ပေး ပြီ။
37 ကျွန်ုပ် ၏သခင် ကလည်း ၊ သင်သည်ငါ နေ သော
ခါနာန် အမျိုးသမီး တို့တွင် ၊ ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို မ
ရွေး ဘဲ၊
38 ငါ့ အဘ ၏အိမ် ၊ ငါ့ အမျိုးသား ချင်းတို့ထံသို့ သွား
၍ ၊ ငါ့ သား ဘို့ မယား ကို ယူ

ရမည်ဟု အကျွန်ုပ် ကို ကျိန်ဆို စေ၏။

39 အကျွန်ုပ် ကလည်း၊ မိန်းမ သည်မ လိုက် လိုလျှင်
အဘယ်သို့ နည်းဟု သခင် ကို မေး လေသော်၊

40 သခင်က၊ အကြင်ထာဝရဘုရား သခင်ရှေ့ တော် ၌
ငါသွား လာ၏၊ ထိုဘုရားသည် မိမိ

ကောင်းကင်တမန် ကို သင် နှင့်အတူ စေလွှတ် ၍ ၊ သင်
သွား သောအမှုကို ပြုစု တော်မူသဖြင့် ၊ ငါ့ အမျိုးသား
ချင်း၊ ငါ့ အဘ ၏အိမ် ထဲက ငါ့ သား ဘို့ မယား ကိုယူ
ရမည်။

41 ငါ့ အမျိုးသား ချင်းတို့ထံသို့ ရောက် သောအခါ ၊
သင်သည် ငါ ပေးသော ကျိန်ဆို ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေ။
ထိုသူတို့သည်မိန်းမကိုမ ပေး သော်လည်း ၊ သင် သည် ငါ
ပေးသော ကျိန်ဆို ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် စေ မည်ဟု ပြော
၏။

42 ကျွန်ုပ်သည်ယနေ့ ရေတွင်း သို့ ရောက် ပြီးလျှင် ၊
ကျွန်ုပ် သခင် အာဗြဟံ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ၊
အကျွန်ုပ် ရောက် လာသောအမှုကို ယခု

ပြုစု တော်မူလျှင်၊

43 အကျွန်ုပ် သည် ရေတွင်း နား မှာရပ် နေ၍၊ ရေခပ် ခြ
င်းငှါ လာ သောအကြင်သမီး ကညာကို၊ ကျွန်ုပ် သောက်
ဘို့ သင် ၏ရေဘူး ၌ ရေ အနည်းငယ် ကိုပေး ပါဟု
တောင်း သော်၊

44 သောက် ပါ။ သင် ၏ကုလားအုပ် တို့ဘို့ လည်း

ရေခပ် ပါ မည် ဟု ပြန်ဆို သော သမီးကညာ သည်၊
ကိုယ်တော် ကျွန် ၏သား ဘို့ ၊ ခန့်ထား တော်မူသော
မိန်းမ ဖြစ်ပါစေ သောဟု လျှောက်ဆို ၏။
45 ထိုသို့စိတ်နှလုံး ၌ လျှောက်ဆို ၍ မ ပြီး မီ၊ ရေဗက္ခ
သည် ရေဘူး
ကို ထမ်း လျက် ထွက် လာသဖြင့် ၊ ရေတွင်း သို့ ဆင်း
၍ ရေခပ် သည်ကို ကျွန်ုပ် မြင် လျှင်၊ ရေ
သောက်ပါရ စေဟု သူ့
ကို တောင်း လေသော်၊
46 သူ သည် အလျင် အ မြန် ပခုံး ပေါ် က ရေဘူး ကို
ချ လျက် ၊ သောက် ပါ လော့။ သင် ၏ ကုလားအုပ်
တို့ကို လည်း ၊ ရေ တိုက် ပါ မည် ဟု ဆို သည် အတိုင်း ၊
ကျွန်ုပ်သောက် ရ၏။ ကုလားအုပ် တို့ကို လည်း ရေတိုက်
လေ၏။
47 ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သင် သည် အဘယ်သူ ၏ သမီး
ဖြစ်သနည်းဟုမေး သော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါ
ဘွားမြင် သော နာခေါ်သား ဗေသွေလ ၏သမီး ဖြစ်သည်
ဟုပြော ဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါဘွားမြင်သော နာခေါ်
သား ဗေ သွေ လ၏သမီး ဖြစ်သည် ဟု ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်
သည်လည်း၊ သူ
၏ မျက်နှာ ၌ နှာဆွဲ ကိုဝင်း၊ သူ
၏လက် ၌ လက်ကောက် တို့ကိုဝင်းထည့် ပြီးလျှင်၊
48 ဦးညွှတ် ချ၍ ၊ ကျွန်ုပ် သခင် အစ်ကို ၏ မြေး

ကို သခင် ၏သား ဘို့ ယူ စေခြင်းငှါ ၊ မှန် သော
လမ်း ဖြင့် ပို့ဆောင် တော်မူသောကျွန်ုပ် သခင် အာ ဗြ
ဟံ ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို ကောင်းကြီး ပေး၍
ကိုးကွယ် လေ၏။
49 ယခု တွင်သင် တို့သည်၊ ကျွန်ုပ် သခင် ၌ သစ္စာ နှင့်
ကျေးဇူး ပြုမည်၊ မ
ပြုမည်ကို ပြော ပါ။ ကျွန်ုပ် သည်လည်း ၊ လက်ျာ လမ်း
ဖြစ်စေ ၊ လက်ဝဲ လမ်းဖြစ်စေ၊ တလမ်းလမ်းသို့ လိုက်
သွားပါမည်ဟု ပြောဆို၏။
50 လာဗန် နှင့် ဗေသွေလ တို့ကလည်း ၊ ဤအမှုသည်
ထာဝရဘုရား
စီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ သင့်
အား ကောင်း မကောင်း ကို မ
ပြော နိုင် ပါ။
51 ရေဗက္ကာ သည် သင့် ရှေ့ ၌ရှိပါ၏။ ယူ
သွားပါ လော့။ ထာဝရဘုရား
မိန့် တော်မူသည်အတိုင်း ၊ သင် ၏ သခင် သား ၏
မယား
ဖြစ် စေဟုပြန် ဆို၏။
52 ထိုစကားကိုကြား လျှင် ၊ အာ ဗြဟံ ကျွန် သည်
ဦးညွှတ်ချ၍၊ ထာဝရဘုရား
ကို ကိုးကွယ် ပြီးမှ၊
53 ငွေ ဖလား ၊ ရွှေ ဖလား ၊ အဝတ် တန်ဆာများကို
ထုတ် ၍ ရေဗက္ကာ အား ပေး ၏။ သူ

၏အမိ ၊ မောင် အား လည်း၊ အ ဘိုး ထိုက် သော
လက်ဆောင် ကိုပေး ၏။

54 သူ နှင့် သူ ၏အဘော်အပေါင်းတို့သည်၊ စားသောက်
၍ ညဉ့် ကို လွန်စေပြီးမှ ၊ နံနက် ယံ၌ ထ လျက် ၊ ကျွန်ုပ်
သည်၊ သခင် ထံသို့ ပြန် ပါရစေဟု ဆို
လေသော်၊

55 မောင် နှင့် အမိ က၊ မိန်းမ ကလေးသည်၊ ကျွန်ုပ် တို့
ထံမှာ ၊ ဆယ် ရက် ခန့် လောက်နေ ပါစေဦး။ နောက်မှ ၊
သူ့ကို သွားပါစေမည်ဟု ဆို ကြ၏။

56 ထို သူကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် ကို မ ဆီးတား ပါနှင့်။
ထာဝရဘုရား
သည်၊ ကျွန်ုပ် ရောက် လာသောအမှုကို ပြုစု တော်မူပြီ။
ကျွန်ုပ် သည် သခင် ထံသို့ သွား ရသောအခွင့် ကိုပေး ပါ
လော့ဟုဆိုလျှင်၊

57 သူတို့က၊ မိန်းကလေး ကို ခေါ်၍ ၊ သူ့ အလို ကို မေး
ပါဦးမည်ဟု ဆို
သည်နှင့်၊

58 ရေဗက္ကာ ကို ခေါ်၍ သင်သည်ဤ လူ နှင့်အတူ
ယခုလိုက် မည်လောဟု မေး
သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ်လိုက် ပါမည် ဟုဆို ၏။

59 သို့ဖြစ်၍ ၊ မိမိ နှမ ရေဗက္ကာ နှင့် သူ ၏အထိန်း
ကိုဂင်း ၊ အာဗြဟံ ကျွန် နှင့် သူ ၏လူ တို့ကိုဂင်းလွှတ်
လိုက် ကြ၏။

60 ရေဗက္ကာ ကိုလည်း ၊ သင် သည် ကျွန်ုပ် တို့၏နှမ
ဖြစ်၏။ အသောင်း အသိန်း တို့၏အမိ ဖြစ် ပါ စေသော။
သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် ရန်သူ တို့၏ တံခါး များကို
အစိုး
ရပါစေသောဟု ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။
61 ရေဗက္ကာ နှင့် သူ ၏မိန်းမငယ် တို့သည်ထ ၍ ၊
ကုလားအုပ် ကိုစီး လျက် ၊ ထိုယောက်ျား နှင့်အတူ လိုက်
ကြ ၏။ ထိုသို့
အာဗြဟံကျွန် သည် ရေဗက္ကာ
ကို ဆောင်ယူ သွား လေ၏။
62 ထိုအခါ တောင် ပြည် အတွင်း ၌ နေ
သောဣဇာက် သည်၊ ဗေရလဟဲရောဲ
လမ်းဖြင့် ရောက် လာသည် ဖြစ်၍၊
63 ညဦး အချိန်၌ ဆင်ခြင် လိုသောငှါ ၊ တော အရပ် သို့
ထွက်သွား ၍ ၊ မြော် ကြည့် လျှင် ၊ ကုလားအုပ် များ
လာ
သည်ကို မြင် လေ၏။
64 ရေဗက္ကာ သည်လည်း ၊ မြော် ကြည့် ၍ ဣဇာက် ကို
မြင် သောအခါ ၊ ကုလားအုပ် အပေါ် မှ ဆင်း ပြီးလျှင်၊
65 ကျွန်ုပ် တို့ကို ကြိုဆို ခြင်းငှါ ၊ တော ၌ လာ သော
ထိုသူကား၊ အဘယ်သူ နည်းဟု ကျွန် ကို မေး လေသော်
၊ ကျွန်က၊ ထိုသူ
သည် ကျွန်ုပ် သခင် ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြောဆို သောစကား

ကိုကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည် မျက်နှာဖုံး ကို ယူ
  ၍ ဖုံး လေ၏။
66 ကျွန် သည်လည်း၊ မိမိပြု လေသမျှ တို့ကို ဣဇာက်
အား ကြား ပြောပြီးမှ၊
67 ဣဇာက် သည် မိမိ
  အမိ စာရာ ၏ တဲ
  သို့ ရေဗက္ကာ ကို ဆောင်ယူ ၍ စုံဘက် လေ၏။ ရေဗ
က္ကာ
  ကိုချစ် နှစ်မြို့သဖြင့် ၊ အမိ သေသောအမှု၌ သက်သာ
ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

25

1 တဖန် အာဗြဟံ သည်၊ ကေတုရ
  အမည် ရှိသောမိန်းမ နှင့် စုံဘက် ၍၊
2 ထိုမိန်းမ သည် ဇိမရံ ၊ ယုတ်ရှန် ၊ မေဒန် ၊ မိဒျန် ၊ ဣ
ရှဗက် ၊ ရှုအာ တို့ကို ဘွားမြင် လေ၏။
3 ယုတ်ရှန် သား ကား ၊ ရှေဘာ နှင့် ဒေဒန် တည်း။ ဒေ
ဒန် သား ကား ၊ အာရှူရိမ် လူ၊ လေတုရှိမ် လူ၊ လုမ်မိမ် လူ
တည်း။
4 မိဒျိန် သား ကား ၊ ဧဖါ ၊ ဧဖေရ ၊ ဟာနုတ် ၊ အဘိဒ ၊
ဧလဒါ တည်း။ ထို
  သူအပေါင်း တို့ကား ကေတုရ
  အနွယ် ဖြစ်ကြသတည်း။
5 အာဗြဟံ သည်၊ မိမိ

ဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဣဇာက် အား ပေး လေ၏။
6 မယားငယ် တို့၌ ရသောသား
တို့အား လည်း ၊ မိမိ အသက် ရှင်စဉ်တွင်ဆုလပ် များ
ကိုဝေပေး ၍ ၊ သား ဣဇာတ် ထံမှ အရှေ့ ပြည် သို့ လွှတ်
လိုက်လေ၏။
7 ထိုနောက် အာဗြဟံ သည် အသက် ကြီးရင့်၍ ၊ အိုမင်း
ခြင်း၊ နေ့ရက် ကာလ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်တကွ ၊ အသက်
ပေါင်း တရာ
ခုနစ် ဆယ်ငါး နှစ် ရှိသော်၊
8 အသက်ချုပ် ၍ အနိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး
စည်းဝေး ရာသို့ ရောက်လေ၏။
9 သား ဣဇာက် နှင့် ဣရှမေလ တို့သည်၊ မံရေ
မြို့ ရှေ့မှာ ၊ ဟိတ္တတိ အမျိုးသား၊ ဇောရ
သား ဧဖရုန် ၏လယ်ပြင် တွင် ၊ မပ္ပေလ မြေတွင်း ၌
အဘကို သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။
10 ဟေသ အမျိုးသား တို့အား အဘိုးပေး၍ အာဗြဟံ
ဝယ် သောလယ်ပြင် ၌ ၊ အာဗြဟံ နှင့် မယား စာရာ တို့ကို
သင်္ဂြိုဟ် ကြသတည်း။
11 အာဗြဟံ သေ သောနောက် ၊ သား ဣဇာက် ကို
ဘုရားသခင် ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ ဣဇာက် သည်
ဗေရလဟဲရောဲ
မြို့မှာ နေ သတည်း။
12 စာရာ ၏ကျွန်မ ၊ အဲဂုတ္တုတု ၊ အမျိုးသားဟာ

ဂရ ဘွားမြင် သော အာဗြဟံ သား ဣရှမေလ ၏
သားစဉ်မြေးဆက် တည်းဟူသော၊
13 မိမိ အမျိုးအနွယ် အလိုက် ၊ ဣရှမေလ သား များ
အမည် ဟူမူကား ၊ သား အကြီး နဗာယုတ်။ ထိုနောက်
ကေဒါ ၊ အာဒဗေလ ၊ မိဗသံ၊
14 မိရှမ ၊ ဒုမာ ၊ မာစ ၊
15 ဟာဒဒ် ၊ တေမ ၊ ယေတုရ ၊ နာဖိရှ ၊ ကေဒမာ တည်း
ဟူသော၊
16 ဣရှမေလ သား တည်း။ ထို
သို့အမည် ရှိသောသူ တို့ သည်၊ မိမိ
မြို့ ၊ မိမိ ရဲတိုက် အလိုက် ၊ အမျိုးမျိုး သော မင်း ဆယ်
နှစ် ပါးဖြစ်သတည်း။
17 ဣရှမေလ သည် အသက် တရာ သုံး ဆယ်ခုနစ်
နှစ် ရှိသော်၊ အသက် ချုပ်၍ သေ သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး
စည်းဝေး ရာသို့ ရောက်လေ၏။
18 သူတို့သည်လည်း၊ အာရှုရိ ပြည်သို့ သွား ရာလမ်း
အရှေ့၊ ရှုရ မြို့ တိုင်အောင် နေ ကြ၏။ ထိုသို့ ဣရှ
မေလ၏ နေရာသည်၊ မိမိ
ညီအစ်ကို အပေါင်း အနား ၌ ကျ သတည်း။
19 အာဗြဟံ သား ဣဇာက် ၏အဆက်အနွယ် ဟူမူကား
၊ အာဗြဟံ သား ကား ဣဇာက် တည်း။
20 ဣဇာက် သည်၊ အသက် လေးဆယ် ရှိ သောအခါ၊
ပါဒနာရံ အရပ်သူ၊ ရှုရိ အမျိုးဗေသွေလ ၏သမီး ၊ ရှုရိ
လူ လာဗန် ၏ နှမ ရေဗက္ကာ နှင့် အိမ်ထောင် လေ၏။

21 ဣဇာက် သည်၊ မိမိ
မယား ရေဗက္ခက မြို့ သောကြောင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို
တောင်းပန် ၍ ၊ ထာဝရဘုရား နားထောင် တော်မူသဖြင့် ၊
သူ ၏မယား သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူလေ၏။
22 ဝမ်း အတွင်း ၌ တည် သော သူငယ် တို့သည်၊
အချင်းချင်းတိုက်ခိုက် ကြ၏။ အမိကလည်း၊ ထိုသို့
ဖြစ်၍ငါ ၌အဘယ် အမှုရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆို
သဖြင့် ၊ ထာဝရဘုရား ကို မေးလျှောက် ခြင်းငှါ သွား
လေ၏။
23 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် ၏ ဝမ်းအတွင်း ၌
လူမျိုး နှစ် မျိုးရှိ၏။ သင် ၏ဝမ်း ထဲက ခြားနား သော
လူစု
နှစ် စုကို ဘွားရလိမ့်မည်။ လူ
တမျိုးသည် တမျိုး ထက် အားကြီး လိမ့်မည်။ အကြီး
သည်အငယ် ၌ ကျွန် ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
24 ဘွား ချိန် စေ့ သောအခါ ၊ သူ ၏ဝမ်း ၌ သား အမွှာ
ရှိ သဖြင့်၊
25 အဦး ဘွား သောသားသည်၊ အမွေး ပါသောအဝတ်
ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ၊ တကိုယ်လုံး အဆင်းနီ ၏။ သူ့
ကို ဧသော
ဟူသောအမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။
26 ထိုနောက်မှ သူ့ ညီ သည်၊ အစ်ကိုဧသော ၏ ဖနှောင့်
ကို ကိုင် လျက် ဘွား လာ၏။ သူ့
ကိုကား၊ ယာကုပ် အမည် ဖြင့် မှည့် ကြ၏။ ထို

သားနှစ်ယောက်ကို ဘွား သောအခါ ၊ ဣဇာက် သည်
အသက် ခြောက် ဆယ်ရှိသတည်း။
27 သူငယ် တို့သည် ကြီးပွား ၍ ၊ ဧသော ကား လိမ္မာ
သော တော
သား မုဆိုး ဖြစ် လေ၏။ ယာကုပ် ကားတဲ ၌ နေ
တတ်၍ စိတ်ကောင်း သောသူ ဖြစ်၏။
28 ဣဇာက် သည်၊ ဧသော
ပေးသောအမဲသား ကို စားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့ ကို
ချစ် ၏။ ရေဗက္ကာ
မူကား ယာကုပ် ကို ချစ် ၏။
29 တနေ့သ၌၊ ယာကုပ် သည် စားစရာကို
ချက်ပြုတ်စဉ်တွင် ၊ ဧသော သည် တော
မှ လာ ၍ မော သောကြောင့်၊
30 ယာကုပ် အား ၊ ထို နီ သောစားစရာနှင့် ငါ့ ကို ကျွေး
ပါလော့၊ ငါ မော ပါသည်ဟုဆို လေ၏။ ထိုကြောင့် သူ
၏နာမည် ကို ဧဒုံ
ဟုတွင် သတည်း။
31 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ယနေ့ ပင် သင် ၏သားဦး အရာ
ကို၊ ငါ့ အား ရောင်း ပါဟုဆိုလျှင်၊
32 ဧသော က၊ ငါ သေ လုပြီ။ သားဦး
အရာအားဖြင့် အဘယ် အကျိုး ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု
ဆို ၏။
33 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ယနေ့ပင် ငါ့ အား ကျိန်ဆို ခြင်း
ကို ပြုပါဟုဆိုသော် ၊ သူသည်ကျိန်ဆို သဖြင့် ၊ ယာကုပ်

အား မိမိ သားဦး အရာကို ရောင်း လေ၏။
34 ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ မုန့် နှင့် ပဲဟင်း ကို ဧသော
အား ပေး သဖြင့်၊ သူသည် စားသောက် ပြီးမှ ထ ၍
သွား လေ ၏။ ထိုသို့
ဧသော သည်၊ မိမိ နှင့် ဆိုင်သော သားဦး အရာ ကို
မထီမဲ့မြင် ပြုသတည်း။

26

1 အာဗြဟံ လက်ထက် ထိုပြည် ၌ ဖြစ် ဘူးသော အစာ
ခေါင်းပါး ခြင်းမှတပါး ၊ နောက်တဖန်အစာခေါင်းပါး ခြင်း
ရှိပြန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဂျူဇာက် သည် ဖိလိတ္တိ
မင်းကြီးအဘိမလက် နေရာဂေရာ မြို့သို့ သွား လေ၏။
2 ထာဝရဘုရား သည်လည်း သူ့ အား ထင်ရှား ၍ ၊ သင်
သည် အဲဂုတ္တုတ
ပြည်သို့ မ သွား နှင့်၊ ငါပြော လတံ့သော ပြည် ၌ နေ
လော့။
3 ယခု ဤပြည် ၌ တည်းခို ၍နေလော့။ သင့် ဘက် မှာ
ငါနေ ၍ ကောင်းကြီး ပေးမည်။ အကြောင်းမူကား ၊ သင်
နှင့် သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား ဤ ပြည် ရှိသမျှ တို့ကို ငါ
ပေး မည်။ သင် ၏အဘ အာဗြဟံ အား ငါကျိန်ဆို သော
စကားရှိသည်အတိုင်း ငါပြု မည်။
4 သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကို ကောင်းကင် ကြယ် ကဲ့သို့
များပြား စေမည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် အား လည်း ၊ ဤ
ပြည် ရှိသမျှ တို့ကို ငါပေး မည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ်

အားဖြင့် လည်း ၊ လူမျိုး အပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။
5 အကြောင်းမူကား ၊ အာဗြဟံ သည် ငါ့ စကား ကို
နားထောင် ၍ ၊ ငါ စီရင် မှာထားသော ပညတ် တရား
အမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက် သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
6 ဣဇာက် သည် ဂေရာ
မြို့၌ နေ စဉ်တွင် ၊ - မြို့သားတို့သည် သူ၏မယား
အကြောင်းကို မေးသောအခါ၊ ရေဗက္ကသည် လှသော
အဆင်းအရောင်ရှိသောကြောင့်၊
7 ဤပြည် သားယောက်ျား တို့သည် သူ့
အကြောင်းကြောင့် ငါ့ ကိုသတ် မည်ဟုစိုးရိမ် ၍၊ သူ
သည် ငါ့ မယား ဖြစ်သည်ဟု မ
ပြော မဆိုဝံ့၊ ငါ့ နှမ ဖြစ်သည် ဟု ပြော ဆို၏။
8 ထို မြို့၌ ကာလအတန်ကြာ နေပြီးမှ ၊ တနေ့သ၌၊ ဣ
ဇာက် သည် မိမိ
မယား ရေဗက္ကာ နှင့် ကစား သည်။ ဖိလိတ္တတိ
မင်းကြီး အဘိမလက် သည် ပြတင်းပေါက် ဝက ကြည့်
မြင်လျှင်၊
9 ဣဇာက် ကို ခေါ်၍ ၊ ထို မိန်းမသည်၊ အကယ်စင်စစ်
သင် ၏မယား ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၊ သူသည် ငါ့ နှမ
ဖြစ်၏ဟု အဘယ် ကြောင့်သင်ပြော ရ သနည်းဟုမေး
သော်၊ ဣဇာက် က၊ သူ့
အတွက် ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေ မည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု

လျှောက်ဆို ၏။

10 အဘိမလက် မင်းကလည်း ၊ ငါ တို့၌ သင်ပြု သော
အမှု ကား အဘယ်သို့ နည်း။ တစုံတယောက် သောသူ
သည်၊ သင် ၏မယား နှင့် အမှတ်တမဲ့ သင့် နေလျှင်၊ ငါ
တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ် ရောက် စေလိမ့်မည်
တကားဟု ဆိုပြီးမှ၊

11 ဤ လင် မယားကို ပြစ်မှား သောသူသည် ဆက်ဆက်
အသေ ခံရမည်ဟု မိမိလူ
အပေါင်း တို့ကို မှာ ထားသနည်း။

12 ထို ပြည် ၌ ဣဇာက် သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲ ၍ ၊ တနှစ်
ခြင်းတွင် အဆ
တရာ သော အသီးအနှံ ကို ရလေ၏။ ထာဝရဘုရား
သည်လည်း ၊ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊

13 သူ သည်ကြီးပွါး ၍ ၊ အလွန် စည်းစိမ် ကြီး သည်
တိုင်အောင် တိုးတက် လျက် ၊ စီးပွါးဥစ္စာများပြားစွာ ဖြစ်
လေ၏။

14 သိုးစု ၊ နွားစု များ၊ ကျွန် များ နှင့် ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝ၏။
ထိုကြောင့် ၊ ဖိလိတ္တတိ လူတို့သည် သူ့
ကိုငြူစူ ကြ၏။

15 အဘ အာဗြဟံ လက်ထက် ၌ ၊ အဘ ၏ကျွန် တို့
တူး
သော ရေတွင်း ရှိသမျှ တို့ကို မြေ နှင့် ဖို့ ပိတ်ကြ၏။

16 အဘိမလက် မင်းကလည်း ၊ သင်သည် ငါ့ တို့ထက်

တန်ခိုး ကြီး၏။ ငါ တို့ထံမှ ထွက် သွားလော့ဟု၊ ဂျူဇာက်
ကို အမိန့် ရှိသောကြောင့်၊
17 ဂျူဇာက် သည် ထို
မြို့မှ ထွက်သွား ပြီးလျှင် ၊ ဂေရာ ချိုင့် ၌ တဲ ကို
ဆောက်၍ နေ လေ၏။
18 ထိုအခါ ဂျူဇာက် သည်၊ အဘ
အာဗြဟံ ကျွန်တို့ တူး
၍ ၊ အဘသေ သောနောက် ၊ ဖိလိတ္တတိ လူတို့ဖို့သော
ရေ
တွင်း တို့ကို တူး
ဘော်ပြန်၍ ၊ အထက်က အဘ
သမုတ် သော အမည် ဖြင့် သမုတ် လေ၏။
19 ဂျူဇာက် ကျွန် တို့လည်း ၊ ချိုင့် ထဲ၌ တူး ၍ စမ်း ရေ
တွင်း ကို တွေ့ ကြ၏။
20 ဂေရာ အမျိုးသားနွား ကျောင်းတို့ကလည်း ၊ ဤရေ
သည် ငါ တို့ရေဖြစ်၏ဟု၊ ဂျူဇာက် ၏နွား ကျောင်းတို့ နှင့်
လုယက် ပြော ဆိုကြ၏။ ထိုသို့
အချင်းချင်းလုယက် ကြသောကြောင့် ၊ ထိုရေတွင်း ကို
ဧသက် အမည် ဖြင့်မှည့် လေ၏။
21 နောက် တဖန် အခြား သောရေတွင်း ကို တူး
ပြန် ကြ၏။ ထို
ရေတွင်းကို လည်း တဖန် လု ကြသောကြောင့် ၊ သိတန
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

22 ထို အရပ်မှ နေရာ ပြောင်း၍ ၊ အခြား သော ရေတွင်း
ကို တူး
ကြ၏။ ထို
ရေတွင်းကို အဘယ်သူမျှမ လုယက် သောကြောင့် ၊ ငါ
တို့ နေစရာအခွင့်ကို ယခု
ထာဝရဘုရား ပေး တော်မူပြီ ဖြစ်၍ ၊ ဤပြည် ၌
ငါ တို့သည် စီးပွါး များကြလိမ့်မည်ဟုဆို လျက် ၊ ထို
ရေတွင်းကို ရဟောဘုတ် အမည် ဖြင့် မှည့် သတည်း။
23 တဖန် ထို အရပ်မှ ဗေရရှေဘ အရပ်သို့ ပြောင်း
လေ၏။
24 ထို နေ့ည မှာ ထာဝရဘုရား သည် ထင်ရှား ၍ ၊ ငါ
သည် သင် ၏အဘ အာဗြဟံ ၏ ဘုရား
ဖြစ်၏။ မ
စိုးရိမ် နှင့်။ ငါ သည်သင့် ဘက် မှာရှိ၏။ ငါသည်
ကောင်းကြီး ပေး မည်။ ငါ ၏ကျွန် အာဗြဟံ အတွက် ၊
သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကို ငါများပြား စေမည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။
25 ထို အရပ်၌ ယဇ် ပုလ္လင်ကို တည် ၍ ၊ ထာဝရ
ဘုရား ၏ နာမတော် ကို ပဌနာ ပြု၏။ တဲ
ကိုလည်း တည်ဆောက် ၍ ၊ ကျွန် တို့သည် ရေတွင်း
ကို တူး ကြ၏။
26 ထိုအခါ အဘိမလက် မင်းသည်၊ အဆွေ တော် အဟု
ဇာတ် နှင့် ဗိုလ်ချုပ် မင်းဖိကောလ တို့ကို ခေါ်၍၊ ဂေရာ

မြို့မှ ဣဇာက် ရှိရာသို့ သွား ၏။
27 ဣဇာက် ကလည်း ၊ သင် တို့သည် ငါ့ ကို မြင်ပျင်း
၍ နှင်ထုတ် ပြီးမှ ၊ အဘယ်ကြောင့် လာ ကြသနည်းဟု
မေး လျှင်၊
28 ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရား
သည် သင့် ဘက် မှာ ရှိ တော်မူကြောင်း ကို၊ ငါ တို့အမှန်
သိမြင် သည်ဖြစ်၍၊
29 ငါ တို့သည် သင့် ကိုမ ထိ မခိုက်၊ ကျေးဇူး ကိုသာ ပြု
၍ ၊ ငြိမ်ဝပ် စွာလွှတ် လိုက်သည်နည်းတူ ၊ သင် သည်ငါ
တို့ကို အပြစ် မ ပြုရဟု၊ ငါ တို့တစ်ဖက် ၊ သင့် တစ်ဖက်
၊ နှစ်ဘက်သား တို့သည်၊ သစ္စာ
ဂတိ ထား၍ မိသ ဟာ ယ ဖွဲ့ ကြ စို့။ သင် သည်
ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောသူဖြစ် ပါ၏ဟု ဆိုကြ
လေသော်၊
30 ဣဇာက်သည်၊ သူ
တို့အဘို့ စားသောက်ပွဲ ကို လုပ် ၍ ၊ အတူစား သောက်
ကြ၏။
31 နံနက် စောစော ထ၍ ၊ အချင်းချင်း တ ဦးနှင့် တဦး
သစ္စာ
ပြုလိုက်ပြီးမှ ၊ ဣဇာက် သည် သူ့
တို့ကို လွှတ် လိုက်၍ ၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ် စွာသွား
ရကြ၏။
32 ထိုနေ့ ၌ ပင် ဣဇာက် ကျွန် တို့သည် လာ

၍ ၊ မိမိတို့ တူး
သောတွင်း ၌ ရေ တွေ့ ကြောင်းကို ပြော ဆိုကြလျှင်၊
33 ထို ရေတွင်းကို ရှေဘာ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထို
ကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ ကို ဗေရရှေဘာ မြို့ဟု
ယနေ့
တိုင်အောင် တွင်လေသတည်း။
34 ဧသော သည် အသက် လေးဆယ် ရှိ သောအခါ ၊
ဟိတ္တတိ အမျိုးသားဗေရိ ၏သမီး ယုဒိတ် ၊ ဟိတ္တတိ
အမျိုးသားဧလုန် ၏သမီး ဗာရှမတ် တို့နှင့် အိမ်ထောင်
လေ၏။
35 ထိုမိန်းမတို့သည် ဣဇာက် နှင့် ရေဗက္က ၌ စိတ်
နှလုံး ပူပန် စရာအကြောင်း ဖြစ် သတည်း။

27

1 ထိုနောက်ဣဇာက် သည် အို
၍ မျက်စိ မှုန် သဖြင့် မမြင် နိုင်သောအခါ ၊ သား အကြီး
ဧသော ကို၊ ငါ့ သား ဟု ခေါ်လျှင် ၊ အကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု
ထူး လေ၏။
2 အဘကလည်း၊ ယခု
ငါအို လှပြီ။ အဘယ်သောအခါ သေ
ရမည်ကို ငါမ သိ။
3 မ သေ မီ ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေး
မည်အကြောင်း ၊ သင် ၏လက်နက် တည်းဟူသောလေး

နှင့် မြှား တောင့်ကို ဆောင်ယူ လျက် တော သို့ သွား၍ ၊ ငါစားစရာ ဘို့ အမဲ ကောင်ကို ရအောင်ရှာပြီးလျှင်၊

4 ငါမြိန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်း လျာကို ချက် ၍ ငါ့ ထံသို့ ယူ ခဲ့ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။

5 ထိုသို့ ဣဇာက် သည် သား
ဧသော အား ပြောဆို သောစကားကို၊ ရေဗက္ကာ
ကြား သည်ဖြစ်၍ ၊ ဧသော သည် အမဲသား
ကို ရအောင်တော သို့ အရှာသွား စဉ်တွင်၊

6 ရေဗက္ကာ သည် သား
ယာကုပ် ကို ခေါ်၍၊

7 သင် ၏အဘ က၊ ငါ မ သေ မီ ထာဝရ
ဘုရား၏ ရှေ့ တော်မှာ သင့် ကို ငါကောင်းကြီး ပေး
မည်အကြောင်း ၊ ငါစား စရာဘို့ အမဲသား
ကို ယူ ခဲ့၍၊ အမဲဟင်း လျာကို ချက် ပါဟု သင်
၏အစ်ကို ဧသော အား ပြော သည်ကို ငါကြား ပြီ။

8 သို့ဖြစ်၍ ငါ့ သား ၊ ငါ မှာ ထားသမျှသော စကား ကို
နားထောင် ပါ လော့။

9 ယခု ဆိတ် စုရှိရာသို့ သွား ၍၊ ကောင်းသော ဆိတ်
သငယ် နှစ် ကောင်ကို ငါ့ ထံသို့ ယူ ခဲ့ပါလော့။ သင်
၏အဘ မြိန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ငါချက်
မည်။

10 သင် ၏အဘ မ သေ မီ သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေး
မည်အကြောင်း ၊ ထိုအစာကို အဘ

စား စေခြင်းငှါသင် သည် အဘထံသို့
ပို့ဆောင် ရမည်ဟု ဆိုလေ၏။
11 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် အစ်ကို ဧသော ကား
အမွေး ရှိသောသူ ၊ ကျွန်ုပ် ကားချောမွတ် သောသူ ဖြစ်
၏။
12 ကျွန်ုပ် အဘ သည် ကျွန်ုပ် ကို စမ်းသပ်ကောင်း
စမ်းသပ် လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်ကိုလှည့်စား သော
သူဟူ၍
ထင် သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ် သည် မင်္ဂလာ ကိုမ ရဘဲ ကျိန်ခြင်း
အမင်္ဂလာကိုသာ ခံရ
လိမ့်မည်ဟု အမိ
ကိုဆို လေ၏။
13 အမိ ရေဗက္ကကလည်း၊ ငါ့ သား ၊ သင် ခံရသော
ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာသည် ငါ ၌ သင့်ရောက်ပါစေ။ ငါ့
စကား ကို နားထောင် ၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ ယူ ခဲ့ပါ
ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
14 သူသည် သွား ၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကို အမိ
ထံသို့ ယူ ခဲ့သဖြင့် ၊ အမိ သည်လည်း အဘ
မြိန်ရှက် တတ်သော အမဲဟင်းလျှာကိုချက် လေ၏။
15 ထိုအခါ ရေဗက္က သည် အိမ် တွင် မိမိ လက် ၌
ရှိသောသား ကြီး ဧသော ၏အဝတ် ၊ ကောင်းမွန် သော
အဝတ်ကိုယူ ၍၊ သား
ငယ် ယာကုပ် ကို ဝတ် စေလျက်၊

16 ဆိတ် သငယ် ၏ သားရေ
ကိုလည်း ယူ၍ သူ
၏ လက် ၌ရင်း ၊ လည်ပင်း ချော သော ဘက်၌ ၎င်း
ဆင် ယင်ပြီးလျှင်၊
17 မိမိချက် သော အမဲဟင်း နှင့် မုန့် ကိုသား ယာကုပ်
လက် ၌ အပ်ပေး ၏။
18 ယာကုပ်လည်း အဘ
ထံ သို့ သွား ၍ ၊ အဘ ဟု ခေါ်လေ၏။ အဘကလည်း၊
ငါ ရှိ ၏ငါ့ သား။ သင် သည် အဘယ် သူနည်းဟုမေး ၏။
19 ယာကုပ် ကလည်း ၊ အကျွန်ုပ် ကား သား
အကြီး ဧသော
ဖြစ်ပါ၏။ အဘမှာ ထားသည်အတိုင်း ပြု ပါပြီ။ ထ
၍ထိုင် ပါ။ အဘ၏ဝိညာဉ် သည် အကျွန်ုပ် ကို ကောင်း
ကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏အမဲသား ကို စား
ပါလော့ဟု ဆို လေ၏။
20 အဘက္ကဇာက် ကလည်း ၊ ငါ့ သား ၊ ဤ မျှလောက်
လျင်မြန်စွာတွေ့ရသောအကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့ နည်း
ဟု သား
အား မေး လျှင်၊ အဘ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် အကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ ဆောင် ခဲ့တော်မူသောကြောင့် ၊
လျင်မြန် စွာတွေ့ ရပါသည်ဟု ပြန်ဆို လေ၏။
21 ဣဇာက် ကလည်း ၊ ငါ့ သား ၊ သင် သည် ငါ့ သား
ဧသော မှန် သည် မ

မှန်သည်ကိုသိလိုရ၍၊ သင့် ကို ငါစမ်းသပ် စေခြင်းငှါ၊ ငါ့
ထံပါးသို့ချဉ်းကပ် ပါလော့ဟုဆို လျှင်၊
22 ယာကုပ် သည် အဘထံပါးသို့ချဉ်းကပ် ၍ ၊ အဘ
သည် စမ်းသပ် လျက် ၊ အသံ ကား ယာကုပ် ၏အသံ ၊
လက် တို့ကား ဧသော
၏လက် ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆို လေ၏။
23 ထိုသို့သူ ၏ လက် တို့သည် ဧသော
၏လက် ကဲ့သို့ အမွေး ပါသောကြောင့် ၊ ယာကုပ်ဖြစ်
မှန်းကို အဘ
မ ရိပ်မိ သဖြင့် ၊ ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။
24 သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊ သင်သည် ငါ့ သား ဧသော
စင်စစ် အမှန်ပင် ဖြစ်သလောဟုမေး ပြန်လျင်၊ မှန်ပါသည်
ဟု ဆို ၏။
25 အဘကလည်း၊ ငါ့ ထံ ပါးသို့ သွင်း ခဲ့ပါ။ ငါ့ ဝိညာဉ်
သည် သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊ ငါ့ သား
၏ အမဲသား
ကို ငါစား အုံ့ဟုဆိုလျှင် ၊ ယာကုပ်သည် အဘ
ထံ ပါးသို့ သွင်း ၍ ၊ အဘစား လေ၏။ စပျစ်ရည် ကို
လည်း ပေး ၍ အဘသောက် လေ၏။
26 ထိုနောက် အဘက၊ ငါ့ သား ချဉ်းကပ် ၍ ငါ့ ကို နမ်း
ပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ် ၍ အဘ ကို
နမ်း လေ၏။
27 အဘ ဣဇာက် ကလည်း၊ သူ

အဝတ် ၏ အနံ့
ကိုခံ ၍ ကြည့် ပါ။ ငါ့ သား ၏အနံ့ သည်၊ ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောလယ် ၏အမွှေး အကြိုင်
နှင့် တူ၏။
28 ထို ကြောင့် ဘုရားသခင် ပင် မိုယ်း ကောင်းကင်
၏နှင်း ကို ၎င်း ၊ မြေကြီး ၏ဆီဥ ကို ၎င်း ၊ များစွာ သော
ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် ကိုဎင်း ၊ သင့် အား ပေး တော်မူ
စေသတည်း။
29 သူ တပါးတို့သည် သင် ၌ကျွန် ခံ၍ ၊ အပြည်ပြည်
တို့သည် သင့် ရှေ့ မှာ ဦးညွှတ် ကြရစေသတည်း။ သင်
သည် သင် ၏ညီအစ်ကို တို့၌ အရှင် ဖြစ်၍ ၊ သင့် အမိ
သား တို့သည် သင့် ရှေ့ မှာ ဦးညွှတ် ရကြစေသတည်း။
သင့် ကို ကျိန်ဆဲ သောသူအပေါင်းတို့သည် ကျိန်ဆဲ ခြင်း
ကိုခံရကြစေ သတည်း။ သင့် ကို ကောင်းကြီး ပေးသော
သူအပေါင်းတို့ သည် ကောင်းကြီး ကိုခံရကြစေသတည်း
ဟု ကောင်းကြီးပေးလေ၏။
30 ယာကုပ် သည်၊ အဘ
ဣဇာက် ပေးသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံ၍၊ အဘ ထံ
မှ ထွက်သွား သော ခဏခြင်း တွင်၊ အစ်ကို ဧသော
သည် မုဆိုး
ပြုရာမှ ရောက် လာ၏။
31 သူ သည်လည်း အမဲဟင်း လျာကို ချက် ၍ အဘ ထံ

သို့ဆောင် ခဲ့ပြီးလျှင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ၏ဝိညာဉ် သည်၊
အကျွန်ုပ် ကိုကောင်းကြီး ပေးမည်အကြောင်း ၊ သား ၏
အမဲသား
ကို ထ ၍ စား ပါလော့ဟုဆို လေ၏။
32 အဘ ဣဇာက် ကလည်း ၊ သင် သည် အဘယ်သူ
နည်းဟုမေး လျှင်၊ အကျွန်ုပ် ကား သား
အကြီး ဧသော ဖြစ်ပါ၏ဟု ဆို
လေသော် ၊ အဘဣဇာက်သည် အလွန် တုန်လှုပ်၍
အဘယ်သူနည်း၊
33 အမဲသား ကိုရ၍၊ ငါ့ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ပြီးသောသူ
သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။ သင်မ ရောက် မီ ငါသည်
အကုန်အစင် စား ပြီး၍ ၊ သူ့ ကို ကောင်းကြီး ပေးမိပြီ။
သူ
သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ဧကန် အမှန်ခံရလိမ့်မည်
ဟု ဆို လေ၏။
34 အဘ ဆိုသော စကား
ကိုဧသော ကြား လျှင် ၊ အလွန် ပြင်း သောအသံနှင့်
သည်းထန် စွာ ငိုကြွေး လျက် ၊ အိုအဘ ၊ အကျွန်ုပ် ကို
လည်း ကောင်းကြီး ပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟုဆို လေ
သော်၊
35 အဘက၊ သင့် ညီ သည် လိမ္မာ
စွာလာ ၍ ၊ သင် ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ယူ
သွားပြီဟု ဆို လေ၏။
36 ဧသောကလည်း၊ သူ့

ကို ယာကုပ် ဟူသောအမည် ဖြင့် လျောက်ပတ် စွာ မှည့်
ပါပြီ မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ် ကို နှစ် ကြိမ်လှည့်စား ၍
နိုင်ပါပြီ။ သားဦး
အရိပ် အရာကို အရင်ယူ သွားပါပြီ။ ယခု
လည်း တဖန် အကျွန်ုပ် ၏ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ယူ
သွားပါပြီဟူ၍ရင်း ၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာတပါးကိုမျှ မ
ခြွင်း ပါသလောဟူ၍ရင်း ဆို လေ၏။
37 ဣဇာက် ကလည်း ၊ သူ့ ကို သင် ၏အရှင် ဖြစ် စေ
ပြီ။ ညီအစ်ကို အပေါင်း တို့ကို သူ
၌ ကျွန် ခံ စေပြီ။ ဆန် စပါး၊ စပျစ်ရည် နှင့် သူ့ ကို
ထောက် မပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ သား ၊ သင် ၌ အဘယ်သို့ ပြု
နိုင်တော့အုံ့နည်းဟု၊ ဧသော
အား ပြန် ပြောလျှင်၊
38 ဧသော က၊ အိုအဘ ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ တစုံတခု
မျှ မရှိပါသလော၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ် ကိုလည်း ကောင်း
ကြီး ပေးပါလော့၊ ပေးပါလောဟု အဘ
အား ပြော ဆိုလျက် ၊ တဖန် အသံ ကိုလွှင့် ၍ ငိုကြွေး
လေ၏။
39 အဘ ဣဇာက် ကလည်း ၊ ကြည့်ရှု ပါ။ သင် ၏
နေရာ
သည် မြေကြီး ၏ဆီဥ နှင့် ၎င်း ၊ အထက် မိုယ်း
ကောင်းကင် ၏နှင်း နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။

40 ထား ဖြင့် အသက် ကိုမွေးရလိမ့်မည်။ ညီ
၌ ကျွန် ခံရလိမ့်မည်။ နောက် တဖန် အစိုးရ
သောအခါ ၊ သူ တင် သော ထမ်း ဘိုး ကို သင်
၏လည်ပင်း မှ ချိုး ပယ်လိမ့်မည်ဟု ပြန် ၍ဆိုလေ၏။
41 အဘ သည် ယာကုပ် အားပေး သော ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကြောင့် ၊ ဧသော သည် ယာကုပ်ကို အငြိုး ထား၍
၊ ငါ့ အဘ ကြောင့် ညည်းတွား ရသော နေ့ရက် ကာလ
အချိန် နီး
ပြီ။ ထိုအခါ ငါ့ ညီ ယာကုပ် ကို ငါသတ် မည်ဟု၊ အကြံ
နှင့် ပြော လေ၏။
42 ထိုသို့သား ကြီး ဧသော ပြောသောစကား ကို အမိ
ရေဗက္ကက
ကြား လျှင် ၊ သား ငယ် ယာကုပ် ကိုခေါ် ၍ ၊ သင် ၏
အစ်ကို ဧသော သည် သင့် ကို သတ် သဖြင့် ၊ သင့် အမှု၌
စိတ် ပြေလိမ့်မည်။
43 ထိုကြောင့် ၊ ငါ့ သား ၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ပါ။
ငါ့ မောင် လာဗန် နေရာခါရန် မြို့သို့ ထ ၍ ပြေး သွား ပါ
လော့။
44 သင် ၏အစ်ကို စိတ် ပြေ သည်တိုင်အောင် ၊ သူ့ ထံ
မှာ ခဏရှောင်၍ နေ ပါလော့။
45 သင် ၏အစ်ကို စိတ် ပြေ ၍၊ သင် သည် သူ
၌ ပြု သောအမှု ကိုသူမေ့လျော့ သောအခါ ၊ ငါမှာ
လိုက်၍ ၊ ထို အရပ်မှ သင့် ကို ဆောင် ခဲ့စေမည်။ ငါ့သား
နှစ် ယောက် လုံးကို တ

နေ့ ခြင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ငါရှုံး ရမည်နည်း ဟု ဆို
လေ၏။
46 တဖန် ရေဗက္ခက သည် ဣဇာက် ထံ သို့သွား၍၊
ကျွန်မ သည် ဟေသ
အမျိုးသမီး တို့ ကြောင့်၊ ကိုယ်အသက် ကို ငြီးငွေ့
လှ၏။ ဤ
ပြည် သူသမီး ကဲ့သို့ သောသူ၊ ဟေသ
အမျိုးသမီး နှင့် ယာကုပ်အိမ်ထောင် ဘက်ပြု လျှင် ၊
ကျွန်မ အသက်ရှင် ၍ အဘယ် ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်နည်း
ဟု ပြောဆို လေ၏။

28

1 ထိုအခါ ဣဇာက် သည် ယာကုပ် ကို ခေါ် ၍ ၊ သင်
သည် ခါနာန် အမျိုးသမီး နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်မ ပြု ရ။
2 အမိ ၏အဘ ဗေသွေလ အမျိုးသားနေရာ ပါဒနာရံ
အရပ်သို့ ထ ၍ သွား လော့။ သင့် ဦးရီး လာဗန် ၏ သမီး
တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု လော့။
3 အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရား
သခင်သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ တိုးပွား စေသဖြင့်၊
သင်သည် အမျိုး ကြီး ဖြစ် မည် အကြောင်း နှင့် များပြား
စေတော်မူစေသတည်း။
4 အထက်က အာဗြဟံ အား ပေး တော်မူ၍ ၊ သင် ယခု
ဧည့်သည် ဖြစ်လျက်နေသောဤပြည် ကို၊ သင် အမွေ ခံ
ရမည်အကြောင်း ၊ သင့် အားဇင်း၊ သင် ၏အမျိုးအနွယ်

အား ၎င်း ၊ အာဗြဟံ ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ပေးတော်မူ စေသတည်းဟု ကောင်းကြီး ပေးလျက် မှာ ထား၍ လွှတ် လိုက်လေ၏။

5 ထိုသို့ ယာကုပ် နှင့် ဧသော ၏ အမိ ၊ ရေဗက္ကာ ၏ မောင် ၊ ရှူရိ လူဗေသွေလ သား လာဗန် နေရာ ပါဒနာရံ ပြည် သို့

ယာကုပ် သွား လေ၏။

6 ထိုသို့ ဣဇာက် သည် ယာကုပ် ကို ကောင်းကြီး ပေး၍ ၊ ပါဒနာရံ ပြည်၌ အိမ်ထောင် ဘက်ပြု စေခြင်းငှါ လွှတ် လိုက်သော အကြောင်းကို၎င်း၊ ခါနာန် အမျိုးသမီး နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်မ ပြု ရဟု၊ ကောင်းကြီး ပေးသောအခါ မှာ ထားကြောင်းကို၎င်း၊

7 ယာကုပ် သည် မိဘ

စကားကို နားထောင် ၍ ၊ ပါဒနာရံ ပြည်သို့ သွားကြောင်း ကို၎င်း၊

8 ခါနာန် အမျိုးသမီး တို့ကို အဘ

ဣဇာက် မ နှစ်သက်ကြောင်း ကို၎င်း၊ ဧသော

သိ မြင်လျှင်၊

9 ဣရှမေလ ထံ သို့သွား ၍ အထက် မယား တို့မှတပါး၊ အာဗြဟံ သား ဣရှမေလ သမီး ၊ နဗာယုတ် နှမ ၊ မဟာလတ် နှင့် တဖန် အိမ်ထောင် ဘက် ပြုပြန်လေ၏။

10 ယာကုပ် သည် ဗေရရှေဘ ရှာမှ ထွက် ၍ ၊ ခါရန် ပြည်သို့ ခရီးသွား စဉ်တွင်၊

11 တစုံတခုသောအရပ် သို့ ရောက် ၍ ၊ မိုဃ်းချုပ်
သောကြောင့် ၊ ညဉ့် ကို လွန်စေမည်အကြံရှိသည်နှင့်၊ ထို
အရပ် ၌ ကျောက် ကိုယူ ၍ ခေါင်းအုံး ဘို့ ထား
ပြီးလျှင် အိပ် လေ၏။
12 မြင် ရသောအိပ်မက် ဟူမူကား ၊ မြေကြီး ပေါ် ၌
လှေကား ထောင် လျက် အဖျား သည် မိုဃ်းကောင်းကင်
တိုင်အောင် မီ ၏။ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်
တို့ သည်၊ ထို
လှေကားဖြင့် ဆင်း လျက် တက် လျက် ရှိ ကြ၏။
13 ထာဝရဘုရား သည် လှေကားထက် ၌ ရပ် တော်မူ
လျက် ၊ ငါ သည် သင် ၏အဘ အာဗြဟံ ဘုရား ၊ ဣဇာ
က် ၏ ဘုရား
တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ သင် အိပ် သော
မြေ ကို သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး မည်။
14 သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် မြေမှုန့် ကဲ့သို့ များပြား
လိမ့်မည်။ အရှေ့ ၊ အနောက် ၊ တောင် ၊ မြောက် ၊
လေးမျက်နှာအရပ် တို့သို့ နှံ့ပြား ကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့်
သင် ၏အမျိုးအနွယ် အားဖြင့် လူမျိုး အပေါင်း တို့သည်
ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံကြရလိမ့်မည်။
15 ငါ သည် သင့် ဘက် မှာရှိ၏။ သင်သွား လေရာရာ
၌ ငါစောင့် မမည်။ ဤပြည် သို့ တဖန် ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။
ဂတိ
ထားသည်အတိုင်း မပြည့်စုံမှီ၊ သင့် ကိုငါမ စွန့် ဟု မိန့်

တော်မူ၏။

16 ယာကုပ် သည်အိပ်ပျော် ရာမှ နိုး
လျင် ၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား သည် ဤအရပ်
၌ ရှိ တော်မူ၏။ ရှိ တော်မူကြောင်းကို ငါ မ သိ။

17 ဤ အရပ်ကား၊ အ ဘယ် မျှ လောက် ကြောက် မ က်
ဘွယ်ဖြစ်သည်တကား။ ဤ အရပ်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊
ဘုရားသခင် ၏ ဘုံ
ဗိမာန်၊ ကောင်းကင် တံခါး ဝ ဖြစ်သည် တကားဟု၊
ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ ရောက်၍ ဆို ၏။

18 နံနက် စောစော ယာကုပ် သည်ထ၍ ၊ ခေါင်းအုံး
သော ကျောက် ကို ယူ
သဖြင့် ၊ မှတ် တိုင်ဖြစ် စေလျက် ထူ ထောင်ပြီးလျှင်၊
ကျောက် ထိပ် ဖျားအပေါ် ၌ ဆီ
ကို လောင်း လေ၏။

19 ထို အရပ် ကိုလည်း၊ ဗေသလ
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုမြို့ ၏ အမည် ဟောင်း
ကား၊ ဥလံလုဇ ဟူ သတည်း။

20 ထိုအခါ ယာကုပ် က၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ဘက်
၌ ရှိ လျက် ၊ ငါ ယခု သွားရာလမ်း မှာ ၊ ငါ့ ကို စောင့်မ ၍
စား စရာ အစား ၊ ဝတ် စရာ အဝတ် ကိုပေး သနားတော်
မူလျှင် ၎င်း၊

21 ငါသည် တဖန် အဘ
၏အိမ် သို့ ငြိမ်ဝပ် စွာ ပြန် ရောက်၍ ၊ ထာဝရဘုရား

သည်ငါ ၏ ဘုရား ဖြစ် တော်မူလျှင် ၎င်း၊ မှတ် တိုင် ပြု၍ ငါထူထောင် သော ဤ ကျောက် သည်လည်း ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဗိမာန် ဖြစ် ရမည်။

22 ပေး သနားတော်မူသမျှ တို့ကို ဆယ်ဘို့ တဘို့ပူဇော် ပါမည်ဟူ၍သစ္စာ ပြုလေ၏။

29

1 တဖန် ယာကုပ် သည် ခရီးသွား ၍ ၊ အရှေ့ ပြည်သား တို့နေရာ အရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊

2 မြော် ကြည့်၍ တော စဉ် ရေတွင်း တခုကို မြင် ၏။ ထိုတွင်း ရေ ဖြင့် သိုးစု များကို တိုက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ တွင်းနား မှာ သိုးစု

သုံး စု အိပ် လျက်ရှိ၏။ ရေတွင်း ဝ ပေါ် မှာ ကြီးစွာ သော ကျောက် ရှိ၏။

3 သိုး ထိန်းအပေါင်း တို့သည် ထို

အရပ်၌ စုဝေး သောအခါ ၊ ရေတွင်း ဝ ၌ ဖုံးအုပ်သော ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်၍ ၊ သိုး များကို ရေ

တိုက်ပြီးလျှင် ၊ ထိုကျောက် ကို မိမိ

နေရာ ရေတွင်း ဝ ပေါ် မှာ တဖန် တင်ထားလေ့ရှိ၏။

4 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ငါ့ ညီအစ်ကို တို့၊ သင် တို့သည် အ ဘယ် အရပ် က လာ ကြ သနည်း ဟု မေး လျှင်၊ ငါ တို့သည် ခါရန် မြို့ က လာကြသည်ဟုပြော ဆိုလေ၏။

5 တဖန် ယာကုပ်က၊ နာခေါ် သား လာဗန် ကို သိ

သလောဟု မေး

လျှင်၊ သိ
၏ဟု ပြန် ဆိုသော်၊
6 သူသည်မာ ပါ၏လောဟု တဖန် မေး ပြန်လျှင် ၊ မာ
ပါ၏။ သူ
၏သမီး ရာခေလ သည် သိုး
များနှင့်တကွ လာ လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြလေ၏။
7 ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့
အချိန် အလွန်များ စွာရှိသေး၏။ သိုး
တို့ကို စုဝေး
ရာအချိန် မ ဟုတ်သေး။ ရေတိုက် ပြီးလျှင်၊ သွား ၍
ထိန်း ကြဦးလော့ဟု ဆို လေ၏။
8 သူတို့ကလည်း၊ သိုး
ထိန်းအပေါင်း စုဝေး ၍ ၊ ရေတွင်း ဝ ၌ ဖုံးအုပ်သော
ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်ပြီးမှ သာ၊ သိုး
တို့ကို ရေတိုက် ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မ
တိုက်ရဟု ပြန် ဆိုကြ ၏။
9 ထိုသို့ တဦးနှင့်တဦးနှုတ်ဆက် ကြစဉ်တွင် ၊ ရာခေလ
သည်၊ မိမိ
အဘ ၏သိုး တို့ကို ထိန်းရသည် ဖြစ်၍ ၊ သိုး တို့ကို
ဆောင် လျက်လာ၏။
10 ယာကုပ် သည်၊ မိမိ
ဦးရီး လာဗန် ၏သမီး ရာခေလ နှင့် ဦးရီး လာဗန် ၏သိုး
တို့ကို မြင် သောအခါ ၊ အနီးသို့ချဉ်း ၍ ၊ ရေတွင်း ၌

ဖုံးအုပ်သော ကျောက် ကို လှိမ့် လှန်ပြီးလျှင် ၊ ဦးရီး လာ
ဗန် ၏ သိုး
တို့ကို ရေတိုက် လေ၏။
11 ထိုနောက် ၊ ယာကုပ် သည် ရာခေလ
ကို နမ်း ၍ ၊ ကျယ် သော အသံ
နှင့် ငိ လေ၏။
12 မိမိသည် ရာခေလ
အဘ ၏ တူ၊ ရေဗက္ကာ
၏သား ဖြစ်ကြောင်း ကို ကြားပြော လျှင် ၊ ရာခေလ
သည်ပြေး ၍ မိမိ အဘ အား ပြန် ကြားလေ၏။
13 လာဗန် သည် မိမိ
တူ ယာကုပ် ၏ သိတင်း စကား ကို ကြား သောအခါ ၊
ကြိုဆို ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် သွား၍ ၊ ပိုက် ဘက်နမ်း
ရှုတ် လျက် ၊ မိမိ အိမ် သို့ ဆောင် သွားလေ၏။ ယာ
ကုပ်သည်လည်း မိမိ
အမှုအရာ ရှိသမျှ ကို ကြား ပြောလျှင်၊
14 လာဗန် က၊ အကယ်စင်စစ် သင် သည် ငါ့ အရိုး
အသား ပင်ဖြစ်၏ဟု ဆို လေ၏။
15 ယာကုပ် သည် တ
လခန့်မျှ နေ
ပြီးမှ၊ လာဗန် က၊ သင် သည် ငါ့ တူ ဖြစ်သောကြောင့်
၊ အကျိုး မဲ့ကျွန် ခံရပါ မည် လော။ ခံလိုသောအခ
ကို ငါ့ အား ပြော လော့ဟု ဆို လေ၏။

16 ထိုအခါ လာဗန် ၌ သမီး နှစ် ယောက်ရှိ၏။ အကြီး
ကား၊ လေအာ
အမည် ရှိ၏။ အငယ် ကား၊ ရာခေလ
အမည် ရှိ၏။
17 လေအာ ကား၊ မျက်စိ နုညံ့ ၏။ ရာခေလ
ကား၊ ပုံ
ပြင်ယဉ်ကျေး ၍ အသွေး အဆင်းလည်းလှ ၏။
18 ယာကုပ် သည် ရာခေလ
ကို ချစ် သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးမင်းသမီး အငယ်
ရာခေလ ကိုရခြင်းငှါ၊ ခုနစ် နှစ် အစေ ခံပါမည်ဟု ဆို
လျှင်၊
19 လာဗန် က၊ အခြား သောသူ အား ပေးစား သည်
ထက် ၊ သင့် အား ပေးစား သော် သာ၍ကောင်း ၏။ ငါ
နှင့်အတူ နေ လော့ဟုဆို ၏။
20 ယာကုပ် သည်လည်း ၊ ရာခေလ ကို ရခြင်းငှါခုနစ်
နှစ် အစေခံ လေ၏။ ရာခေလ
ကိုချစ် သောကြောင့် ၊ ခုနစ်နှစ်ကို နည်း သောနေ့ရက်
ကဲ့သို့ ထင် မှတ်သတည်း။
21 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ချိန်းချက်သော အချိန် စေ့ ပါ
ပြီ။ ကျွန်ုပ် သည် မယား
နှင့် ဆက်ဆံ ဘို့ရာ ပေးစား ပါဟု လာဗန် အား ဆို လျှင်၊
22 လာဗန် သည် ထိုအရပ် ၌နေသောသူ အပေါင်း တို့ကို
စည်းဝေး စေ၍ ပွဲ လုပ် လေ၏။
23 ည ဦးအချိန်ရောက် မှ၊ ဇိလပအမည်ရှိသောကျွန်မ

ကို သမီး
လေအာ ၌ လက်ဖွဲ့ လျက် ၊
24 ထိုသမီး ကို ဆောင် သွင်း၍ ၊ ယာကုပ်သည် သူ
နှင့် ဆက်ဆံ လေ၏။
25 နံနက် အချိန်ရောက် မှ ယာကုပ်သည် ကြည့်ရှု
သောအခါ၊ လေအာ
ဖြစ် ကြောင်းကို သိမြင် လျှင် ၊ လာဗန် ထံသို့ သွား၍
ကျွန်ုပ် ၌ ပြု သောအမှုကား၊ အဘယ်သို့ နည်း။ ကျွန်ုပ်
သည် ရာခေလ
ကိုရခြင်းငှါ အစေခံ ရပြီ မ
ဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ် ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စား ရသ
နည်းဟု ဆို သော်၊
26 လာဗန် က၊ ငါ တို့ပြည် ၌ သမီး အကြီးကို မ
ပေးစား မှီ၊ အငယ် ကို မပေးစားရ။
27 ခုနစ် ရက်စေ့ အောင် ငံ့ဦးလော့။ နောက် တဖန် ခုနစ်
နှစ် အစေခံ ရသည်အတွက် ၊ ရာခေလကိုလည်း သင့် အား
ပေးစား ဦးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
28 ယာကုပ် ဝန်ခံ ၍ ခုနစ် ရက်စေ့ ပြီးမှ ၊
29 လာဗန် သည် ဗိလဟာ
အမည်ရှိသောကျွန် မကို လက်ဖွဲ့ လျက် ၊ သမီး ရာခေ
ल ကို ပေးစား လေ၏။
30 ယာကုပ်သည် ရာခေလ
နှင့် ဆက်ဆံ ၍ ၊ လေအာ ကို ချစ်သည်ထက် သာ၍ချစ်

၏။ လာဗန်ထံမှာတဖန် ခုနစ် နှစ် အစေခံ လေ၏။
31 လေအာ သည် အမုန်း ခံရသည်ကို ထာဝရဘုရား
သိမြင် ၍ ၊ သား ဘွားရသောအခွင့် ကိုပေး တော်မူ၏။ ရာခေလ
မူကား မြိုး ၏။
32 လေအာ သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူသဖြင့် ၊ သား ကို ဘွားမြင် ၍ ရုဗင် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ ၏ဆင်းရဲ ခံခြင်းကို အမှန် ကြည့် မြင်တော်မူ ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ယခု ငါ့ လင် သည် ငါ့ ကိုချစ် လိမ့်မည်ဟု ဆို သတည်း။
33 တဖန် ပဋ္ဌိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကိုဘွားမြင် သော် ၊ ငါ သည် အမုန်း ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား
ကြား သောကြောင့် ၊ ဤ သားကိုလည်း ပေး သနား တော်မူပြီဟု ဆို
ပြီးလျှင် ၊ ထို သားကို ရှိမောင် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
34 တဖန် ပဋ္ဌိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကိုဘွားမြင် သော် ၊ ငါ့ လင် အား သား သုံး ယောက်ကို ငါဘွားမြင် သောကြောင့် ၊ ယခုတခါသူသည် ငါ နှင့်ပေါင်းဘော် လိမ့်မည်ဟု ဆို
၍ ၊ ထို သားကို လေဝိ
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
35 တဖန် ပဋ္ဌိသန္ဓေ ယူပြန်၍ သား ကို ဘွားမြင် သော် ၊ ထာဝရဘုရား ကို ယခုငါချီးမွမ်း မည်ဟု ဆို

သည် ဖြစ်၍ ၊ ထို သားကို ယုဒ
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ထိုနောက် ၊ သား ပြတ်၍ မ
ဘွားဘဲနေ၏။

30

1 ရာခေလ သည် ယာကုပ် အား သား မ ဘွား ကြောင်း
ကို မိမိသိမြင် သောအခါ ၊ အစ်မ ကို ငြူစူ သောစိတ် ရှိ၍
၊ ငါ့ အား သား ကိုပေး ပါ။ သို့မဟုတ် ငါ သေ တော့ အံ့
ဟု ယာကုပ် ကို ဆို လေ၏။
2 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ငါ သည် သင့် အား သား
ဘွားသော အခွင့်ကိုပေး တော်မမူသော ဘုရားသခင်
ကိုယ်စား တော်ဖြစ်သလောဟု၊ ရာခေလ
ကို အမျက် ထွက် ၍ ပြန်ဆို ၏။
3 ရာခေလကလည်း၊ အကျွန်ုပ် ၌ ကျွန် မဗိလဟာ ရှိ
ပါ၏။ သူ
ထံသို့ ဝင် ပါ။ သူသည် အကျွန်ုပ် ဒူး ပေါ်မှာ သားဘွား
၍ ၊ သူ့ အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် တည်ဆောက် ခြင်းရှိပါ
လိမ့်မည်ဟု ဆို
လျက်၊
4 ကျွန် မဗိလဟာ ကို ယာကုပ် ၏ မယား ဖြစ် စေခြင်း
ငှါအပ် ၍ ၊ သူ့ ထံ သို့ယာကုပ် ဝင် လေ၏။
5 ဗိလဟာ သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူ၍ ၊ ယာကုပ် အား သား ကို ဘွားမြင် သည်ရှိသော်၊

6 ရာခေလ က၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ ဘက်၌
တရားစီရင် တော်မူပြီ။ ငါ့ စကား ကို ကြား ၍ သား ကို
ပေး သနားတော်မူပြီဟု ဆို
သည်နှင့်အညီ ၊ ထို သားကို ဒန် အမည် ဖြင့် မှည့်
လေ၏။
7 တဖန် ရာခေလ ၏ကျွန်မ ဗိလဟာ သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူပြန်၍ ၊ ယာကုပ် အား နှစ် ကြိမ်မြောက်သော သား
ကိုဘွား မြင်သည်ရှိသော်၊
8 ရာခေလ က၊ ငါသည် ငါ့ အစ်မ နှင့် ကျပ်ကျပ်
လုံးထွေး၍ နိုင် ခဲ့ပြီဟု ဆို
၍ ၊ ထို သားကို နဿလိ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
9 လေအာ သည် သား
ပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ ကြောင်းကို မိမိသိမြင် သောအခါ
၊ မိမိ ကျွန် မ ဇိလပ
ကို ယူ
၍ ၊ ယာကုပ် ၏မယား ဖြစ် စေခြင်းငှါအပ် လေ၏။
10 လေအာ ၏ ကျွန် မဇိလပ သည်လည်း ယာကုပ် အား
သား ကိုဘွား မြင်သည်ရှိသော်၊
11 လေအာ က၊ ကောင်းကျိုး လာသည်ဟု ဆို
၍ ၊ ထို သားကို ဂဒ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
12 တဖန် လေအာ ၏ ကျွန် မဇိလပ သည် ယာကုပ် အား
နှစ် ကြိမ်မြောက်သောသား ကို ဘွားမြင် သည် ရှိသော်၊
13 လေအာ က၊ ငါ ၌ မင်္ဂလာ ရှိ၏။ လူ

သမီးတို့သည် ငါ့ ကိုမင်္ဂလာ ရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု ဆို
သဖြင့် ၊ ထို သားကို အာရှာ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
14 ထိုနောက် ၊ ဂျုံ စပါးကို စုသိမ်း သော အချိန် ကာလ
၌ ၊ ရုဗင် သည် လယ်ပြင် သို့ ထွက်သွား ပြီးလျှင် ၊
အနုဆေးသီး ကိုတွေ့၍ ၊ မိမိ အမိ လေအာ ထံ သို့ ဆောင်
ခဲ့လေ ၏။ ရာခေလ
ကလည်း ၊ သင် ၏သား ရခဲ့သော အနုဆေးသီး
အချို့ကိုပေး ပါလော့ဟု၊ လေအာ
ကို တောင်း လျှင်၊
15 လေအာက၊ သင်သည် ငါ့ လင် ကိုယူ ၍ အတွက် မ
ရှိထင်သလော။ ငါ့ သား ၏ အနုဆေးသီး
ကိုလည်း ယူ ချင် သေးသည်တကားဟု ဆို
လေသော် ၊ ရာခေလ က၊ သို့ဖြစ်လျှင် ၊ သင့် သား ၏
အနုဆေးသီး
အတွက် ၊ လင်သည် ယနေ့ည၌တွင် သင် နှင့် အိပ်ရ
မည်ဟု ဆို၏။
16 ညဦး အချိန်၌ ၊ လယ်ပြင် မှ ယာကုပ် လာ သောအခါ
၊ လေအာ သည် ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါ သွား ၍ ၊ သင်
သည် အကျွန်ုပ် ထံသို့ ဝင် ရမည်။ အကျွန်ုပ် ၏သား ရခဲ့
သော အနုဆေးသီး
နှင့် သင့် ကို အကျွန်ုပ်ငှါး သည် မှန်ပါ ၏ဟုဆို
သဖြင့် ၊ ထို နေ့ည၌ တွင် သူ နှင့် အိပ် ရလေ၏။

17 လေအာ စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင် တော်မူ
သဖြင့် ၊ သူသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူ၍ ၊ ယာကုပ် အား ပဉ္စမ သား ကို ဘွားမြင် လေ
သော်၊
18 ငါ့ ကျွန် မကို ငါ့ လင် အား ပေး သောကြောင့် ၊
ဘုရားသခင် သည် ငါ့ အား အခ
ကို ပေး
တော်မူပြီဟုဆို ၍ ၊ ထို သားကို ဂ္ဂသခါ အမည် ဖြင့်
မှည့် လေ၏။
19 တဖန် လေအာ သည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူပြန် ၍ ၊ ယာကုပ် အား ဆဋမ သား ကို ဘွားမြင် လေ
သော်၊
20 ဘုရားသခင် သည် ကောင်း သောလက် ဖွဲ့ကိုပေး
သနားတော်မူပြီ။ ငါ့ လင် အား သား
ခြောက် ယောက်ကို ဘွားမြင် သောကြောင့် ၊ ယခု ငါ
နှင့် အမြဲ နေလိမ့်မည်ဟု ဆို
၍ ၊ ထို သားကို ဇာဗုလုန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
21 ထိုနောက်မှ သမီး ကိုဘွား ၍ ၊ ဒိန အမည် ဖြင့် မှည့်
လေ၏။
22 ထိုအခါ ဘုရားသခင် သည် ရာခေလ
ကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။ သူ
၏စကားကို နားထောင် ၍ ၊ သား ဘွားသောအခွင့် ကို
ပေး တော်မူသဖြင့်၊
23 သူသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ

ယူ၍ သား ကိုဘွားမြင် လျှင် ၊ ငါ ခံရသောကဲ့ရဲ့
ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားသခင် သည် ပယ် တော်မူပြီ
ဟူ၍ဂင်း၊
24 ထာဝရဘုရား သည် အခြား သောသား ကို ထပ်
၍ပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍ဂင်း ဆိုလျက်၊ ထို
သားကို ယောသပ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။
25 ရာခေလ သည် ယောသပ် ကို ဘွားမြင် ပြီး သော
နောက်၊ ယာကုပ် က၊ အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် နေရင်း ပြည်
သို့ သွား မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် ကို လွှတ် ပါလော့။
26 ကျွန်ုပ် သည် အစေခံ
၍ရသော မယား နှင့် သား တို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ သွား
ရသောအခွင့် ကိုပေး ပါလော့။ ကျွန်ုပ် အစေခံ သည်
အကြောင်း ကို အဘ
သိ ပါသည်ဟု လာဗန် အား ဆို လျှင်၊
27 လာ ဗန် က၊ သင် ၏စိတ် နှင့် တွေ့ ပါ စေ။
ထာဝရဘုရား
သည် သင် ၏အကြောင်း ကြောင့် ငါ့ အား ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူသည်ကို ငါရိပ်မိ ပြီ။
28 ငါ ပေးရမည့်အခ ကို ပြော ပါ၊ ငါပေး မည်ဟု ဆို
လေသော်၊
29 ကျွန်ုပ်သည် အဘ၌ အဘယ်သို့ အစေခံ သည်
ကိုဂင်း အဘ၏တိရစ္ဆာန် တို့သည် ကျွန်ုပ် ၌ အဘယ်သို့
ရှိ နေသည်ကိုဂင်းအဘ သိ ပါ၏။

30 အထက် က အဘ
၏ ဥစ္စာနည်း လှ၏။ ယခု
တိုးပွါး ၍ များပြား လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သွား လာလုပ်
ကိုင်သောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
သည် အဘ
အား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ် သည်
ကိုယ် အိမ်သူအိမ်သား တို့ကို အဘယ် သောအခါ ကျွန်ုပ်
ပြု စု ရပါအံ့နည်းဟု ဆိုလေ၏။
31 လာဗန်ကလည်း၊ အဘယ် အခကို ပေး
ရ မည်နည်းဟုမေး ပြန်လျှင် ၊ ယာကုပ် က၊ ဘာကို
မျှ မ ပေး ပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ် ၌ ကျေးဇူးတခု ပြု လိုလျှင် ၊
အဘ၏သိုး စု၊ ဆိတ်စုကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်ထိန်း ပါ
ဦးမည်။
32 ယနေ့ သိုးစု၊ ဆိတ်စုတရှောက်လုံး ကို ကျွန်ုပ် သွား
၍ ၊ ပြောက် ကျား သောဆိတ် များ ညိုု
သော သိုး
များ၊ ရှိသမျှ တို့ကိုရွေးနှုတ် ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ
ပြောက်ကျားသောဆိတ်၊ ညိုသောသိုး
တို့သည် ကျွန်ုပ် ၏ အခ
ဖြစ် စေလော့။
33 သို့ဖြစ်၍ ၊ နောင် ကာလ ၌ ကျွန်ုပ် ၏အခ သည်၊
အဘရှေ့ သို့ ရောက် သောအခါ ၊ ကျွန်ုပ် ၏ဖြောင့်မတ်
ခြင်း သည် ကျွန်ုပ် ကို စောင့်ရှောက် ပါလိမ့်မည်။ မ

ပြောက် မကျားသော ဆိတ် ၊ မည်ု သောသိုး ရှိသမျှ
တို့ကို ၊ ကျွန်ုပ် ခိုး သော အကောင်ဟူ၍မှတ်စေလော့ဟု
ဆိုလေ၏။
34 လာဗန် ကလည်း၊ သင် ပြော တိုင်း ဖြစ် လော့ဟု
ဝန်ခံ ၍ ၊ ထိုနေ့ ၌ ပင်၊ ပြောက် ကျားသော ဆိတ် ထီး၊
ပြောက် ကျားသောဆိတ် မ၊
35 အဖြူ ပါသော ဆိတ်ရှိသမျှ တို့နှင့် ၊ အဆင်းညီ
သော သိုးရှိသမျှ တို့ကိုရွေး ၍ ၊ မိမိ သား တို့လက် သို့
အပ် ပေးလေ၏။
36 ကိုယ် နေရာ အရပ်နှင့် ၊ ယာကုပ် နေရာအရပ်ကို သုံး
ရက် ခရီး ကွာ စေခြင်းငှါ စီရင် သေး၏။ ယာကုပ် သည်
ကြွင်း သော လာဗန် ၏သိုး ဆိတ်များကို ထိန်း လျက် နေရ
လေ၏။
37 ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ စိမ်း သောလိဗနာ ပင်၊ လုဇ
ပင်၊ အာရမုန် ပင်တို့၏ အခက် တံဖျားများကိုယူ ၍၊
အဖြူ ၊ အစိမ်း၊ အတန့်တန့်ပေါ် အောင်အခွံ ကို လှီး ခွာ
ပြီးလျှင်၊
38 ရေသောက် လာ သောသိုး ၊ ဆိတ်အထီးအမ ရှက်
တင် စေမည်အကြံရှိ၍၊ ရေသောက် လာ သောအခါ ၊ အခွံ
ခွာပြီးသော တံဖျား တို့ကို ရေ
သောက်ကျင်း၊ သောက် ခွက်တို့၌ သိုး ဆိတ်တို့ ရှေ့ မှာ
စိုက်ထား လေ၏။
39 သိုး ဆိတ်တို့သည် တံဖျာ များရှေ့ မှာ ရှက်တင် ၍ ၊
အပြောက် အကျား စသည်တို့ကို ဘွား ကြ၏။

40 ယာကုပ် သည် သိုး ၊ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုလည်း ခွဲ
ထား၍ ၊ လာဗန် ၏သိုး စု၊ ဆိတ်စုတွင် အဆင်း ပြောက်
ကျားသော အကောင်၊ အဆင်း ညိုသော အကောင်ရှိသမျှ
တို့ ရှေ့မှာ သိုး
ဆိတ်များကိုမျက်နှာ ပြု စေ၏။ မိမိတိရစ္ဆာန် များနှင့်
လာဗန် ၏ တိရစ္ဆာန် များကိုလည်း မ
ရော မနှော စေဘဲ၊ တစုစီခွဲထားလေ၏။
41 အားကြီး သော အကောင် တို့သည် ရှက် တင်
သောအခါ ၊ တံဖျာ တို့တွင် ရှက်တင် စေခြင်းငှါ ၊ ယာ
ကုပ် သည် တံဖျာများကို ရေကျင်း၌၊ သူတို့ မျက်မှောက်
တွင် ထား တတ်၏။
42 အားနည်း သောအကောင် တို့ရှေ့ မှာ တံဖျာ တို့ကို မ
ပြ မ ထား။ ထို ကြောင့် အားနည်း သော အကောင်
တို့သည် လာဗန် ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်လေ၏။ အားကြီး သော
အကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ် ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်လေ၏။
43 ထိုသို့ ယာကုပ် ၌ စည်းစိမ်တိုးပွား ၍ ၊ သိုး ၊ ဆိတ်၊
ကျွန် ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် ၊ မြည်း အများ
ရှိ ကြ၏။

31

1 ထိုအခါ လာဗန် သား တို့က၊ ငါ တို့သခင် ၏ဥစ္စာရှိ
သမျှ ကို ယာကုပ် သည် ယူ
သွားလေပြီ တကား၊ ငါ တို့အဘ ၏ဥစ္စာ အားဖြင့် ၊
သူ၌ဤ မည်သော စည်းစိမ် ရှိသမျှ သည် ဖြစ် လေပြီ

ဟု၊ ဆို
ကြသည်ကို ယာကုပ်ကြား ၍၊
2 လာဗန် ၏ မျက်နှာ ကို ကြည့် သောအခါ ၊ ရှေ့ က
ကဲ့သို့
မဟုတ် ၊ ခြားနားသည်ကို သိ မြင်၏။
3 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် ၏ဘိုး ဘနေသော
ပြည် ၊ သင် ၏အမျိုးသား ချင်းထံ သို့ပြန် သွားလော့။ ငါ
သည် သင့် ဘက် ၌ရှိ နေမည်ဟု ယာကုပ် အား မိန့် တော်
မူ ၏။
4 ယာကုပ် သည် လူကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ရာခေလ နှင့် လေ
အာ ကို ၊ သိုး စုရှိရာတော သို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊
5 သင် တို့အဘ ၏ မျက်နှာ သည် ငါ ၌ ရှေ့ ကဲ့သို့
မ ဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို ငါ သိ မြင်၏။ သို့သော်လည်း ၊
ငါ့ အဘ ၏ဘုရားသခင် သည်၊ ငါ့ ဘက် ၌ ရှိ တော်မူ၏။
6 သင် တို့အဘ ၏အမှုကို၊ ငါ တတ် နိုင်သမျှ အတိုင်း၊
ငါစောင့် သည်ကို သင် တို့သိ ကြ၏။
7 သင် တို့အဘ သည်လည်း ငါ့ ကိုလှည့်စား ၍ ၊ ငါ ရ
ထိုက်သော အခ
ကိုဆယ် ကြိမ် လဲ ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း ၊ ငါ့ ကိုညှဉ်းဆဲ
စေခြင်းငှါ ၊ ဘုရားသခင် အခွင့် ပေးတော်မ မူ။
8 သူက၊ ပြောက် သောအကောင်တို့သည်၊ သင် ၏ အခ
ဖြစ်စေ ဟုဆို လျှင် ၊ သိုး ၊ ဆိတ်ရှိသမျှ တို့သည်
ပြောက် သောအကောင်တို့ကို မွေး ကြ၏။ ကျား သော

အကောင်တို့ သည်၊ သင် ၏အခ ဖြစ်စေ ဟုဆို လျှင် ၊ သိုး ၊ ဆိတ် ရှိသမျှ တို့ သည် ကျား သောအကောင်တို့ကို မွေး ကြ၏။

9 ထိုသို့ ဘုရားသခင် သည်၊ သင် တို့အဘ ၏ တိရစ္ဆာန် တို့ကို နှုတ် ၍ ငါ့ အား ပေး တော်မူပြီ။

10 ထိုတိရစ္ဆာန် များတို့သည်၊ ရှက်တင် ကြသောအခါ ၊ ငါ မြော် ကြည့် ၍ ၊ တိရစ္ဆာန်မတို့နှင့် ပေါင်းဘော် သော တိရစ္ဆာန်အထီး ရှိသမျှတို့သည်၊ အပြောက် အကျားမှစ၍ ၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက် ၌ ငါ မြင် ရ၏။

11 ဘုရားသခင် ၏ကောင်းကင် တမန်ကလည်း ၊ ယာ ကုပ် ဟု အိပ်မက် ၌ ငါ့ ကို ခေါ်လျှင် ၊ ကျွန်ုပ် ရှိ ပါ၏ဟု ငါထူး ၏။

12 သူ က လည်း မြော် ၍ကြည့် လော့။ တိရစ္ဆာန် မ နှင့် ပေါင်းဘော် သော တိရစ္ဆာန်အထီး ရှိသမျှ တို့သည်၊ အပြောက် အကျားမှစ၍ ၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြ ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သင် ၌ လာဗန် ပြု သမျှ တို့ကို ငါမြင် ၏။

13 ငါ ကား၊ သင်သည် မှတ် တိုင်ကိုဆီ လောင်း၍၊ ငါ ၌ သစ္စာ ပြုရာ ဗေသလ

အရပ်၏ဘုရား ဖြစ်၏။ ယခု

ထ ၍ ဤ

အရပ်မှ ထွက် သဖြင့်၊ အမျိုးသား ချင်းတို့နေသော

ပြည် သို့ ပြန် သွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏ဟု ယာ
ကုပ်သည် ကြားပြောပြီးလျှင်၊
14 ရာခေလ နှင့် လေအာ တို့က၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်
ကိုယ် အ ဘ ၏အိမ် နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။
အဘယ်သို့ အမွေခံ ရသေး သနည်း။
15 သူ သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တကျွန်း တနိုင်ငံသားကဲ့သို့
မှတ် တတ်သည်မ ဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ် တို့ကို ရောင်း စား
ခဲ့ပြီ တကား။
16 ကျွန်ုပ် တို့အဘ မှ ဘုရားသခင် ရုပ်သိမ်း တော်မူ
သော စည်းစိမ် ရှိသမျှ သည် ငါ တို့ဥစ္စာ၊ ငါ တို့ သားသမီး
များ ဥစ္စာဖြစ် ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် မှာ ထားတော်
မူသည် အတိုင်း ယခု
တွင် ပြု ပါလော့ဟုပြန်ပြော ကြ၏။
17 ထိုအခါ ယာကုပ် သည်ထ ၍ ၊ မိမိ သား မယား တို့
ကို ကုလားအုပ် ပေါ်မှာ စီး စေ၏။
18 မိမိ တိရစ္ဆာန် တည်းဟူသော၊ ပါဒနာရံ အရပ်၌ ရ
သော တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့နှင့်၊ ရ
တတ်သမျှ သောဥစ္စာ တို့ကို ဆောင် ယူ၍ ၊ အဘ ဣ
ဇာက် နေရာ ခါနာန် ပြည်သို့ ခရီးသွား လေ၏။
19 လာဗန် သည် သိုးမွေး ကို ညှပ်ခြင်းငှါ ၊ အခြား တ
ပါးသို့ သွား ခိုက် တွင်၊ ရာခေလ
သည်၊ သူ
၏တေရပ် ရုပ်တု တို့ကို ခိုး ယူလေ၏။

20 ယာကုပ် သည် မိမိ
ပြေး မည်အကြောင်း ကို မ ကြား မပြောဘဲနေ၍ ၊ ရှုရိ
လူဖြစ်သော လာဗန် ကို ပရိယာယ် အားဖြင့် နှိုင် လေ၏။
21 ထိုသို့ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှ ပါ လျက် ပြေး သွား၍ ၊ မြစ်
တစ်ဖက်သို့ အလျင်အမြန်ကူး ပြီးလျှင် ၊ ဂိလဒ် တောင်
ကို ရှေ့ရှု ပြုလျက် ခရီး သွားလေ၏။
22 ယာကုပ် ပြေး ကြောင်း ကို၊ သုံး
ရက်မြောက် သောနေ့ ၌ လာဗန် ကြား သိလျှင်၊
23 ညီအစ်ကို တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ ခုနစ် ရက် ခရီး လိုက်
သဖြင့် ၊ ဂိလဒ် တောင် ပေါ်မှာ မှီ လေ၏။
24 ဘုရားသခင် သည် ရှုရိ လူလာဗန် ဆီသို့ ညဉ့် အချိန်
တွင် အိပ်မက် ၌ ကြွ တော်မူ၍ ၊ သင်သည် ယာကုပ် အား
ကောင်း မကောင်း ကို မ
ပြော နှင့်၊ သတိ
ပြုလော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။
25 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် မိမိ
တဲ ကို ဂိလဒ် တောင် ပေါ်မှာ ဆောက် နှင့်ပြီ။ လာဗန်
သည် လိုက်၍မှီ သောအခါ ၊ မိမိ ညီအစ်ကို တို့နှင့်တကွ ၊
ထိုတောင် ပေါ်မှာတဲ ကို ဆောက်လေ၏။
26 လာ ဗန် က လည်း ၊ သင် သည် အဘယ်သို့ ပြု
သနည်း။ စစ်တိုက် ရာ၌ ဘမ်းမိ သောသူတို့ကို သိမ်းသွား
သကဲ့သို့ ၊ ငါ့ ကိုလှည့်စား၍၊ ငါ့ သမီး တို့ကို သိမ်း သွား
လေပြီတကား။

27 ငါ့ ကို လှည့်စား ၍ ၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်
စွာ ထွက် ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့ ခြင်းကိုပြု၍
သီချင်း ဆိုလျက် ၊ ပတ်သာ နှင့် စောင်း တီးလျက်၊ သင့်
ကို လွှတ် လိုက်စေခြင်းငှါ ၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ ကို မ ကြား
မပြောဘဲ နေသနည်း။

28 ငါ့ သားသမီး တို့ကို ငါ နမ်း စေ ခြ င်း ငှါ ၊
အဘယ်ကြောင့် အခွင့် မ ပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက်
စွာ ပြု လေ ပြီတကား။

29 ယခုသင့် ကို ငါ ညှဉ်းဆဲ နိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊
မနေ့

ညမှာ သင် ၏အဘ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် သည်
ကြွလာ၍၊ ယာကုပ် အား ကောင်း မကောင်း ကို မ

ပြော နှင့်။ သတိပြု လော့ဟု ငါ့ အား မိန့် တော်မူ၏။

30 ယခု မှာ၊ သင် သည် မိဘ

အိမ် ကို အလွန် အောက်မေ့ သောကြောင့် ၊ သွား ရ
သည် ဟုတ်စေတော့။ ငါ ၏ ဘုရား

တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးယူ ခဲ့ရသနည်းဟု ယာကုပ်
ကို ဆို၏။

31 ယာကုပ် ကလည်း ၊ သင် သည်ကိုယ်သမီး တို့ကို
အနိုင်သိမ်း ယူကောင်းသိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်
သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။

32 သင် ၏ဘုရား တို့ကိုမူကား၊ အကြင်သူ ၌ တွေ့ လျှင်၊
ထိုသူကို သေ

စေ လော့။ ကျွန်ုပ် တို့ ညီအစ်ကို များ ရှေ့ တွင်၊
သင်၏ဥစ္စာကိုပြည့်ခန်၍ ယူ
ပါလော့ဟု၊ လာဗန် အား ပြန်ပြော ၏။ ရာခေလ
ခိုး ကြောင်း ကို ယာကုပ် မ သိ။
33 လာဗန် သည် ယာကုပ် တဲ ၊ လေအာ တဲ ၊ ကျွန် မနှစ်
ယောက်တို့၏ တဲ
သို့ ဝင် ၍ ရှာသော်လည်း မ တွေ့ လျှင် ၊ လေအာ တဲ
ထဲမှ ထွက် ၍ ၊ ရာခေလ တဲ သို့ ဝင် လေ၏။
34 ရာခေလ သည်၊ ထိုရုပ်တု တို့ကိုယူ ၍ ကုလားအုပ်
ကုန်းနှီး တန်ဆာထဲ သို့ သွင်း ထားပြီးလျှင် ၊ ထိုတန်ဆာ
ပေါ် မှာ ထိုင် လျက်နေ၏။ လာဗန် သည် တတဲလုံး
ကို ရှာဖွေ ၍ မ တွေ့ လျှင်၊
35 ရာခေလက၊ သခင် ရှေ့ မှာ ကျွန်မမ ထ နိုင် သည်
ဖြစ်၍၊ စိတ် ရှိတော်မ မူပါနှင့်။ မိန်းမ တို့၌ ဖြစ်မြဲရှိသည်
အတိုင်း၊ ကျွန်မ ၌ ဖြစ်ပါသည်ဟု အဘ
အား ဆို လေ၏။ ထိုသို့
လာဗန်သည် ရှာဖွေ ၍ ရုပ်တု တို့ကိုမ တွေ့ ရ။
36 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် စိတ်ဆိုး ၍ လာဗန် ကို ဆုံးမ
သည်ကား၊ ကျွန်ုပ် သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှား ၍၊ အဘယ်
အပြစ် ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ် ကို ဤမျှလောက်ပြင်းထန်
စွာ လိုက် ရသနည်း။
37 ကျွန်ုပ် ဥစ္စာ ရှိသမျှ ကို ရှာဖွေ သည်ဖြစ်၍၊ သင် ၏
ဥစ္စာ

ပရိကံ တစုံ
တခုကို တွေ့ မိလျှင်၊ သင် ၏ညီအစ်ကို ၊ ကျွန်ုပ်
ညီအစ်ကို တို့ ရှေ့ တွင်၊ ဤ
အရပ်၌ထား ပါ။ သူတို့ သည်၊ ငါ တို့နှစ် ယောက်
စပ်ကြား မှာ စီရင် ပါစေ။
38 ကျွန်ုပ် သည် သင့် ထံ၌ အနှစ် နှစ်ဆယ် ပတ်လုံး
နေရာတွင်၊ သင် ၏သိုးမ ၊ ဆိတ်မ တို့သည် ဝမ်း ပိုးမ
ပျက်။ ဆိတ် ထီး၊ သိုး
ထီးတို့ကို ကျွန်ုပ်မ စား။
39 သားရဲ ကိုက်သတ်သော အကောင်ကိုသင့် ထံ သို့
ကျွန်ုပ်မ ဆောင် ခဲ့၊ ကိုယ် အရှုံး ခံရ၏။ နေ့
မှာ ခိုး
သည် ဖြစ်စေ ၊ ည မှာခိုး သည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည်
ကျွန်ုပ် တွင် အစားတောင်း လေ့ရှိ၏။
40 နေ့ အချိန်၌ လည်း နေပူ
ကိုဝင်း၊ ညဉ့် အချိန်၌ လည်း နှင်းခဲ ကိုဝင်း ခံရပြီ။
အအိပ် ပျက်ခြင်းကိုလည်း ခံရပြီ။
41 ထိုသို့ ၊ ကျွန်ုပ် သည် အနှစ် နှစ်ဆယ် ပတ်လုံးသင်
၏အိမ် ၌ နေ၍၊ သင် ၏သားသမီး နှစ် ယောက် အတွက်
ကြောင့် ဆယ် လေး နှစ် ၊ သိုး ဆိတ်တို့အတွက် ကြောင့်
ခြောက် နှစ် အစေ ခံရပြီ။ သို့ရာတွင် သင်သည်၊ ကျွန်ုပ်
အခ ကို ဆယ် ကြိမ် လဲ ပြီတကား။
42 ယခုလည်း ကျွန်ုပ် အဘ ၏ ဘုရားသခင် ၊ အာ

ဗြဟံ ၏ဘုရားသခင် ၊ ဣဇာက် ၏ကြောက်ရွံ့ ရာ
ဘုရား သည် ကျွန်ုပ် ဘက် ၌မ ရှိ လျှင်၊ သင်သည်
ကျွန်ုပ် ကို ဧကန် အမှန်လက်ချည်း လွှတ် လိုက်လိမ့်မည်
တကား။ အကယ်စင်စစ်ကျွန်ုပ် ဆင်းရဲ ခံရခြင်း၊ ပင်ပန်း
စွာ လုပ်ကိုင် ရခြင်းကို ဘုရားသခင် မြင် ၍ ၊ မနေ့ ညမှာ
သင့်ကို ဆုံးမ တော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။

43 လာဗန် ကလည်း ၊ ဤသမီး တို့သည် ငါ့ သမီး ဖြစ်
ကြ၏။ ဤသူငယ် တို့သည်၊ ငါ့ သား ဖြစ်ကြ၏။ ဤ
တိရစ္ဆာန် တို့လည်း၊ ငါ့ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကြ၏။ မြင် သမျှ
သော ဥစ္စာသည် ငါ့ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါ့ သမီး တို့၌ဌင်း၊ သူ
တို့ ဘွားမြင် သော ငါ့သူငယ် တို့၌ဌင်း ၊ အဘယ်သို့ ငါပြု
နိုင် သနည်း။

44 သို့ဖြစ်၍ ၊ ယခုသင် နှင့် ငါ စပ်ကြား ၌ သက်သေ
ဖြစ်စေ ၍ ၊ ငါ တို့နှစ်ယောက်သည် ပဋိညာဉ် ပြု ကြစို့ဟု
ယာကုပ် အား ပြန်ပြော ၏။

45 ယာကုပ် သည်လည်း ကျောက် ကိုယူ ၍ ၊ မှတ်တိုင်
ဘို့ စိုက် ထူပြီးလျှင်၊

46 ကျောက် များကို စု
ထားကြပါဟု ညီအစ်ကို တို့ အား
ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ ၍ ၊
ကျောက် ပုံ ကို တည် လုပ်ပြီးမှ ၊ ထို ကျောက် ပုံအပေါ် ၌
စားသောက် ခြင်းကို ပြုကြ၏။

47 ထို ကျောက်ပုံကို လာဗန် သည် ယေဂါသဟာဒု

သ ဟူ၍၎င်း၊ ယာကုပ် သည် ဂိလဒ် ဟူ၍၎င်း၊ သမုတ်
လေ၏။
48 လာဗန် ကလည်း ၊ ယနေ့ ဤ ကျောက် ပုံသည် ငါ
နှင့် သင် ၏စပ်ကြား ၌ သက်သေ ဖြစ်သည်ဟုဆို ၏။ ထို
ကြောင့် ဂိလဒ် ဟူ၍သမုတ် ကြ၏။
49 မိဇပါ ဟူ၍သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်း မူကား၊
လာဗန်က၊ ငါတို့သည် တ
ယောက် နှင့် တ ယောက် ခွါ သွား ကြ သော နောက်၊
ထာဝရဘုရား
သည် ငါ နှင့် သင် ၏ စပ်ကြား ၌စောင့် တော်မူ
စေသတည်း။
50 သင်သည် ငါ့ သမီး တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သည်ဖြစ်စေ ၊
ငါ့ သမီး တို့မှတပါး အခြားသော မိန်းမ နှင့် စုံဘက် သည်
ဖြစ်စေ ၊ ငါ တို့၌ လူ သက်သေမရှိ၊ ဘုရားသခင် သည်
ငါ နှင့် သင် ၏ စပ်ကြား ၌သက်သေ မ ရှိ၊ ဘုရားသခင်
သည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်စေ တော်မူ
သတည်း ဟူ၍၎င်း၊
51 တဖန် လည်း၊ ငါ နှင့် သင် ၏စပ်ကြား ၌ သင်သည်
တည်လုပ် ခဲ့ပြီးသော ဤ
ကျောက် ပုံနှင့် ဤ မှတ်တိုင် ကို ကြည့် ပါလော့။
52 ငါ သည် သင့် ကိုခိုက် ရန်ပြုခြင်းငှါ ၊ ဤ ကျောက်
ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မ
ကျော် ရ၊ သင် သည် ငါ့ ကိုခိုက်ရန်ပြု ခြင်းငှါ၊ ဤ
ကျောက် ပုံ၊ ဤ

မှတ် တိုင်ကို မ
ကျော် ရဟု ဤ
ကျောက် ပုံနှင့် ဤ မှတ်တိုင် သည် သက်သေ ဖြစ်
စေသတည်း ။
53 အာဗြဟံ ၏ ဘုရားသခင် ၊ နာခေါ် ၏ ဘုရားသခင်
၊ သင့်အဘ ၏ဘုရားသခင် သည် ငါ တို့စပ်ကြား ၌ စီရင်
တော်မူစေသတည်းဟူ၍ဎင်း၊ ယာကုပ် အား ဆို ၏။ ယာ
ကုပ် သည်လည်း၊ မိမိ
အဘ ကြောက်ရွံ့ ရာ ဘုရားကို တိုင်တည် ၍ ကျိန်ဆို
ခြင်းကို ပြုလေ၏။
54 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် တောင် ပေါ် မှာ ယဇ်
ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကို များကို အစာ
စား စေခြင်းငှါ ခေါ်ဘိတ် သဖြင့် ၊ သူတို့သည် စား
သောက် ၍ ၊ တောင် ပေါ် မှာ ညဉ့် ကို လွန်စေကြ၏။
55 နံနက် စောစောလာဗန် ထ ၍ မိမိ သားသမီး များ ကို
နမ်း လျက် ကောင်းကြီး ပေးပြီးမှ ၊ မိမိ နေရာ ပြည်သို့
ပြန် သွားလေ၏။

32

1 ယာကုပ် သည် ခရီး
သွားပြန် ၍ ၊ ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းကင် တမန်
တို့သည် ကြိုဆို ခြင်းငှါ လာကြသည်ကို၊
2 ယာကုပ် မြင် လျှင် ဘုရားသခင် ၏ တပ် တော်ဖြစ်
သည်ဟု ဆို

၍ ၊ ထို အရပ် ကို မဟာနိမ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ ၏။
3 ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ အစ်ကို ဧသော နေရာ ဧဒုံ
ပြည် တည်းဟူသောစိရ ပြည် သို့ ၊ တမန် တို့ကို မိမိ
ရှေ့ မှာ စေလွှတ် ၍ မှာလိုက်သည်ကား၊
4 ကိုယ်တော် ၏ကျွန် ယာကုပ် က၊ ကျွန်တော်သည် လာ
ဗန် ထံ မှာတည်းခို ၍ ၊ ယခု တိုင်အောင် နေ ပါပြီ။
5 ကျွန်တော် ၌ နွား ၊ မြည်း ၊ သိုး ၊ ဆိတ်၊ ကျွန်
ယောက်ျား မိန်းမ များ ရှိ ကြပါ၏။ ကျွန်တော် သည်
သခင် ၏ စိတ် တော်နှင့် တွေ့ စေခြင်းငှါ ၊ လျှောက်ကြား
လိုက်ပါသည် ဟု၊ ငါ့ သခင် ဧသော ကို လျှောက် ကြဟု
မှာ လိုက် လေ၏။
6 တမန် တို့လည်း ယာကုပ် ထံ သို့ပြန်လာ ၍ ၊
ကျွန်တော်တို့သည်၊ ကိုယ်တော် ၏အစ်ကို ဧသော ထံ သို့
ရောက် ခဲ့ပါပြီ။ သူ
သည်ကိုယ်တော် ကို တွေ့ ခြင်းငှါ ၊ လူ လေး ရာ နှင့် ချီ
လာပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။
7 ထိုအခါ ယာကုပ် သည်၊ အလွန် ကြောက် ၍ စိတ်
ပူပန်လျှင်၊ မိမိ
တွင်ပါ သော လူ စု၊ သိုး
ဆိတ်စု၊ နွား စု၊ ကုလားအုပ် များတို့ကို နှစ် စု ခွဲ ၍ ထား
လေ၏။
8 အကြောင်း မူကား၊ တ
စု ကို ဧသော တွေ့၍ လုပ်ကြံ လျှင် ၊ ကြွင်း သော တစု

လွတ် လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။

9 တဖန် ယာကုပ် က၊ အကျွန်ုပ် အဘ အာဗြဟံ ၏
ဘုရားသခင် ၊ အကျွန်ုပ် အဘ ဣဇာက် ၏ဘုရားသခင်
၊ ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်က၊ သင် ၏ပြည် သင် ၏
အမျိုးသား ချင်းတို့ ထံ

သို့ပြန် လော့။ ငါသည် သင် ၌ ကျေးဇူး ပြုမည် ဟု မိန့်
တော်မူပါပြီ။

10 ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ ပြ တော်မူသောကရုဏာ သစ္စာ
တော်အငယ်ဆုံးကို မျှ အကျွန်ုပ်မ ခံထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်
သည် အထက်က၊ ဤ

ယော်ဒန် မြစ်ကို လက်စွဲတောင်ဝေး နှင့် သာ ကူး ပါ၏။
ယခု

မူကား ၊ အပေါင်းအသင်း နှစ် စုဖြစ် ပါ၏။

11 သို့ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ် ကို အစ်ကို ဧသော လက် မှ
ကယ်လွှတ် တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူ
သည် လာ

၍ အကျွန်ုပ် ကို၎င်း ၊ သား မယား တို့ကို၎င်းသတ် မည်
ဟု အလွန်စိုးရိမ် ပါ၏။

12 ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင် ၌ အမှတ်ကျေးဇူး ပြု၍
၊ မ ရေတွက် နိုင်အောင် များပြား သော သမုဒ္ဒရာ

သဲ လုံး နှင့်အမျှ သင် ၏အမျိုးအနွယ် ကို ငါဖြစ် စေ
မည်ဟု မိန့် တော်မူပါပြီဟု တောင်းလျောက်လေ၏။

13 ထို အရပ်၌ တညဉ့် ပတ်လုံး နေ ပြီးမှ ၊ မိမိ လက် ရှိ

ဥစ္စာ
စုထဲက အစ်ကို ဧသော အား လက်ဆောင် ဆက်စရာ
ဘို့၊
14 ဆိတ် မနှစ် ရာ၊ ဆိတ် ထီးနှစ် ဆယ်၊ သိုး
မနှစ် ရာ၊ သိုး
ထီးနှစ် ဆယ်၊
15 နို့စို့သား ငယ်နှင့်တကွ ၊ နို့ညှစ်ကုလားအုပ် မ သုံး
ဆယ်၊ နွား မလေး ဆယ်၊ နွား ထီးတ ဆယ်၊ မြည်း မ နှစ်
ဆယ်နှင့် မြည်း ကလေးတ ဆယ်တို့ကို ယူ၍၊
16 အသီးအသီးတစု တခြားစီ ခွဲသန့်လျက်၊ ကျွန် တို့
လက် သို့ အပ် ပြီးလျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ရှေ့ မှာကူး
သွား၍ ၊ တစု နှင့် တစု ကို ခရီးကွာ စေလော့ဟု၊ ကျွန် တို့
အား မှာ ထားလေ၏။
17 ရှေ့ဦးစွာ သွားသောသူကိုလည်း၊ ငါ့ အစ်ကို ဧသော
သည် သင့် ကိုတွေ့ ၍ ၊ သင် ကား၊ အဘယ်သူ ၏ လူဖြစ်
သနည်း၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွား သနည်း။ သင့် ရှေ့ မှာ
ရှိသော တရိစ္ဆာန် များကား အဘယ်သူ ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်
သနည်းဟုမေး လျှင်၊
18 ကိုယ်တော် ကျွန် ယာကုပ် ၏ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင်
ဧသော အား ဆက်သ လိုက်သော လက်ဆောင် ဖြစ်ပါ၏။
သူ
သည်လည်း နောက် မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ လျှောက် ရမည်ဟု
မှာ ထားလေ၏။

19 ထိုနည်းတူ ၊ ဒုတိယ သူ၊ တတိယ
သူမှစ၍ ၊ အစုစု တို့နှင့် လိုက် သောသူအပေါင်း ကို
လည်း ၊ သင် တို့သည် ဧသော
နှင့် တွေ့ လျှင် ၊ ဤ သို့လျှောက် ရမည်ဟူ၍ဝင်း၊
20 ကိုယ်တော် ကျွန် ယာကုပ် သည်လည်း နောက်
မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ ကြား လျှောက်ရမည်ဟူ၍ ဝင်း မှာထား
လေ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခု ငါ့ ရှေ့ တွင် ထွက်သွား သော
လက်ဆောင် ဖြင့် ၊ သူ၏စိတ်ကို ငါဖြေ မည်။ နောက်မှ
မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ သောအခါ၊ ငါ့ ကိုလက်ခံ ကောင်း
လက်ခံလိမ့်မည်ဟု အကြံ ရှိသတည်း။
21 ထိုသို့ ယာကုပ် ရှေ့မှာ လက်ဆောင် သည် အရင် ကူး
သွား၍ ၊ သူ ကိုယ်တိုင်ထို ညဉ့် ၌ လူ
အစုအဝေးနှင့်အတူ အိပ် ၍ နေ၏။
22 ညဉ့် မကုန်မီထ ၍ မယား နှစ် ယောက်၊ ကျွန် မနှစ်
ယောက်၊ သား
တဆယ် နှင့် တ
ယောက်တို့ကို ဆောင်ယူ ၍ ၊ ယဗ္ဗုတ် ချောင်းရေတိမ်
ရာအရပ် ကိုကူး လေ၏။
23 ထိုသို့ သူ တို့ကိုယူ ၍ မိမိ ဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ
ချောင်း တစ် ဖက်သို့ ကူး
စေပြီးမှ၊
24 ယာကုပ် သည် တယောက် တည်းနေရစ် ၍ ၊ လူ တ
ဦးသည် မိုဃ်းလင်း သည်တိုင်အောင် သူ နှင့် လုံး ထွေး

လေ၏။
25 ထိုသူသည် မိမိ
မ နိုင် မှန်းကို သိ လျှင် ၊ ယာကုပ် ပေါင် ချန် ကို ထိုး ၍
၊ လုံးထွေး စဉ် တွင်ပေါင် ဆစ် ပြုတ် လေ ၏။
26 ထိုသူကလည်း၊ ငါ့ ကိုလွှတ် ပါ၊ မိုဃ်းလင်း ဆဲရှိ ပြီ
ဟုဆို
လျှင် ၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို
ကောင်းကြီး မ ပေးလျှင် ၊ မ သွား ရဟုဆို ၏။
27 ထိုသူ က လည်း ၊ သင် ၏အမည် ကား အဘယ်သို့
နည်းဟုမေး လျှင် ၊ ယာကုပ် ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ဆို ၏။
28 နောင် ၌ သင် ၏အမည် ကို ယာကုပ် ဟူ၍မ ခေါ်ရ၊
ဣသရေလ
ဟူ၍ခေါ်ရ မည်။ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည်
ဘုရားသခင် နှင့် ၎င်း ၊ လူ နှင့် ၎င်း ၊ မင်းကဲ့သို့ပြိုင် ၍
နိုင် လေပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။
29 ယာကုပ် ကလည်း ၊ နာမ တော်ကား အဘယ်သို့
နည်း။ အကျွန်ုပ်အား ဘော်ပြ တော်မူပါဟု မေးလျှောက်
လျှင် ၊ ငါ့ နာမ ကို အဘယ်ကြောင့် မေး သနည်းဟု ဆို
၍ ၊ ထို အရပ်၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။
30 ထိုအရပ် ကို ပေညေလ
ဟူ၍၊ ယာကုပ် သည် သမုတ် လေ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင် ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ၍
ဖူးမြင် ရသော်လည်း၊ အသက် ချမ်းသာ ပြီ ဟု ဆို

သတည်း။

31 ပေနွေလ အရပ်ကို ယာကုပ်လွန် သွားသောအခါ ၊
နေ ထွက် ချိန်ရှိ၍ ၊ သူ သည် ထော့နဲ့ သွားလေ၏။

32 ထိုသို့ ယာကုပ် ၏ပေါင်ချန် အကြောကြီးကို ထိုး
တော်မူသောကြောင့် ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည်၊
ပေါင်ချန် ၌ ရှိသောအကြော ကြီးကို ယနေ့
တိုင်အောင် မ စား ရှောင်လေ့ရှိကြ၏။

33

1 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် မြော် ကြည့် ၍ ၊ အစ်ကို ဧ
သော သည် လူ
လေး ရာ ပါလျက် ချီ လာသည်ကိုမြင် လျှင် ၊ လေအာ
၊ ရာခေလ ၊ ကျွန် မနှစ် ယောက်တို့တွင် သား များ တို့ကို
ဝေ ပေးလေ၏။

2 ကျွန် မနှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူ
တို့သား များနှင့် ရှေ့ ကနေစေ၍ ၊ လေအာ နှင့် သူ
၏သား တို့ကို အလယ်၌ ၎င်း၊ ရာခေလ
နှင့် ယောသပ် ကို နောက် ၌ဌင်း ထား လေ ၏။

3 သူ တို့ရှေ့ မှာ ကိုယ်တိုင် လွန် သွား၍ ၊ ခုနစ် ကြိမ်
တိုင်အောင် ဦးညွှတ် ပြပ်ဝပ်လျက် ၊ အစ်ကို အနီးသို့
ချဉ်းကပ် လေ၏။

4 ထိုအခါ ဧသော
သည် ကြိုဆိုခြင်း ငှါ ပြေး လာ၍ ၊ လည် ချင်း ရှက်
လျက် ၊ ပိုက်ဘက် နမ်းရှုတ် ခြင်းကိုပြု၍၊ နှစ်ယောက်

စလုံးတို့သည် ဝိုကြွေး ကြ၏။

5 ထိုနောက် ၊ မြော် ကြည့် ၍ ၊ မိန်းမ များ၊ သူငယ်
များကို မြင် လျှင် ၊ သင် ၌ပါ သောဤ သူတို့သည်၊ အ
ဘယ် သူနည်းဟုမေး သော်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် အား
၊ ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသောသူငယ် ဖြစ်ကြ
ပါ၏ဟု ပြန်ပြော ပြီးမှ၊

6 ကျွန် မတို့သည်၊ မိမိ
တို့သား များနှင့် ချဉ်းကပ် ၍ ဦးညွှတ် ကြ၏။

7 ထိုနောက် ၊ လေအာ သည် သူ
၏သား များနှင့် ချဉ်းကပ် ၍ ဦးညွှတ် ကြ၏။ ထို
နောက် ၊ ယောသပ် နှင့် ရာခေလ သည် ချဉ်းကပ် ၍
ဦးညွှတ် ခြင်းကို ပြုကြ၏။

8 ဧသောက လည်း၊ ကျွန်ုပ်တွေ့ သော တိရစ္ဆာန် စု
အပေါင်း တို့သည်၊ အဘယ်သို့ သောအရာ နည်းဟုမေး
လျှင်၊ သခင် ၏စိတ် တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသည်
ဟု ပြန်ပြော ၏။

9 ဧသော ကလည်း၊ ငါ့ ညီ ၊ ငါ ၌ လုံလောက် အောင် ရှိ
၏။ သင် ၏ ဥစ္စာတို့ကို ယူ
ထားဦးလော့ဟုဆို ၏။

10 ယာကုပ် ကလည်း ၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ စိတ်တော် နှင့်
တွေ့ သည်မှန်လျှင် ၊ ကျွန်တော် ဆက် သော လက်ဆောင်
ကို ခံယူ
တော်မူပါ။ ဘုရားသခင် ၏ မျက်နှာ တော် ကို ဖူးမြင်

ရသကဲ့သို့ ၊ ကိုယ်တော် ၏ မျက်နှာ ကို ဖူးမြင် ရပါ၏။
စိတ် တော်သည်လည်းနူးညွတ် ပါ၏။
11 ကိုယ်တော် ထံ သို့ရောက် သော ကျွန်တော် ၏
မင်္ဂလာ ကိုခံယူ တော်မူပါ။ ဘုရားသခင် သည်၊ ကျွန်တော်
၌ များစွာသောကျေးဇူး ကို ပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော် ၌
လုံလောက် အောင်ရှိ ပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်း သောကြောင့်
ခံယူ လေ၏။
12 ဧသောကလည်း၊ ခရီး
သွားကြစို့၊ သင့် ရှေ့ မှာ ကျွန်ုပ်သွား မည်ဟုဆို လျှင်၊
13 ယာကုပ်က၊ သခင် သိ သည်အတိုင်း၊ ဤသူငယ်
တို့သည် နုငယ် ပါ၏။ သား
ငယ်ပါသောသိုး ၊ ဆိတ်၊ နွားမ တို့သည် ကျွန်တော် ၌ပါ
ပါ၏။ တနေ့
ခြင်းတွင် အနှင် လွန် လျှင် ၊ ရှိသမျှ တို့သည် သေ ကြ
ပါလိမ့်မည်။
14 ထိုကြောင့်သခင် သည်၊ ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ရှေ့ မှာ
ကြွ နှင့်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်ဆောင် ခဲ့
သော တိရစ္ဆာန်များ၊ သူငယ် များ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း
၊ သခင် နေရာ စိရ
ပြည်သို့ ရောက် အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း ပို့ဆောင် ပါ
မည်ဟု လျှောက်လေ၏။
15 ဧသော ကလည်း ၊ သို့ဖြစ်လျှင်အကျွန်ုပ် ၌ ပါ သော
သူ အချို့တို့ကို ညီ၌ထား

ခဲ့ပါရစေဟုဆိုလျှင် ၊ ယာကုပ်က၊ အဘယ် အကြောင်း
ရှိပါသနည်း။ သခင် ၏ စိတ် တော်နှင့်တွေ့ ပါစေဟု ပြန်
ဆိုသော်၊

16 ဧသော သည် ထိုနေ့
ခြင်းတွင် စိရ
ပြည်သို့ ခရီး သွား၍ ပြန် လေ၏။
17 ယာကုပ် လည်း ၊ သုကုတ် အရပ်သို့ ခရီး သွား၍ ၊
ကိုယ် နေဘို့ အိမ် ကိုဌင်း ၊ တိရစ္ဆာန် များနေဘို့ တင်းကုပ်
တို့ကိုဌင်း၊ ဆောက် လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရပ် ကို၊ သု
ကုတ် ဟူ၍တွင် လေသတည်း။
18 ထိုနောက်မှ ၊ ရှေခင် မြို့ သို့ ဘေးမဲ့
ရောက် လေ၏။ ပါဒနာရံ ပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန်
ပြည် သို့ ရောက် သော လမ်းခရီးတွင် ၊ ထိုမြို့ရှိသတည်း။
ထိုမြို့ ရှေ့ မှာတဲ ကို ဆောက်လေ၏။
19 တဲ ဆောက် ရာမြေ အကွက် ကို ရှေခင် ၏အဘ ၊
ဟာမော် ၏သား တို့တွင်၊ ငွေ တပိသာ အဘိုးပေး၍ ဝယ်
ရသတည်း။
20 ထို အရပ်၌လည်း ယဇ ပလ္လင်ကို တည် ပြီးလျှင် ၊ ဧ
လေလောဂ္ဂသရေလ ဟူ၍ သမုတ် လေ၏။

34

1 ယာကုပ် ၏မယား၊ လေအာ
ဘွားမြင် သောသမီး ဒိန သည်၊ ထိုပြည် ၏ အမျိုးသမီး
တို့ကို အကြည့်အရှု သွားရာ တွင်၊

2 ထိုပြည် ကို အစိုးရ
သောဟိဝိ အမျိုး၊ ဟာမော် မင်း ၏သား
ရှေခင် သည် ဒိန
ကိုမြင် လျှင် ၊ ယူ သွား၍ အိပ် ဘော်ပြုလျက် ၊ သူ့
အသရေကို ရှုတ်ချ လေ၏။
3 နောက်မှသူ့ကိုချစ်သောစိတ် မကုန်၊ အမြဲ ချစ် ၍ ၊
မေတ္တာစကားနှင့်ဖြားယောင်းလျက် နေ၏။
4 ခမည်း တော်ဟာမော် ထံသို့ လည်း ဝင်၍၊ ဤ
မိန်းမ ကို အကျွန်ုပ် ကြင်ဘက် ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၊
တောင်း၍ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို ၏။
5 ယာကုပ် သည် မိမိ
သမီး ဒိန ကို၊ ရှေခင်မင်းသားရှုတ်ချ ကြောင်း ကို ကြား
သိသော် လည်း၊ မိမိ
သား တို့သည် တော
အရပ်မှာ တိရစ္ဆာန် တို့နှင့်အတူ ရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ သူတို့
ကို ငုံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ် စွာနေလေ၏။
6 ထိုနောက် ၊ ရှေခင် အဘ ဟာမော် မင်းသည် ယာကုပ်
နှင့် နှုတ်ဆက် ခြင်းငှါ လာ ၍၊
7 ယာကုပ် ၏သား တို့လည်း သိတင်း ကြားသောအခါ၊
တော
အရပ်မှ ပြန်ရောက် ကြ၏။ ထိုမင်းသားသည် ယာကုပ်
၏သမီး နှင့် အိပ် မိ၍၊ ဣသရေလ
အမျိုးဌ် မိုက် သောအမှု၊ မ

ပြု အပ်သော အရာကို ပြု မိသောကြောင့် ၊ သူတို့သည်
စိတ်နာ ၍ အလွန် အမျက်ထွက် ကြ၏။
8 ဟာမော် မင်းလည်း သူတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့
သား ရှေခင် သည်၊ သင် တို့သမီး ကို အလွန် ချစ်အားကြီး
ပါ၏။ ထိမ်းမြားပေးစား ကြပါလော့။
9 သင် တို့သည် ငါ တို့နှင့်အချင်းချင်း ထိမ်းမြားခြင်း ကို
ပြုလျက်၊ သင် တို့သမီး ကို ပေးစား
ကြလော့။ ငါ တို့သမီး နှင့် လည်း စုံဘက် ကြလော့။
10 သင်တို့သည် ငါ တို့နှင့်အတူ နေ ၍ ၊ ဤပြည် ၌
အဆီးအတားမရှိ၊ နေရာ
ချလျက် ၊ ဖေါက် ကားရောင်းဝယ် ခြင်းကို ပြု၍ ၊
အပိုင်ယူ ကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။
11 ရှေခင် ကလည်း ၊ သင် တို့စိတ် နှင့်တွေ့ ကြပါစေ။
တောင်း သမျှ ကို ပေး ပါမည်။
12 ကန်တော့ ဥစ္စာဖြစ်စေ ၊ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာဖြစ်စေ
၊ နည်းများမဆို၊ တောင်း သည့်အတိုင်း ပေး ပါမည်။ ဤ
မိန်းမ ကိုသာ ငါ့ အား ထိမ်းမြားပေးစား ကြပါဟု၊ မိန်းမ
၏အဘ နှင့် မောင် တို့အား ဆို လေ၏။
13 ယာကုပ် ၏ သား
တို့သည်၊ နှမ ဒိန ကို ရှေခင် မင်းသားရှုတ်ချ သော
အကြောင်း ကို ဆင်ခြင် ၍ ၊ မင်းသား နှင့်အဘ ဟာမော်
ကို ပရိယာယ် ဖြင့် ပြန် ပြောသည်မှာ၊
14 ကျွန်ုပ်တို့ နှမ ကို အရေဖျား လှီးမင်ာ်လာကို မခံ သော

သူ အား မ ပေးစား နိုင် ပါ။ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ် သောအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။

15 သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် တို့ ဘာသာအတိုင်း ပြု ၍ ၊ ယောက်ျား တိုင်း အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကို ခံလျှင် ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ ကြပါမည်။

16 သို့ပြုလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် တို့သမီး ကို သင် တို့အား ပေးစား ၍ ၊ သင် တို့၏သမီး နှင့် လည်း စုံဘက် ကြ သဖြင့် ၊ သင် တို့နှင့်အတူ နေထိုင် ၍ ၊ တမျိုး တည်း ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။

17 သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ် တို့စကားကို နား

မ ထောင်၊ အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာကိုမခံလျှင် ၊ ကျွန်ုပ် တို့ သမီး

ကိုယူ ၍ သွား မည်ဟုဆို ကြ၏။

18 ထို စကား ကို ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေခင် သည် နှစ်သက် ၍။

19 ထို မင်းသား သည်၊ ယာကုပ် ၏သမီး ကို ချစ် အားကြီး သောကြောင့် ၎င်း၊ အဘ

၏ အမျိုးသား ချင်းအပေါင်း တို့ထက် အသရေ ရှိ သောကြောင့် ၎င်း၊ ချက်ခြင်းဝန်ခံလေ ၏။

20 ထိုအခါ ၊ ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော် ရှေခင် သည်၊ မိမိ

မြို့ တံခါး သို့ သွား ၍ ၊ မြို့ သား တို့နှင့် နှုတ်ဆက် လျက်၊

21 အချင်းတို့၊ ဤ
သူ တို့သည် ငါ တို့နှင့် သင့်တင့် ကြပြီ။ ငါတို့ပြည် ၌ နေ
၍ ဖေါက်ကား ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ပြည်
သည် သူ
တို့နေသာအောင် ကျယ် ပေ၏။ သူ
တို့သမီး များနှင့် အိမ်ထောင် ဘက် ပြု ကြ စို့။ ငါ တို့
သမီး များကိုလည်း သူ တို့အား ထိမ်းမြား ပေးစားကြစို့။
22 သို့ရာတွင်သူ တို့သည် အရေဖျား လှီးမင်္ဂလာ ကိုခံ
သကဲ့သို့ ၊ ငါ တို့တွင် ယောကျ်ား တိုင်း အရေဖျား လှီး
မင်္ဂလာကို ခံမှ သာ၊ ထိုလူ
တို့သည် ငါ တို့တွင် နေ ၍ တမျိုး တည်း ဖြစ်စေ ခြင်း
ငှါ ဝန်ခံ ကြလိမ့်မည်။
23 သူ တို့၏သိုး နွားမှစ၍ တိရစ္ဆာန် များ၊ ဥစ္စာ
များတို့ သည် ငါတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။
သူတို့ အလိုသို့လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင် သူ တို့သည် ငါ တို့
တွင် နေ ကြလိမ့်မည်ဟု၊
24 ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေခင် ပြောသော
စကားကို၊ မြို့ တံခါး မှ ထွက် သောသူအပေါင်း တို့သည်
နားထောင် ၍ ယောကျ်ား ရှိသမျှ တို့သည် အရေဖျား လှီး
မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။
25 ထိုသို့ခံ ၍ သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ၊ အလွန် နာ
ကြသောအခါ ၊ ယာကုပ် သား ၊ ဒိန ၏မောင် ရှိမောင် နှင့်
လေဝိ ညီနောင်နှစ် ယောက်တို့သည်၊ ထား

လက်နက်တယောက်တစင်းစီ စွဲကိုင်လျက်၊ သတိ
မရှိသော ထိုမြို့ ကို တိုက် ၍ ၊ ယောကျ်ား အပေါင်း တို့
ကိုသတ် လေ၏။
26 ဟာမော် မင်းနှင့် သား တော်ရှေခင် ကိုလည်း ထား
လက်နက် ဖြင့် သတ် ပြီးလျှင်၊ ဒိန
ကို ရှေခင် အိမ် မှ နှုတ် ယူ၍ ပြန် သွားကြ၏။
27 မိမိ တို့နှမ ရှုတ်ချ ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ၊ တဖန်
ယာကုပ် သား တို့သည် အသေ
သတ်ပြီးသောသူတို့ ဆီသို့
သွား ပြန်၍၊ မြို့ ကိုလုယက် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊
28 သူ တို့ သိုး ၊ ဆိတ်၊ နွား ၊ မြည်း မှစ၍ ၊ မြို့ ၌ ရှိ
သမျှ ၊ လယ် ၌ ရှိသမျှ သော ဥစ္စာကိုဝင်း၊
29 သူ တို့သားမယား သူငယ် အပေါင်း ကိုဝင်းသိမ်းယူ
၍ ၊ အိမ် တို့၌ ရှိသမျှ ကိုလည်း လုယက် ဖျက်ဆီးကြ၏။
30 ထိုအခါ ယာကုပ် က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲကြ
ပြီတကား။ ခါနနိ လူ၊ ဖေရဇိ
လူတည်းဟူသော၊ ဤပြည် သား တို့သည် ငါ့ ကို ရွံရှာ
အောင် ပြုကြပြီတကား။ ငါ တို့၌ လူ
အရေ အတွက် အားနည်းသောကြောင့်၊ သူ တို့သည်
စုဝေး
၍ ငါ့ ကိုတိုက် သတ်သဖြင့် ၊ ငါ နှင့် ငါ့ အိမ်သူ
အိမ်သားတို့ကို ဖျက်ဆီး ကြလိမ့်မည်ဟု ၊ ရှိမောင် နှင့်
လေဝိ တို့အား ဆို လေသော်၊

31 သူတို့က၊ ငါ တို့နှမ ကို ပြည်တန်ဆာ ကဲ့သို့ မှတ်၍
ပြု ရမည်လောဟု ပြန် ဆိုလေ၏။

35

1 ထိုနောက် ဘုရားသခင် က၊ သင်ထ ၍ ဗေသလ အရပ်
သို့ သွားနေ လော့။ သင် သည် အစ်ကို ဧသော ထံ မှ ပြေး
သောအခါ ၊ သင့် အား ထင်ရှား သော ဘုရား
သခင်အဘို့ ၊ ထို အရပ်၌ ယဇ် ပလ္လင်ကို တည် လော့
ဟု၊ ယာကုပ် အား မိန့် တော်မူ၏။
2 ထိုအခါ ယာကုပ် သည် အိမ်သူ အိမ်သားများနှင့် ၊
မိမိ ၌ ရှိသောသူ အပေါင်း တို့ကို ခေါ်၍၊ သင် တို့တွင် ပါ
သော၊ တပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား
တို့ကို ပယ် ပစ် ကြလော့။ အဝတ် ကို လဲ
၍ သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိစေကြလော့။
3 ယခုထ ၍ ဗေသလ အရပ်သို့သွား ကြစို့။ ငါသည်
ဆင်းရဲ ခံရသောကာလ ငါ့ ကိုထူး ၍၊ ငါသွား သော လမ်း
၌ ကြွတော်မူသောဘုရား သခင်အဘို့ ထို အရပ်၌ ယဇ်
ပလ္လင်ကို ငါတည် မည်ဟု ဆိုလေ၏။
4 သူတို့သည်လည်း၊ မိမိ
တို့၌ ပါ သောတပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရား
အပေါင်း တို့နှင့်၊ နား
၌ ပန်သော နား
ပန်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာကုပ် အား ပေး ၍ ၊ ယာ
ကုပ် လည်း၊ ရှေခင် မြို့နား တွင် ရှိသော သပိတ် ပင်

အောက် ၌ မြှုပ် ထားလေ၏။

5 သူတို့ပြောင်း သွား ကြသောအခါ ၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့
သားတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ ယာကုပ်
သား တို့ကို မ
လိုက် ဝှံဘဲနေကြ၏။

6 ယာကုပ် သည် မိမိ
၌ ပါသောသူ အပေါင်း နှင့်တကွ ၊ ခါနာန် ပြည် လုဇ
မြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလ
အရပ်သို့ ရောက် ကြသော်၊

7 ယဇ် ပလ္လင်ကိုတည် ၍ ၊ ထိုအရပ် ကို ဗေသလ
အမည်ဖြင့် တဖန် သမုတ် ပြန်လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊
အစ်ကို ထံ မှ ပြေး သောအခါ ၊ ထို အရပ်၌ ဘုရားသခင်
ထင်ရှား တော်မူသတည်း။

8 ရေဗက္ကာ ၏အထိန်း ဒေဗောရ သေ ၍ ၊ ဗေသလ
အရပ်၌ သပိတ် ပင်အောက် တွင် သင်ကြိုပ် ခြင်းကို ခံရ
လေ ၏။ ထို
အပင်ကို အာလုမ္ဘာကုတ် ဟူ၍တွင် သတည်း။

9 ယာကုပ် သည် ပါဒနာရံ အရပ်မှ ပြန် လာသောနောက်
၊ တဖန်ဘုရားသခင် ထင်ရှား ၍ ကောင်းကြီး ပေး တော်မူ
ပြီးလျှင်၊

10 သင် သည် ယခု
ယာကုပ် အမည် ရှိ၏။ နောင်၌ သင် ၏အမည် ကို ယာ
ကုပ် ဟူ၍မ ခေါ် ရ။ ဣသရေလ

ဟူ၍ခေါ်ရမည်ဟု မိန့် တော်မူလျက် ကျသရေလ
အမည် ဖြင့် သမုတ် တော်မူ၏။
11 တဖန် ဘုရားသခင် က၊ ငါ သည် အနန္တ
တန်ခိုးရှင်ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ တိုးပွါး များပြားလော့။
လူ
တမျိုး မက၊ အမျိုးမျိုးတို့သည် သင် ၌ ဖြစ် ကြ
လိမ့်မည်။ ရှင် ဘုရင်တို့သည် သင် ၏ အမျိုးအနွယ်၌
ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။
12 အာဗြဟံ နှင့် ဣဇာက် အား ငါပေး သော မြေ ကို
သင် နှင့် သင် ၏ အမျိုးအနွယ် အား ငါပေး မည်ဟု မိန့်
တော်မူ ၏။
13 ထိုသို့ ယာကုပ် နှင့် နှုတ်ဆက်၍ မိန့် မြွက်တော်မူရာ
အရပ် မှ ၊ ဘုရားသခင် တက် ကြွတော်မူ၏။
14 ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်၍ မိန့် မြွက်တော်မူရာ အရပ်
၌ ၊ ယာကုပ် သည် ကျောက်တိုင် ကို စိုက် ၍ ၊ ကျောက်ဖျာ
ပေါ်၌ သွန်းလောင်း ရာ ပူဇော် သက္ကာကိုဝင်း၊ ဆီ
ကို ဝင်း လောင်း လေ၏။
15 ဗျာဒိတ် တော်ကို ခံရသောထိုအရပ် ကိုလည်း၊ ဗေသ
ဟူ၍တဖန် သမုတ် ပြန်လေ၏။
16 ထိုနောက် တဖန် ဗေသလ
အရပ်မှ ခရီး သွားပြန်၍ ၊ ဧဖရတ် မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊
ရာခေလ သည် သားဘွား အံ့သောအချိန် ရောက်၍၊ ပြင်း
စွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။

17 ထိုသို့ ပြင်းစွာခံနေရစဉ်တွင်၊ ဝမ်းဆွဲ ကာ၊ မ
စိုးရိမ် နှင့်၊ သား
ယောက်ျားကို ရပြီဟုဆို လေ၏။
18 ရာခေလ သည် သေ
အံ့ဆဲဆဲရှိ၍ ၊ နံ ဝိညာဉ် ထွက် စဉ် အခါ၊ ထို
သားကို ဗေနောနိ
အမည် ဖြင့် မှည့် လေ ၏။ အဘ
မူကား ဗင်္ယာမိန် အမည် ဖြင့် မှည့်သတည်း။
19 ရာခေလ သေ ၍ ၊ ဗက်လင် အမည်ရှိသောဧဖ
ရတ် မြို့သို့ သွား သော လမ်းခရီးတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကို
ခံ လေ၏။
20 ယာကုပ် လည်း သင်္ချိုင်း အပေါ် မှာ မှတ်တိုင် ကို
စိုက် လေ၏။ ထို
မှတ်တိုင် ကား၊ ယနေ့
တိုင်အောင် ရာ ခေ လ ၏ သင်္ချိုင်း မှတ်တိုင် ဖြစ်
သတည်း။
21 ဣသရေလ သည် တဖန် ခရီး သွားပြန်၍ ၊ ဧဒါ
လင့်စင် ကို လွန် ပြီးမှတဲ ကိုဆောက် လေ၏။
22 ထိုအရပ် ၌ နေ သောအခါ ၊ ရုဗင် သည်သွား ၍ အဘ
၏မယားငယ် ၊ ဗိလဟာ နှင့် အိပ် လေ၏။ ထို
သတင်း ကို ဣသရေလ
ကြား ၏။
23 ယာကုပ် သား တကျိပ် နှစ် ပါးရှိ ၏။ လေအာ

တွင် မြင်သော သား
ကား၊ ယာကုပ် ၏သားဦး ရုဗင် ၊ အစရှိ သော ရှိမောင် ၊ လေဝိ ၊ ယုဒ ၊ ဣသခါ ၊ ဇာဗုလုန် တည်း။
24 ရာခေလ သား ကား၊ ယောသပ် နှင့် ဗင်္ယာမိန် တည်း။
25 ရာခေလ ၏ ကျွန်မ ဗိလဟာ သား ကား၊ ဒန် နှင့် နဿလိ တည်း။
26 လေအာ ၏ ကျွန်မ ဇိလပ သား ကား၊ ဂဒ် နှင့် အာ ရှာ တည်း။ ဤ
သူတို့ကား၊ ပါဒနာရံ ပြည်၌ ဘွားမြင် သော ယာကုပ် ၏သား များတည်း။
27 ထိုနောက် ယာကုပ် သည် အာဗြဟံ နှင့် ဣဇာက် တည်းခို ရာ၊ မံရေ
အရပ်၊ ဟေဗြုန် မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘ မြို့၌နေ သော၊ အဘ
ဣဇာက် ထံ သို့ရောက် လေ၏။
28 ဣဇာက် အသက် သည် အနှစ် တရာ ရှစ်ဆယ် နှင့် ပြည့်စုံ သည်ရှိသော်၊
29 အသက် ကြီးရင့်ရာ၊ ကာလ
ပြည့်စုံ ရာ၌ အသက်ချုပ် ၍ အနိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ၊ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ရောက် လေ၏။ သား
ဧသော နှင့် ယာကုပ် တို့သည် သင်ဂြိုဟ် ကြ၏။

36

1 ဧဒုံ အမည်ရှိ သောဧသော အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
များဟူမူကား၊
2 2ဧသော သည် ဟိတ္တိ
အမျိုးဧလုန် ၏သမီး အာဒ တယောက်၊ ဟိဝိ
အမျိုးဇီဘောင် သား အာန ၏ သမီး
အဟောလိဗာမ တယောက်၊ ခါနာန် အမျိုးသမီး နှစ်
ယောက်နှင့်ရင်း၊
3 3ကျရှမေလ သမီး တည်းဟူသောနဗာယုတ် နှမ ဗာရှ
မတ် တယောက်နှင့် ရင်း အိမ် ထောင်လေ၏။
4 ဧသော မယား အာဒ
ဘွား သော သားကား၊ ဧလိဖတ် ၊ ဗာရှမတ် ဘွား သော
သားရွေလ တည်း။
5 အဟောလိဗာမ ဘွား သော သားကား၊ ယုရှ ၊ ယာလံ
၊ ကောရ တည်း။ ဤ
သူတို့ကား၊ ခါနာန် ပြည် ၌ ဧသော မြင် သောသား
တည်း။
6 ဧသော သည် မယား
သား သမီး နှင့်တကွ ၊ အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း တို့
ကိုရင်း၊ သိုး
နွား စသည်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့ကိုရင်း၊ ခါနာန်
ပြည် ၌ ရ တတ်သော ဥစ္စာ ရှိသမျှ တို့ကိုရင်းယူ ၍ ၊ ညီ
ယာကုပ် ထံ မှ ပြောင်းသွား လေ၏။
7 အကြောင်း မူကား၊ ထို

သူနှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာ
များ လွန်းသောကြောင့်တရပ် တည်းမ နေ နိုင်ကြ။ သူ
တို့ နေရာမြေ သည်၊ သူ
တို့တိရစ္ဆာန် များကြောင့် မဆံ့ နိုင်ရာ။
8 သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံ အမည်ရှိသောဧသော သည် စိရ
တောင် ပေါ်မှာ နေ လေ၏။
9 စိရ တောင် ပေါ်မှာ ဧဒုံ
အမျိုးသားတို့၏ အဘ
ဧသော ၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအုံ့။
10 ဧသော ၏ သား
တို့အမည် ကား၊ မယား
အာဒ ဘွားသောသား ဧလိဖတ် ၊ မယား ဗာရှမတ် ဘွား
သော သား
ရွေလ တည်း။
11 ဧလိဖတ် သား ကား၊ တေမန် ၊ ဩမရ ၊ ဇေဖေါ ၊ ဂါ
တံ ၊ ကေနတ် တည်း။
12 ဧသော သား ဧလိဖတ် ၏ မယားငယ် ၊ တိမန ဘွား
သောသားကား၊ အာမလက် တည်း။ ဤ
သူတို့သည် ဧသော
မယား အာဒ ၏အန္တယ် ဖြစ် သတည်း။
13 ရွေလ သား ကား၊ နာဟတ် ၊ ဇေရ ၊ ရှမ္မ ၊ မိဇ္ဇ
တည်း။ ဤ
သူတို့သည် ဧသော
မယား ဗာရှမတ် ၏အန္တယ် ဖြစ် သတည်း။

14 ဇိဘောင် သား အာန ၏သမီး ၊ ဧသော မယား
အဟောလိဗာမ ဘွား သောသား ကား၊ ယုရှ ၊ ယာလံ ၊
ကောရ တည်း။
15 ဧသော သား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သောသူဟူမူကား ၊
သားဦး ဧလိဖတ် ၏သား ဗိုလ် တေမန် ၊ ဗိုလ် သြမရ ၊
ဗိုလ် ဇေဖေါ ၊ ဗိုလ် ကေနတ်၊
16 ဗိုလ် ဂါတံ ၊ ဗိုလ် အာမလက် တည်း။ ဤ
ဗိုလ် တို့ သည် အာဒ
၏အန္တယ် ၊ ဧဒုံ ပြည် ၌ ဧလိဖတ် ရသောသားဖြစ်
သတည်း။
17 ဧသော သား ရှေလ ၏ သား
ကား၊ ဗိုလ် နာဟတ် ၊ ဗိုလ် ဇေရ ၊ ဗိုလ် ရှမ္မ ၊ ဗိုလ် မိ
ဇ္ဇ တည်း။ ဤ
ဗိုလ် တို့သည် ဧသော
မယား ဗာရှမတ် ၏အန္တယ် ၊ ဧဒုံ ပြည် ၌ ရှေလ ရသော
သားဖြစ်သတည်း။
18 ဧသော မယား အဟောလိဗာမ ၏ သား
ကား၊ ဗိုလ် ယုရှ ၊ ဗိုလ် ယာလံ ၊ ဗိုလ် ကောရ တည်း။
ဤ
ဗိုလ် တို့သည် အာန
၏သမီး ၊ ဧသော မယား အဟောလိဗာမ သား ဖြစ်
သတည်း။
19 ဧဒုံ အမည်ရှိသောဧသော ၏ သား

မြေးများ၊ သူ
တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သောသူများ၊ ဤ သို့တည်း။
20 ထိုပြည် ၌နေ သောဟောရိ အမျိုး၊ စိရ
၏သား ကား၊ လောတန် ၊ ရှောဗလ ၊ ဇိဘောင် ၊ အာန၊
21 ဒိရှန် ၊ ဧဇာ ၊ ဒိရှန် တည်း။ ဤ
သူတို့သည် ဧဒုံ
ပြည် ၌ ဟောရိ အမျိုး၊ စိရ
၏သား တို့တွင် ဗိုလ် လုပ်သောသူဖြစ် သတည်း။
22 လောတန် သား ကား၊ ဟောရိ
နှင့် ဟေမံ တည်း။
23 ရှောဗလ သား ကား၊ အာလဝန် ၊ မနာဟတ် ၊ ဧဗလ
၊ ရှေဖေါ ၊ ဩနံ တည်း။
24 ဇိဘောင် သား ကား၊ အာယ
နှင့် အာန တည်း။ ထို
အာန ကား ၊ အဘ ဇိဘောင် ၏ မြည်း တို့ကို ထိန်း
သောအခါ ၊ တော ၌ နွေး သော စမ်းရေတွင်းတို့ကို တွေ့
သောသူ ပေတည်း။
25 အာန သား ကား၊ ဒိရှန် နှင့် သမီး အဟောလိဗာမ
တည်း။
26 ဒိရှန် သား ကား၊ ဟမ်ဒန် ၊ ဧရှဗန် ၊ ဣသရန် ၊ ခေ
ရန် တည်း။
27 ဧဇာ သား ကား၊ ဗိလဟန် ၊ ဇာဝန် ၊ အာကန် တည်း။
28 ဒိရှန် သား ကား၊ ဥဇ

နှင့် အာရန် တည်း။
29 ဟောရိ အမျိုးဗိုလ် များကား ၊ ဗိုလ် လောတန် ၊ ဗိုလ်
ရှောဗလ ၊ ဗိုလ် ဇိဘောင် ၊ ဗိုလ် အာန၊
30 ဗိုလ် ဒိရှန် ၊ ဗိုလ် ဧဇာ ၊ ဗိုလ် ဒိရှန် တည်း။ ဤ
သူတို့ သည် စိရ
ပြည် ၌ ဗိုလ် လုပ်သောသူ တို့ တွင်၊ ဟောရိ
အမျိုး ဗိုလ် ဖြစ်သတည်း။
31 ဣသရေလ အမျိုး ၌ အစိုး ရသောမင်း ကြီး မ
ရှိမီ၊ ဧဒုံ
ပြည် ၌ အစိုး ရသောမင်းကြီး ဟူမူကား၊
32 ဗောရ သား ဗေလာ သည် ဧဒုံ
ပြည်၌ မင်း ပြု၏။ မြို့ တော်ကား၊ ဒိနှာဗာ မြို့တည်း။
33 ဗေလာ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌ ဗောဇရ
အရပ် သား၊ ဇေရ
၏သား ယောဗပ် သည် မင်း ပြုလေ၏။
34 ယောဗပ် မင်းသေ ၍ ၊ သူ ၏အရာ ၌ တေမနီ
အရပ် သား ဟုရှံ သည် မင်း ပြုလေ၏။
35 ဟုရှံ မင်းသေ ၍ ၊ မောဘ လွင်ပြင် ၌ မိဒျန် လူတို့
ကို လုပ်ကြံ သောသူ၊ ဗေဒဒ် သား ဟာဒဒ် သည်၊ ဟုရှံ
အရာ ၌ မင်း ပြုလေ၏။ မြို့ တော်ကား၊ အာဝိတ် မြို့
တည်း။
36 ဟာဒဒ် မင်းသေ ၍ ၊ သူ ၏အရာ ၌ မာသရက်
အရပ်သားစာမလ သည် မင်း ပြုလေ၏။

37 စာမလ မင်းသေ ၍ ၊ သူ ၏အရာ ၌ မြစ် နားမှာ
နေသောရဟောဘုတ် အရပ်သားရှောလ သည် မင်း ပြု
လေ၏။
38 ရှောလ မင်းသေ ၍ သူ ၏အရာ ၌၊ အာခဟော် သား
ဗာလဟာနန် သည် မင်း ပြုလေ၏။
39 အာခဟော် သား ဗာလဟာနန် မင်းသေ ၍ သူ ၏
အရာ
၌ဟာဒါ သည် မင်း ပြုလေ၏။ မြို့ တော်ကား၊ ပေါ
မြို့ တည်း။ မျောက်သားတော်ကား၊ မေဇဟပ် သမီး မာ
တရက် ၏သမီး မဟေတဗေလ တည်း။
40 ဧသော မှ ဆင်းသက်၍ မိမိ
အမျိုး အနွယ်၊ နေရာ
အရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့ နာမအလိုက် ၊ ဗိုလ် လုပ်သောသူ
ဟူမူကား ၊ ဗိုလ် တိမနာ ၊ ဗိုလ် အာလဝ ၊ ဗိုလ် ယေသက်၊
41 ဗိုလ် အဟောလိဗာမ ၊ ဗိုလ် ဧလာ ၊ ဗိုလ် ပိနုန်၊
42 ဗိုလ် ကေနတ် ၊ ဗိုလ် တေမန် ၊ ဗိုလ် မိဗဇာ၊
43 ဗိုလ် မာဂဒြေလ ၊ ဗိုလ် ဣရံ တည်း။ ဤ
သူတို့သည် မိမိ
နေရာ အရပ်၊ မိမိ
ပိုင် သော ပြည် ၌ ၊ ဧဒုံ ဗိုလ် များ ဖြစ်သတည်း။ ဧ
သော
သည် ဧဒုံ
အမျိုးသားတို့၏ အဘ ဖြစ်သတည်း။

37

1 ယာကုပ် သည် မိမိ
အဘ တည်းခို ရာခါနာန် ပြည် ၌ နေ ၏။
2 ယာကုပ် အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
များ ဟူမူကား ၊ ယောသပ် သည် အသက် တဆယ်
ခုနစ် နှစ်ရှိ ၍၊ အစ်ကို တို့နှင့်အတူ သိုး ဆိတ်များကို ထိန်း
လေ၏။ အဘ
၏မယား ဗိလဟာ နှင့် ဇိလပ ၏သား တို့နှင့်အတူ
နေ၍၊ သူ
တို့အပြစ် ကို အဘ အား ကြား ပြောတတ်၏။
3 ဣသရေလ သည် အသက် ကြီးစဉ်အခါသား ယော
သပ်ကို ရသောကြောင့် ၊ အခြားသော သား
အပေါင်း တို့ကို ချစ် သည်ထက် ယောသပ် ကို
သာ၍ချစ်၏။ အဆင်း အရောင်ထူးခြားသော အင်္ကျီ ကို
ချုပ် ၍ ပေး၏။
4 အဘ သည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောသပ်
ကိုသာ၍ ချစ် ကြောင်းကို၊ အစ်ကို တို့သည် သိမြင်
သောအခါ ၊ သူ့ ကိုမုန်း ၍ မေတ္တာ စကားကို သူ့
အား မ
ပြော နိုင်ကြ။
5 ယောသပ် သည် အိပ်မက် ကို မြင် ၍ ၊ အစ်ကို တို့
အား
ပြန်ပြော သဖြင့် ၊ သူတို့သည် သာ၍
မုန်း ကြ၏။

6 အိပ်မက် ကို အဘယ်သို့ပြန်ပြော သနည်း ဟူ မူကား၊
ကျွန်ုပ်မြင် ရသောအိပ်မက် ကို နားထောင် ကြပါ လော့။
7 ကျွန်ုပ် တို့သည် လယ် ၌ ကောက်လှိုင်း ကို စည်း ၍
နေကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ် ကောက်လှိုင်း သည် ထ
၍ မတ်တတ် နေ သဖြင့်၊ သင် တို့၏ ကောက်လှိုင်း
တို့သည် ဝိုင်း ၍ ရပ် လျက် ၊ ကျွန်ုပ် ကောက်လှိုင်း ကို
ရှိခိုး ကြသည်ဟု ပြောဆို လေ၏။
8 အစ်ကို တို့ကလည်း၊ သင်သည် ငါ တို့၌ မင်း ပြု ရ
လိမ့်မည်လော၊ ငါ တို့ကို အစိုး
ရလိမ့်မည်လောဟု ပြန် ဆို ၍ ၊ သူ ၏အိပ်မက် နှင့် သူ
၏စကား အကြောင်း ကြောင့် သာ၍
မုန်း ကြ၏။
9 တဖန် အိပ်မက် ကိုမြင် ပြန်၍ အစ်ကို တို့အား ၊ အခြား
သော အိပ်မက် ကို ကျွန်ုပ်မြင် ရပြီ။ နေ ၊ လ နှင့်တကွ ၊
ကြယ် ဆယ့် တလုံး တို့သည်၊ ကျွန်ုပ် ကို ရှိခိုး ကြ၏ဟု
ကြားပြော လေ၏။
10 ထိုသို့အဘ နှင့် အစ်ကို တို့အား ကြားပြော သောအခါ
၊ အဘ က ၊ သင်မြင် သောအိပ်မက် သည် အဘယ်သို့
နည်း။ ငါ နှင့် သင် ၏အမိ ၊ သင် ၏ အစ်ကို တို့သည်
သင့် ထံ သို့ စင်စစ် လာ ၍ ဦးညွှတ် ချရမည်လောဟူ၍၊
သူ့
ကို ဆုံးမ လေ၏။
11 အစ်ကို တို့သည် သူ့

ကို ငြူစူ ကြ၏။ အဘ
သည် ထိုအရာ
ကို မှတ် လေ၏။
12 အစ်ကို တို့သည် အဘ
၏သိုး ဆိတ်များကို ရှေခင် မြို့မှာ ထိန်း ခြင်းငှါ သွား
ကြ၏။
13 ဣသရေလ သည် ယောသပ် ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် ၏
အစ်ကို တို့သည် သိုးဆိတ်များကို ရှေခင် မြို့မှာ ထိန်း ကြ
သည်မ ဟုတ်လော။ လာ
ပါ။ သင့် ကို သူ
တို့ရှိရာသို့ ငါ စေလွှတ် မည်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ် ရှိ
ပါသည်ဟုဆို သော်၊
14 အဘ က သွား ပါ၊ အစ်ကို တို့သည် ချမ်းသာ
သလော၊ သိုး
ဆိတ်တို့လည်း ကောင်းမွန် စွာရှိသလောဟူ၍ကြည့်ရှု
ပြီးလျှင် ၊ ငါ့ အားသိတင်း ကြားပြော ပါဟု မှာ လိုက်
လျက်၊ ဟေဗြုန် ချိုင့် မှ စေလွှတ် သဖြင့် ၊ သူသည် ရှေ
ခင် မြို့သို့ ရောက် လေ၏။
15 တော ၌ လှည့်လည် စဉ်တွင်၊ တစုံတယောက် သော
သူနှင့် တွေ့ ၍ ထိုသူ
က၊ သင်သည် ဘာ
ကိုရှာ သနည်း ဟုမေး
လျှင်၊

16 အစ်ကို များးကို ရှာ ၏။ အဘယ် မှာထိန်း ကြသည်
ကို ပြော ပါဟုဆိုသော်၊
17 ထိုသူ က၊ ဤ
အရပ်မှ ထွက် သွားပြီ။ ဒေါသန် မြို့သို့ သွား ကြစို့ဟု
သူတို့ပြော သံကို ကျွန်ုပ်ကြား ခဲ့ပြီဟုဆို ၏။ ယောသပ်
သည်လည်း ၊ အစ်ကို တို့ကို လိုက် ရှာ၍ ဒေါသန် မြို့မှာ
တွေ့ လေ၏။
18 အနီးသို့မ ရောက် မီ အဝေး
၌ ရှိစဉ်ပင်၊ အစ်ကိုတို့ သည်မြင် လျှင် ၊ သတ် ခြင်းဌာ
တိုင်ပင် လျက်၊
19 ကြည့် လော့။ အိပ်မက် ဆရာ လာ ပြီ။
20 ကိုင်ကြ။ သူ့
ကိုသတ် ၍ တစုံတခု သောတွင်း ထဲ သို့ ချ ပစ်ကြစို့။
ဆိုး
သောသားရဲ တစုံတခုကိုက်စား ပြီဟု ပြော ကြစို့။ ထိုသို့
ပြုလျှင်၊ သူ
၏ အိပ်မက် တို့သည် အဘယ်သို့ နေရာ ကျမည်ကို
ကြည့် ကြစို့ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
21 ထိုစကားကို ရုဗင် ကြား လျှင် ၊ သူ့ကို မ
သတ် ဘဲ နေကြစို့ဟုဆို လျက် ၊ သူ တို့လက် မှ ယော
သပ် ကို နှုတ် လေ၏။
22 တဖန် ရုဗင် က၊ သူ
၏အသွေး ကို မ

သွန်း ကြနှင့်။ ကိုယ်လက် နှင့် မ ပြု ဘဲ၊ တော
ဌ် ဤ မည်သောတွင်း ထဲ သို့ ချ ကြစို့ဟု သူ
တို့လက် မှ ယောသပ် ကို နှုတ် ယူ၍၊ အဘ
ဌ် တဖန် အပ် မည်အကြံရှိသည်နှင့်ဆို လေ၏။
23 ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ထံ သို့ရောက် သောအခါ
၊ သူ ဝတ်သောအင်္ကျီ ၊ အဆင်း ထူးခြားသောအင်္ကျီ ကို
ချွတ် ပြီးမှ၊
24 သူ့ ကိုကိုင် ယူ၍ တွင်း ထဲ သို့ ချ ကြ၏။ ထိုတွင်း ဌ်
ရေ မရှိ၊ သွေ့ခြောက် သောတွင်း ဖြစ်သတည်း။
25 ထိုနောက် အစာ စား ခြင်းငှါ ထိုင် ကြစဉ် မြော် ကြည့်
၍ ၊ ဂ္ဂရှမေလ အမျိုးသားအစုအဝေးသည် ဂိလဒ် ပြည်
မှ လာ ၍ နံ့သာ မျိုး၊ ဗာလစံစေး ၊ မုရန်စေး များ ကို
ကုလားအုပ် ပေါ်ဌ် တင် ဆောင်လျက်၊ အဲဂုတ္တုတ
ပြည်သို့ ခရီးသွား ကြသည်ကို မြင် လျှင်၊
26 ယုဒ က၊ ငါတို့သည် ညီ
ကိုသတ် ၍ သေ ကြောင်းကို ဖွက် ထားလျှင် အဘယ်
ကျေးဇူး ရှိသနည်း။
27 ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင် မ ညှဉ်းဆဲဘဲ၊ ဂ္ဂရှမေလ လူတို့
အား ရောင်း လိုက်ကြစို့။ သူသည် တို့
ညီ ၊ တို့ အမျိုး ဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုသည်ရှိ
သော်၊ ညီအစ် ကိုတို့ သည် ဝန်ခံ ကြ၏။
28 ထိုအခါ၊ မိဒျန် အမျိုးသား ကုန်သည် တို့သည်
ခရီးသွား ကြစဉ်တွင် ၊ အစ်ကိုတို့သည် ယောသပ် ကို

တွင်း ထဲက ဆွဲ တင် ပြီးလျင် ၊ ငွေ အကျပ်နှစ်ဆယ် အ
ဘိုး နှင့် ဣရှမေလ လူတို့အား ရောင်း ၍၊ ထိုသူတို့သည်
ယောသပ် ကိုအဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ ဆောင်သွား ကြ၏။
29 ရုဗင် သည်လည်း တွင်း သို့ သွား ၍ ၊ တွင်း ထဲမှာ
ယောသပ် မ ရှိသည်ကို မြင် လျင်၊ မိမိ
အဝတ် ကို ဆွဲဆုတ် လျက်၊
30 ညီ တို့ရှိရာသို့ သွား ၍ ၊ သူငယ် မ ရှိပါတကား။ ငါ
သည် အဘယ်သို့ သွား ရပါ မည်နည်းဟု ဆို လေ၏။
31 သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ် အင်္ကျီ ကိုယူ ၍ ၊ ဆိတ်
သငယ် ကိုသတ် ပြီးမှ ၊ အင်္ကျီ ကိုအသွေး ၌ နှစ် လေ၏။
32 ထိုနောက်မှ ၊ အဆင်း ထူးခြားသော ထိုအင်္ကျီ ကို
ပေး
လိုက်၍၊ အချို့တို့သည် အဘ
ထံ သို့ဆောင် ခဲ့လျက် ၊ ဤ အင်္ကျီကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့
ပါပြီ။ သား
၏အင်္ကျီ ဟုတ် သည် မဟုတ်သည်ကို ကြည့် ပါဟုဆို
လျှင်၊
33 ထို အင်္ကျီကို အဘမှတ်မိ ၍ ၊ ငါ့ သား ၏ အင်္ကျီ
မှန်၏။ သူ
ကိုဆိုး သော သားရဲ
ကိုက်စား ပြီ။ အကယ်၍ယောသပ် ကိုအပိုင်းပိုင်းကိုက်
ဖြတ် ပါပြီတကားဟုဆို လျက်၊
34 မိမိ အဝတ် ကို ဆွဲဆုတ် ၍ ၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို
ပတ်စည်း သဖြင့် ၊ အင်တန် ကာလပတ်လုံး၊ သား

ကြောင့် စိတ် မသာ ညည်းတွားလျက် နေလေ၏။
35 သား သမီး အပေါင်း တို့သည်၊ အဘ
ကို နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း ၊ သူသည်
နှစ်သိမ့် စေသော စကားကို နား
မထောင်ဘဲ၊ ငါ့ သား ရှိ ရာ မရဏာ
နိုင်ငံသို့ စိတ် မသာညည်းတွားလျက် ဆင်းသက် တော့
မည်ဟု ဆို
လေ၏။ ထိုသို့ယောသပ်အဘသည် သား
ကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက် နေလေ၏။
36 ယောသပ် ကိုကား၊ မိဒျန် လူတို့သည် အဲဂုတ္တုတု
ပြည် သို့
ဆောင်သွား၍၊ ဖါရော ဘုရင်၏ အမတ် ဖြစ်သော
ကိုယ်ရံတော် မှူး၊ ပေါတိဖါ ထံ မှာ ရောင်း ကြ၏။

38

1 ထို ကာလအခါ ယုဒ
သည် ညီအစ်ကို နေရာမှ သွား ၍ ၊ ဟိရ အမည် ရှိသော၊
အဒုလံ
အမျိုးသား ထံ သို့ဝင် လေ၏။
2 ထို အရပ်၌ ရှုအာ အမည် ရှိသော၊ ခါနာန် အမျိုးသား
၏သမီး ကို တွေ့ မြင်၍ ၊ အိမ်ထောင် ဘက် ပြုလျက်၊
3 ထိုမိန်းမသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေ
ယူ၍ သား ကို ဘွားမြင် ၏။ ထို
သားကို ရေ

အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

4 တဖန် ပဋ္ဌိသန္ဓေ ယူပြန်၍ ဘွားမြင် သောသား ကို ဩ
နန် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

5 တဖန် ပဋ္ဌိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင် သောသား ကို ရှေ
လ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ ရှေလဘွားသောအခါ၊ အ
ဘသည် ခေဇိပ် မြို့မှာ ရှိ သတည်း။

6 ထိုနောက်မှ ယုဒ သည် မိမိ
သားဦး ဧရ ကို တာမာ
အမည် ရှိသောသတို့သမီး နှင့် စုံဘက် စေ၏။

7 ယုဒ ၏သားဦး ဧရ သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့ ၌ ဆိုး
သောသူဖြစ် ၍ ၊ သူ့ ကိုထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော်
မူ ၏။

8 ထိုအခါ ယုဒ သည် ဩနန် ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်
၏အစ်ကို မယား ထံသို့ ဝင် ၍ သူ နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်
ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကို အမျိုး ကို ဆက်နွယ် လော့ဟုဆို ၏။

9 ဩနန် သည် သားကိုရလျှင်မူကား၊ မိမိ
သား မမှတ်ရဟုသိ၍ အစ်ကိုအား သားကိုမ
ပေး လိုဘဲ၊ အစ်ကို မယား ထံ သို့ဝင် သောအခါ ၊ သုတ်
ရည်ကိုထုတ်၍ စွန့် လေ၏။

10 ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရား
နှစ်သက် တော် မ မူ သောကြောင့်၊ ဩ နန် ကို လည်း
ကွပ်မျက် တော်မူ၏။

11 သားငယ်ရှေလသည် အစ်ကို တို့သေသကဲ့သို့ သေ
မည်ဟုယုဒ သည် စိုးရိမ် ၍ ၊ မိမိ ချွေးမ တာမာ ကို ခေါ်
ပြီးလျင်၊ ငါ့ သား ရှေလ မ ကြီး မှီ သင်သည် သင့် အဘ
အိမ် ၌ မုတ်ဆိုးမ ပြု၍ နေ
ပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာ
သွား ၍ မိမိ အဘ ၏အိမ် ၌နေ လေ၏။
12 ကာလ အတန်ကြာ သော် ၊ ရှုအာ သမီး ဖြစ်သော
ယုဒ
မယား လည်း သေ လေ၏။ ယုဒ
သည်နှစ်သိမ့် ပြီးမှ ၊ မိမိ သိုးမွေး ညှပ်သောသူတို့ရှိ ရာ
တိမနတ် မြို့သို့ မိမိ အဆွေ အဒုလံ အမျိုး ဟိရ
နှင့်အတူ သွား လေ၏။
13 မိမိ ယောက္ခမ သည် သိုးမွေး ကိုညှပ် ခြင်းငှါ ၊ တိမ
နတ် မြို့သို့ သွား ကြောင်းကို၊ တာမာ
ကြား လျှင်၊
14 မုတ်ဆိုးမ အဝတ် ကို ချွတ် ၍ မျက်နှာဖုံး နှင့် မျက်နှာ
ကိုဖုံး လျက် ၊ ကိုယ်ကိုလည်းခြုံရုံလျက်၊ တိမနတ် မြို့ သို့
သွားသောလမ်း အနား ၊ ဧနိမ် မြို့တံခါး ဝ၌ ထိုင် နေ
လေ ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ရှေလ ကြီးသော်လည်း ၊
မိမိ နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်မ ပြု ရဟု သိမြင် သောကြောင့်
တည်း။
15 ယုဒ သည် ထိုမိန်းမ ကိုမြင် သောအခါ ၊ သူသည်
မိမိ

မျက်နှာ ကိုဖုံး ၍ နေသောကြောင့် ၊ ပြည်တန်ဆာ
ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ် လျက်၊
16 လမ်း ကိုလွှဲ ၍ အနားသို့
ချဉ်းပြီးလျှင် ၊ သင့် ထံ သို့ငါဝင် ရသောအခွင့်ကိုပေး
ပါလော့ဟု ဆို
လေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည် ကျွန်မ ထံ သို့ဝင် လို
သောဌါအဘယ် ဆုကို ပေး မည်နည်းဟုမေးလျှင်၊
17 ယုဒက၊ ဆိတ် သငယ် ကိုပေး လိုက်မည်ဟု ဆို
လေ ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မ
ပေး လိုက်မှီ တစုံတခုသောအရာကို ပေါင် ထားမည်
လောဟုမေး လျှင်၊
18 ယုဒက အဘယ် အရာကို ပေါင် စေချင်သနည်း ဟု
ပြန်၍မေး လေသော် ၊ မိန်းမက၊ သင် ၏တံဆိပ် ၊ စလွယ် ၊
လက်စွဲ တောင်ဝေး တို့ကို ပေါင်တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
ထိုဥစ္စာကိုအပ် ၍ မိန်းမ ထံ သို့ဝင် သဖြင့် ၊ သူသည်
ပဋ္ဌိသန္ဓေစွဲ ယူလေ၏။
19 ထိုနောက်မှ ၊ မိန်းမသည် ထ
သွား ၍ မျက်နှာဖုံး ကို ခွာတ် ပြီးလျှင် ၊ မုတ်ဆိုးမ
အဝတ် ကို ဝတ်မြဲဝတ် ပြန်လေ၏။
20 ယုဒ သည် မိန်းမ ၌ပေါင် သောဥစ္စာကို ရွေး ယူ ခြ
င်းငှါ ၊ မိမိ အဆွေ အဒုလံ အမျိုးသားတွင် ဆိတ် သငယ်
ကိုပေး လိုက်၏။ အဒုလံအမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမ ကို မ
တွေ့ လျှင်၊

21 ဧနိမ် မြို့လမ်း နား မှာ ထိုင်နေသောပြည်တန်ဆာမ
သည် အဘယ် မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သား တို့ကို မေး
လေသော်၊ အရပ်သားတို့က ဤ
အရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မ ရှိ ဟုဆို ကြလျှင်၊
22 ယုဒ ထံ သို့ ပြန် ၍ ၊ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမ ကို ရှာ၍မ
တွေ့။ အရပ် သား တို့ကလည်း ၊ ဤ အရပ်၌ ပြည်တန်ဆာ
မ မ ရှိ ဟု ဆိုကြောင်းကို ပြော လေ၏။
23 ယုဒ ကလည်း ၊ အရှက် မကွဲမည်အကြောင်း ၊ ယူ ပါ
လေစ။ ကြည့် ပါ။ ဤ
ဆိတ် သငယ်ကို ကျွန်ုပ်ပေး လိုက်၍ သင်သည် မိန်းမ
ကိုရှာ၍ မ
တွေ့ ပါတကားဟုဆို ၏။
24 ထိုနောက် သုံး လ ခန့် လွန်သည်ရှိ သော်၊ သူတပါး
က၊ သင် ၏ချွေးမ တာမာ သည် ပြည်တန်ဆာ လုပ်၍ မ
တရားသောမေထုန် ပြုသဖြင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်လျက် နေ
ပြီတကားဟု ယုဒ
အား ပြောဆို လျှင်၊ ယုဒ
က သူ့
ကို ထုတ် ၍ မီးရှို့ စေဟု စီရင် လေ၏။
25 ထုတ် သောအခါ ၊ တာမာ သည် တံဆိပ် ၊ စလွယ် ၊
တောင်ဝေး တို့ကို ယောက္ခမ
ထံ သို့ ပို့
စေ၍၊ ဤ

ဥစ္စာကို ပိုင်သောသူအားဖြင့် ကျွန်မ သည် ပဋိသန္ဓေ
ယူပြီ။ ဤ
ဥစ္စာတို့သည် အဘယ်သူ ၏ ဥစ္စာဖြစ်သည်ကို ကြည့် ပါ
လော့ဟု မှာ လိုက်၏။
26 ထိုဥစ္စာ ကိုယုဒ
မှတ်မိ ၍ သူ အပြစ်ထက် ငါ့ အပြစ်သာ၍ ကြီးပေ၏။ သူ့
အား ငါ့ သား ရှေလ ကို ငါမ ပေးစား ဘဲနေမိပြီဟု
ပြောဆို ၏။ နောက်တဖန် သူ့ ကို မ
ချဉ်းကပ် ဘဲနေ၏။
27 ထိုနောက် တာမာ သည် သားဘွား ချိန် ရောက် လျှင်
၊ ဝမ်း ထဲ တွင် သား
နှစ်ယောက်ရှိ ၏။
28 ဘွား စဉ်တွင် သားတယောက်သည် လက် ကို ထုတ်
ဆန့်၍ ၊ ဝမ်းဆွဲ က ဤ
သူငယ်သည် အရင် ဘွား လိမ့်မည် ဟုဆို
လျက် လက် ကိုကိုင် ၍ နီ သောကြိုးနှင့် စည်း လေ ၏။
29 သို့သော်လည်း ထို သူ သည် မိမိ လက် ကို ရုပ်
ပြန်၍ သူ့ အစ်ကို ဘွား သည် ကို ဝမ်းဆွဲ က၊ သင်
သည် အဘယ်ကြောင့် အနိုင် အထက် ပြု ရသ နည်း။
အနိုင်အထက် ပြုသော ဤအမှုသည် သင်၌စွဲစေ ဟုဆို
လျက် သူ့
ကိုဖါရက် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

30 ထိုနောက်မှ လက် ၌ ကြိုးနီ စည်းသောညီ ဘွား ၍၊ သူ့
ကိုဇာရ အမည် ဖြင့် မှည့် သတည်း။

39

1 ဣရှမေလ လူတို့သည် ယောသပ် ကို ဆောင်သွား ၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အဲဂုတ္တုတု အမျိုးသား ဖါရော ဘုရင်၏အမတ် ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော် မှူး ပေါတိဖါ ထံ မှာ ရောင်းကြ၏။
2 ထာဝရဘုရား သည် ယောသပ် ဘက် ၌ ရှိ တော်မူ သဖြင့် သူ သည် အကြံ ထမြောက်တတ်၏။ အဲဂုတ္တုတု
အမျိုးသားမိမိ သခင် ၏အိမ် ၌ နေ ရလေ၏။
3 သူ့ ဘက် ၌ ထာဝရဘုရား
သည် ရှိတော်မူ၍၊ သူ
ပြု လေရာရာ ၌ အောင် စေတော်မူကြောင်းကို သခင်
လည်း သိမြင် ၏။
4 ထိုကြောင့် ယောသပ် သည် သခင် ရှေ့ ၌ မျက်နှာ ရ၍ ခစား လျက် နေရ၏။ သခင်သည်လည်း မိမိ
အိမ်တွင် အိမ် အုပ် အရာနှင့် ခန့်ထား၍ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို
အပ် လေ၏။
5 ထိုသို့ အိမ် နှင့် ဥစ္စာရှိသမျှ ကို အုပ်စိုး စေသည် ကာလ
မှစ၍ ထာဝရဘုရား သည် ယောသပ် အတွက် ထိုအဲ
ဂုတ္တုတု သား၏အိမ် ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊

ပေးတော်မူသောကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည် အတွင်း ၊ ပြင်
၊ ဥစ္စာရှိရှိသမျှ အပေါ်မှာလည်း သက်ရောက် လေ၏။
6 သခင် သည် မိမိ
ဌ် ရှိသမျှ ကို ယောသပ် လက် သို့ အပ် ၍ ၊ မိမိ စား
သော အစာ မှတပါး အခြား သော ဥစ္စာ ရှိမှန်းကိုမျှ မ
သိ မမှတ်ဘဲနေ၏။ ယောသပ် သည် ပုံပြင် ယဉ်ကျေး
၍ အသွေး အဆင်းလည်း လှ သောသူဖြစ် ၏။
7 ထိုနောက်မှ သခင် ၏မယား သည် ယောသပ် ကို တပ်
သောစိတ်ရှိ၍ ငါ နှင့်အတူ အိပ် ပါဟုဆို ၏။
8 ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော် သခင် သည် အိမ်
တော်ဌ် ရှိသမျှ သော ဥစ္စာတို့ကို ကျွန်တော် လက် သို့ အပ်
ပါပြီ။ ကျွန်တော်ဌ် အဘယ် ဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မ
သိ မမှတ်ပါ။
9 ဤ အိမ် တွင် လည်း ကျွန်တော် ထက် သာ၍ကြီး
သောသူမ ရှိပါ။ ကိုယ် မယား ဖြစ်သော သခင်မ မှတ
ပါး အဘယ် အရာကိုမျှ ကျွန်တော် အား မ မြစ်တား ပါ။
သို့ဖြစ်လျှင် အပြစ် ကြီး သောဤ အမှုကို ကျွန်တော်ပြု
၍ ဘုရားသခင် ကို အဘယ်သို့ ပြစ်မှား နိုင်သနည်းဟု
သခင် ၏မယား ကို ငြင်း ၍ ပြန်ဆို ၏။
10 ထိုသို့ သခင်မသည် နေ့
တိုင်းသွေးဆောင်သော်လည်း ၊ ယောသပ် သည် သူ
၏စကား ကို နား
မ ထောင်၊ သူ

နှင့်အတူ အိပ် ခြင်း၊ နေခြင်းအမှုကို ရှောင်လေ၏။
11 တနေ့သ၌ ယောသပ် သည် အမှု ဆောင် ခြင်းငှါ အိမ်
ထဲသို့ ဝင် ၍ အိမ် သားယောက်ျား တယောက် မျှ မ
ရှိ သောအခါ၊
12 သခင်မက ငါ နှင့်အတူ အိပ် ပါဟုဆို လျက် ၊ ယော
သပ် အဝတ် ကို ကိုင် ဆွဲလျှင်၊ ယောသပ်သည် မိမိ
အဝတ် ကိုစွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက် ပြေး လေ၏။
13 ထိုသို့ သခင်မ လက် ၌ မိမိ အဝတ် ကိုစွန့် ၍ ပြင်
သို့ ထွက်ပြေး သည်ကို သခင်မ သိမြင် သောအခါ၊
14 အိမ်သား ယောက်ျား တို့ကို ခေါ် ၍ ၊ သင် တို့ကြည့်
ကြ။ ငါ တို့၌ မ ရိုမသေပြုစေခြင်းငှါ ဤဟေဗြဲ လူ ကို
သခင်သွင်း ထားပြီတကား။ သူသည် ငါ နှင့်အတူ အိပ် ခြ
င်းငှါ ဝင်လာ ၍ ငါသည် ကျယ် သောအသံ နှင့် အော်ဟစ်
ရ၏။
15 ကျယ်ကျယ်အော်ဟစ် သံ ကို ကြား လျှင် ၊ သူသည်
မိမိ
အဝတ် ကိုစွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက် ပြေး သည်ဟုဆို ပြီး
လျှင်၊
16 သခင် ရောက် သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ် ကို မိမိ
၌ ထား လေ၏။
17 သခင် ရောက် သောအခါ၊ ကိုယ်တော် သွင်း ထား
သော ဟေဗြဲ ကျွန် သည် ကျွန်ုပ် ကို မ ရိုမသေပြုခြင်း
ငှါ ဝင် လာပါ၏။

18 ကျွန်ုပ် သည် ကျယ် သောအသံ နှင့် အော်ဟစ်
သောအခါ ၊ သူသည် မိမိ
အဝတ် ကို စွန့် ၍ ပြင် သို့ ထွက်ပြေး ပါသည်ဟူသော
စကား ဖြင့် ကြားပြော လေ၏။
19 ကိုယ်တော် ၏ကျွန် သည် ကျွန်ုပ် ၌ ဤ သို့ပြု ခဲ့ပြီ
ဟု မယား
ပြောသောစကား ကို သခင် ကြား လျှင် ၊ ယောသပ် ကို
အမျက်ထွက် ၍၊
20 ခေါ်ပြီးမှ ၊ ရှင်ဘုရင် ချုပ် ထားသောသူတို့ နေရာ
ထောင် ထဲ မှာ လှောင် ထားသဖြင့် ၊ ယောသပ်သည်
ထောင် ထဲ မှာ နေ ရ၏။
21 သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား သည် သူ့
ဘက် ၌ ရှိ၍ ကယ်မသနား တော်မူသဖြင့် ၊ ထောင် မှူး
ထံ မျက်နှာ ရစေ တော်မူ၏။
22 သို့ဖြစ်၍ ထောင် မှူး သည် ထောင်၌ ချုပ် ထားသော
သူအပေါင်း တို့ကို ယောသပ် လက် သို့ အပ်၍၊ ထောင်
ထဲ တွင် ပြု သမျှ သောအမှုကို ယောသပ်စီရင် ရ၏။
23 ထိုနောက်ထောင် မှူး သည် ထောင်အမှုကို ကိုယ်တိုင်
ပြန်၍ မ
ကြည့် မရှုရ။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် ယောသပ် ဘက် မှာရှိ၍ သူ
ပြု လေရာရာ ၌ အောင် စေတော်မူသတည်း။

40

1 ထို နောက်မှအဲဂုတ္တုတု ရှင်ဘုရင် ထံ ဖလား တော် ဝန်
နှင့် စား တော်ဝန်တို့သည် မိမိ
တို့အရှင် အဲဂုတ္တုတု ရှင်ဘုရင် ကို ပြစ်မှား ကြ၏။
2 ဖါရော ဘုရင်သည် ထို
အမတ် နှစ် ယောက်တည်းဟူသောဖလား တော်ဝန်နှင့်
စား တော်ဝန်တို့ကို အမျက်ထွက် ၍၊
3 ယောသပ် အချုပ် ခံရာ ထောင် တည်းဟူသော
ကိုယ်ရံတော် မှူး၏အိမ် ၌ ချုပ် ထားတော်မူ၏။
4 ကိုယ်ရံတော် မှူးသည် သူ
တို့ကို ယောသပ် ၌ အပ်၍၊ ယောသပ်သည် ပြု
စုရ၏။ သူတို့လည်း အင်တန် ကာလ အချုပ် ခံလျက် နေ
ရကြ၏။
5 ထိုသို့ထောင် ထဲ မှာ အချုပ် ခံလျက်နေရသော အဲဂု
တ္တုတု
ရှင် ဘုရင်၏ ဖလား
တော်ဝန်နှင့် စား တော်ဝန် နှစ် ယောက်တို့သည်၊
အသီးအသီး
မိမိ တို့ ကိုယ်စီ ဆိုင်သော အနက် နှင့်ပြည့်စုံသော
အိပ်မက် ကို တညဉ့် ခြင်း တွင် တယောက်တနည်းစီ မြင်
မက်ကြ၏။
6 နံနက် အချိန်ရောက် မှ ယောသပ် သည် သူ
တို့ ထံ

သို့ဝင် ၍ ကြည့်ရှု သောအခါ ၊ သူ တို့မျက်နှာ ညှိုးငယ်
လျက် ရှိသည်ကိုမြင် လျှင်၊
7 သင် တို့သည် ယနေ့
အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာ ညှိုးငယ် သနည်းဟု မိမိ
သခင် အိမ် ၌ မိမိ နှင့်အတူ အချုပ် ခံ နေရသော ဖါ
ရော မင်း၏ အမတ် တို့အား မေး ၏။
8 သူ တို့ က လည်း၊ ငါ တို့သည် အိပ်မက် ကို မြင် ရ ပြီ။
အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူ မရှိဟုဆိုကြသော်၊ ယောသပ်
က၊ အိပ်မက်အနက်များကို ဘုရားသခင် ဆိုင်တော်မူသည်
မ
ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့အိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ် အား
ကြား ပြောကြပါဟုဆို ၏။
9 ထိုအခါ ဖလား တော်ဝန်သည် မိမိ
အိပ်မက် ကို ယောသပ် အား ကြား ပြောသည်ကား၊ ငါ
မြင်မက်သော အိပ်မက် တွင် ၊ ငါ့ ရှေ့ မှာ စပျစ် နွယ်ပင်
ရှိ၏။
10 ထိုစပျစ် နွယ်ပင်၌ အလက် သုံး လက်ရှိ၏။ ထို
အလက်တို့၌ ပန်း ငုံကဲ့သို့ရှိ၏။ အပွင့် လည်း ပွင့်၏။
အသီး
ပြွတ် တို့လည်း မှည့် သောစပျစ် သီး ဖြစ်လေ၏။
11 ဖါရော မင်း၏ ဖလား
တော်ကို ငါ ကိုင် လျက် ၊ ထိုစပျစ် သီးကိုယူ ၍
ဖလား တော်၌ ညှစ် ပြီးမှ လက် တော် တွင် ဆက်သည်
ဟုပြောဆို၏။

12 ယောသပ် ကလည်း သင် ၏အိပ်မက် အနက် ဟူ
မူကား ၊ စပျစ်နွယ်သုံး လက် တို့သည် သုံး
ရက် ဖြစ်၏။
13 သုံး ရက် လွန်မှ ဖါရော မင်းသည် သင် ၏ဦးခေါင်း
ကို ချီးမြှောက် ၍ သင် ၏အရာ ကို ပြန် ပေးတော်မူသဖြင့်
၊ သင်သည်အထက် က ဖလား
တော်ဝန်ဖြစ် ၍ပြုဘူးသည် နည်းတူ ၊ တဖန်ဖလား
တော်ကို ဖါရော မင်း၏လက် တွင် ဆက်မြဲ ဆက် ရ
လိမ့်မည်။
14 သင် သည် ချမ်းသာ ရ သောအခါ ကျွန်ုပ် ကို
အောက်မေ့ ၍ ကျေးဇူး ပြုပါလော့။ ဖါရော ဘုရင်ကို
လျှောက်၍ ကျွန်ုပ် ကို ဤ
အိမ် မှ နှုတ် ယူပါ။
15 အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟေဗြဲ ပြည် မှ ခိုး ယူခဲ့
ကြ၏။ ဤ
ပြည်မှာလည်း ကျွန်ုပ် ၌ အပြစ် မ ရှိဘဲ ထောင်ထဲမှာ
လျှောင် ထားကြသည်ဟုဆို၏။
16 ထိုအိပ်မက်အနက် ကောင်း သည်ကို စား
တော် ဝန် သိ
မြင်လျှင် ၊ ငါ သည်လည်း ဖြူသောတောင်း သုံး လုံးကို
ကိုယ်တိုင် ရွက် နေသည်ကို မြင် မက်၏။
17 အပေါ် တောင်း တွင် ဖါရော မင်းစားတော်ခေါ် ဘို
ချက် ပြီးသော ခဲဘွယ် စားဘွယ်အမျိုးမျိုး ရှိ၍၊ ငှက်

တို့သည်လည်း ငါ ရွက် သော တောင်း ထဲ ကနှုတ်၍ စား
ကြသည်ဟု ယောသပ် အား ပြောဆို ၏။
18 ယောသပ် ကလည်း ၊ သင်၏အိပ်မက်အနက် ဟူ
မူကား ၊ တောင်း သုံး လုံးသည် သုံး
ရက် ဖြစ်၏။
19 သုံး ရက် လွန်မှ ဖါရော မင်းသည် သင် ၏ဦးခေါင်း
ကို ကိုယ်နှင့်ခွါ မြှောက်လျှက် သစ်ပင် ၌ ဆွဲ ထားတော်
မူ၍၊ ငှက် တို့သည် သင် ၏အသား ကို နှုတ်၍စား ကြ
လိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော ၏။
20 ထိုနောက် သုံး ရက် လွန်သောအခါ၊ ဖါရော မင်း ဘွား
သောနေ့ရက် ၌ နှစ်စဉ်ပွဲ ကိုခံ ၍ ကျွန်တော် မျိုး အပေါင်း
တို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ဖလား
တော်ဝန် ၏ဦးခေါင်း နှင့် စား တော်ဝန်၏ဦးခေါင်း ကို
ကျွန်တော် မျိုး တို့တွင် ဖေါ်တော်မူ၍၊
21 အိပ်မက် အနက်ကို ယောသပ် ဘတ် သည် အတိုင်း ၊
ဖလား တော်ဝန်ကို အထက် အရာ၌ တဖန် ခန့်ထား တော်
မူသဖြင့် ၊ သူ သည်ဖလား တော်ကို ဖါရော မင်း၏လက်
တွင် ဆက် မြဲဆက်ရ၏။
22 စား တော်ဝန်ကိုမူကား ၊ ဆွဲ ထားတော်မူ၏။
23 သို့သော်လည်း ဖလား တော်ဝန်သည် ယောသပ် ကို
မ
အောက်မေ့ ဘဲ မေ့လျော့ ၍နေလေ၏။

41

1 ထိုနောက် နှစ် နှစ်လွန် သောအခါ ၊ ဖါရော မင်း သည်
အိပ်မက် ကို မြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည် မြစ် နား ၌ ရပ်
နေ၏။

2 အဆင်း လှ ၍ ဝ သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည်
မြစ် ထဲ ကထွက်၍ မြစ်နားမှာပေါက်သော မြက်ပင် ကို
စား လျက် နေကြ၏။

3 ထိုနွားတို့နောက်မှ အဆင်း မ လှ၊ ပိန်သော နွား ခုနစ်
ကောင်တို့သည် မြစ် ထဲ ကထွက် ၍ အရင်နွား တို့ အနား
၌ ကမ်း ပေါ်မှာ ရပ် နေကြ၏။

4 အဆင်း မ လှ ပိန် သောနွား တို့သည်၊ အဆင်း လှ ၍
ဝ သောနွား ခုနစ် ကောင်တို့ကို ကိုက်စား ကြ၏။ ဖါရော
မင်းလည်း နိုး လေ၏။

5 တဖန် အိပ် ပြန်၍ အိပ်မက် ကို မြင်မက်ပြန်သည်
ကား၊ အလုံး
ကြီး ၍
ကောင်း သော စပါးခုနစ် နှံ တို့သည် စပါး တ ပင်
တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။

6 ထိုနောက်မှ အလုံး သေး၍ အရှေ့ လေဖြင့် ပျက်
သော စပါး ခုနစ် နှံတို့သည် ပေါက် ကြ၏။

7 အလုံး သေးသော စပါး ခုနစ် နှံတို့သည် အလုံး
ကြီး၍ ကောင်း သော စပါး ခုနစ်နှံတို့ကို စား
ကြ၏။ ဖါရော မင်းလည်း နိုး ၍ အိပ်မက် ဖြစ်သည်ကို

သိ လေ၏။
8 နံနက် အချိန် ရောက် သောအခါ ၊ ဖါရော မင်း သည်
စိတ် ပူပန် ၍ ၊ အဲဂုတ္တုတု ဗေဒင် တတ် ပညာရှိအပေါင်း
တို့ကို ခေါ် ၍ အိပ်မက် တော်ကို ပြန်ကြား တော်မူ၏။
သို့သော်လည်း ရှေ့ တော်၌အနက် ကို ဘတ်နိုင်သောသူ
တယောက် မျှမရှိ။
9 ထိုအခါ ဖလား တော်ဝန်က ၊ ကျွန်တော် သည် ကိုယ်
အပြစ် ကို ယနေ့
အောက်မေ့ ပါ၏။
10 ဖါရော ဘုရင်သည် ကျွန်တော် နှင့် စား တော်ဝန် ကို
အမျက်ထွက် ၍ ကိုယ်ရံတော် မှူးအိမ် ၌ ချုပ် ထားတော်
မူ သောအခါ၊
11 ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး
မိမိ တို့ ကိုယ်စီ ဆိုင် သော အနက် နှင့် ပြည့်စုံ သော
အိပ်မက် ကို တညဉ့် ခြင်း တွင် မြင် မက်ကြပါ၏။
12 ကျွန်တော် တို့၌ ကိုယ်ရံတော် မှူး၏ကျွန် ဟေဗြဲ
လုလင် တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူ
အား ကျွန်တော် တို့သည် ကြားပြော ၍ သူ သည်
အိပ်မက် ၏အနက် ကို ဘတ်ပါ၏။ တ
ယောက်စီမြင် မက်သည်အတိုင်း ဘတ် ပါ၏။
13 ဘတ် သည်အတိုင်း လည်း မှန် ပါ၏။ ကျွန်တော်
သည်အရင်အရာ ကိုရ ပြန်၍၊ စား
တော် ဝန် မူကား ၊ ဆွဲ ထား ခြင်း ကို ခံ ရ ပါသည် ဟု

လျှောက်လေ၏။

14 ထိုအခါ ဖါရော မင်းသည် လူကိုစေလွှတ် ၍ ယော
သပ် ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည် ထောင် ထဲ က
အလျင် အမြန်ထွက်ရ၍ ၊ မုတ်ဆိတ် ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်
လဲ ခြင်းကို ပြုပြီး မှ အထံ
တော်သို့ ဝင် ရ၏။

15 ဖါရော မင်းကလည်း ၊ ငါသည်အိပ်မက် ကို မြင်
မက်ပြီ။ အနက်ကို အဘယ် သူမျှမဘတ် နိုင်။ သင် သည်
အိပ်မက် ကို နားလည် သော ဉာဏ်နှင့် အနက် ဘတ်နိုင်
သည်ကို ငါကြား ရပြီဟုဆို ၏။

16 ယောသပ် ကလည်း ၊ ကျွန်တော် သည် အလို
အလျောက်မ တတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင် သည် မင်းလာ
အဖြေ စကားကို ဖါရော ဘုရင်အား ပေး တော်မူပါ
စေသော ဟု လျှောက် လေ၏။

17 ဖါရော မင်းကလည်း ၊ ငါ မြင် မက်သည်မှာ ၊ မြစ်
နား ၌ ငါ ရပ် နေ၏။

18 အဆင်း လှ ၍ ဝ သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည်
မြစ် ထဲ ကထွက် ၍ ၊ မြစ်နားမှာပေါက်သော မြက်ပင် ကို
စား လျက် နေကြ၏။

19 ထိုနွားတို့နောက်မှ၊ အဆင်း မ လှ ပိန် ကြီ့သော
နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် ထွက် လာကြ၏။ ထိုမျှလောက်
အရုပ် ဆိုးသော နွားတို့ကို အဲဂုတ္တုတု
ပြည် တရှောက်လုံး တွင် တခါမျှ မမြင် ရစဖူး။

20 အဆင်းမ လှ ပိန် သောနွား တို့သည်၊ ဝ
သော အရင် နွား ခုနစ် ကောင်တို့ကို ကိုက်စား ကြ၏။
21 စားပြီးသောနောက်၊ စား
မှန်းကို အဘယ်သူမျှမ သိ ရ။ အရင် ကဲ့သို့ အရုပ် ဆိုး
သေး၏။ ငါလည်း နိုး၏။
22 တဖန် ငါ မြင် မက် ပြန်သည် ကား၊ အလုံး
ကြီး၍ ကောင်း သော စပါး ခုနစ် နှံတို့သည် စပါးတပင်
တည်း၌ ဖြစ် ကြ၏။
23 ထိုနောက်မှ ညှိုးနွမ်း လျက် အလုံး
သေး၍ အရှေ့ လေ ဖြင့် ပျက် သော စပါး ခုနစ် နှံ
တို့သည် ပေါက် ကြ၏။
24 အလုံး သေးသော စပါး နှံတို့သည် ကောင်း သော
စပါး ခုနစ် နှံတို့ကို စား
ကြ၏။ ထိုအိပ်မက်ကို ဗေဒင် တတ် တို့အား
ငါကြား ပြော၍ အနက်ကို အဘယ်သူ မျှမဘတ် နိုင်ဟု
ယောသပ်အား ပြောဆိုတော်မူ၏။
25 ယောသပ် ကလည်း၊ ဖါရော ဘုရင် မြင်မက်တော်မူ
သောအိပ်မက် ကား တပါးတည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားသခင်
ပြု လတ္တံ့သောအမှု ကို ဖါရော ဘုရင်အား ပြ တော်မူပြီ။
26 ကောင်း သော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် ခုနစ် နှစ်
ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်း သောစပါး ခုနစ် နှံတို့သည်လည်း ခုနစ်
နှစ် ဖြစ်ပါ၏။ အိပ်မက် တော်ကား တပါး တည်း ဖြစ်
ပါ၏။

27 ထိုနွားတို့နောက် ထွက် လာသောနွား၊ ပိန် ၍ အရုပ်
ဆိုးသော နွား ခုနစ် ကောင်တို့သည် ခုနစ် နှစ် ဖြစ်ပါ ၏။
အရှေ့ လေဖြင့်ပျက် သော စပါး ဖျင်း ခုနစ် နှံတို့သည်
လည်း၊ အစာခေါင်းပါး သော ခုနစ် နှစ် ဖြစ် ပါ၏။
28 ဖါရော ဘုရင်အား ကျွန်တော်လျှောက် လိုသော
အရာ
ဟူမူကား ၊ ဘုရားသခင် ပြု လတ္တံ့သော အမှုကိုဖါရော
ဘုရင်အား ပြ တော်မူ၏။
29 အဲဂုတ္တုတု ပြည် တရှောက်လုံး တွင် ဝ ပြောသောနှစ်
ခုနစ် နှစ် ရှိ လိမ့်မည်။
30 ထိုနောက်မှ အစာခေါင်းပါး သောနှစ် ခုနစ် နှစ် ပေါ်
လာ၍ ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌ အလုံးစုံ သော ဝ
ပြောခြင်းသည် တိမ်မြုပ် လျက် အစာခေါင်းပါး ခြင်း
အားဖြင့်တပြည် လုံးပျက်စီး လိမ့်မည်။
31 အစာ ခေါင်းပါး ခြင်း သည် အလွန် အားကြီး
သောကြောင့် ၊ အရင် ဝပြောခြင်း၏ လက္ခဏာမ
ထင် ရ။
32 ဖါရော ဘုရင်သည် ထပ်၍ အိပ်မက် မြင်ရသည်
အရာ မှာ၊ ထို အမှု ကို ဘုရားသခင် မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ စေ၍
အလျင်အမြန် စီရင် တော်မူလိမ့်မည်။
33 သို့ဖြစ်၍ ဖါရော ဘုရင်သည် ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
သောသူ ကို ရွေးချယ် ၍ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် ကို အုပ်စိုး စေတော်မူပါ။

34 ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်လည်း တပြည် လုံး၌
အကြီး အကြပ်တို့ကို ခန့် ထား၍ ၊ ဝပြော သောနှစ် ခုနစ်
နှစ် ပတ်လုံး တပြည် လုံးတွင် ငါး ဘို့တဘို့ကောက်ယူကြ
ပါစေ။
35 ထို သူတို့သည်ဖြစ် လတံ့သော မင်္ဂလာ နှစ် တို့တွင်
ရိက္ခာ ရှိသမျှ ကို စုရုံး
၍ ဖါရော ဘုရင်ထံ တော်၌ စပါး များ ကို ဆည်းဘူး
ကြပါစေ။ မြို့ များ၌ လည်း ရိက္ခာ ကို သိုထား ကြပါ
စေ။
36 သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည် ၌ အစာခေါင်းပါး သောနှစ်
ခုနစ် နှစ်ရောက် သောအခါ ၊ ပြည် သူပြည်သားစားစရာ
ဘို့ သို ထားလျက် ရှိ နှင့်၍ အစာခေါင်းပါး သော ကာလ
တွင် ပြည် တော်မ ပျက် ရဟု ဖါရောမင်းအား လျှောက်
လေ၏။
37 ထိုသို့ ယောသပ်လျှောက်သောစကား ကို ဖါရော မင်း
အစရှိသော ကျွန် တော်မျိုးအပေါင်း တို့သည် နှစ်သက်
ကြ၍၊
38 ဖါရော မင်းက ၊ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်ကို
ရ၍ ဤ
ကဲ့သို့ သောသူ ကို အဘယ်မှာ ရှာ ၍ တွေ့မည်နည်း ဟု
ကျွန် တော်မျိုးတို့အား မိန့် တော်မူ၏။
39 ယောသပ် အား လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ဤ
အမှု အလုံးစုံ တို့ကို သင့် အား ပြု တော်မူသည်ဖြစ်၍သင်
ကဲ့သို့ ဉာဏ် ပညာနှင့် ပြည့်စုံ သောသူ မရှိ။

40 သင် သည် နန်းတော် အုပ် ဖြစ် ရမည်။ သင် ၏
စကား
အတိုင်း ငါ ၏ပြည်သား အပေါင်း တို့ကို ငါစီရင် စေ
မည်။ ရာဇ
ပလ္လင်အားဖြင့်သာ ငါသည် သင့် ထက် ကြီးမြတ် မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
41 တဖန် ကြည့် ပါ၊ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် တပြည်လုံး ကို သင် အုပ်စိုး စေခြင်းငှါ ငါခန့်
ထားပြီဟု ယောသပ် အား မိန့် တော်မူလျက်၊
42 လက်စွပ် တော်ကိုခွျတ် ၍ ယောသပ် လက် ၌ စွပ်
စေတော်မူ၏။ ပိတ်ချော အဝတ် ကိုလည်း ဝတ် စေ၍ ၊
လည်ပင်း ၌ ရွှေ စလွယ် ကိုဆွဲ ပြီးလျှင်၊
43 ဒုတိယ ရထား တော်ကို စီး စေတော်မူ၏။ ပြပ်ဝပ်
၍ နေကြဟု သူ့
ရှေ့ မှာ ဟစ် ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲဂုတ္တုတု
ပြည် တပြည်လုံး ကို အုပ်စိုး စေတော်မူ၏။
44 ဖါရော မင်းကလည်း၊ ငါ သည် ဖါရော ဘုရင် မှန်၏။
သို့ဖြစ်၍ သင် ၏အခွင့် မရှိလျှင် အဲဂုတ္တုတု
ပြည် တရှောက်လုံး တွင် အဘယ်သူမျှမိမိ လက် ခြေ
ကိုမ ကြွ ရဟု မိန့် တော်မူ၏။
45 ဖါရောမင်းသည်လည်း၊ ဇာဖဏာသဖါဏ တည်း
ဟူသောဘွဲ့ နာမနှင့်ယောသပ် ကို ချီးမြှောက် ၍ သြန
မြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ ၏သမီး အာသနတ်
နှင့် စုံဘက် စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ယောသပ် သည် အဲဂုတ္

တု
နိုင်ငံ အုပ်အရာနှင့် အထံ
တော်ကထွက် လေ၏။
46 ယောသပ် သည် အဲဂုတ္တုတု
ရှင်ဘုရင် ဖါရော မင်း ထံ
၌ အခွင့် ရသောအခါ ၊ အသက် အနှစ်သုံးဆယ် ရှိ
သတည်း။ အထံတော်ကထွက် ၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည် တ
ရှောက်လုံး သို့ သွား လေ၏။
47 ဝပြော နှစ် ခုနစ် နှစ်ပတ်လုံးမြေ အသီးအနှံတို့ သည်
အလွန် များပြားကြ၏။
48 ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးအဲဂုတ္တုတု ပြည် တွင် ရှိသမျှ သော
ရိက္ခခါ ကိုစုရုံး ၍ မြို့ တို့၌ သို ထားလေ၏။ မြို့
ပတ်ဝန်းကျင် လယ်တို့၌ရသောရိက္ခခါကိုမြို့အသီးအသီး
တို့တွင် သိုထား လေ၏။
49 စပါး ကိုကား သမုဒ္ဒရာ
သဲ လုံးနှင့်အမျှ အလွန် များ စွာစု ထား၍ မ ရေတွက်
နိုင်အောင် များသောကြောင့် မ ရေတွက် ဘဲနေသတည်း။
50 အစာခေါင်းပါး သောနှစ် မ ရောက် မှီ၊ ယောသပ်
သည် သြန
မြို့၏ယဇ် ပုရောဟိတ်ပေါတိဖေရ ၏သမီး အာသနတ်
တွင် သား
နှစ် ယောက်တို့ကို မြင် ရ၏။
51 သား ဦးကိုကား မနာရှေ အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။

အကြောင်း မူကား၊ ငါ ခံရသမျှ သော ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ငါ့ အဘ ၏ အိမ်သား အပေါင်း တို့ကို ငါ မေ့ စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

52 နောက် ရသောသားကိုကား၊ ဧဖရိမ် အမည် ဖြင့် မှည့် လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ ဆင်းရဲ ခံရသောပြည် ၌ ငါ့ ကိုပွါး များ စေတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

53 ထိုနောက် အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌ ဝပြော သောနှစ် ခုနစ် နှစ် ကုန် လေ၏။

54 ယောသပ် ပြော သည်အတိုင်း အစာခေါင်းပါး သော နှစ် တို့သည် ရောက် စ ရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်း သော ပြည် တို့၌ အစာခေါင်းပါး ခြင်းရှိ သော်လည်း အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌ ဆန် စပါးရှိ သေး၏။

55 နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုတု ပြည် သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည် မွတ်သိပ် သောအခါ စား

စရာ ကို ရ ပါ မည်အကြောင်း ဖါ ရော မင်း ထံ ၌ ကြွေးကြော် ကြ၏။ ဖါရော မင်းကလည်း ၊ ယောသပ် ထံ သို့သွား ကြ၊ သူစီရင် သည်အတိုင်း ပြု ကြဟု အဲဂုတ္တုတု

ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်း တို့ကို မိန့် တော်မူ၏။

56 မြေပြင် တရှောက်လုံး ၌ အစာခေါင်းပါး သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် စပါးကျီရှိသမျှ တို့ကို ဖွင့် ၍ အဲဂုတ္တုတု လူတို့အား ရောင်း လေ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါး သတည်း။

57 ခပ်သိမ်းသော ပြည် တို့၌ လည်း အလွန်အစာ
ခေါင်းပါး သောကြောင့် ၊ အသီးသီး သော ပြည် သား
တို့သည် စပါးကိုဝယ် ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုတု ပြည် ယောသပ်
ထံ သို့လာ ရောက်ကြ၏။

42

1 အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ စပါး ရှိ ကြောင်း ကို ယာကုပ် ကြား
သိလျှင် ၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကို တ
ယောက် ကြည့်ရှု၍ နေကြသနည်း။
2 အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ စပါး ရှိ ကြောင်း ကို ငါကြား ရပြီ။
ငါတို့သည်မ သေ အသက်ရှင် မည်အကြောင်း ၊ ထို ပြည်
သို့ သွား၍ ငါ တို့အဘို့ ကို ဝယ် ကြလော့ဟု မိမိ
သား တို့အား ဆို သည်အတိုင်း၊
3 ယောသပ် ၏ အစ်ကို တကျိပ် တို့သည် စပါး ကို ဝယ်
ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ သွား ကြ၏။
4 ယောသပ် ၏ညီ ဗင်္ယာမိန် ကိုကား အစ်ကို တို့နှင့်
အတူ ယာကုပ် သည်မ စေ မလွှတ်။ အကြောင်း မူကား၊
သူ
၌ ဘေး
ရောက် ကောင်းရောက်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ် သတည်း။
5 ထိုအခါ ခါနာန် ပြည် ၌ အစာခေါင်းပါး သောကြောင့်
၊ အဲဂုတ္တုတုပြည်သို့ရောက်လာ သောသူတို့ တွင်၊ ဣသရေ
လ
သား တို့သည် စပါးကိုဝယ် ခြင်းငှါ လာ ကြ၏။

6 ယောသပ် သည် နိုင်ငံ အုပ်ဖြစ်၍ပြည်သား အပေါင်း
တို့အား ရောင်း သောအမှုကို စီရင်လေ၏။ ယောသပ်
အစ်ကို တို့သည်လာ ၍ သူ့ ရှေ့ မှာ ဦးညွှတ် ချကြ၏။
7 ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ကိုမြင် လျှင် သိ ၏။
သို့သော်လည်း မ သိဟန်ဆောင်၍ ကြမ်းတမ်း စွာ ပြော
လျက် ၊ သင်တို့သည် အဘယ် က လာ ကြသနည်းဟုမေး
၏။ သူတို့ကလည်း၊ အစာ
ကိုဝယ် ခြင်းငှါ ခါနာန် ပြည် က လာကြပါသည် ဟု
လျှောက် ကြ၏။
8 ယောသပ် သည် အစ်ကို တို့ကိုသိ သော်လည်း ၊ သူ
တို့သည် ယောသပ် ကို မ
သိ ကြ။
9 ယောသပ် သည် သူ
တို့ အကြောင်း နှင့် မြင် ရ သော အိပ်မက် တို့ ကို
အောက်မေ့ လျက် ၊ သင် တို့သည် သူလျှို ဖြစ်ကြ၏။
ပြည် တော်၌ အားနည်း သောအရပ်ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ
လာ ကြပြီဟုဆိုလျှင်၊
10 သူ တို့က၊ မဟုတ် ပါသခင်။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့
သည် အစာ
ကို ဝယ် ခြင်းငှါ သာ လာ ကြပါ၏။
11 ကျွန်တော် တို့သည် တယောက် တည်းသောသူ ၏
သား
ဖြစ် ကြ ပါ၏။ ဖြောင့်မတ် သော သူ လည်း ဖြစ် ကြ

ပါ၏။ ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့သည် သူလျှို မ ဟုတ်ပါ
ဟု လျှောက် ကြ၏။

12 ယောသပ်ကလည်း၊ မ
ဟုတ်ဘူး။ ပြည် တော်၌ အားနည်း သော အရပ်ကို
ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ လာ ကြပြီဟု ဆို ပြန်၏။

13 သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ခါနာန်
ပြည် ၌ တ ယောက်တည်းသောသူ ၏သား ၊ ညီအစ်ကို
တကျိပ် နှစ် ယောက် ဖြစ်ကြပါ၏။ အငယ်ဆုံး သောသူ
ကား အဘ
နှင့်အတူ ယခု ရှိရစ်ပါ၏။ တ
ယောက်ကားမ ရှိပါဟု လျှောက် ပြန်လျှင်၊

14 ယောသပ် က၊ သင် တို့သည် သူလျှို ဖြစ်ကြ၏ဟု ငါ
ဆိုသည် အရာ မှာ၊

15 သင်တို့ကို အဘယ်သို့စုံစမ်း ရမည်နည်းဟူမူကား ၊
အငယ် ဆုံးသောညီ မ လာ လျှင်၊ ဖါရော ဘုရင် အသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ဤ
အရပ်မှ မ ထွက် မသွားရ။

16 သင် တို့စကား မှန် သည်မမှန်သည်ကို စုံစမ်း ၍ သိ
စေခြင်းငှါ သင် တို့တွင် တ
ယောက်သောသူကို စေလွှတ် ၍ ညီ
ကိုဆောင် ခဲ့စေ။ ကြွင်းသောသူတို့ကို ထောင် ထဲမှာ
ချထားမည်။ သို့မဟုတ် ဖါရော ဘုရင် အသက် ရှင်တော်
မူ သည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ်သင် တို့သည် သူလျှို ဖြစ်

ကြ၏ဟုဆိုပြီးလျှင်၊
17 အစ်ကို အပေါင်းတို့ကို သုံး
ရက် ချုပ် ထားလေ၏။
18 သုံး ရက်မြောက်သောနေ့ ၌ ယောသပ် သည် သူ
တို့ကိုခေါ် ၍ ၊ ငါ သည် ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့
သောသူဖြစ် ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည် အသက် ချမ်းသာ
စေခြင်းငှါပြု ရသောအမှုဟူမူကား၊
19 သင် တို့သည် ဖြောင့်မတ် သောသူမှန်လျှင် ၊ သင်
တို့ညီအစ်ကို တို့တွင် တစုံတယောက် ကို ထောင် အိမ် ၌
အချုပ် ခံလျက်နေစေပြီးလျှင်၊ ကြွင်းသောသူတို့ မူကား
သွား ကြလော့။ အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌ အစာ
ခေါင်းပါးသောကြောင့်စပါး ကိုယူ ၍ သွားကြလော့။
20 အငယ်ဆုံး သောညီကို ငါ့ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့ကြ
လော့။ သို့ပြုလျှင် သင် တို့စကား မှန် လိမ့်မည်။ သင်တို့
အသက်လည်း ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူ
တို့သည်ပြု ကြ၏။
21 ထိုအခါ သူ တို့ အချင်းချင်း ဆို ကြ သည်ကား၊
အကယ်စင်စစ်ငါ တို့ သည် ညီ
၏အမှု၌ အပြစ် ကြီးကြ၏။ သူ
သည် ငါ တို့ကိုတောင်းပန် သောအခါ ၊ သူ့ စိတ် ဆင်းရဲ
ခြင်းကို ငါတို့သည် မြင် လျက်နှင့် နား
မ ထောင်ဘဲနေကြ ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည် ငါ
တို့အပေါ် မှာ ယခု ရောက် လာပြီဟု တယောက်ကိုတ

ယောက် ပြောဆိုကြ၏။

22 ရှဗင် ကလည်း၊ သူငယ် ကို မ
ပြစ် မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ်ဆို သည်မ ဟုတ် လော။ သင်
တို့သည် နား
မ ထောင်ဘဲ နေ ကြ သောကြောင့် သူ ၏အသွေး
အတွက် ယခု
အစစ် ခံရကြသည်ဟု ပြန် ၍ဆို၏။

23 ထိုသို့ မိမိတို့ ပြောဆိုကြသောစကားကို ယောသပ်
နားလည် သည်ဟု သူ
တို့မ ထင် ကြ။ အကြောင်း မူကား၊ ယောသပ်သည်
စကားပြန် နှင့် သူ တို့ကို ပြောတတ်သောကြောင့် တည်း။

24 ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူ
တို့ထံ မှ ခဏ ခွါ၍ ငို လေ၏။ တဖန် လာ ပြန်၍
နှုတ်ဆက် ပြီးလျှင် ၊ ရှိမောင် ကို သူ
တို့အစုထဲ ကယူ ၍ သူ တို့ရှေ့ တွင် ချည်နှောင် လေ၏။

25 ထိုနောက် သူ တို့အိတ် များကို စပါး နှင့် ပြည့် စေ၍
၊ သူ တို့ငွေ ကိုလည်း အသီးအသီး
အိတ် တို့တွင် ပြန်ထည့် စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ လမ်းခရီး ၌
စား စရိတ်ကို ပေး စေခြင်းငှါ ၎င်း စီရင်၍ ထိုသို့လျှင် သူ
တို့၌ ပြု လေ၏။

26 သူတို့သည်လည်း မြည်း များအပေါ်၌ စပါး ကို တင်
၍ ထွက်သွား ကြ၏။

27 စားခန်း သို့ ရောက် သောအခါ ၊ တယောက်သောသူ

သည် မြည်း ကို အစာ
ကျွေးခြင်းငှါ မိမိ အိတ် ကိုဖွင့် လျှင် ၊ အိတ် ၀ တွင် ရှိ
သောငွေ ကိုမြင် လေ၏။
28 ညီအစ်ကို တို့အား လည်း ကျွန်ုပ် ငွေ ကို ပြန် ထား
ပြီ။ ကြည့် ပါ အိတ် ထဲ မှာရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ သူ
တို့သည် စိတ် နှလုံးလျော့ ၍ ကြောက်လန့် လျက် ၊ ငါ
တို့၌ ဘုရားသခင် ပြု တော်မူသောဤ အမှုသည် အဘယ်
အမှုဖြစ် ပါလိမ့်မည်နည်းဟု တ
ယောက်ကိုတယောက်ဆို ကြ၏။
29 ခါနာန် ပြည် အဘ ယာကုပ် ထံ သို့ရောက် လျှင် ၊
မိမိ တို့၌ ဖြစ် လေသမျှ တို့ကို ကြား ပြောသည်ကား၊
30 ထိုပြည် ကိုအုပ်စိုး သောသူ သည် ကြမ်းတမ်း စွာ
ပြော လျက် ၊ ကျွန်ုပ် တို့ကို ထိုပြည် ၌ သူလျှို လုပ်သူ
ဟူ၍ မှတ် လေ၏။
31 ကျွန်ုပ် တို့ကလည်း ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ဖြောင့်မတ်
သောသူဖြစ် ကြပါ၏။ သူလျှို မ ဟုတ်ပါ။
32 တဘ တည်းသား ၊ ညီအစ်ကို ချင်း တကျိပ် နှစ်
ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ တ
ယောက်ကားမ ရှိပါ။ အငယ်ဆုံး သောသူကား ခါနာန်
ပြည် ၌ အဘ နှင့်အတူ ယခု ရှိရစ် ပါသည်ဟု လျှောက်
သောအခါ၊
33 ထိုပြည် ကို အုပ်စိုး သောသခင်က၊ သင် တို့သည်
ဖြောင့်မတ် သောသူမှန် သည်ကို အဘယ်သို့ငါသိ နိုင်မည်

နည်း ဆိုသော်၊ သင် တို့ညီအစ်ကို တို့ တွင် တစုံတယောက်
ကို ငါ့ ထံ ၌ထား ရစ်ကြလော့။ သင် တို့အိမ်သူ အိမ်သား
တို့၌ အစာ
ခေါင်းပါးသောကြောင့် အစာကိုယူ ၍ သွား ကြလော့၊
34 အငယ်ဆုံး သောညီ ကို ငါ့ ထံ သို့ဆောင် ခဲ့
ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သင် တို့သည် သူလျှို မ ဟုတ်
ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ်သည်ကို ငါသိ လိမ့်မည်။ သင် တို့
ညီအစ်ကို ကို လည်း ငါပြန် ၍အပ်မည်။ သင်တို့သည်
ပြည် တော်၌ ဖေါက် ကားရောင်းဝယ်ရကြမည်ဟု ဆို
ကြောင်းကို ကြားပြောကြပြီးမှ၊
35 မိမိ တို့အိတ် များအထဲက စပါးကို ထုတ် သောအခါ
၊ အသီးအသီး ဆိုင်သော ငွေ ထုပ် တို့သည် မိမိ
တို့အိတ် ၌ ရှိ ကြ၏။ ငွေ ထုပ် များကို သူ
တို့နှင့် အဘ သည် မြင် သောအခါ ကြောက်လန့်
ကြ၏။
36 အဘ ယာကုပ် ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သား တို့
ကို လု
ယူကြပြီ။ ယောသပ် မ ရှိ၊ ရှိမောင် မ ရှိ၊ ဗင်္ယာမိန် ကို
လည်း ယူ
သွားချင်သည်တကား။ ဤ
အမှုအလုံးစုံ တို့ သည် ငါ နှင့်ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သည်
တကားဟု သူ
တို့အား ဆို ၏။

37 ရုဗင် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ်သည် ဗင်္ယာမိန် ကို အဘ
ထံ သို့ပြန်၍ မ
ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ ကျွန်ုပ် သား နှစ် ယောက်တို့ကိုသတ်
ပါလော့။ သူ့
ကိုကျွန်ုပ် လက် ၌ အပ် ပါ။ ကျွန်ုပ်တဖန် အဘ
ထံ သို့ပြန် ၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု အဘ
အား ဆို ၏။
38 အဘကလည်း၊ သင် တို့နှင့်အတူ ငါ့ သား မ သွား
ရ။ သူ
၏အစ်ကို သေ ပြီ။ သူ
သည် တယောက် တည်း ကျန်ရစ် ၏။ သင်တို့သွား ရာ
လမ်း ခရီးတွင် သူ ၌ ဘေး
ရောက် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း
ခြင်းနှင့်တကွ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေကြ
လိမ့်မည်ဟု ဆို လေ ၏။

43

1 ခါနာန်ပြည် ၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး သည် ဖြစ်၍၊
2 အဲဂုတ္တုတု ပြည်မှ ဆောင် ခဲ့သောစပါး ကို စား
ကုန် ပြီးမှ၊ အဘ
က၊ တဖန်သွား ၍ ငါ တို့စား စရာအနည်း ငယ်ကို ဝယ်
ကြပါဦးဟုဆို ၏။
3 ယုဒ ကလည်း၊ ထိုသူ

သည် ကျွန်ုပ် တို့ကို ကျပ်ကျပ်ခြိမ်းချောက် လျက်၊ သင်
တို့ညီ မ ပါ လျှင် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ
မြင် ရဟု ပြော ထားပြီ။
4 ကျွန်ုပ် တို့ညီ ကို ထည့် လျှင် သွား ၍ အဘ စား ဘို့
ရာ ဝယ် ပါမည်။
5 ညီကို မ
ထည့် လျှင် မသွား ပါ၊ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူ
က သင် တို့ညီ မ ပါ လျှင် ငါ့ မျက်နှာ ကို မ
မြင် ရဟု ပြော ထားပြီဟု အဘအား ပြန်ဆိုလေ၏။
6 ဣသရေလ ကလည်း ၊ သင် တို့၌ ညီ ရှိမှန်းကို ထိုသူ
အား ပြော ၍ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ ကို ညှဉ်းဆဲ ကြ
သနည်းဟုဆိုသော်၊
7 သူတို့က၊ ထိုသူ
သည် ကျွန်ုပ် တို့၏အကြောင်း အရာ အမျိုးအနွယ် တို့
ကို ကျပ်ကျပ်မေး လျက် ၊ သင် တို့အဘ အသက် ရှင်
သေး သလော၊ ညီ
ရှိ သေးသလောဟုမေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ
၏စကား သဘောသို့ လိုက်၍ ပြန် ပြောရပါ၏။ သင်
တို့ညီ ကို ဆောင် ခဲ့ကြဟု သူပြော မည် ကို ကျွန်ုပ်တို့သည်
အမှန်သိ နိုင်ပါသလောဟု ဆို ကြ၏။
8 ယုဒ ကလည်း၊ သူငယ် ကို ကျွန်ုပ် နှင့်အတူ လွှတ် ပါ။
သို့ပြုလျှင်အဘမှစ၍ကျွန်ုပ် တို့နှင့် သူငယ် များတို့ သည်
မ

သေ ၊ အသက် ရှင်မည်အကြောင်း ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထ
၍ သွား ကြပါမည်။
9 ကျွန်ုပ်သည် သူ
၏အာမခံ ဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ် တွင် သူ့ ကို တောင်း ပါ။ သူ့
ကိုပြန်၍မ ဆောင် အဘ ရှေ့ မှာ မထား
လျှင် ၊ အစဉ် မပြတ်အပြစ် ကိုခံ ပါစေ။
10 ဤမျှလောက်မ ဖင့်နွဲ့ လျှင်၊ အကယ်၍ ဒုတိယ
အကြိမ်တွင် ပြန် ရောက်ပါပြီဟု အဘ
ဣသရေလ အား ဆို ၏။
11 အဘ ဣသရေလ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ ပြု
ကြလော့။ ထိုသူ
အား ဆက် စရာဘို့ သင် တို့အိတ် ဝတို့တွင် ခါနာန်
ပြည် ၏ အသီးမျိုးအကောင်းဆုံး တည်းဟူသောဗလစံ
စေး အနည်းငယ် ၊ ပျားရည် အနည်းငယ် ၊ နံ့သာ မျိုး၊ မု
ရန်စေး ၊ သစ်အယ်သီး ၊ ဗာတံသီး တို့ကို ယူ ကြလော့။
12 သင် တို့လက် ၌ ငွေ နှစ်ဆ ကိုလည်း ယူ ကြလော့။
အိတ် ဝ တွင် ဆောင် ခဲ့သောငွေ ကို တဖန်လက် ၌ ဆောင်
သွား ကြဦးလော့။ ထို
အမှုသည် သတိ
လစ်သောအမှု ဖြစ် ဟန်ရှိ၏။
13 သင် တို့ညီ ကိုလည်း ယူ ၍ တဖန် ထိုသူ
ထံ သို့ ထ

သွား ကြလော့။

14 ထိုသူသည် သင် တို့အစ်ကိုတယောက်နှင့် ဗင်္ယာမိန်
ကို လွှတ် လိုက်မည်အကြောင်း ၊ သင်တို့သည် သူ့စိတ်နှင့်
တွေ့ရသောအခွင့်ကို အနန္တ
တန်ခိုးရှင်ဘုရား သခင် ပေး
တော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ငါ သည် သား
ဆုံးခြင်းကို ခံရလျှင် ခံရတော့မည်ဟု သားတို့အား
ဆိုသည်အတိုင်း၊

15 သူ တို့သည် ထိုလက်ဆောင် ကိုဎင်း၊ မိမိ
လက် ၌ ငွေ နှစ် ဆကိုဎင်း ၊ ဗင်္ယာမိန် ကိုဎင်း ၊ ယူ
၍ထ ပြီးလျှင် ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့သွား ၍ ယောသပ် ရှေ့
မှာ ရပ် နေကြ၏။

16 သူ တို့နှင့်အတူ ဗင်္ယာမိန် ပါလာသည်ကို ယောသပ်
မြင် လျှင် ၊ ဝန် စာရေးကိုခေါ် ၍ ၊ ဤသူ တို့ကို အိမ် သို့
ခေါ် သွားလော့။ အကောင် များကိုသတ် ၍ စားစရာကို
ပြင်ဆင် လော့။ သူတို့သည် ငါ နှင့်အတူ မွန်းတည့် စာကို
စား ရကြလိမ့်မည်ဟု မှာ ထားသည် အတိုင်း၊

17 ဝန် စာရေးပြု ၍ ၊ သူ တို့ကို ယောသပ် အိမ် သို့ ခေါ်
သွား၏။

18 ယောသပ် အိမ် သို့ ခေါ်သွား သောအခါ ၊ သူတို့ သည်
ငါ တို့အိတ် ၌ ယမန် ပြန်ပေး သောငွေ ကြောင့် ခေါ်သွင်း
ပြီ။ သူသည်အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ်ပြု သဖြင့်
ကျွန်ခံ စေ၍ ၊ မြည်း တို့ကို သိမ်း လိမ့်မည်ဟု ဆို ကြပြီး

လျှင်၊
19 ယောသပ် ၏ ဝန်စာရေး အနီးသို့ ချဉ်းကပ် ၍ အိမ်
တံခါး နားမှာ နှုတ်ဆက် လျက်၊
20 သခင် ၊ ယမန် က အကျွန်ုပ် တို့သည် အစာ
ကို ဝယ် ခြင်းငှါ အမှန်လာ ပါ၏။
21 စားခန်း သို့ ရောက် ၍ အိတ် များကိုဖွင့် သောအခါ ၊
လူ တိုင်းဆိုင်သောငွေ သည် အလျှင်းမလျော့ဘဲ အိတ် ဝ
တွင် ရှိပါ၏။ ထို
ငွေ ကို တဖန် ဆောင် ခဲ့ကြပါပြီ။
22 ယခုလည်းအစာ ကို ဝယ် ခြင်းငှါ အခြား သော ငွေ
ကို ကိုယ် ၌ ဆောင် ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေ ကို အကျွန်ုပ် တို့
အိတ် များ၌ အဘယ်သူ ထား သည်ကို မ
သိ နိုင်ပါဟု ဆို ကြသော်၊
23 ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာ ပါစေ၊ မ
စိုးရိမ် ကြနှင့်။ သင် တို့ဘုရားသခင် ၊ သင် တို့၏အဘ
ဘုရားသခင် သည် သင် တို့အိတ် များ၌ ဘဏ္ဍာ ကိုသနား
တော်မူပြီ။ သင် တို့ငွေ ကို ငါ ခံရ ပြီဟုဆို သဖြင့် ၊ ရှိ
မောင် ကိုထုတ် ၍ အပ်လိုက် လေ၏။
24 ယောသပ် အိမ် သို့ သွင်းပြီးမှ ၊ ဝန်စာရေးသည် ရေ
ကို ပေး
၍ ခြေ ဆေး စေ၏။ မြည်း တို့ကိုလည်း ကျွေး လေ၏။
25 မွန်းတည့် ချိန်၌ ယောသပ် လာ လိမ့်မည်ဟု သူ
တို့သည် မြော်လင့်၍ လက်ဆောင် ကို ပြင် နှင့်ကြ၏။ ထို

အိမ်၌ သူတို့သည် အစာ
ကိုစား ရလိမ့်မည်ဟု သူတို့ သည် ကြား လေသတည်း။
26 ယောသပ် သည် အိမ် သို့ ရောက် သောအခါ ၊ သူ
တို့သည် ကိုယ် ၌ ပါ သောလက်ဆောင် ကို အိမ် ထဲ ယော
သပ် ထံ သို့သွင်း ၍ သူ့ရှေ့ မှာဦးညွှတ် ချလျက် နေ
ကြ၏။
27 ယောသပ်သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင် တို့အဘ
တည်းဟူသောသင်တို့အရင်ပြော သော အသက်ကြီး သူ
သည် ကျန်းမာ ပါ၏လော။ အသက် ရှင်သေး၏လောဟု
မေး
လျှင်၊
28 သူတို့က၊ ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်တော် တို့အဘ
သည် ကျန်းမာ ပါ၏၊ အသက် ရှင်ပါသေး၏ဟု လျှောက်
လျက်၊ ဦးညွှတ် ချ၍ ရှိခိုးလျက် နေကြ ၏။
29 ထိုအခါ ယောသပ် သည် မြော် ကြည့် ၍ မိမိ အမိ
၏သား ၊ မိမိ ညီ ရင်းဗ်ယာမိန် ကိုမြင် လျှင် ၊ ဤ သူ
ကား သင်တို့အရင်ပြော သော သင် တို့ညီ ဖြစ်သလောဟု
မေး လျက်၊ သင့် ကို ဘုရားသခင် ကယ် မသနားတော်မူ
ပါစေသော ငါ့ သား ဟု ဆို
ပြီးမှ၊
30 ညီ ရင်းကိုမြင်ရ၍ ကြင်နာ သောစိတ် ရှိသောကြောင့်
အလျင်အမြန် ထသွား လေ၏။ ငို
ရာအရပ်ကို ရှာ သဖြင့် ၊ အိပ် ခန်းထဲ သို့ဝင် ၍ ငို
လေ၏။

31 တဖန် မျက်နှာ ကိုသစ် ၍ ဣဇွေချုပ်တည်း လျက်
ပြင်သို့ထွက် ပြီးလျှင် ၊ စားပွဲ ကို ပြင် ကြဟု အမိန့် ရှိ၏။
32 ယောသပ်ဘို့တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့ဘို့တပွဲ၊ ယောသပ် နှင့်
စား သော အဲဂုတ္တုတု
လူတို့ ဘို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကို ပြင် ကြ၏။ အဲဂုတ္တ
တု
လူတို့သည် ဟေဗြဲ လူတို့နှင့်အတူ မ စား ရ၊ ထို
အမှုကို အဲဂုတ္တုတု လူတို့သည် ရွံ့ တတ်ကြ၏။
33 ညီအစ်ကိုတို့သည် အကြီး မှစ၍ အငယ် တိုင်အောင်
အရွယ် အလိုက် ယောသပ် ရှေ့ မှာ ထိုင် နေကြ၏။ သူ
တို့သည် အချင်းချင်း ကြည့်ရှု၍ အံ့သြ ခြင်းရှိကြ၏။
34 ယောသပ်သည်လည်း သူ
တို့စားရန်အဘို့ အသီးအသီး တို့ကို မိမိ
ထံ မှပေး လိုက်၏။ ဗ်ယာမိန် ရသောအဘို့ သည်
အစ်ကို တို့ရသောအဘို့ ထက် ငါး ဆ များ သတည်း။ သူ
တို့သည်သောက် ၍ ပျော်မွေ့ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

44

1 ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေး ကို ခေါ် ၍ ထိုသူ တို့
အိတ် များ၌ ရိက္ခာ ပါနိုင် သမျှ အပြည့် ထည့် လော့။ လူ
တိုင်း ဆိုင်သောငွေ ကို မိမိ
တို့အိတ် ဝ တွင် ၎င်း၊
2 စပါးအဘိုးငွေ နှင့် ငါ ငွေဖလား ကို၊ အငယ်ဆုံး သော
သူ ၏အိတ် ဝ တွင် ၎င်း ထည့် ထားလော့ဟု မှာ သည်

အတိုင်း ဝန်စာရေးပြု လေ၏။

3 နံနက် မိုဃ်းလင်း သောအခါ ၊ ထိုသူ တို့ကို မြည်း များ
နှင့်တကွ လွှတ် လိုက်လေ၏။

4 မြို့ ပြင်သို့ရောက် ၍ မ
ဝေး သေးသောအခါ ၊ ယောသပ် သည် ဝန်စာရေး ကို
ခေါ် ၍၊ ထိုသူ
တို့ကို မြန်မြန်လိုက် လော့။ မှီ သောအခါ သင်တို့သည်
ကျေးဇူး ကို မကောင်း သောအမှုနှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆပ်
ကြသနည်း။

5 ငါ့ သခင် သောက် သော ဖလား
မ ဟုတ်လော။ ထူးဆန်းသော ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်
သော ဖလားမဟုတ် လော။ သင်တို့ပြု သောဤအမှု သည်
မ
ကောင်း ပါ တကား ဟု ပြောဆို လော့ ဟု မှာသည်
အတိုင်း၊

6 ဝန်စာရေးလိုက်၍ မှီ သောအခါ ပြော ဆိုလေ၏။ သူ
တို့ က လည်း ဤ စကား ကို သခင် သည်
အဘယ်ကြောင့် ပြော ပါသနည်း။

7 ကိုယ်တော် ကျွန် တို့နှင့် ထို သို့သော အမှု ဝေး ပါ
စေသတည်း။

8 ယမန်ကအိတ် ဝ တွင် တွေ့ သောငွေ ကို၊ ခါနာန် ပြည်
မှ ကိုယ်တော် ထံ သို့တဖန်ဆောင် ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင်
ကိုယ်တော် ၏သခင် အိမ် ၌ ရွှေ ငွေ ကို အဘယ်ကြောင့်
ခိုး ရပါအံ့နည်း။

9 ကိုယ်တော် ၏ကျွန် တို့တွင် မည် သူ၌ တွေ့ လျှင်၊ ထို
သူကိုသေ
စေ။ ကျွန်တော် တို့သည်လည်း သခင် ၏ကျွန် ခံ ကြပါ
မည်ဟု ဆိုကြ၏။
10 ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင် တို့စကား အတိုင်း ဖြစ်စေ။
သို့သော်လည်းမည် သူ၌ တွေ့ လျှင်၊ ထိုသူ
သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်စေ။ သင် တို့မူကား အပြစ် လွတ်
ကြ စေဟု ဆိုသော်၊
11 ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး
မိမိ တို့အိတ် များကို မြေ ၌ ချ ၍ ဖွင့် ကြ၏။
12 ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီး မှ စ ၍ အငယ်
တိုင်အောင် ရှာ သဖြင့် ဗ ်ယာမိန် အိတ် ၌ ဖလား ကိုတွေ့
၏။
13 ထိုအခါ သူတို့သည် မိမိ
အဝတ် ကိုဆုတ် ၍ လူ တိုင်းမိမိ မြည်း ပေါ်မှာ ဝန် ကို
တင်ပြန်သဖြင့် မြို့ သို့ ပြန် သွားကြ၏။
14 ယုဒ နှင့် ညီအစ်ကို တို့သည် ယောသပ် အိမ် သို့
ရောက် ၍ ၊ သူ သည်အိမ် ၌ရှိ သေးသဖြင့် ၊ သူ့ ရှေ့
မှာ ပြပ်ဝပ် လျက် နေကြ၏။
15 ယောသပ် ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြု ပြီး
သနည်း။ ငါ ကဲ့သို့ သောယောက်ျား သည် ထူးဆန်း သော
ဉာဏ်ရှိကြောင်း ကို သင်တို့မ သိ ကြသလောဟု ဆို ၏။
16 ယုဒ ကလည်း ၊ ကျွန်တော် တို့သည် သခင် အား အ

ဘယ် စကားဖြင့် လျှောက် ရပါအုံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ပြော
ရပါအုံ့နည်း။ ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့ လွတ် နိုင်ပါအုံ့နည်း။
ကိုယ်တော် ကျွန် တို့၏အပြစ် ကို ဘုရားသခင် စစ်၍ တွေ့
တော်မူပြီ။ အကြင်သူ ၌ ဖလား တော်ကိုတွေ့ ၏။ ထို
သူမှစ၍ ကျွန်တော် တို့ ရှိသမျှသည် သခင် ၏ ကျွန်
ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက် လေသော်၊
17 ထိုသို့ငါမပြုရ။ အကြင်သူ ၏လက် ၌ ငါ့ဖလား ကို
တွေ့ ၏။ ထိုသူ
သည် ငါ့ ကျွန် ဖြစ်စေ။ သင် တို့မူကား အဘ ထံ သို့
ငြိမ်ဝပ် စွာသွား ကြလောဟု စီရင် လေ၏။
18 ထိုအခါ ယုဒ သည်ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင် ဘုရား၊
ကိုယ်တော် ကျွန် သည် စကား
တ ခွန်းဖြင့် နား တော်လျှောက် ရသောအခွင့်ကိုပေး
တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ၌ အမျက် ထွက် တော်မ မူ
ပါနှင့်။ ကိုယ်တော် သည် ဖါရော ဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ် တော်
မူ၏။
19 သခင် က၊ သင် တို့သည် အဘ
ရှိသလော။ ညီ
ရှိ သလောဟု ကျွန်တော် တို့အား မေး တော်မူလျှင်၊
20 ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော် တို့အဘ အသက် ကြီး
သောသူရှိပါ၏။ အဘအသက် ကြီးစဉ်အခါ ရသောသား
ငယ် တယောက်ရှိ ပါ၏။ သူ
၏အစ်ကို သေ ပါပြီ။ သူ

အမိ ဘွား သော သား တို့ တွင် သူ တ ယောက် တည်း ကျန်ရစ် ပါ၏။ ထိုကြောင့်သူ ၏အဘ သည် သူ့
ကို ချစ် ပါ၏ဟု သခင် အား ပြန်လျှောက် လေသော်၊
21 ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူ
ကို ငါ ကြည့်ရှု ရ အောင် ငါ့ ထံ သို့ခေါ် ခဲ့ကြ ဟု
ကိုယ်တော် ကျွန် တို့အား မိန့် တော်မူ ၏။
22 ကျွန်တော် တို့က ထိုသူငယ် ကို အဘ နှင့်မ ခွါ နိုင် ပါ။ အဘ
နှင့်ခွါ လျှင် အဘသေ ပါလိမ့်မည်ဟု သခင် အား
လျှောက် လေသော်လည်း၊
23 ကိုယ်တော်က၊ သင် တို့ညီ မ ပါ လျှင် သင်တို့သည်
ငါ့ မျက်နှာ ကိုနောက် တဖန်မ မြင် ရဟု ကိုယ်တော် ကျွန်
တို့ အား
မိန့် တော်မူ၏။
24 ထို နောက် ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ကျွန်
တည်းဟူသောကျွန်တော် တို့ အဘ
ထံ သို့ပြန်၍ ရောက် သောအခါ ၊ သခင် စကား တော်
ကို အဘ
အား ပြန် ကြားပါ၏။
25 ကျွန်တော် တို့အဘ ကလည်း ၊ တဖန်သွား ၍ ငါ တို့
စားစရာ
အနည်းငယ် ကို ဝယ် ကြပါဟုဆို သောအခါ၊
26 ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မ

သွား နိုင် ပါ။ ညီ
ပါ လျှင် သွား နိုင်ပါ၏။ ညီ
မ ပါ လျှင် ထိုသူ ၏ မျက်နှာ ကိုမ မြင် ရ ပါဟု ပြန်ပြော ပါ၏။
27 ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်တော် အဘ ကလည်း ၊ သင် တို့သိ သည့်အတိုင်း ငါ့ မယား သည် ငါ့ အား သား နှစ် ယောက်ကို ဘွား၏။
28 တ ယောက်ကား ငါ့ ထံ မှ ထွက်သွား ၏။ အကယ် စင်စစ်သူသည် အပိုင်းအပိုင်း ကိုက် ဖြတ်ခြင်းကိုခံရပါပြီ တကားဟု ငါဆို ရ၏။ ထိုကာလမှစ၍သူ့ ကိုငါမ မြင် ရ။
29 ဤ သူ့ကိုလည်း ငါ့ ထံ မှယူ သွား၍ သူ ၌ဘေး ရောက် လျှင် ၊ သင်တို့သည် ငါ့ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်း နှင့်တကွ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေ ကြ လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် တို့အား ဆို ပါ၏။
30 သို့ ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော် ကျွန် ၊ ကျွန်တော် အဘ ထံ သို့ရောက် သောအခါ ၊ သူငယ် မ ပါ လျှင် အဘ ၏အသက် သည် သူငယ် ၏အသက် ၌ မှီ လျက်ရှိသောကြောင့်၊
31 သူငယ် မ ရှိသည်ကို မြင် သောအခါ အဘသေ ပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည်၊ ကိုယ်တော် ကျွန် တည်းဟူသောကျွန်တော် တို့အဘ ဆံပင် ဖြူကို ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့်တကွ မရဏာ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေ ကြ ပါ လိမ့်မည်။

32 ကိုယ်တော် ကျွန် က၊ အကျွန်ုပ် သည် တဖန် သူငယ်
ကို အဘ
ထံ သို့ ပြန်၍မ ဆောင် ခဲ့လျှင် ၊ အစဉ်မပြတ် အဘ ရှေ့
မှာ အပြစ် ကိုခံပါစေဟုဆို သဖြင့် ၊ အဘ ထံ မှာ သူငယ်
၏အာမခံ ဖြစ်ပါ၏။
33 သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် သည် သူငယ် အတွက်
နေရစ် ၍ သခင် ထံ ကျွန် ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ် ကို
ကား အစ်ကို တို့နှင့်အတူ သွား ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်
မူပါ။
34 သူငယ် သည် ကျွန်တော် တို့၌ မ ပါလျှင်၊ ကျွန်တော်
အဘ ထံ သို့ အဘယ်သို့ ကျွန်တော်သွား နိုင်ပါ မည်
နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော် အဘ ၌ ရောက် လတ္တံ
သော ဘေးဥပဒ် ကို ကျွန်တော်မြင် ရပါလိမ့်မည်တကား
ဟု လျှောက် လေ၏။

45

1 ထိုအခါ ယောသပ် သည် မိမိ
ထံ ၌ရှိ သောသူအပေါင်း တို့ရှေ့ တွင်၊ ဣန္ဒြေကို မ
ချုပ်တည်း နိုင် သောကြောင့် ၊ လူ အပေါင်း တို့ငါ့ ထံ
မှ ထွက် သွားကြဟု ဟစ် ၍ မိမိဇာတိ အဖြစ်ကို အစ်ကို
တို့အား ပြသောအခါ ၊ အခြား သော သူတယောက်မျှ မ
ရှိရ။
2 သူ သည်လည်း ကျယ် သောအသံ နှင့် ငိုကြွေး ၏။
အဲဂုတ္တုတု

လူတို့သည် နန်းတော် တိုင်အောင်ကြား ကြ၏။
3 အစ်ကို တို့အား လည်း ၊ ကျွန်ုပ် ယောသပ် ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ် အဘ သည် အသက် ရှင်သေး သလောဟုဆို ၏။
အစ်ကို တို့သည် စကားတုံ့ပြန်၍ မ
ပြော နိုင် အောင် သူ
ရှေ့ မှာ မိန်းမော တွေဝေလျက် နေကြ၏။
4 ယောသပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် အနီးအပါးသို့ လာ ကြ
ပါလော့ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် အနီးအပါး
သို့ ချဉ်း လာကြ၏။ သူ
ကလည်း ကျွန်ုပ် သည် အဲဂုတ္တုတု
ပြည် သို့
ရောင်း လိုက်သော သင် တို့ညီ ဖြစ်ပါ၏။
5 သို့ရာတွင် သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ဤ
အရပ်သို့ ရောင်း လိုက်မိသောကြောင့် စိတ် မ ညှိုးငယ်
ကြနှင့်။ ကိုယ်ကိုအမျက် မ ထွက်ကြနှင့်။ အကြောင်း
မူကား၊ ဘုရားသခင် သည် လူတို့အသက် ကို စောင့်မစေ
ခြင်းငှါ သင် တို့ရှေ့ မှာ ကျွန်ုပ် ကိုစေလွှတ် တော်မူပြီ။
6 မြေ ပေါ် မှာ နှစ် နှစ်အစာခေါင်းပါး ခဲ့ပြီ။ လယ်လုပ်
ခြင်း၊ စပါး ရိတ်ခြင်းကို မ
ပြုရသောနှစ် ငါး နှစ် ရှိ သေး၏။
7 ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို မြေကြီး ပေါ် မှာ
ကျန်ကြွင်း စေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ကြီး စွာသော ကယ်တင် ခြင်း
အားဖြင့် သင် တို့အသက် ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ၎င်း၊

သင် တို့ရှေ့ မှာ ကျွန်ုပ် ကို စေလွှတ် တော်မူပြီ။
8 သို့ဖြစ်၍ သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကိုဤ အရပ်သို့
စေလွှတ် သည်မ ဟုတ်၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ
သတည်း။ ကျွန်ုပ် ကို ဖါရော ဘုရင်၏ အဘ အရာ၌ ၎င်း၊
နန်းတော် အုပ် အရာ၌ ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် လုံး ကို အုပ်စိုး သောသခင် အရာ၌၎င်း ခန့် ထား
တော်မူပြီ။
9 အလျင်အမြန် ထ၍ အဘ ထံ သို့ သွား ကြလော့။ အဘ
အား လည်း ၊ သား ယောသပ် က၊ ဘုရားသခင် သည်
ကျွန်ုပ် ကို အဲဂုတ္တုတု
ပြည်လုံး သခင် ဖြစ် စေတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ
ပါ၊ မ
ဆိုင်း ပါနှင့်။
10 အဘသည် ဂေါရှင် အရပ် ၌ နေ ရမည်။ ကျွန်ုပ်
အနား မှာ ရှိ ရမည်။ အဘ
မှစ၍ သား မြေး ၊ သိုး ၊ နွား နှင့်တကွ ရှိသမျှ ပါရမည်။
11 ထို အရပ်၌ ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေး ပါမည်။ သို့မဟုတ်အ
ဘ မှစ၍ အိမ်သူ အိမ်သားနှင့်တကွ ရှိသမျှ တို့ သည်
ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာ ခေါင်းပါး
သောနှစ် ငါး နှစ်ရှိ သေးသည်ဟု ပြောကြလော့။
12 ကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တိုင်သင် တို့နှင့် နှုတ်ဆက် သည်
ကို ၊ သင် တို့မျက်စိ ၊ ကျွန်ုပ် ညီ ဗင်ယာမိန် မျက်စိ အမြင်

သားဖြစ်၏။

13 အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ုပ် ရသောဘုန်း စည်းစိမ်းမှ
စ၍ သင်မြင် သမျှ တို့ကို အဘ
အား ပြော ရမည်။ အလျင်အမြန် ပြု၍ အဘ ကို ဤ
ပြည်သို့ ဆောင် ခဲ့ရမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊

14 ညီ ဗ၊ယာမိန် လည်ပင်း ကို ဘက် ၍ ငို လေ၏။ ဗ
ိုယာမိန် သည်လည်း သူ ၏လည်ပင်း ၌ ငို လေ၏။

15 တဖန် အစ်ကို ရှိသမျှ တို့ကို နမ်း ၍ သူ တို့နှင့် ငို
သော နောက် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက် ကြ၏။

16 ယောသပ် အစ်ကို တို့သည် ရောက် လာကြပြီဟု
နန်းတော် ၌ သိတင်း ကြား ၍ ၊ ဖာရော ဘုရင် အစ
ရှိသော ကျွန် တော်မျိုးတို့သည် နှစ်သက် ကြ၏။

17 ဖါရော ဘုရင်သည်လည်း ယောသပ် ကိုခေါ်၍၊ သင်
၏အစ်ကို တို့အား အဘယ်သို့ပြော ရမည်နည်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည် ဤသို့
ပြု ကြလော့။ မြည်း တို့ကို ဝန် တင်၍ ခါနာန် ပြည် သို့
ပြန် သွား သဖြင့်၊

18 သင် တို့အဘ နှင့် အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကိုယူ ၍
ကျွန်ုပ် ထံ သို့လာ ကြလော့။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် ၏စည်းစိမ်း ကို ငါပေး ၍ ၊ သင် တို့သည်
မြေသြဇာ ကိုသာ စား ရကြ လိမ့်မည်။

19 အမိန့် တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ပြု ကြလော့။ သင်
တို့မိန်းမ များ၊ သူငယ် များဘို့ ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည် ထဲ က

လှည်း တို့ကို ယူ
ပြီးလျှင် အဘ ကိုဆောင် ၍ လာ ခဲ့ကြလော့။
20 သင် တို့ဥစ္စာများကို မ
နှမြော ကြနှင့်။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် ၏ စည်းစိမ် ရှိသမျှ သည် သင် တို့ဥစ္စာ ဖြစ်၏ဟု
အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
21 ဣသရေလ ၏ သား
တို့သည်ပြု ၍ ၊ ယောသပ် သည် လှည်း တို့ကိုဎင်း၊
လမ်း ခရီးဥ် စားစရိတ် များကိုဎင်း ပေး ၏။
22 အစ်ကို ရှိသမျှ တို့အား လည်း အဝတ် လဲ စရာဘို့
ပေး ၏။ ဗ်ယာမိန် အား လည်း ၊ ငွေ အကျပ်သုံး ရာ နှင့်
အဝတ် လဲစရာဘို့ အဝတ် ငါး စုံ ကို ထပ်၍ပေး ၏။
23 အဘ အား လည်း အဲဂုတ္တုတု ပြည်၏ ကောင်း သော
အရာတို့ကို ဆောင် သော မြည်း တဆယ် ၊ လမ်း ခရီးဥ်
အဘ စားစရာ ဘို့ စပါး ၊ မုန့် ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်များကို
ဆောင် သောမြည်း တဆယ် ကိုပေး လိုက်၏။
24 သင်တို့သည် လမ်း ဥ် ရန် မ တွေ့ကြနှင့်ဟု မှာ ထား
လျက် အစ်ကို တို့ကို လွှတ် လိုက်၍ သူတို့သည် သွား
ကြ၏။
25 ထိုသို့ အဲဂုတ္တုတု ပြည်မှ ထွက်သွား ၍ ၊ ခါနာန် ပြည်
အဘ ယာကုပ် ထံ သို့ရောက် ကြလျှင်၊
26 ယောသပ် သည် အသက် ရှင်သေး ၏။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် လုံး ကို အုပ်စိုး ရ၏ဟု ကြား ပြောကြသည်ရှိ

သော် ၊ ယာကုပ် သည် စိတ် နှလုံးလျော့ ၏။ သူ
တို့စကားကို မ ယုံ နိုင်။
27 သူ တို့သည်လည်း ယောသပ် ပြော သမျှ သော
စကား
တို့ကို ပြန် ပြောကြ၏။ အဘ
ယာကုပ် သည် မိမိ
စီး စရာဘို့ ယောသပ် ပေး လိုက်သော လှည်း တို့ကို
မြင် သောအခါ စိတ် နှလုံးအားဖြည့် ပြန်၏။
28 ဣသရေလ ကလည်း ၊ တန် တော့။ ငါ့ သား ယော
သပ် အသက် ရှင်သေး ၏။ ငါမ သေ မီ သူ့
ကိုသွား ၍ ကြည့် မည်ဟုဆို ၏။

46

1 ထိုအခါ ဣသရေလ သည် မိမိ
ဥစ္စာရှိသမျှ နှင့်တကွ ခရီး သွား၍ ဗေရရှေဘ အရပ်သို့
ရောက် လျှင် ၊ မိမိ အဘ ဣဇာက် ၏ ဘုရား
သခင်အား ယဇ် ပူဇော် ခြင်းကို ပြုလေ၏။
2 ညဉ့် အခါ ဗျာဒိတ် တော်အားဖြင့် ဘုရား သခင်က၊
ယာကုပ် ၊ ယာကုပ် ဟုခေါ် တော်မူလျှင် ၊ ယာကုပ်က
အကျွန်ုပ် ရှိ ပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။
3 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ သည် ဘုရား
သခင်ဖြစ်၏။ သင့် အဘ ၏ ဘုရား
သခင်ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည်သို့ သွား ရမည်အခွင့်ကို မ

စိုးရိမ် နှင့်။ ငါသည် ထို
ပြည်၌ သင့် ကို လူမျိုး ကြီး ဖြစ် စေမည်။
4 အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ သင် နှင့်အတူ ငါ သွား မည်။ တ
ဖန် ငါ ဆောင် ခဲ့ဦးမည်။ ယောသပ် သည် မိမိ
လက် ကို သင် ၏မျက်စိ ပေါ်မှာ တင် ရလိမ့်မည်ဟု
မိန့် တော်မူ၏။
5 တဖန် ယာကုပ် သည် ဗေရရှေဘာ အရပ်မှ ထွက် ၍ ၊
သူ စီး စရာဘို့ ဖါရော မင်းပေး လိုက်သော လှည်း တို့ဖြင့်
ဣသရေလ ၏သား တို့သည် အဘ
မှစ၍ မိန်းမ များနှင့် သူငယ် များတို့ကို ဆောင် လျက်၊
6 ခါနာန် ပြည် ၌ ရ သောတိရစ္ဆာန် များနှင့် ဥစ္စာ များ
ကို လည်း ယူ
၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ သွား ကြ၏။
7 ယာကုပ် သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသမီးမြေးတည်း
ဟူသောအမျိုးအနွယ် အပေါင်း တို့ကို အဲဂုတ္တုတု
ပြည် သို့
ဆောင် သွားလေ၏။
8 အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့ ရောက် သော ဣသရေလ
သား တို့၏အမည် ကား ၊ ယာကုပ် နှင့် သူ ၏သား
များ။ သား
ဦးရုဗင်။
9 ရုဗင် သား။ ဟာနုတ် ၊ ဖါလု ၊ ဟေဇရုံ ၊ ကာမိ။
10 ရှိမောင် သား။ ယေမွေလ ၊ ယာမိန် ၊ ဩဟဒ် ၊ ယာ

ခိန် ၊ ဇောဟာ ၊ ခါနာန် အမျိုး မိန်းမ၏သား ရှောလ။
11 လေဝိ သား။ ဂေရရှုံ ၊ ကောဟတ် ၊ မေရာရိ။
12 ယုဒ သား။ ဧရ ၊ သြနန် ၊ ရှေလ ၊ ဖါရက် ၊ ဇာရ။ ထိုသူ တို့တွင် ဧရ
နှင့် သြနန် သည် ခါနာန် ပြည် ၌ သေ သတည်း။ ဖါရက် သား ၊ ဟေဇရုံ နှင့် ဟာမုလ။
13 ဣသခါ သား။ တောလ ၊ ဖုဝါ ၊ ယောဘ ၊ ရှိမရုန်။
14 ဇာဗုလုန် သား။ သရက် ၊ ဧလုန် ၊ ယာလေလ။
15 ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ် မယားလေအာ သည် ပါဒနာ ရုံ အရပ်၌ ဘွား သော သား
တည်း။ သမီး
ဒိန နှင့်တကွ ၊ သား သမီး ပေါင်း သုံးဆယ် သုံး။
16 ဂဒ် သား။ ဇိဖျန် ၊ ဟဂ္ဂိ ၊ ရှူနိ ၊ ဧဇဗုန် ၊ ဧရီ ၊ အ ရောဒိ ၊ အရေလိ။
17 အာရှာ သား။ ယိမန။ ဣရှာ ၊ ဣရှိ ၊ ဗေရိယ ၊ နှမ စေရ တည်း။ ဗေရိယ
သား ၊ ဟေဗာ နှင့် မာလချေလ။
18 ဤ သူတို့ကား၊ လာဗန် သည် သမီး
လေအာ အား ၊ လက်ဖွဲ့ သော ယာကုပ် မယား ဇိလပ ဘွား သော သား
တည်း။ ပေါင်းတဆယ် ခြောက်။
19 ယာကုပ် မယား ရာခေလ သား။ ယောသပ် နှင့် ဗင်ယာမိန်။

20 အဲဂုတ္တုပြည် ၌ သြန မြို့၏ ယဇ် ပုရောဟိတ်ပေါ
တိဖေရ သမီး အာသနတ် တွင် ယောသပ် နှင့် ရ သော
သား၊ မနာရှေ နှင့် ဧဖရိမ်။
21 ဗင်္ယာမိန် သား။ ဗေလ ၊ ဗေခါ ၊ အာရှဗေလ ၊ ဂေရ
၊ နေမန် ၊ ဧဟိ ၊ ရောရှ ၊ မုပိမ် ၊ ဟုပိမ် ၊ အာရဒ။
22 ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ် မယား ရာခေလ
ဘွား သောသား တည်း။ ပေါင်း တဆယ် လေး။
23 ဒန် သား။ ဟုရှိမ်။
24 နဿလိ သား။ ယာဇေလ ၊ ဂုနိ ၊ ယေဇာ ၊ ရှိလင်။
25 ဤသူတို့ကား၊ လာဗန် သည် သမီး
ရာခေလ အား လက်ဖွဲ့ သော ယာကုပ် မယား ဗိလဟာ
ဘွား သော သား
တည်း။ ပေါင်း ခုနစ်
26 ယာကုပ် ခြေးမ များကို မ
ဆိုဘဲ၊ ယာကုပ် မှ ဆင်း သက်၍၊ သူနှင့်အတူအဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား သော လူ
ပေါင်း ကား၊ ခြောက်ဆယ် ခြောက် ယောက်တည်း။
27 အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ် ရ နှင့်သော သား
နှစ် ယောက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်
သော ယာကုပ် ၏အမျိုးသား အပေါင်း ကား ခုနစ် ဆယ်
တည်း။
28 ယောသပ် ထံ သို့ဂေါရှင် ပြည်ကို သွားစေခြင်းငှါ
ယုဒ ကို အရင်စေလွှတ် ပြီးမှ ဂေါရှင် ပြည် သို့ ရောက်

ကြ၏။

29 ယောသပ် သည် ရထား

ကိုပြင် ၍ အဘ ဣသရေလ ကို ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်း
ငှါ ဂေါရှင် ပြည်သို့ သွား ၍ အဘ ရှေ့သို့ရောက် သော ၊
အဘ ၏လည်ပင်း ကို ဘက် လျက် ကြာကြာ ငို လေ၏။

30 ဣသရေလ ကလည်း ၊ ယခု ငါသေ ပါစေသော။
သင် ၏မျက်နှာ ကို ငါ မြင် ရပြီ။ သင် သည် အသက် ရှင်
သေး ၏ဟု ယောသပ် အား ဆို လေ၏။

31 ယောသပ် ကလည်း၊ ဖါရော မင်းထံ သို့ကျွန်ုပ် သွား
ဦးမည်။ ခါနာန် ပြည် ၌ နေသော ကျွန်တော် အစ်ကို များ၊
ကျွန်တော် အဘ ၏ အိမ်သား များတို့သည် ကျွန်တော် ထံ
သို့ရောက် ကြပါပြီ။

32 ထိုသူ တို့သည် သိုး

ထိန်း ဖြစ်ပါ၏။ သိုး

နွားတို့ကို မွေး သောသူဖြစ် ပါ၏။ သူတို့သိုး

နွား မှစ၍ ရှိသမျှ တို့ကို ဆောင် ခဲ့ကြပါပြီဟု လျှောက်
မည်။

33 နောက် တခါ သင် တို့ကို ဖါရော မင်းခေါ် ၍ သင်
တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင် တတ်သနည်းဟု မေး
တော်မူလျှင်၊

34 ကိုယ်တော် ကျွန် တော်တို့သည် ဘိုးဘေး

နှင့်တကွ ၊ ငယ် သော အရွယ်မှစ၍ ယခု တိုင်အောင်
သိုး နွားတို့ကို မွေး သောသူဖြစ် ကြပါ၏ဟု လျှောက် ရ

မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေါရှင် ပြည် မှာ နေ သောအခွင့်ကို ရကြ
လိမ့်မည်။ သိုး
ထိန်း ဖြစ်သောသူကို အဲဂုတ္တုတု
လူတို့သည် ရွံရှာ တတ်ကြ၏ ဟု အစ်ကို များ အဘ
၏အိမ်သား များတို့ကို ပြော ဆို၏။

47

1 ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ် သည် ဖါရော မင်းထံ သို့
သွား၍ ၊ ကျွန်တော် အဘ နှင့် အစ်ကို တို့သည် သိုး
နွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကို ဆောင်လျက် ခါနာန် ပြည် က
ရောက် လာ၍ ၊ ဂေါရှင် ပြည် ၌ ရှိကြပါသည်ဟု လျှောက်
သဖြင့်၊
2 အစ်ကို စု ထဲက ရွေး၍ ငါး ယောက်တို့ကို အထံ
တော်သို့သွင်း လေ၏။
3 ဖာရော မင်းကလည်း ၊ သင် တို့သည် အဘယ်သို့
လုပ်ဆောင် လေ့ရှိကြသနည်းဟုမေး လျှင်၊ သူတို့က၊
ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဘိုးဘေး
နှင့်တကွ သိုး ထိန်း ဖြစ်ကြပါ၏ဟူ၍ဝင်း၊
4 ခါနာန် ပြည် ၌ အလွန် အစာခေါင်းပါး၍ သိုး
နွား ကျက်စား ရာမ ရှိသောကြောင့် ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်
တို့သည် ပြည် တော်၌ တည်းခို ခြင်းငှါ လာ ကြပါ၏။
သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန် တို့သည် ဂေါရှင် ပြည် ၌ နေ
ရမည် အကြောင်းအခွင့်ပေးတော်မူပါဟူ၍ဝင်း လျှောက်
ကြ၏။

5 ဖါရော မင်းကလည်း ၊ သင် ၏အဘ နှင့် အစ်ကို တို့
သည် သင့် ထံ သို့ရောက် လာကြသည်ဖြစ်၍၊
6 အဲဂုတ္တုတု ပြည် သည် သင့် ရှေ့ မှာ ရှိ၏။ သင် ၏ အဘ
နှင့် သင် ၏အစ်ကို တို့ကို အကောင်း ဆုံးသော အရပ်
ဂေါရှင် ပြည် ၌ နေရာ ချလော့။ သူ
တို့တွင် အစွမ်း သတ္တိ ရှိသောသူ အချို့တို့ကို တွေ့ လျှင်
ငါ ၏သိုး နွားအုပ်အရာ ၌ ခန့်ထား လော့ဟု ယောသပ်
အား မိန့်တော်မူ၏။
7 ယောသပ် သည် အဘ
ယာကုပ် ကို သွင်း ၍ ဖါရော မင်းရှေ့ မှာထား သဖြင့် ၊
ယာကုပ် သည် ဖါရော မင်း ကို ကောင်းကြီး ပေး၏။
8 ဖါရော မင်းက၊ သင် သည် အသက် အဘယ် မျှ
လောက် ရှိပြီနည်းဟု ယာကုပ် အား မေး လျှင်၊
9 ကျွန်တော် သည် ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်၍ လွန် သော
အသက် သည် အနှစ်တရာ သုံး ဆယ်ရှိ ပါပြီ။ ကျွန်တော်
အသက် ရှင် သော နှစ် ပေါင်းနည်း ၍ ဆိုး ပါ၏။
ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်သော ဘိုးဘေး
တို့၏ အသက် တန်း ကို မ
မှီ ပါဟု လျှောက် ဆိုပြီးလျှင်၊
10 ဖါရော မင်းကို ကောင်းကြီး ပေး၍ အထံ တော်က
ထွက်သွား လေ၏။
11 ဖါရော မင်းအမိန့် တော်ရှိသည့်အတိုင်း ၊ ယောသပ်
သည် အဘ

နှင့် အစ်ကို တို့ကို နေရာ
ချ၍ အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌ အကောင်း ဆုံးသောအရပ် ရာ
မသက် မြေ ကို အပိုင် ပေး ၏။
12 အဘ နှင့် အစ်ကို များ၊ အဘ
၏အိမ်သား ရှိသမျှ တို့ ကို အနည်း အများအလိုက်
ကျွေးမွေး ၏။
13 အလွန် အစာခေါင်းပါး ၍ တပြည် လုံး စားစရာ မ
ရှိသောကြောင့် ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည် နှင့် ခါနာန် ပြည် သည်
အားလျော့ လေ၏။
14 ပြည်သားဝယ် သော စပါး အဘိုး ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်
၊ ခါနာန် ပြည် ၌ တွေ့သမျှ သောငွေ ကိုယောသပ် စုသိမ်း
၍ နန်းတော် သို့ သွင်း ထားလေ၏။
15 အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၊ ခါနာန် ပြည် ၌ ငွေ ကုန် သောအခါ
၊ အဲဂုတ္တုတု လူအပေါင်း တို့သည် ယောသပ် ထံ သို့လာ
၍ စားစရာ ဘို့ ပေး သနားတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်
ငွေ ကုန် သော်လည်း ရှေ့ တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေ ရ
ပါအုံ့နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊
16 ယောသပ် က၊ ငွေ ကုန် လျှင် တိရစ္ဆာန် များကိုပေး
ကြ။ တိရစ္ဆာန် အတွက် စပါးကိုပေး မည်ဟုဆို သည်
အတိုင်း၊
17 သူတို့သည် တိရစ္ဆာန် တို့ကိုယူ ခဲ့၍ ၊ ယောသပ် သည်
မြင်း ၊ သိုး ၊ နွား ၊ မြည်း တို့အတွက် စပါးကိုပေး သဖြင့်
ထို နှစ် တွင် တိရစ္ဆာန် ရှိသမျှ တို့အတွက် ပြည်သား များ

ကို ကျွေးမွေး ၏။

18 ထို နှစ် ကုန် ပြီးမှ ဒုတိယ နှစ် တွင် လာ ကြလျှင် ၊
ကျွန်တော်တို့ ငွေ ကုန် ကြောင်း ကို သခင် ရှေ့ မှာ မ
ထိမ်ဝှက် ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန် များကိုလည်း
သခင် ရပါပြီ။ သခင် ရှေ့မှာ ကျွန်တော် တို့ကိုယ် နှင့် မြေ
မှတပါး အဘယ် အရာမျှ မ
ကျန် ပါ။

19 ရှေ့ တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေ၍ ပြည် တော် ပျက်
ရပါအံ့နည်း။ အစာ
ကို ပေး၍ကျွန်တော် တို့နှင့် ကျွန်တော် တို့မြေ ကို ဝယ်
ပါ။ ကျွန်တော် တို့သည် မြေ နှင့်တကွ ဖါရော ဘုရင်၏
ကျွန် ခံ ပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် မ
သေ ၊ အသက် ရှင်စေခြင်းငှါရင်း၊ ပြည် တော်သည်
လူမ
ဆိတ်ညံ စေခြင်းငှါရင်း၊ မျိုးစေ့ ကိုပေး ပါဟု လျှောက်
ကြသော်၊

20 ယောသပ် သည် အဲဂုတ္တုတု
မြေ ရှိသမျှ ကို ဖါရော မင်းဘို့ ဝယ် လေ၏။ အစာ
ခေါင်းပါး ၍ အဲဂုတ္တုတု
လူတို့သည် မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ အသီးအသီး
ပိုင်သော မြေ အကွက်တို့ကို ရောင်း ကြသဖြင့် မြေ
သည် ဘဏ္ဍာ
တော် ဖြစ် လေ၏။

21 လူ တို့ကိုကား ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည် တစွန်း မှ သည် တ
စွန်း တိုင်အောင်မြို့ တို့သို့ ပြောင်း စေ၏။
22 ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ ပိုင်သောမြေ ကိုကားမ ဝယ်။ သူ
တို့သည် ဖါရော မင်းကျွေးမွေး သည်အတိုင်း ကျွေးမွေး
သော အစာ
ကိုစား ရကြ၏။ ထိုကြောင့် မိမိ တို့မြေ ကို မ
ရောင်း ရကြ။
23 ယောသပ် ကလည်း ၊ သင် တို့နှင့် သင် တို့မြေ ကို
ဖါရော မင်းဘို့ ယနေ့ ငါဝယ် ပြီ။ မျိုးစေ့ ကို ယူ၍
လယ် လုပ် ကြလော့။
24 အသီး အနှံကို ရ သောအခါ ၊ ငါး ဘို့တွင်တဘို့ကို ဖါ
ရော မင်းအား ဆက် ရကြမည်။ လေး
ဘို့ကိုကား သင် တို့ယူ ၍ နောက်တဖန်မျိုးစေ့ ကို ကြဲ
ကြလော့။ သင် တို့စား ၍ အိမ် သားများ၊ သူငယ် များတို့
ကို ကျွေး ကြလော့ဟု ပြည်သား တို့အား ဆို ၏။
25 သူ တို့ ကလည်း၊ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်တော် တို့
အသက်ကို ကယ် ပါပြီ။ သနားသောစိတ် နှင့် ကြည့်ရှု
တော်မူ ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖာရော
ဘုရင်၏ ကျွန် ခံ ရပါမည် ဟု လျှောက် ကြ၏။
26 ထိုကြောင့်ဖါရော မင်းမ ပိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့ မြေ ကိုထား၍၊ ဖါရော မင်းသည် ငါး ဘို့တွင် တဘို့ကို
ပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့
တိုင်အောင်အဲဂုတ္တုတု ပြည် ၌တည်သော ဓမ္မသတ် ကို

ယောသပ် စီရင် ၍ ထား သတည်း။
27 ဣသရေလ သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုတု
ပြည် ဂေါရှင် အရပ် ၌ နေ သဖြင့် ၊ ဥစ္စာ ရတတ်၍ တိုးပွါးများပြား ကြ၏။
28 ယာကုပ် သည် အဲဂုတ္တုတု
ပြည် ၌ ဆယ် ခုနစ် နှစ် အသက် ရှင်၍ အသက် နှစ်ပေါင်း တရာ
လေးဆယ် ခုနစ် နှစ် ရှိ သတည်း။
29 ဣသရေလ သည် သေ
ရသောအချိန် နီး သော် ၊ သား ယောသပ် ကို ခေါ် ၍ ငါ့ကိုသနားလျှင် သင် ၏ လက် ကို ငါ့ ပေါင် အောက် ၌ ထားပါလော့။ ကရုဏာ
သစ္စာ နှင့်အညီ ငါ ၌ ပြု ပါ။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည်၌ ငါ့ ကိုမ သင်္ဂြိုဟ် ပါနှင့်။
30 ငါ သည်ဘိုးဘေး နှင့်အတူ အိပ် ချင်ပါ၏။ အဲဂုတ္တုတု
ပြည်မှ ငါ့ ကို ဆောင်သွား ၍ သူ တို့သင်္ချိုင်း ၌ သင်္ဂြိုဟ် ရမည်ဟုဆို၏။ ယောသပ်ကလည်း၊ အဘ
ဆို သည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြု ပါမည်ဟု ဝန်ခံ လေ၏။
31 ငါ့ အား ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြုပါဟု ဆို
ပြန်လျှင် ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို ပြု၏။ ဣသရေလ
သည်လည်း ခုတင် ခေါင်း ရင်းပေါ် မှာ ကိုးကွယ် လေ၏။

48

1 နောက်တဖန်ယောသပ် သည် အဘ
နာ ကြောင်းကို ကြား သဖြင့် ၊ သား နှစ် ယောက်မနာ
ရှေ နှင့် ဧဖရိမ် ကို ယူ ၍သွား၏။
2 သား ယောသပ် လာ ကြောင်း ကို ယာကုပ် သည် ကြား
လျှင် ၊ အားထုတ် ၍ ခုတင် ပေါ် မှာထိုင် ၏။
3 ထိုအခါ ယာကုပ် က၊ အနန္တ
တန်ခိုးရှင်ဘုရား သခင် သည်၊ ခါနာန် ပြည် လုဇ မြို့၌
ငါ့ အား ထင်ရှား ၍ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူလျက်၊
4 ငါ သည်သင့် ကို တိုး
ပွါးများပြား စေမည်။ သင့် ကို များစွာ သော လူ
ဖြစ်စေ မည်။ သင် ၏အမျိုးအနွယ် သည် သင့်
နောက်မှ ဤ ပြည် ကို အစဉ် အမြဲပိုင် စေခြင်းငှါ ငါပေး
မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။
5 သင်နေသောအဲဂုတ္တုတု ပြည် သို့ ငါ မ ရောက် မီ၊ အဲ
ဂုတ္တုတု
ပြည်၌ သင်ရ နှင့်သော သား
နှစ် ယောက်၊ ဧဖရိမ် နှင့် မနာရှေ တို့သည် ငါ့ သားဖြစ်
ရမည်။ ရုဗင် နှင့် ရှိမောင် ကဲ့သို့ ငါ့ သားဖြစ် ရမည်။
6 နောက်မှ သင်ရ သောသား တို့သည် သင် ၏သား
ဖြစ်၍မိမိ အမွေ ခံရာတွင် မိမိအစ်ကို တို့အမည် ဖြင့်
သမုတ် ရကြမည်။
7 ငါ သည်ပါဒနာရံ အရပ်မှ လာ သည်ကာလ ၊ ခါနာန်
ပြည် ၌ ခရီး သွား၍၊ ဧဖရတ် မြို့နှင့်နီး သောအခါ ၊ သင့်

အမိရာခေလ သည် ငါ့ အနား မှာ သေ
ရှာ၏။ သေ သောအရပ် ဗက်လင် အမည်ရှိသောဧဖ
ရတ် မြို့သို့ သွား သောလမ်း ၌ သဂြိုဟ် လေသည်ဟု
ယောသပ်အားဆို၏။
8 တဖန် ဣသရေလ သည် ယောသပ် ၏သား တို့ကို
ကြည့်ရှု ၍ ၊ ဤ သူတို့ကား အဘယ် သူနည်းမေး လျှင်၊
9 ယော သပ် က ၊ ဤ ပြည်၌ အကျွန်ုပ် အား
ဘုရားသခင် ပေး သနားတော်မူသောအကျွန်ုပ် ၏ သား
ဖြစ်ပါသည် ဟု အဘ
အားဆိုသော် ၊ အဘက၊ ငါ့ ထံ သို့လာ ပါစေလော့။ သူ
တို့ကို ငါကောင်းကြီး ပေးမည်ဟု ဆို ၏။
10 ဣသရေလ သည် အသက် ကြီး၍ မျက်စိ မှုန် သဖြင့်၊
မ
မြင် နိုင် သောကြောင့် ၊ သား တို့ကို အနီးသို့ ချဉ်းကပ်
စေ၍ ပိုက် ဘက်နမ်းရှုပ် လေ၏။
11 ဣသရေလ ကလည်း ၊ ငါသည် သင် ၏မျက်နှာ ကို
မြင် ရမည်ဟု ငါမ ထင်။ ယခုတွင်သင် ၏သား တို့ကိုပင်
ဘုရားသခင် ပြ တော်မူပြီဟု ယောသပ် အား ဆို ၏။
12 ယောသပ် သည်လည်း ၊ သား တို့ကို အဘ
၏ဒူး ကြားမှ ထုတ် ၍ အဘ
ရှေ့ ၌ဦးညွှတ် ချစေ၏။
13 တဖန် ယောသပ် သည် သား
တို့ကိုယူ ၍ ဧဖရိမ် ကို လက်ျာ လက်နှင့် ကိုင်လျက်၊
ဣသရေလ

လက်ဝဲ လက်သို့ဝင်း၊ မနာရှေ့ ကို လက်ဝဲ လက်နှင့် ကိုင်
လျက်၊ ဣသရေလ
လက်ျာ လက်သို့ဝင်း ချဉ်းကပ် စေ၏။
14 မနာရှေ့ သည်သားဦး ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဣသရေလ
သည် မိမိ
လက် တို့ကို ဆန့် ၍ လိမ္မာစွာ ပဲ့ပြင်လျက် ၊ အသက်
ငယ်သောသူ ဧဖရိမ် ၏ခေါင်း ပေါ် မှာ လက်ျာ လက်ကို
တင် ပြီးလျှင်၊ လက် ဝဲလက်ကို မနာရှေ့ ၏ ခေါင်း ပေါ်
မှာ တင်၏။
15 ယောသပ် ကို ကောင်းကြီး ပေးလျက် ၊ ငါ့ အဘ အာ
ဗြဟံ နှင့် ဣဇာက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ၊ ငါ့ ကို
တသက်လုံး ယနေ့ တိုင်အောင် ကျွေးမွေး တော်မူသော
ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊
16 ငါ့ ကိုခပ်သိမ်း သော ဘေးဒဏ် အထဲ က ကယ်နှုတ်
တော်မူသောကောင်းကင် တမန်သည်၊ ဤသူငယ် တို့ကို
ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသော။ သူ
တို့ကို ငါ့ အမည် ဖြင့်ရင်း ၊ ငါ့ အဘ အာဗြဟံ နှင့် ဣ
ဇာက် ၏အမည် ဖြင့်ရင်း၊ ထပ်၍မှည့် ပါစေသော။ သူ
တို့သည် မြေကြီး ပေါ် မှာ အလွန်တိုး ပွါးများပြား ပါ
စေသောဟု မြွက်ဆို၏။
17 အဘ သည်လက်ျာ လက် ကို ဧဖရိမ် ၏ခေါင်း ပေါ်
မှာ တင် သည်ကို ယောသပ် မြင် လျှင် ၊ အား မရ သည်
ဖြစ်၍၊

18 မ ဟုတ်ပါအဘာ။ ဤ
သူသည် သားဦး
ဖြစ်ပါ၏။ သူ
၏ခေါင်း ပေါ်မှာ လက်ျာ လက်ကိုတင် ပါဟု ဆို
လျက် အဘ ၏ လက် ကိုဖေရိမ် ခေါင်း ပေါ်က မနာ
ရှေ ခေါင်း ပေါ်သို့ ပြောင်း ခြင်းငှါ ချီ လေ၏။
19 အဘ သည်ငြင်း၍ ၊ ငါသိ ၏ငါ သား ၊ ငါသိ ၏။
သူသည် ကြီးစွာ သော လူ
စုဖြစ် လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ၊ သူ့ ညီ သည် သူ့
ထက် သာ၍ ကြီးသဖြင့် ၊ သူ ၏ အမျိုး အနွယ်သည်
များစွာ သော လူ
အစုစုဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။
20 တဖန် ဘုရားသခင် သည် သင့် ကို ဖေရိမ် ကဲ့သို့ ၎င်း
၊ မနာရှေ ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်စေ တော်မူပါစေသောဟူ၍ ဣ
သရေလ
အမျိုးသားတို့ သည်သင် အားဖြင့် ကောင်းကြီး ပေးကြ
လိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့
၌ သူ တို့ကိုကောင်းကြီး ပေးလေ၏။ ထိုသို့
မနာရှေ ရှေ့ မှာ ဖေရိမ် ကိုနေရာ ချသတည်း။
21 ဣ သရေ လ က လည်း ၊ ငါ သေ တော့ မည်။
သို့သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ဘက် ၌ရှိ
၍ ၊ သင် တို့ကို ဘိုးဘေး
နေရာ ပြည် သို့ တဖန် ဆောင် တော်မူလိမ့်မည်။
22 ထိုမှတပါး သင် ၏အစ်ကို တို့အား ပေး သည်ထက်

သင့် အားသာ၍ပေးသောအရာဟူမူကား၊ ငါ့ ထား ၊ ငါ့
လေး ဖြင့် အာမောရိ အမျိုးသားလက် မှ နှုတ်ယူ သော
အရာ ကို သင့်အား ငါပေးသည်ဟု ယောသပ် ကို ပြော
ဆို၏။

49

1 ထို ရောအခါ၊ ယာကုပ် သည် မိမိ
သား တို့ကို ခေါ်၍ ၊ သင် တို့သည် စည်းဝေး ကြလော့။
နောင် ကာလ အခါ၊ သင် တို့၌ ဖြစ် လတ္တံသော အမှု အရာ
များကို ငါဟောပြော မည်။
2 ယာကုပ် ၏သား တို့၊ စည်းဝေး၍ ကြား ကြလော့။ အဘ
ဣသရေလ ၏စကားကို နားထောင် ကြလော့။
3 အိုရုဗင် ၊ သင် သည် ငါ့ သားဦး ၊ ငါ့ အစွမ်း သတ္တိ၊
ငါ ခွန်အား အစ အဦး၊ ဘုန်း အထွဋ် ၊ တန်ခိုး အထွဋ်
ဖြစ်၏။
4 သို့သော်လည်းရေ ကဲ့သို့ ပွက်ထ သော သဘောရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ် ခြင်းသို့ မ
ရောက်ရ။ အကြောင်း မူကား၊ သင် သည် အဘ
၏အိပ်ရာ ကို တက် ၍ ညစ်ညူး စေ၏။ ငါ့ ခုတင်
ထက်သို့တက် လေပြီတကား။
5 ရှိမောင် နှင့် လေဝိ သည် ညီအစ်ကို ဖြစ်၏။ အဓမ္မ
အမှုကို ကြံသည်အတိုင်း ပြီးစီးကြပြီ။
6 ငါ့ ဝိညာဉ် သည် သူ

တို့လျှို့ဝှက် ခြင်း အမှုထဲ သို့မ ဝင် ရ။ ငါ့ ဘုန်း သည် သူ
တို့စည်းဝေး ရာနှင့် အသင်း မ ဖွဲ့ရ။ သူတို့သည် အမျက် ထွက်၍ လူ အသက်ကိုသတ် ကြပြီ။ ကိုယ် အလို သို့ လိုက်၍ မြို့ ကိုဖြို ဖျက်ကြပြီ။
7 သူ တို့ပြင်းစွာ ထွက်သောအမျက် ၊ ကြမ်းတမ်း စွာ သော ဒေါသ သည် ကျိန်ခြင်း ကိုခံ ပါစေသော။ ယာကုပ် အမျိုး၊ ဣသရေလ
အနွယ်သားတို့တွင် သူ တို့ကို ငါကွဲပြား ပြန့်လွင့်စေ မည်။
8 အိုယုဒ ၊ သင် သည်ညီအစ်ကို တို့ ချီးမွမ်း ရသောသူ ဖြစ် ၏။ သင် ၏လက် သည် သင် ၏ရန်သူ လည်ပင်း ပေါ်မှာ ရှိလိမ့်မည်။ အဘ
၏သား တို့သည် သင့် ရှေ့ မှာ ဦးညွှတ် ချကြလိမ့်မည်။
9 ယုဒ သည် ခြသေ့် ပျိုး ဖြစ်၏။ ငါ့ သား ၊ သင်သည် ဘမ်း ယူကိုက်စားရာမှ တက် လာတတ်၏။ ဝပ် လျက် နေ၏။ ခြသေ့် ကဲ့သို့ ၎င်း ၊ ခြသေ့် မကဲ့သို့ ၎င်း ဝပ် တွား တတ် ၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော် ဝံ့မည်နည်း။
10 ရှိလောမရောက် မီ့တိုင်အောင် ၊ ရာဇလှံတံ သည် ယုဒ
ထံ မှ၎င်း၊ မင်း အာဏာသည် သူ၏အမျိုးအနွယ် ထံ
မှ၎င်း မ
ရွေ့ ရ။ ရှိလော ၌ လူမျိုး တို့သည် ဆည်းကပ် ကြ လိမ့်မည်။

11 မိမိ မြည်း ကို စပျစ် နွယ်ပင်၌ ၎င်း ၊ မြည်း ကလေး
ကို အမြတ် ဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်၌ ၎င်း ချည်နှောင် ၍၊ မိမိ
အဝတ် ပုဆိုးများကို စပျစ်သီး အသွေး တည်းဟူသော
စပျစ်ရည် ဖြင့် လျှော် လိမ့်မည်။
12 သူ၏မျက်စိ သည် စပျစ်ရည် နှင့် နီ လိမ့်မည်။ သွား
သည်လည်း နို့
နှင့် ဖြူ လိမ့်မည်။
13 ဇာဗုလုန် သည် ကမ်း နား မှာ နေ
၍ ၊ သင်္ဘော ဆိပ် ဖြစ် လိမ့်မည်။ သူ
၏နယ် သည် ဇိဒုန် မြို့တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။
14 ဣသခါ သည် တောင် ကြား မှာ ဝပ် လျက် အား
ကြီးသောမြည်း ဖြစ်၏။
15 ငြိမ်ဝပ် ရာအရပ်ကောင်း ၍ မြေ သာယာ သည်ကို
မြင် သဖြင့် ၊ မိမိ ပခုံး ပေါ်မှာ ထမ်းပိုးကို တင်ထမ်း ၍၊
အခွန်ပေးသော ကျွန် ဖြစ် လေ၏။
16 ဒန် သည် ဣသရေလ
အနွယ် တစုံ တပါးကဲ့သို့ ၊ မိမိ လူ တို့ကို စီရင်
လိမ့်မည်။
17 ဒန် သည် လမ်း ၌ နေသောမြွေ ဖြစ် လိမ့်မည်။
မြင်းစီး သောသူ ကို နောက် သို့ လဲ
စေခြင်းငှါ လမ်းကြား မှာ နေ
၍၊ မြင်း ခြေ ကို ကိုက် တတ်သော မြွေဆိုး ဖြစ်

လိမ့်မည်။

18 အိုထာဝရဘုရား ၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
အကျွန်ုပ်မြော်လင့် လျက်နေပါပြီ။

19 ဂဒ် မူကား၊ စစ်သူရဲ တို့သည် သူ
တို့တိုက် ကြ၍ ၊ သူ သည် ပြန်တိုက် လိမ့်မည်။

20 အာရှာ ၌ဖြစ်သော အစာ
သည် အရသာနှင့် ပြည့်စုံ ၍ ၊ မင်း ၏ ခဲဘွယ် စားဘွ
ယ်တို့ကို ထုတ်ပေး လိမ့်မည်။

21 နဿလိ သည် လှ သောအခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊
ကျယ်ဝန်း သော သပိတ်ပင်ဖြစ်၏။

22 ယောသပ် သည် သန် သောပျိုး ပင်၊ ရေတွင်း နား
မှာ သန် သော ပျိုး ပင်ဖြစ်၏။ အခက် အလက်တို့သည်
အုတ် ရိုးပေါ် မှာ ကျော် သွားကြ၏။

23 လေး သမား တို့သည် သူ့
ကို အငြိုးထား ၍ ၊ အလွန်ညှဉ်းဆဲ ပစ်ခတ် ကြ၏။

24 သို့သော်လည်း သူ ၏လေး သည် အား
မလျော့။ သူ
ကိုင် သော လက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ် အမျိုး၌ တန်ခိုး
ကြီးသော ဘုရား၏လက် ဖြင့်ရင်း၊ သိုးထိန်း တည်း
ဟူသောကျွသရေလ အမျိုး၏ကျောက် ဖြင့်ရင်း၊

25 သင့် ကိုမစ တော်မူသောသင့် အဘ ၏ ဘုရား
သခင် အားဖြင့် ရင်း၊ သင့် ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်
မူသောအနန္တ တန်ခိုးရှင်အားဖြင့် ရင်း ခိုင်မာလျက်ရှိ၏။

ထိုဘုရားသည် အထက် မိုဃ်းကောင်းကင် ၏ မင်္ဂလာ ၊
အောက် နက်နဲ သောအရပ်၏မင်္ဂလာ ၊ သားမြတ် နှင့်ဆိုင်
သောမင်္ဂလာ ၊ ဝမ်း နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာတို့ဖြင့် သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမူပါစေသော။

26 သင် ၏အဘ ပေးသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရ
တောင် တို့၌ဖြစ်သော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ၊ ထာဝရ
ကုန်း တို့၌ နှစ် သ က် ဘွ ယ် သော အရာ တို့ ထက်
သာ၍မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည် ယောသပ် ခေါင်း ပေါ် ၊
မိမိ အစ်ကို တို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ ခေါင်း
ထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက် ပါစေသော။

27 ဗ ်ယာမိန် သည် လုယူကိုက် စားတတ်သော တော
ခွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘမ်း ရသောအရာကိုနံနက် အချိန်၌
ကိုက် စား၍ ၊ လုယူ သောအရာကိုလည်း ည
အချိန်၌ ဝေဖန် လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

28 ဤ သူတို့ကား၊ ဣသရေလ
အမျိုး ဆယ် နှစ် မျိုး ဖြစ်၏။ ဤ
စကားသည်လည်း သူ
တို့အဘ မြွက်ဆို ၍ ၊ သူ တို့ အသီးသီး
ခံရသောမင်္ဂလာ ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသော
စကားပေတည်း။

29 တဖန် တုံ၊ ငါ့ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ငါသွားရမည်။
ဟိတ္တတိ

အမျိုးသား၊ ဧဖရုန် ၏လယ်ပြင် တွင် ရှိသောမြေတွင်း ၌ ၊ ငါ့ အဘ တို့နှင့်အတူ ငါ့ ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြပါ။

30 ခါနာန် ပြည် မံရေ မြို့ရှေ့ မှာ ၊ မပ္ပေလ လယ်ပြင် ၌ ရှိသောထို မြေတွင်း ကို ၊ အာဗြဟံ သည် ကိုယ်ပိုင် သော သင်္ချိုင်း ဘို့ လယ်ပြင် နှင့်တကွဟိတ္တိ အမျိုးသားဧဖရုန် ၌ ဝယ် လေပြီ။

31 ထို မြေတွင်း၌ အာဗြဟံ နှင့် မယား စာရာ ကို သင်္ဂြိုဟ် ကြပြီ။ ဣဇာက် နှင့် မယား ရေဗက္က ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ် ကြပြီ။ လေအာ

ကိုလည်း ငါသင်္ဂြိုဟ် ပြီ။

32 ထို မြေတွင်း ရှိသောထိုလယ်ပြင် ကို၊ ဟေသ

အမျိုးသား ရှေ့ မှာ ဝယ် သတည်းဟု မှာထား၏။

33 ထိုသို့ ယာကုပ် သည် မိမိ

သား တို့ကို အကုန်အစင်မှာ ထားပြီးလျှင် ၊ မိမိ ခြေ တို့ ကို ခုတင် ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်း သဖြင့် ၊ အသက် ချုပ်၍ မိမိ လူမျိုး စည်းဝေး ရာသို့ ရောက်လေ၏။

50

1 ထိုအခါ ယောသပ် သည် အဘ

၏မျက်နှာ ပေါ်မှာ ငို

၍ ၊ ငို လျက် နမ်း လျက်နေ၏။

2 အဘ ၏အလောင်း ကို နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်စေခြင်း ငှါ ၊ မိမိ ကျွန် ဆေးသမား တို့ကို အမိန့် ရှိ၍ ၊ သူတို့သည် နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်ကြ၏။

3 နံ့သာမျိုး နှင့်ပြင်ဆင်သော အလောင်းကို၊ ထုံးစံ
ရှိသည်အတိုင်း ထား၍၊ အရက် လေးဆယ် လွန်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုတု
လူတို့သည် ယာကုပ် ကြောင့်၊ အရက် ခုနစ် ဆယ် ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။
4 ငိုကြွေး မြည်တမ်းသောနေ့ရက် လွန် သောအခါ ၊ ယောသပ် သည် နန်းတော် သား အချို့တို့ကိုခေါ်၍ ၊ သင်တို့ သည် ကျွန်ုပ်ကိုစေတနာ စိတ်ရှိ လျှင် ၊ ဖာရော ဘုရင်ထံ တော်သို့သွား၍၊
5 ကျွန်တော် အဘ က၊ ငါ သေ တော့မည်။ ခါနာန် ပြည်၌ ကိုယ် ဘို့ ငါတူး ဘူးသော သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ၊ ငါ့ ကို သင်ဂြိုဟ် ရမည်ဟူ၍ကျွန်တော် ကို ကျိန်ဆို စေပါပြီ။ ထို ကြောင့်ကျွန်တော်သွား ၍ ၊ အဘ ကို သင်ဂြိုဟ် ပြီးမှ ပြန်လာပါမည် အကြောင်းကို အသနားတော်ခံပါသည်ဟု နားတော် လျှောက်ကြပါလော့ဟုဆို၏။
6 ဖာရော မင်းကလည်း ၊ သင် ၏အဘ ကျိန်ဆို စေသည်အတိုင်း သွား ၍ ၊ သင်ဂြိုဟ် လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏။
7 ယောသပ် သည် အဘ
ကိုသင်ဂြိုဟ် ခြင်းငှါ ထွက်သွား ၍ ၊ ဖာရော မင်း၏ ကျွန်များတည်းဟူသောနန်းတော် အရာရှိ ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည် အရာရှိ အပေါင်း တို့နှင့်၊
8 ယောသပ် အိမ်သား၊ အစ်ကို တို့ အိမ်သား ၊ အဘ

အိမ်သား ရှိသမျှ တို့ သည်လိုက်ကြ၏။ သူငယ် တို့နှင့်
သိုး နွား များကိုသာ ၊ ဂေါရှင် ပြည် ၌ ကျန်ရစ် စေကြ၏။
9 ထိုသို့လျှင် ရထား များ၊ မြင်းစီးသူရဲ များ တည်း
ဟူသောအလွန် များစွာသော အလုံး အရင်းတို့သည် ယော
သပ် နှင့်တကွ လိုက်သွား ကြ၏။
10 ယော်ဒန် မြစ်နား မှာ အာတဒ် ကောက်နယ်တလင်း
သို့ ရောက် သောအခါ ၊ အလွန် ကြီးစွာ သော ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု ကြပြန်၏။ ယောသပ်သည် မိမိ
အဘ ကြောင့် ခုနစ် ရက်ပတ်လုံးငိုကြွေး မြည်တမ်း
ခြင်း ကိုပြု လေ၏။
11 ထိုသို့အာ တ ဒ် ကောက်နယ်တလင်း၌ ပြု သော
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ထို
ပြည်သား ခါနာန် လူတို့သည် မြင် လျှင် ၊ အဲဂုတ္တုတု လူ
တို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေး မြည်တမ်းပါသည်တကားဟုဆို
ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန် မြစ်နား မှာ ရှိသော ထို
အရပ်ကို၊ အဗေလမိဇရိမ် ဟူ၍သမုတ် ကြသတည်း။
12 ယာကုပ် သား တို့သည်၊ အဘမှာ ထားသည် အတိုင်း
ပြု ကြ၏။
13 ခါနာန် ပြည် သို့ ဆောင်သွား ၍ ၊ အာဗြဟံ သည်
ကိုယ်ပိုင် သောသချိုင်း ဘို့၊ ဟိတ္တတိ
အမျိုးသားဧဖရုန် ၌ ဝယ် သော မံရေ
မြို့ရှေ့ ၊ မပ္ပေလ လယ်ပြင် တွင်ရှိသောမြေတွင်း ၌
သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

14 ယောသပ် သည် အဘ
ကိုသင်ကြိုဟ် ပြီးလျှင် ၊ အစ်ကို များမှစ၍ မသာလိုက်
လာသောသူအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ၊ အဲဂုတ္တုတု ပြည်သို့
ပြန် လေ၏။
15 ယောသပ် အစ်ကို တို့သည် အဘ
သေ သည်ကို သိမြင် လျှင် ၊ ငါ တို့ကို ယောသပ်
သည် အငြိုး ထားကောင်း ထားလိမ့်မည်။ ငါ တို့သည်
အထက်က သူ
ကို ညှဉ်းဆဲ သောကြောင့် ၊ ငါ တို့အား ဧကန်အမှန်ပြန်
၍ ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်၊
16 သူ ထံ သို့တမန်ကိုစေလွှတ် ၍ ၊ ကိုယ်တော် အစ်ကို
တို့သည် မကောင်း သောအမှုကို ကိုယ်တော်အား ပြု မိ၍၊
17 ကိုယ်တော် ကို ပြစ်မှား သောအပြစ် ကို လွှတ်တော်မူ
ပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား ကြား လျှောက်ရမည် အကြောင်း၊
ခမည်း တော်မသေမီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာ ထားခဲ့သည်
ဖြစ်၍၊ ယခု
တွင် ခမည်း တော်၏ ဘုရားသခင် ကျွန် တို့၏ အပြစ်
ကို လွှတ် တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့ လျှောက်
ကြသောအခါ ၊ ယောသပ် သည် မျက်ရည် ကျလေ၏။
18 အစ်ကို တို့သည်လည်း ဝင် ၍ ယောသပ် ရှေ့ မှာ ပြပ်
ဝပ် လျက် ၊ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ်တော် ၏ ကျွန် ဖြစ်
ကြပါသည်ဟု လျှောက် ကြ၏။
19 ယောသပ် ကလည်း ၊ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ ကျွန်ုပ် သည်

ဘုရားသခင် ကိုယ်စား ဖြစ်သလော။
20 သင် တို့သည် ကျွန်ုပ် ကို ညှဉ်းဆဲ မည်ကြံ ကြ
သော်လည်း ၊ ဘုရားသခင် သည် ယနေ့
ဖြစ်သည်အတိုင်း ၊ လူ များ အသက် ချမ်းသာစေခြင်း
ငှါ ကျေးဇူး ပြု မည် ကြံ တော်မူ၏။
21 ထိုကြောင့် ၊ မ စိုးရိမ် ကြနှင့်။ သင် တို့နှင့် သူငယ်
များကို ကျွန်ုပ် ကျွေးမွေး မည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ
တို့ကို နှစ်သိမ့် စေ၍ မေတ္တာ စကားကို ပြော လေ၏။
22 ထိုသို့ ယောသပ် သည် မိမိ
အဘ ၏ အမျိုးသား တို့နှင့် အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ နေ ၍ ၊
အသက် တရာ တဆယ် ကိုမှီ ၏။
23 ဧဖရိမ် ၏မြေး ကို မြင် ရ၏။ မနာရှေ ၏သား ၊ မာ
ခိရ ၏သားသမီး တို့ကိုလည်း မိမိ ဒူး ပေါ် မှာ မွေးစား
ရ၏။
24 ယောသပ် ကလည်း ၊ ကျွန်ုပ် သေ တော့မည်။
အကယ် စင်စစ်ဘုရားသခင် သည် သင် တို့ကို အကြည့်
အရှု ကြွလာတော်မူမည်။ အာဗြဟံ ၊ ဣဇာက် ၊ ယာကုပ်
တို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသော ပြည် သို့ ၊ ဤ ပြည် မှ
ဆောင်သွား တော်မူမည်ဟု အစ်ကို တို့အား ဆို ၏။
25 တဖန် တုံ၊ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင် သည် သင်
တို့ကို အကြည့် အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ် အရိုး တို့
ကို ဤ
အရပ်မှ ယူ သွားရမည်ဟူ၍ဣသရေလ အမျိုးသား တို့

ကို ကျိန်ဆို စေ၏။
26 ထိုသို့ ယောသပ် သည် အသက် တရာ တဆယ် ရှိ
သော်အနိစ္စ ရောက်လေ၏။ အလောင်း ကိုကား၊ နံ့သာမျိုး
နှင့် ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုတု ပြည်၌ တလား နှင့် ထား
ကြလေ၏။

မြန်မာကျမ်းစာ
The Holy Bible in the Burmese language of Myanmar, Judson version of 1840

Public Domain

Language: ဗမာ (Burmese)

Translation by: Adoniram Judson

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 14 Aug 2024
5602fb7e-6c4f-5434-acb0-8e67903ea45f